

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.10.2016
COM(2016) 590 final

2016/0288 (COD)

NOTE

This language version reflects the corrections done to the original EN version transmitted under COM(2016) 590 final of 14.9.2016 and retransmitted (with corrections) under COM(2016) 590 final/2 of 12.10.2016

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation

(Omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 303 final/2}
{SWD(2016) 304 final}
{SWD(2016) 305 final}
{SWD(2016) 313 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Siden sidste revision af regelsættet for elektronisk kommunikation i 2009 har sektoren i væsentlig grad udviklet sig, og dens rolle som katalysator for online-økonomien er vokset. Markedsstrukturene har udviklet sig, idet de monopolistiske markeds kræfter i stadig højere grad er blevet begrænsede, og samtidig er konnektivitet blevet en faktor, der i vid udstrækning præger det økonomiske liv. Forbrugerne og erhvervslivet er i stadig større grad afhængige af data- og internettjenester i stedet for telefon og andre traditionelle kommunikationstjenester. Denne udvikling har fået tidligere ukendte typer af markedsaktører til at konkurrere med de traditionelle telekommunikationsudbydere (f.eks. såkaldte over-the-top-aktører): udbydere af en lang række applikationer og tjenester, herunder kommunikationstjenester, over internettet). Samtidig har det også øget efterspørgslen efter fast og trådløs konnektivitet i takt med, at der er blevet flere onlineindholdstjenester, og de er blevet mere populære, f.eks. cloudcomputing, tingenes internet, kommunikation mellem maskiner m.m. Også de elektroniske kommunikationsnet har udviklet sig. De væsentligste ændringer er som følger: i) den igangværende overgang til et miljø, der er baseret udelukkende på IP-teknologi, ii) mulighederne som følge af nye og forbedrede underliggende netinfrastrukturer, der muliggør næsten ubegrænset transmissionskapacitet i fiberoptiske net, iii) det forhold, at faste og mobile net konvergerer mod sammenhængende tjenester, der tilbydes slutbrugerne, uanset hvor de befinder sig, eller hvilket udstyr der anvendes, og iv) udviklingen af innovative metoder til teknisk forvaltning af net, navnlig softwaredefinerede net og virtualisering af netfunktioner. Denne ændrede anvendelse og drift giver nye udfordringer, hvad angår de nuværende regler, og udfordringerne vil sandsynligvis blive større på mellemlang og lang sigt. Det er derfor nødvendigt at foretage en revision af regelsættet for elektronisk kommunikation.

Denne revision skal ses i lyset af strategien for et digitalt indre marked i EU¹. I denne strategi anerkendes betydningen af det paradigmeskift, der sker i den digitale sektor, og det påpeges, at enkeltpersoner og virksomheder gnidningsløst bør kunne få adgang til og udføre onlineaktiviteter under fair konkurrencevilkår. Det bebudes desuden heri, at "Kommissionen i 2016 vil fremlægge et forslag om en ambitiøs gennemgang af regelsættet for telekommunikation, hvor der navnlig lægges vægt på i) at opnå en sammenhængende tilgang til frekvenspolitik og frekvensforvaltning på det indre marked, ii) at skabe de rette betingelser for et reelt indre marked ved at takle opsplittningen i reguleringen, så effektive netudbydere og tjenesteudbydere kan opnå stordriftsfordele, og der sikres en effektiv forbrugerbeskyttelse, iii) at sikre lige vilkår for alle markedsdeltagere og ensartet anvendelse af reglerne, iv) at skabe incitament til investering i højhastighedsbredbånd (bl.a. ved at revidere forsyningspligt-direktivet) og v) at etablere mere effektive institutionelle rammer for reguleringen."

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En strategi for et digitalt indre marked i EU (Bruxelles, den 6.5.2015, COM(2015) 192).

I medfør af dette løfte og i overensstemmelse med kravene om bedre lovgivning² foretog Kommissionen en efterfølgende evaluering. Den vurderede effektiviteten og relevansen af, kohærensens i samt merværdien på EU-plan af EU's regelsæt og pegede på de områder, hvor der er mulighed for at forenkle uden derved at sætte målene over styr.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Da konnektivitetstjenesterne via de elektroniske kommunikationsnet udgør grundlaget for digitale produkter og tjenester, er der en høj grad af synergi mellem dette forslag og andre initiativer i strategien for et digitalt indre marked i EU.

Forslaget supplerer også den eksisterende sektorspecifikke forordning. Forslaget er navnlig kohærent med direktiv 2014/61/EU (direktivet om nedbringelse af bredbånds-omkostningerne), sammen med hvilket det udgør et samlet sæt regler, der letter udbredelsen af bredbåndsinfrastrukturer. Sammen med den nyligt vedtagne forordning (EU) 2015/2120, der sikrer et åbent internet og afskaffer roamingtillæg, sikrer dette forslag en høj grad af slutbrugerbeskyttelse på andre områder, hvor der kræves sektorspecifikke regler. De foreslåede regler om frekvensforvaltning bygger på de nuværende forskrifter på dette område, navnlig beslutning nr. 676/2002/EF om et frekvenspolitisk regelsæt, afgørelse 2002/622/EF om en frekvenspolitikgruppe og afgørelse 243/2012/EU om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram. Herudover baner det også vejen for revisionen af direktiv 2002/58/EF om beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor inden for rammerne af strategien for et digitalt indre marked.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag behandler en række reguleringsspørgsmål som følge af de særlige forhold, der kendetegner sektoren for elektronisk kommunikation som en netindustri, men det bygger på og supplerer eksisterende EU-lovgivning på flere områder. Hvad angår markedsregulering, er forslaget i lighed med det eksisterende regelsæt baseret på principperne i EU's konkurrenceregler. Derudover fastsættes der i forslaget en række foranstaltninger såsom kortlægning af netudbygningen, som også giver nyttige oplysninger til brug i forbindelse med statsstøtte, hvilket øger kohærensens mellem de to politikker.

Hvad angår beskyttelse af slutbrugerne, supplerer de foreslåede regler den generelle forbrugerbeskyttelseslovgivning, idet der fokuseres på sektorens særlige karakteristika, samtidig med at de nuværende sektorspecifikke regler strømlines på områder, hvor forbrugerbeskyttelsesreglerne har udviklet sig siden den seneste revision i 2009. På den måde undgås det, at forslaget overlapper områder, hvor generelle regler alene kan sikre en passende beskyttelse af slutbrugerne.

Samhørighedspolitikken og de europæiske struktur- og investeringsfonde udgør et vigtigt redskab til at sikre konnektivitetstjenester i områder, hvor markedet har svigtet, og midlerne bør fordeles på en måde, der gør det muligt at få mest muligt ud af de disponible ressourcer. Forslaget bidrager til at nå dette mål ved at sikre hensigtsmæssige vilkår for private investeringer, således at de offentlige midler kan anvendes de steder, hvor der er størst behov for dem.

Forslaget opretholder den nuværende komplementaritet mellem elektroniske kommunikationstjenester og audiovisuelle medietjenester, idet det fortsat sikres, at

² Refit-evalueringen af regelsættet blev bebudet i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: "REFIT: Initial results of the mapping of the acquis" (SWD(2013) 401 final) og indgår som en del af Kommissionens arbejdsprogram for 2015 (bilag 3 (COM(2014) 910 final af 16.12.2014).

bestemmelserne ikke er til skade for de foranstaltninger, der træffes på EU-plan eller nationalt plan, jf. EU-lovgivningen, for derved at forfølge mål af almen interesse, navnlig vedrørende indholdsregulering og audiovisuel politik. Sondringen mellem regulering af transmission af sendesignaler og regulering af indhold hindrer ikke, at der tages hensyn til den forbindelse, der er mellem de to områder, navnlig med henblik på at garantere mediepluralisme, kulturel mangfoldighed og forbrugerbeskyttelse.

- **Sammenhæng med internationale forpligtelser**

Dette forslag er i overensstemmelse med gældende internationale retlige forpligtelser, herunder GATS, bilaget til GATS om telekommunikation og GATS-referencedokumentet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget har hjemmel i artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da det har til formål at gennemføre det indre marked for elektronisk kommunikation og sikre, at det fungerer.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Da forslaget udgør en revision af det eksisterende regelsæt, fokuseres der i analysen vedrørende subsidiaritetsprincippet nedenfor på: det nye mål om allestedsnærværende og ubegrænset konnektivitet, harmonisering af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser, harmonisering af frekvensrelaterede spørgsmål og reviderede regler for tjenester.

Allestedsnærværende og ubegrænset konnektivitet,

Uden en allestedsnærværende konnektivitet med meget høj kapacitet kan potentialet i en betydelig del af de menneskelige ressourcer, der er til rådighed på det indre marked, ikke udnyttes. Dette hæmmer både den territoriale samhørighed og virksomhedernes mulighed for at producere effektivt og levere innovative og konkurrencedygtige tjenester. Konnektivitet kan spille en væsentlig socioøkonomisk rolle, når det drejer sig om at forhindre isolation og affolkning og forbinde yderområderne med de centrale regioner i EU. Situationen med hensyn til konnektivitet varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. Der er meget store forskelle, som ikke kan forklares alene ved forskelle i landskaber, befolkninger, BNP eller købekraft, men som skyldes forskellige politiske valg, der er truffet nu og tidligere. En manglende indsats fra EU's side for at forfølge målet om allestedsnærværende og ubegrænset konnektivitet som et særskilt mål i regelsættet ville kun forstærke dette mønster og have negative virkninger for det indre marked og forbrugernes interesser.

Harmonisering af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser

Den institutionelle struktur giver de nationale tilsynsmyndigheder og medlemsstaterne en høj grad af fleksibilitet, hvilket gør det muligt at skræddersy bestemmelserne, så de passer til de specifikke nationale eller lokale forhold. Dette system har dog betydelige svagheder på områder, hvor det er vigtigt med kohærens, eller hvor det ville være i den fælles europæiske interesse med kohærens. Visse lovgivningsområder kræver en mere koordineret eller harmoniseret tilgang på EU-plan. Dette kan bl.a. sikres ved at harmonisere de opgaver, som de nationale tilsynsmyndigheder, der deltager i Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), har som hjørnestenen i den institutionelle struktur. Harmoniseringen af de nationale tilsynsmyndigheders opgaver bør

ikke føre til, at deres politiske uafhængighed mindskes, men tværtimod udvide beskyttelsen mod, at de modtager instrukser på alle nye kompetenceområder.

Harmonisering af frekvensrelaterede spørgsmål

Frekvenser er i lighed med andre ressourcer såsom tal og i en vis udstrækning land en knap ressource, der tilhører medlemsstaterne, og som skal forvaltes og tildeles under hensyn til nationale forhold og behov. Samtidig er der behov for en mere konvergerende og ensartet EU-regulering af markedsadgangen for at fjerne hindringer, der skyldes ulige vilkår for tildeling af individuelle rettigheder til at bruge frekvenser, tal eller land. Det er nødvendigt med ensartede EU-regler for at i) gøre det muligt for udbydere at udvide deres tjenester til andre medlemsstater, ii) skabe en tilstrækkelig markedsstørrelseeffekt til, at de medlemsstater, der er længst fremme, kan drage nytte af det, iii) give rettidig adgang til trådløs kapacitet og trådløse tjenester på højeste niveau for unionsborgere og erhvervslivet, således at de kan drage nytte af det digitale miljø, innovative tjenester og applikationer og kommercielt udvikle og understøtte fordelene ved den digitale økonomi, som hele tiden er på vej til at udvikle sig til at blive en "mobil" økonomi, hvor frekvenspolitik spiller en vigtig rolle, iv) gøre det muligt for lande, der er bagefter, at komme op på niveau og deltage i strategien for et digitalt indre marked, hvorved det bliver muligt for de medlemsstater, der er længere fremme, yderligere at øge borgernes udveksling og samhandlen inden for deres grænser og iv) behandle alle frekvensbrugere ensartet i hele EU. Hvis EU skal føre resten af verden mod nye og bedre tjenester såsom 5G, er det desuden nødvendigt, at producenterne af udstyr og udbydere af kommunikationstjenester er tilstrækkeligt store. Dette indebærer ikke kun en teknisk harmonisering, men mest af alt et indre marked, der generelt udvikler sig ensartet, således at tjenester og udstyr er omfattet af stabile og harmoniserede regler.

Tjenester

Hvad angår tjenester, øger konkurrencen mellem lokale udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som tilbyder pakker, der kombinerer netadgang med tjenester, og globale over the top-netudbydere, EU's ret til at gribe ind for at sikre lige vilkår. Der er også brug for en indsats på EU-plan for at mindske fragmenteringen af reglerne for beskyttelse af slutbrugerne, som øger de administrative udgifter for grænseoverskridende udbydere af tjenester og hindrer udviklingen af innovative tjenester, hvilket medfører en uensartet og ikke optimal forbrugerbeskyttelse i EU.

• **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, fordi det ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene. Det medfører en målrettet justering af det nuværende regelsæt som følge af de markeds-mæssige og teknologiske ændringer, navnlig hvad angår behovet for på EU-plan at dække behovet for adgang til og generel udnyttelse af netforbindelser med meget høj kapacitet som grundlag for et velfungerende digitalt indre marked.

Hvad angår markedsadgangen, har de nationale tilsynsmyndigheder fortsat kompetence til at sikre, at markedssvigt afhjælpes ved hjælp af hensigtsmæssige midler, og at reguleringen bidrager til de fælles politiske mål. De foreslåede regler giver tilsynsmyndighederne yderligere redskaber til at klare den nuværende udfordring, hvad angår konnektivitet, men hvordan de skal anvendes, afhænger af de nationale forhold, hvilket de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere. Den målrettede styrkelse af tilsynet, der sker ved at give BEREC en øget rolle, begrundes med, at det sker på grundlag af dokumentation for, at der

ikke sker en ensartet gennemførelse af bestemmelserne, hvilket er af allerstørste betydning for at fremme det indre marked.

Med hensyn til frekvenser er det også et område med delt kompetence mellem Kommissionen og medlemsstaterne. De foreslåede regler udgør en overordnet ramme for en kohærent frekvensforvaltning på tværs af EU, men medlemsstaterne har de nødvendige skønsbeføjelser til at gennemføre og anvende reglerne afhængigt af de nationale forhold. Da frekvensforvaltning har store grænseoverskridende konsekvenser og bred indflydelse på konnektiviteten på det indre marked, er det nødvendigt med visse koordineringsprocedurer på EU-plan.

Reglerne for beskyttelse af slutbrugerne medfører en fuld harmonisering med målrettede undtagelser (f.eks. hvad angår den maksimale varighed af aftaler), men harmoniseringen er begrænset til de områder, der er omfattet af forslaget.

Valget af et direktiv som retslig form vil give medlemsstaterne visse skønsbeføjelser til at tilpasse gennemførelsen til deres nationale lovgivning.

- **Valg af retsakt**

Forslaget om en EU-kodeks for elektronisk kommunikation består af en generel omarbejdning³ af de fire eksisterende direktiver (rammedirektivet, adgangsdirektivet, tilladelsesdirektivet og forsyningspligtdirektivet), som samles i et enkelt direktiv. Hvert af direktiverne indeholder de foranstaltninger, der finder anvendelse på elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Revisionen giver mulighed for at forenkle den nuværende struktur med henblik på at skabe større kohærens og gøre den mere tilgængelig i overensstemmelse med målet om målrettet regulering. Den giver også mulighed for at tilpasse strukturen til den nye markedssituation, hvor leveringen af kommunikationstjenester ikke længere nødvendigvis sker i form af pakker i tilknytning til netadgang.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager forslaget og indeholder en vurdering af, hvor målrettede de nuværende regler er, konkluderes det, at regelsættet for elektronisk kommunikation i vid udstrækning har nået sit generelle mål om at sikre en konkurrencedygtig sektor til stor gavn for slutbrugerne. Selv om de væsentligste specifikke mål - fremme af konkurrencen, udvikling af det indre marked og fremme af slutbrugernes interesser - fortsat er relevante, forekommer det nødvendigt med en revision af regelsættet for at klare det voksende behov for øget konnektivitet på det indre digitale marked og strømline bestemmelserne under hensyntagen til udviklingen på markedet og den teknologiske udvikling.

Hvad angår de specifikke evalueringskriterier, kan det mere specifikt resumeres som følger:

Relevans - Generelt har evalueringen vist, at regelsættets specifikke mål - fremme af konkurrencen, udvikling af det indre marked og beskyttelse af forbrugernes interesser - fortsat er lige så gyldige som før, men målet vedrørende det indre marked har fået større relevans. En

³ For yderligere oplysninger om denne teknik se: http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/recasting_en.htm.

effektiv og bæredygtig konkurrence fremmer effektive investeringer og sætter gang i udviklingen af det indre marked. Dette er i sidste ende i slutbrugernes interesse, idet det medfører innovation og sikrer de største fordele, hvad angår valgmuligheder, pris og kvalitet.

Samtidig er konnektivitet blevet en underliggende drivkraft for det digitale samfund og den digitale økonomi, som understøttes af de teknologiske forandringer og nye forbruger- og markedsbehov - konnektivitet er meget vigtig for Juncker-Kommissionens løfte om at skabe et digitalt indre marked. Det er derfor nødvendigt at overveje at tilpasse de nuværende politiske mål og reguleringsmæssige redskaber, så de i højere grad understøtter udbygningen af infrastruktur og en bred udbredelse af de tilsvarende konnektivitetstjenester i overensstemmelse med de fremtidige behov.

De fleste lovgivningsområder er fortsat lige så relevante som i 2009, om ikke mere - navnlig frekvensforvaltning som følge af den rolle, frekvenser spiller som en vigtig, men knap ressource for udbygningen af den nuværende og næste generation af mobile og faste trådløse net sammen med adgangsbestemmelser som en måde at tackle de vedvarende hindringer for netadgang på. Selv om udviklingen på markedet f.eks. gør, at der kan stilles spørgsmålstejn ved relevansen af visse specifikke dele af forsyningspligtreglerne, vinder tanken om et sikkerhedsnet, som sikrer, at alle borgere inkluderes i et fuldt udviklet digitalt samfund, stadig mere frem på et digitalt indre marked. De specifikke bestemmelser vedrørende målet om beskyttelse af slutbrugere skal måske tilpasses i lyset af de teknologiske, markeds-mæssige eller reguleringsmæssige ændringer, men de grundlæggende behov for at beskytte slutbrugere, som bestemmelserne vedrører, er fortsat relevante, og deres specifikke mål er og bliver af central betydning.

Virkegrad - Det er generelt anerkendt, at regelsættet har haft sin virkning og skabt en generelt konkurrencedygtig sektor. Dette har til gengæld givet slutbrugere betragtelige fordele såsom bred adgang til (basale) bredbåndstjenester, et betydeligt prisfald og flere valgmuligheder.

Navnlig adgangs- og frekvensreguleringen, men også bestemmelserne om markedsadgang har været med til at skabe større konkurrence. Adgangsreguleringen har dog givet større konkurrence, hvad angår tjenesterne snarere end nettene, og selv om investeringerne i net med meget høj kapacitet er blevet fremmet, er dette ikke sket i alle medlemsstater med den fart, der var planlagt i den politiske dagsorden og svarende til de forventede fremtidige behov. Selv om frigivelsen af en stor mængde frekvenser til trådløse bredbånd udgør et bemærkelsesværdigt resultat, er det vigtigt at påpege, at de fremskridt, der er gjort med frekvensforvaltningen, ikke lever op til det, der blev forventet efter sidste revision, og det har medført en forsinket og fragmenteret udbygning og anvendelse af 4G-nettet.

Bestræbelserne for at nå målet for det indre marked har kun givet temmelig beskedne resultater. Der er kun i begrænset omfang opnået lovgivningsmæssig ensartethed, hvilket påvirker grænseoverskridende udbydere virksomhed og gør situationen mindre forudsigelig for alle udbydere og deres investorer. Det nuværende regelsæt medfører kun harmonisering af meget få af de beføjelser, der ligger hos de nationale tilsynsmyndigheder, som er ansvarlige for den forudgående markedsregulering, og gør det muligt for medlemsstaterne at tildele andre myndigheder, som ikke opfylder de samme krav om uafhængighed, en række opgaver. Resultatet er et kludetæppe, da der ud over den forudgående markedsregulering ikke findes andre beføjelser, som alle 28 nationale tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af BEREC, også er ansvarlige for.

Hvad der er af endnu større betydning er, at de disponible redskaber til at sikre samarbejde og ensartethed har ført til en situation, hvor det ikke altid er de bedste reguleringsmæssige

løsninger, der er blevet valgt, og det har påvirket resultaterne for slutbrugerne. Kontrollen på EU-plan af ensartetheden via den nuværende forvaltningsstruktur er med til at skabe mere forudsigelighed, hvad angår adgangsreguleringen i hele EU. Kontrollen har dog temmelig begrænsede virkninger, hvad angår forslag til afhjælpende foranstaltninger. På samme måde har den manglende ensartethed i frekvensforvaltningen og den manglende institutionelle struktur til koordinering af frekvenstildelingen haft negative konsekvenser for slutbrugerne såsom den forsinkede udbygning af 4G-nettet de fleste steder i EU.

Regelsættet har dog givet væsentlige resultater med hensyn til beskyttelsen af slutbrugerne og sikring af et sikkerhedsnet (forsyningspligt), men forbrugertilfredsheden er kun vokset relativt langsomt. Det er også tydeligt, at ikke alle sektorspecifikke bestemmelser om beskyttelse af forbrugerne fortsat er hensigtsmæssige i lyset af den teknologiske udvikling, udviklingen på markedet og den generelle udvikling i lovgivningen.

Effektivitet - Selv om det ikke har været muligt at foretage en nøjagtig beregning af udgifterne, har evalueringen vist, at fordelene ved regelsættet - for de fleste udbydere, slutbrugere og samfundet som helhed - i høj grad opvejer udgifterne til gennemførelsen heraf. Selv om det kan være nødvendigt med en vis grad af kompleksitet for at sikre en velkalibreret intervention (f.eks. en hensigtsmæssig adgangsregulering), har man konstateret, at der er flere områder, hvor den administrative byrde kunne lettes uden derved at gøre bestemmelserne mindre effektive - i nogle tilfælde ville det endda gøre dem mere effektive. Det drejer sig f.eks. om længere forudgående markedsreguleringscykluser, forenklede procedurer for at indføre afhjælpende foranstaltninger på termineringsmarkeder og strømlining af visse overlappende forbrugerbeskyttelsesbestemmelser.

Merværdi på EU-plan - Regelsættet har været af afgørende betydning for at sikre konkurrencen på det indre marked, hvilket til en vis grad ikke ville have været muligt eller sandsynligt på nationalt plan. Det har øget den nationale reguleringspraksis i sektoren, hvilket med varierende held på de specifikke regulerede områder har fremmet de bedste modeller på tværs af EU. EU's indsats har også været med til at skabe en mere omfattende, om ikke ensartet, forbrugerbeskyttelse, end det ellers ville være tilfældet.

Kohærens - Generelt set har de forskellige instrumenter, som til sammen udgør regelsættet for elektroniske kommunikationstjenester, styrket hinanden i forhold til deres mål. Der er dog to spørgsmål, det er værd at se nærmere på i forbindelse med revisionsprocessen: kohærens mellem i) lovgivning, der har til formål at skabe incitament til at sikre en konkurrencedygtig netudbygning og ii) EU's bestemmelser om finansiering og statsstøtte i sektoren samt den potentielle overlapning mellem visse sektorspecifikke bestemmelser og generel lovgivning om forbrugerinteresser.

- **Høringer af interesserede parter**

Den 11. september 2015 blev der iværksat en målrettet 12 ugers åben offentlig høring med henblik på at indsamle input til evalueringsprocessen for at vurdere de nuværende regler og indhente synspunkter om mulige tilpasninger af regelsættet i lyset af udviklingen på markedet og den teknologiske udvikling. Den omfattede en generel vurdering af det nuværende regelsæt og en mere detaljeret vurdering og gennemgang af de specifikke elementer i regelsættet: i) regulering af adgangen til net, ii) frekvensforvaltning og trådløs konnektivitet, iii) sektorspecifik regulering af elektroniske kommunikationstjenester, iv) forsyningspligtreglerne og v) institutionel struktur og forvaltningspraksis.

Høringen var både bred og detaljeret, og der indkom omfattende input fra forbrugere, udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, sammenslutninger af udbydere på nationalt plan og EU-plan, civilsamfundsorganisationer, radio- og tv-selskaber,

teknologileverandører, udbydere af internet- og onlinetjenester, virksomheder, der er afhængige af konnektivitet, og almindelige aktører i den digitale økonomi, nationale myndigheder på alle niveauer, nationale tilsynsmyndigheder og andre interesserede parter. Der indkom endda bidrag fra de interessenter, der påvirkes af politikken, som skal gennemføre den, og som har en udtalt interesse i den. Der indkom 244 onlinesvar fra interessenter i alle medlemsstater og fra tredjelande. Høringen blev suppleret af et offentligt høringsmøde den 11. november 2015, halvvejs gennem den offentlige høring.

Ud over den offentlige høring gav BEREC input til evalueringen og revisionsprocessen og afgav udtalelse i december 2015⁴. Frekvenspolitikgruppen afgav også udtalelse om strategien for det digitale indre marked og revisionen af regelsættet⁵.

Høringsprocessen viste følgende tendenser:

- Det anerkendes bredt, at konnektivitet er den underliggende drivkraft for det digitale samfund og den digitale økonomi, som understøttes af de teknologiske forandringer og udviklingen i forbrugernes og markedets behov.
- God konnektivitet anses for at være forudsætningen for at skabe et digitalt indre marked. Mange af de adspurgte pegede på behovet for politiske foranstaltninger og mulige justeringer af de nuværende politiske og reguleringsmæssige redskaber til støtte for udbygningen af infrastrukturen i overensstemmelse med de fremtidige behov.
- I en række bidrag blev det anført, at det nuværende regelsæt ikke i tilstrækkelig grad fremmer det indre marked. Det er den generelle opfattelse, at det er nødvendigt at justere regelsættet til den nuværende markedsdynamik. Mange af de adspurgte erkendte dog, at der var sket fremskridt som følge af liberaliseringen af telekommunikationsmarkederne, navnlig for så vidt angår fordelene for slutbrugere og konkurrencen på de fleste nationale markeder.
- Hvad angår frekvenser, anerkendes betydningen af trådløs konnektivitet og trådløse bredbåndstjenester. Generelt støtter industrien en mere koordineret tilgang og søger supplerende sikkerhed i forbindelse med investeringer og muligheder for i hele EU at udvikle nye trådløse og mobile kommunikationstjenester, herunder 5G. Det blev anført, at det i stadig højere grad er vigtigt med en mere fleksibel adgang til og anvendelse af frekvenser.
- Medlemsstaternes myndigheder understreger generelt de fremskridt, der er sket med hensyn til teknisk harmonisering, og behovet for, at yderligere koordinering skal ske nedefra og på frivillig basis. Nogle af dem efterspurgte en bedre balance mellem harmonisering og fleksibilitet. Det anerkendes generelt, at det er vigtigt med en mere fleksibel adgang til og brug af frekvenser i fremtiden.
- Flere medlemsstaters administrationer finder, at der er behov for at ajourføre telekommunikationsreglerne af årsager lige fra behovet for at fremme investeringer i næste generation af infrastruktur til behovet for at reagere på de teknologiske forandringer og ændringer på markedet. De efterlyser også større fleksibilitet og forenkling af disse regler.
- Traditionelle telekommunikationsselskaber finder, at man har foretrukket kortsigtede økonomiske gevinster frem for langsigtede investeringer og innovation, mens alternative

⁴ http://berec.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/berec/opinions/5577-berec-opinion-on-the-review-of-the-eu-electronic-communications-regulatory-framework

⁵ http://rspg-spectrum.eu/wp-content/uploads/2013/05/RSPG16-001-DSM_opinion.pdf

udbydere, BEREC og forbrugerorganisationer finder, at man med regelsættet i vid udstrækning har nået de nuværende mål.

- Telekommunikationsbrugere går generelt ind for den nuværende adgangsregulering, men nogen finder, at der bør lægges vægt på konkurrence inden for tjenester frem for den underliggende infrastruktur samt på deling af infrastruktur.

- Langt størstedelen af de adspurgte finder, at revisionen bør være en lejlighed til fuldstændigt at genoverveje forsyningspligtordningen. Medlemsstaternes administrationer finder, at der er behov for at opretholde forsyningspligten, med fleksibilitet på medlemsstatsplan, hvad angår finansiering og anvendelse af bredbånd. BEREC støtter opretholdelsen af den nuværende række af instrumenter vedrørende forsyningspligten.

- Flere medlemsstaters administrationer, tilsynsmyndighederne og forbrugerorganisationerne finder stadig, at der er behov for sektorspecifik beskyttelse af slutbrugerne på grundlag af en minimumsharmonisering på højt plan, mens telekommunikationssektoren snarere mener, at man skal lægge vægt på generel lovgivning og fuld harmonisering, navnlig hvad angår tjenester. Telekommunikationssektoren generelt, men også visse administrationer anfører, at de samme regler bør finde anvendelse på lignende tjenester, mens andre administrationer, såkaldte "over-the-top"-aktører, sælgere af software og udstyr, kabeloperatører og visse radio og tv-selskaber mener, at begrebet elektroniske kommunikationstjenester, således som det på nuværende tidspunkt er defineret, har vist sig at være robust.

- Selv om det anerkendes bredt, at de nationale tilsynsmyndigheder og frekvensforvaltningsmyndighederne fortsat har en rolle at spille, fremhævede en stor gruppe af de adspurgte, at den institutionelle struktur på EU-plan bør revideres for at skabe større retssikkerhed og ansvarliggørelse.

Som led i evalueringsprocessen har Kommissionen også iværksat en række undersøgelser. Gennemførelsen af disse undersøgelser omfattede offentlige workshopper, der gav interessenterne mulighed for at fremkomme med bemærkninger og give feedback på det igangværende evalueringsarbejde:

Den 6. april 2016 blev der afholdt en offentlig workshop for at validere de foreløbige resultater af undersøgelsen SMART 2015/002, der blev gennemført af WIK, IDATE og Deloitte og vedrørte reguleringsordninger for netinvesteringsmodeller i Europa, navnlig adgangsordninger, og

den 2. maj 2016 blev der afholdt en offentlig workshop for at validere de foreløbige resultater af undersøgelsen SMART 2015/003, der blev gennemført af WIK, CRIDS og Cullen og vedrørte vigtige spørgsmål om revisionen på områderne markedsadgang, forvaltning af knappe ressourcer og generelle spørgsmål vedrørende slutbrugerne.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen anvendte følgende eksterne viden:

Politiske henstillinger fra **andre EU-institutioner**, navnlig Europa-Parlamentet⁶ og Det Europæiske Råd⁷.

⁶ Europa-Parlamentets beslutning af 19.1.2016 - "På vej mod en akt for det digitale indre marked" ([2015/2147\(INI\)](#)).

Tre særlige revisionsundersøgelser:

Support for the preparation of the impact assessment accompanying the review of the regulatory framework for e-communications (SMART 2015/0005),

Regulatory, in particular access, regimes for network investment models in Europe (SMART 2015/0002),

Substantive issues for review in the areas of market entry, management of scarce resources and general consumer issues (SMART 2015/0003).

- Derudover er en række andre undersøgelser indgået i revisionsprocessen. Disse undersøgelser er opført i afsnit 6.1.4 i konsekvensanalysen.

Et højtstående ekspertpanel i forbindelse med undersøgelsen SMART 2015/0005⁸.

- **Konsekvensanalyse**

Resuméet af konsekvensanalysen og den positive udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol kan ses på Kommissionens websted: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Som der redegøres for i konsekvensanalysen, blev der set nærmere på en række løsningsmodeller, og følgende blev valgt:

Adgangsregulering

Næstgenerationsnetadgang + fokus på regulering vedrørende konnektivitet af høj kvalitet

Denne løsningsmodel bygger på det forhold, at selv om de vigtigste principper i regelsættet fortsat er gyldige, er der behov for betydelige tilpasninger for at skabe de nødvendige incitamenter for både etablerede udbydere og konkurrenter til at gøre investeringer i eller samfinansiering af de fremtidige net økonomisk levedygtige, som i princippet skal kunne sikre alle borgere og virksomheder i Europa konnektivitet med høj kapacitet.

Frekvenser

Bindende regler, som kan håndhæves, for derved at øge koordineringen af frekvensforvaltningen i EU med større fokus på at tilpasse frekvensreglerne til de fremtidige udfordringer i forbindelse med 5G

Formålet er at tilpasse regelsættet til udviklingen, hvad angår allestedsnærværende konnektivitet og udbygning af 5G og at sikre større kohærens, hvad angår medlemsstaternes foranstaltninger, navnlig dem, der har indflydelse på, om markedsvilkårene er konkurrencedygtige, og på den økonomiske regulering. Det skal gøres ved hjælp af en større tilpasning af regelsættet, juridisk bindende forskrifter og en peer review-mekanisme, der gør det muligt for BEREC, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder at se nærmere på dele af hver medlemsstats planlagte nationale tildelingsprocedurer, som har større indflydelse på markedsudviklingen og udviklingen i erhvervslivet. Denne løsningsmodel vil desuden lægge større vægt på investeringsvilkårene for tætte 5G-net.

⁷ Det Europæiske Råds konklusioner af 28.6.2016 (EUCO 26/16).

⁸ Bilag 13 til konsekvensanalysen indeholder oplysninger om eksperternes profil og en rapport vedrørende deres drøftelser.

Forsyningspligtydelser

Gradvis tilpasning til tendenserne med fokus på taletelefoni og bredbånd til rimelige priser

Denne løsningsmodel fokuserer i forbindelse med EU's forsyningspligtydelser på, hvad der udgør en rimelig pris, herunder levering af talekommunikationstjenester og basale bredbånd i EU til rimelige priser inden for rammerne af direktivets anvendelsesområde samt ret til at indgå aftaler med forbrugere, der er omfattet af særlige takster for forsyningspligtydelser. På EU-plan defineres bredbånd under henvisning til en funktionel internetforbindelse, der defineres på grundlag af en minimumsliste over onlinetjenester, som vil gøre det muligt for slutbrugerne at deltage i civilsamfundet, hvilket medlemsstaterne skal definere yderligere på nationalt plan. Det skal sikres, at disse tjenester, der stilles til rådighed et fast sted, tilbydes til en rimelig pris, navnlig ved hjælp af direkte støtte, men medlemsstaterne har mulighed for at medtage foranstaltninger vedrørende mobile tjenester for de mest udsatte slutbrugere, som gør priserne rimelige, når det påvises, at de ikke er det. Disse tjenesters tilgængelighed vil hovedsagelig blive fremmet ved hjælp af andre politiske redskaber (incitament til private investeringer, statsstøtte, frekvensrelaterede dækningsforpligtelser m.m.) og kan kun undtagelsesvis inkluderes på nationalt plan, hvis dette kan behørigt påvises. Da en bredere gruppe af modtagere (ud over telekommunikationssektoren) skal omfattes af bredbåndsdækning, tager denne løsningsmodel udgangspunkt i, at finansieringen skal ske over det almindelige budget, hvilket anses for den mest rimelige og mindst forvridende måde at finansiere leveringen af forsyningspligtydelser på.

Tjenester

Internetadgang og reguleringsmæssige forpligtelser for elektroniske kommunikationstjenester, som hovedsagelig er knyttet til brugen af nummerressourcer

Denne løsningsmodel bygger på andre løsningsmodeller. Det foreslås oven i reguleringen af internetadgangen at anvende et begrænset sæt sektorspecifikke regler på interpersonelle kommunikationstjenester, som enten leveres traditionelt (taletelefoni eller sms) eller via internetadgang. I forbindelse med denne løsningsmodel fastsættes de områder, der stadig kræver sektorspecifik beskyttelse som følge af deres karakteristika, og det foreslås at anvende de relevante regler ens på alle udbydere, som funktionelt set er ligeværdige. I mange tilfælde vil det være internetadgang plus interpersonelle kommunikationstjenester, der anvender numre ("anvender" skal forstås således, at tjenestens egne abonnenter får numre, eller levering af en tjeneste, der muliggør kommunikation med andre tjenesteyderes abonnenter via sådanne numre). På vigtige områder såsom sikkerhed og beføjelse til at kræve interoperabilitet skal de relevante regler anvendes på alle interpersonelle kommunikationstjenester. Det foreslås, at reglerne for slutbrugere så vidt muligt fuldt ud harmoniseres i modsætning til den nuværende tilgang, hvor der sker et minimum af harmonisering, for at undgå at forvride markedsvilkårene på tværs af medlemsstaterne. For at mindske den reguleringsmæssige byrde foreslås det at ophæve de reguleringsmæssige forpligtelser, der ikke længere er behov for, eller som på hensigtsmæssig vis er omfattet af den almindelige forbrugerbeskyttelseslovgivning. Et vigtigt eksempel herpå er ophævelsen af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser til direkte at fastsætte detailprisregler.

Hvad angår de reguleringsmæssige forpligtelser med hensyn til interpersonelle kommunikationstjenester, vil de fleste af dem være knyttet til brugen af offentlige

nummerressourcer — hvilket bekræfter den fremgangsmåde, som tilsynsmyndighederne⁹ har fundet frem til siden sidste revision af regelsættet, men som de relevante udbydere i vid udstrækning er imod, og som i praksis ikke har fundet bred anvendelse. Anvendelsesområdet for adgangen til beredskabstjenester omdefineres ved brug af begrebet nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, men under hensyntagen til, at visse onlinetjenester ikke er i stand til at sikre kvaliteten af sådanne opkald. De regler, der skal gælde for nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, omfatter bl.a. kontrakternes varighed, gennemsigtighed, information om tjenestens kvalitet, nummerportabilitet, som den nye udbyder sætter i værk, redskaber til at overvåge forbruget, redskaber til at sammenligne både priserne for og kvaliteten af tjenester og bestemmelser om at skifte udbyder i forbindelse med pakkeløsninger for at undgå en fastlåsnings effekt.

På visse områder kræver forvaltningspolitiske interesser såsom sikkerheden desuden, at de reguleringsmæssige forpligtelser finder anvendelse på alle interpersonelle kommunikationstjenester, dvs. også dem, der leveres via internetadgang, men ikke anvender nummerressourcer.

Must carry-forpligtelser og elektroniske programguider

Bibeholde medlemsstaternes mulighed for at indføre must carry-forpligtelser og forpligtelser vedrørende elektroniske programguider

Med denne løsningsmodel bevares de nuværende regler for must carry-forpligtelser og elektroniske programguider. Det præciseres dog, at sendeforpligtelserne skal omfatte data, som supplerer radio- og tv-kanaler, og som anvendes til forbundne tv-tjenester og elektroniske programguider.

Nummerressourcer

Tilpasse EU-regelsættet vedrørende nummerressourcer med henblik på konkurrencespørgsmål på markedet

Denne løsningsmodel medfører en tilpasning af regelsættet, således at medlemsstaterne kan tildele numre til andre virksomheder end leverandører af elektroniske kommunikationstjenester eller -net. Dette muliggør ekstraterritorial anvendelse af bestemte nummerressourcer inden for EU, forudsat at der er hensigtsmæssige mekanismer til beskyttelse af slutbrugerne i alle de medlemsstater, hvor numrene anvendes.

Forvaltning

Rådgivende rolle til BEREC/frekvenspolitikgruppen med visse normative beføjelser til BEREC og en forbedret procedure for markedsundersøgelser og frekvenstildeling

Denne løsningsmodel indebærer navnlig et minimumssæt af harmoniserede beføjelser til de nationale tilsynsmyndigheder og afstemning af de nationale tilsynsmyndigheders og BEREC's opgaver samt en væsentlig tilpasning af BEREC's forvaltningsstruktur til den fælles tilgang vedrørende decentraliserede organer.

BEREC vil desuden få en række supplerende opgaver såsom beføjelser til at træffe bindende afgørelser om udpegning af markeder, der er transnationale, og om en model til sammenfatning af kontrakter, delvis bindende beføjelser i relation til procedurerne på det

⁹ ERG, fælles holdning vedrørende VoIP, december 2007.

indre marked for forslag til nationale foranstaltninger vedrørende markedsregulering ("systemet med dobbeltlås" - se nedenfor) og indførelse af en enkelt maksimumstermineringstakst for EU samt udstedelse af retningslinjer på en række områder: geografiske undersøgelser, fælles tilgange til at dække den tværnationale efterspørgsel, minimumskriterier for standardtilbud, fælles kriterier for forvaltning af nummerressourcer, parametre for tjenestekvalitet, gældende målemetoder og nærmere tekniske oplysninger om de omkostningsmodeller, som de nationale tilsynsmyndigheder skal anvende, når de fastsætter de maksimale symmetriske termineringstakster. BEREC vil desuden få beføjelse til at anmode om oplysninger direkte fra udbyderne.

BEREC vil endvidere få ansvaret for oprettelsen af et register over ekstraterritorial anvendelse af numre og grænseoverskridende ordninger og et EU-register over udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Derudover vil BEREC blive anmodet om at bistå Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder på standardiseringsområdet ved at hjælpe dem med at indkredse tilfælde af manglende interoperabilitet eller trusler mod end-to-end-konnektivitet eller en effektiv adgang til beredskabstjenester.

Hvad angår afhjælpende foranstaltninger, foreslås der et "system med dobbeltlås", hvorved Kommissionen i de tilfælde, hvor BEREC og Kommissionen er enige i deres holdning til de nationale tilsynsmyndigheders forslag til afhjælpende foranstaltninger, vil kunne kræve af de nationale tilsynsmyndigheder, at de ændrer eller trækker forslaget til foranstaltninger tilbage og om nødvendigt genanmelder markedsanalysen. BEREC vil få visse supplerende normgivende og rådgivende opgaver.

Hvad angår frekvenser, vil de nationale tilsynsmyndigheder kun få flere beslutningstagende beføjelser i forbindelse med lovbestemte og markedsdannende vilkår for frekvenstildeling af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Derudover indføres der et "peer review"-system i BEREC som en ny koordineringsmekanisme. I medfør af denne mekanisme vil de nationale tilsynsmyndigheder skulle give meddelelse om deres forslag til foranstaltninger, hvad angår disse aspekter af frekvenstildelingen, til BEREC, som ser nærmere herpå og afgiver en ikkebindende udtalelse.

Derudover skal Kommissionen tillægges supplerende almindelige normgivende beføjelser med hensyn til fastlæggelse af kriterier for definitionen af bestemte frekvenstildelingselementer under største hensyntagen til frekvenspolitikgruppens rådgivning og på grundlag af vedtagelse via udvalgsmetoden (Cocom) - som vejledning for de enkelte nationale tilsynsmyndigheder og for "peer reviewet" i BEREC. Frekvenspolitikgruppen vil fortsat være et rådgivende organ, der afgiver udtalelser til Kommissionen, inden gennemførelsesforanstaltningerne vedtages ved hjælp af udvalgsmetoden.

- **Målrettet regulering og forenkling**

De foranstaltninger, der foreslås inden for rammerne af den foretrukne løsningsmodel, fremmer Refit-dagsordenen og bidrager til at nå målet om forenkling og mindskelse af den administrative byrde i overensstemmelse med resultaterne af evalueringen af det potentiale, der ligger i revisionen i forhold til Refit-dagsordenen. Flere af de foreslåede ændringer på områderne adgang, frekvenser, forsyningspligt, tjenester/slutbrugere, nummerressourcer og forvaltningspraksis har til formål at tydeliggøre reglerne, gøre det let for parterne at forstå deres rettigheder og pligter og undgå overregulering og administrative byrder.

De foreslåede ændringer omfatter specifikt: strømlining og geografisk målretning af adgangsregulering, anvendelsen (når det er muligt) af en generel tilladelse frem for individuelle licenser til frekvenser, fremme af sekundære markeder for frekvenser, afskaffelse af overflødige forsyningspligter såsom krav om at sikre leveringen af telefonbokse og fysiske

nummerfortegnelser, indsnævring af anvendelsesområdet for forpligtelserne med hensyn til adgangen til forsyningspligtydelser og ophør af de sektorielle deleordninger, tydeliggørelse af anvendelsesområdet for regelsættet og fjernelse af overflødige forbrugerbeskyttelsesforpligtelser, når disse allerede er omfattet af generel lovgivning eller opfyldes af markedet, harmonisering og tydeliggørelse af reglerne og forvaltningspraksis med hensyn til nummerressourcer i forbindelse med kommunikation mellem maskiner samt tilpasning af de nationale tilsynsmyndigheders ansvarsområde til BEREC's.

Forenklingsforanstaltningerne i den foretrukne løsningsmodel har også en dimension vedrørende kohærens på det indre marked, som på nuværende tidspunkt har tendens til at komplicere forholdene for udbydere, der ønsker at bruge frekvenser i flere medlemsstater og kan også (i tilfælde af forskellige tidstabeller) forårsage interferens i grænseområder. Indførelsen af standardiserede afhjælpende foranstaltninger i engrosledet f.eks. i forbindelse med virksomheders adgang gør det ligeledes lettere for virksomheder at operere i mere end én medlemsstat, og forlængelsen af frekvenslicenserne fremmer skabelsen af et paneuropæisk sekundært marked for frekvenser samt et mere investeringsvenligt miljø for indehaverne af disse licenser.

- **Grundlæggende rettigheder**

I forslaget tages der også fuldt ud hensyn til de grundlæggende rettigheder og principper i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. De foreslåede foranstaltninger har navnlig til formål at opnå en højere grad af konnektivitet med et ajourført sæt regler for beskyttelse af slutbrugerne. Dette vil til gengæld sikre ikkediskriminerende adgang til alt indhold og alle tjenester, herunder offentlige tjenester, og være med til at fremme ytringsfriheden og erhvervslivets frihed og sætte medlemsstaterne i stand til at overholde chartret med langt lavere omkostninger til følge fremover.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil fortsat sikre overvågningen af gennemførelsen på grundlag af:

- Den europæiske statusrapport på det digitale område

Den europæiske statusrapport på det digitale område dækker 28 medlemsstater og indeholder omfattende data om og analyser af markedsudviklingen og udviklingen på lovgivningsområdet og forbrugerområdet i den digitale økonomi, herunder:

Den digitale køreplan¹⁰, som måler de fremskridt, der gøres i den europæiske digitale økonomi. Den ajourføres med data fra de nationale tilsynsmyndigheder, Eurostat og supplerende relevante kilder og omfatter data om den generelle situation, hvad angår alle dimensioner af indekset for digitalisering af økonomi og samfund i EU-

¹⁰

Rapporten kan findes på: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-scoreboard>

medlemsstaterne¹¹. De indikatorer, der er medtaget i rapporten, muliggør en sammenligning af fremskridtene på tværs af europæiske lande og over tid.

Telekommunikationsrapporter om regulering i EU - elektroniske kommunikationstjenester og markeder, som indeholder omfattende data om og analyser af markedsudviklingen og udviklingen på lovgivningsområdet og forbrugerområdet i sektoren.

- Den årlige Eurobarometer-hustandsundersøgelse

Den nuværende Eurobarometer-undersøgelse giver viden om, hvordan markedet for elektroniske kommunikationstjenester fungerer for slutbrugerne og om forbrugernes holdning til at anvende forskellige tjenesteplatforme og tjenester samt en række spørgsmål vedrørende forbrugerbeskyttelse.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forslaget medfører følgende materielle ændringer af det nuværende regelsæt:

Ændringer af de politiske mål:

Artikel 3 strømliner præsentationen af de nuværende mål og supplerer dem med et nyt mål om bred adgang til og anvendelse af konnektivitet med meget høj kapacitet på tværs af EU kombineret med de eksisterende mål om at fremme konkurrencen, det indre marked og slutbrugernes interesser.

Ændringer vedrørende adgangsreguleringen:

Ændringerne vedrørende adgangsreguleringen har til formål at styrke og forbedre den nuværende adgangsordning for udbydere med en stærk markedsposition, yderligere at fremme infrastrukturkonkurrencen og alle udbyderes netanvendelse samt at understøtte udbygningen af net med meget høj kapacitet på hele EU's område.

Hvad angår de første to kategorier (styrkelse af adgangsordningen for udbydere med en stærk markedsposition og fremme af infrastrukturkonkurrencen og alle udbyderes netanvendelse), er følgende bestemmelser og ændringer relevante:

Artikel 61 og 65 ændrer markedsanalyseprocedurerne, kodificerer den nuværende bedste praksis og tilstræber en mere målrettet og retssikkerhedsmæssig adgangsregulering samt et skarpere geografisk fokus for derved at sikre, at adgangsforpligtelserne kun finder anvendelse, når og hvis det er nødvendigt at rette op på markedssvigt i detailledet og sikre resultater for slutbrugerne. Reglerne indeholder også en forpligtelse for tilsynsmyndighederne til at overveje at medtage kommercielle adgangsftaler i deres markedsanalyser samt andre reguleringsmæssige forpligtelser, der allerede er indført, f.eks. symmetriske forpligtelser. Artiklen medfører også, at den nuværende maksimale markedsundersøgelsesperiode forlænges til fem år, hvilket vil gøre det muligt for udbyderne at langtidsplanlægge, og give de nationale tilsynsmyndigheder større fleksibilitet med hensyn til fastsættelse af tidspunktet for markedsundersøgelser. **Artikel 66** afspejler disse mål ved at ajourføre og ændre de tilsvarende regler for indførelse og ændring af de reguleringsmæssige forpligtelser, f.eks. når markedsvilkårene ændrer sig.

¹¹

Yderligere oplysninger: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/download-scoreboard-reports>.

Artikel 70 støtter øget infrastrukturkonkurrence ved at sikre adgangen til civil infrastruktur såsom ledninger og master, når disse ejes af udbydere med en stærk markedsposition.

Med henblik på at støtte infrastrukturkonkurrencen tydeliggøres de betingelser, hvorunder der kan indføres forpligtelser for alle udbydere (symmetriske forpligtelser) i **artikel 59** for derved at sikre adgangen til netaktiver, der ikke kan erstattes, f.eks. kabler i bygninger. For at beskytte investeringsincitamentene begrænses denne adgang til det første krydsfelt fra slutbrugeren, men kan også udvides derudover under særlige omstændigheder for derved at lette anvendelsen af alternative net i de vanskeligste og tyndest befolkede områder.

Artikel 63 og 64 giver BEREC beføjelse til at udpege markeder, der er grænseoverskridende, og indkredse tværnational efterspørgsel, selv når markederne fortsat er nationale eller regionale. BEREC kan vedtage retningslinjer for de nationale tilsynsmyndigheder, således at de anvender samme tilgang, når de indfører afhjælpende foranstaltninger, der kan være med til at sikre, at en sådan tværnational efterspørgsel dækkes. Artikel 64 giver desuden Kommissionen med støtte fra BEREC beføjelse til at fastsætte harmoniserede tekniske specifikationer for bestemte engrosadgangsprodukter med henblik på at dække efterspørgslen efter grænseoverskridende kommunikationstjenester, navnlig fra erhvervskunder, i tilfælde hvor manglen på sådanne harmoniserede produkter udgør en hindring for det indre marked.

Med artikel 73 indføres der en procedure på EU-plan for at indføre en bindende metode til fastsættelse af termineringstakster for taletelefoni, et stabilt marked, som er reguleret på lignende vis i de fleste medlemsstater. Derudover indføres der med artiklen en ordning for fastsættelse af de maksimale termineringstakster på EU-plan med henblik på at lette den administrative byrde for de nationale tilsynsmyndigheder og gøre det muligt for dem at fokusere deres indsats på analysen af de mest komplekse bredbåndsmarkeder.

Endelig foreslås der følgende ændringer for at støtte udbygningen af net med meget høj kapacitet på hele EU's område:

Artikel 22 fastsætter, at de nationale tilsynsmyndigheder overvåger situationen med hensyn til bredbåndnet og investeringsplaner på det nationale område, således at de i højere grad kan tage hensyn til geografiske karakteristika i deres markedsanalyser. De nationale tilsynsmyndigheder skal også indkredse områder med utilstrækkelig netforbindelse, hvor ingen udbyder eller offentlig myndighed har opbygget eller planlagt at opbygge et net med meget høj kapacitet eller har opgraderet eller udbygget deres eksisterende net til at klare downloadinghastigheder på mindst 100 Mbps eller er ved at planlægge at gøre det. De kan offentliggøre meddelelser om udpegede områder med utilstrækkelig netforbindelse og iværksætte en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på at fremme udbygningen af net med meget høj kapacitet i disse vanskelige områder.

Artikel 72 tydeliggør, under hvilke forhold udbydere med en stærk markedsposition kan bevilges fleksibilitet i forbindelse med prisfastsættelsen, uden at dette skader konkurrencen. Fleksibilitet i forbindelse med prisfastsættelsen kan være til gavn for investorer i nye net, forudsat at det ikke er til hinder for den videre konkurrence.

Med **artikel 74 kombineret med bilag IV** indføres der bestemmelser med henblik på at lette kommercielle fælles investeringer i ny infrastruktur og foretage de nødvendige ændringer af reglerne. Hvis en netejer med en stærk markedsposition og ansøgere om adgang til nettet deler nye netelementer medfører det en større grad af risikodeling i forhold til traditionelle adgangsprodukter og kan også skabe et mere varigt grundlag for en bæredygtig konkurrence, hvis en række hensigtsmæssige betingelser for den fælles investeringsform er opfyldt. Dette skulle gøre det muligt at tilpasse den regulerede adgang og sætte alle medinvestorer i stand til at udnytte first mover-fordelen i forhold til andre virksomheder. Det kan stadig være

hensigtsmæssigt at fortsætte med at stille regulerede adgangsprodukter til rådighed for ikkedeltagende virksomheder op til den kapacitet, der var til rådighed forud for investeringen.

Med **artikel 77** fastsættes der en forenklet reguleringsmodel for engrosnet med en stærk markedsposition, der begrænses til retfædige, rimelige og ikkediskriminerende adgangsregler og om nødvendigt omfatter tvistbilæggelse. I henhold til bestemmelserne er der en række strenge betingelser, der skal være opfyldt, for at et net kan anses for kun at være rettet til engrosleddet, og det kan være særlig hensigtsmæssigt for lokale net med meget høj kapacitet, som til trods herfor kan anses at få en stærk markedsposition fremover. **Artikel 76** medfører en tydeliggørelse af processen for frivillig adskillelse, hvilket øger retssikkerheden ved, at den udbyder, der gennemgår en adskillelcesproces, indgår en række forpligtelser.

Endelig tydeliggøres det i **artikel 78**, hvilken rolle de nationale tilsynsmyndigheder skal spille, når udbydere med en stærk markedsposition migrerer fra eksisterende til nye net (f.eks. når de gamle kobbernet afvikles), som et middel til yderligere at støtte overgangen til nye net.

Ændringer i forbindelse med frekvensforvaltning:

Artikel 75 tydeliggør de generelle mål og principper, som skal vejlede medlemsstaterne, når de forvalter frekvenser på nationalt plan, dvs. sammenhæng og proportionalitet i forbindelse med tilladelsesprocedurerne, betydningen af at sikre en hensigtsmæssig dækning, tidsaspekter, når frekvenser stilles til rådighed, forebyggelse af grænseoverskridende eller skadelig interferens, indførelse af princippet om "use it or lose it" og fremme af fælles frekvensbrug samt handel med frekvenser og frekvensleasing. Denne artikel indeholder også bestemmelser om en ordning, der gør det muligt at tillade midlertidig alternativ anvendelse af harmoniserede frekvenser på klart fastsatte betingelser.

Artikel 46 lægger større vægt på generelle tilladelser i modsætning til individuelle licenser samt delt anvendelse af frekvenser i overensstemmelse med EU-retten for derved at sikre, at de nationale myndigheder proaktivt udvikler de mest hensigtsmæssige tilladelsesmodeller i forbindelse med udviklingen af 5G. Det tillægger desuden Kommissionen beføjelser til at vedtage bindende foranstaltninger for at skabe sammenhæng mellem de forskellige typer af tilladelsesordninger.

I **artikel 47** fastsættes betingelserne i tilknytning til en generel tilladelse for radiofrekvenser og retten til at anvende dem. Det fastsættes, at Kommissionen skal træffe en række gennemførelsesforanstaltninger for at skabe sammenhæng med hensyn til bestemte betingelser såsom kriterierne for at fastsætte og vurdere dækningsforpligtelserne, hvis betydning øges som led i mere effektive frekvenser. Der lægges desuden vægt på forpligtelser såsom deling af infrastruktur for at forbedre slutbrugernes konnektivitet i navnlig tyndt befolkede områder.

Artikel 48-54 vedrører en række vigtige aspekter af frekvenstilladelserne med henblik på at skabe større ensartethed i medlemsstaternes praksis, f.eks. i) licensers minimumsvarighed (25 år), ii) en klar og enklere procedure for handel med frekvenser og frekvensleasing, iii) objektive kriterier for en ensartet anvendelse på grundlag af principperne i konkurrencereglerne for foranstaltninger, der skal fremme konkurrencen såsom frekvenslofter, frekvensreservationer for nye aktører på markedet og adgangsforpligtelser i engrosleddet, iv) foranstaltninger for at forbedre sammenhængen og forudsigeligheden, når der tildeles individuelle rettigheder til brug af frekvenser og disse forlænges, og v) klarere betingelser for begrænsning og inddragelse af eksisterende rettigheder, herunder ved brug af "use it or lose it"-løsningen og en øget håndhævelsesmæssig rolle for de nationale myndigheder. Disse artikler tillægger desuden Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger med henblik på at fastsætte fælles maksimumstidsfrister for tilladelse til at

bruge harmoniserede frekvenser i alle medlemsstater og koordinere de væsentligste elementer i udvælgelsesprocesserne samt fastsætte kriterier for udformningen heraf.

Artikel 55 og 56 forenkler betingelserne for trådløs adgang for at klare den eksponentielt stigende efterspørgsel efter konnektivitet og udrulning og udbud af adgang til trådløse adgangspunkter med lav effekt (små celler) for at mindske omkostningerne ved at udbygge meget tætte net.

Artikel 28 fastsætter en forpligtelse til at sikre en koordinering mellem medlemsstaterne for at løse grænseoverskridende interferensproblemer med inddragelse af frekvenspolitikgruppen og kombineret med gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen til at vedtage bindende foranstaltninger med henblik på at løse grænseoverskridende tvister, idet der tages størst mulig hensyn til frekvenspolitikgruppens rådgivning.

Forslaget giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelser, hvad angår markedsmæssige og økonomiske reguleringsaspekter af frekvenstildelingen for elektroniske kommunikationstjenester. De får endvidere beføjelser til at beslutte at indføre ekstraordinære foranstaltninger vedrørende net-/frekvensdeling og national roaming med henblik på at dække områder uden konnektivitet. De nationale tilsynsmyndigheder skal basere deres foranstaltninger på dette område på en forsvarlig økonomisk og konkurrencemæssig analyse af markederne. For at sikre en ensartet anvendelse på tværs af EU af betingelserne for frekvenstildeling, hvilket har indvirkning på de økonomiske, markedsmæssige og konkurrencemæssige forhold og derved den måde, hvorpå markedet fungerer, indføres der i **artikel 35** en peer review-ordning for BEREC med henblik på at se nærmere på de markedsmæssige og økonomiske reguleringsaspekter af nationale forslag til frekvenstildeling. BEREC skal desuden afgive ikkebindende udtalelser.

Artikel 37 indfører en ramme for medlemsstaterne for at lette de frivillige tildelingsprocedurer, der dækker EU eller flere lande.

Ændringer af forsyningspligtordningen:

Forslaget sigter mod at modernisere forsyningspligtordningen ved at afskaffe den obligatoriske medtagelse på EU-plan af eksisterende tjenester (offentlige betalingstelefoner, omfattende nummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester) fra anvendelsesområdet og fokusere på de grundlæggende forsyningspligtbredbånd, som kunne defineres under henvisning til en dynamisk basisliste over onlinetjenester, der kan anvendes via en bredbåndsforbindelse. Medlemsstaternes foranstaltninger bør fokusere på adgangen til konnektivitet til en rimelig pris snarere end udbygningen af net, da der findes bedre redskaber hertil.

Det skal sikres, at forsyningspligttydelserne kan leveres til en rimelig pris på mindst et fast sted, men medlemsstaterne vil få den nødvendige fleksibilitet til at udvide bestræbelserne for at sikre rimelige priser til også at omfatte mobile tjenester for de dårligst stillede brugere.

I **artikel 79** pålægges medlemsstaterne en forpligtelse til at sikre adgang til en rimelig pris for alle slutbrugere af funktionel internetadgang via bredbånd og talekommunikationstjenester på mindst et fast sted. For at sikre rimelige priser giver artikel 80 medlemsstaterne beføjelser til at kræve, at udbyderne har særlige takstmuligheder for slutbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov og/eller at yde disse slutbrugere direkte støtte. Der fastsættes desuden bestemmelse om ret til at indgå aftaler med forbrugere, der nyder godt af særlige forsyningspligttakster.

Medlemsstaternes foranstaltninger bør fokusere på at sikre en rimelig pris for internetadgang snarere end udbygningen af net, men i henhold til **artikel 81** har en medlemsstat ret til at

medtage leveringen af internetadgang på et fast sted (adgang) i anvendelsesområdet, hvis den påviser, at der ikke kunne sikres en sådan adgang på normale kommercielle vilkår eller gennem andre politiske redskaber, den har til rådighed.

I erkendelse af behovet for fleksibilitet for at håndtere de forskellige nationale forhold har medlemsstaterne i henhold til **artikel 82** fortsat ret til på nationalt plan at fastsætte bestemmelser om tjenester, der på nuværende tidspunkt er omfattet af EU's forsyningspligt såsom betalingstelefoner, nummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, hvis det behørigt påvises, at der behov herfor, forudsat at de tilpasser finansieringsordningen også.

I **artikel 85** fastsættes det, at forsyningspligten skal finansieres over det almindelige budget og ikke længere via sektorspecifik finansiering.

Ændringer af reglerne vedrørende tjenester og beskyttelse af slutbrugerne:

For at afspejle markedsudviklingen og udviklingen i lovgivningen de senere år og det fortsatte behov for sektorspecifikke regler omdefinieres begrebet "elektroniske kommunikationstjenester" i **artikel 2, stk. 4**. De omfatter tre typer tjenester: i) internetadgangstjenester, ii) interpersonelle kommunikationstjenester, der omfatter to underkategorier: en, der er nummerbaseret, og en, der er nummeruafhængig, og iii) tjenester, der udelukkende eller overvejende består i overføring af signaler såsom transmissionstjenester, der anvendes til kommunikation mellem maskiner og radio- og tv-spredning. Mange af bestemmelserne om slutbrugere finder kun anvendelse på internetadgangstjenester og nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester.

Nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester vil kun være omfattet af forpligtelser, hvis forvaltningspolitiske interesser kræver, at der anvendes specifikke reguleringsmæssige forpligtelser på alle typer interpersonelle kommunikationstjenester, uanset om de anvender numre eller ej. Dette vedrører navnlig de sikkerhedsmæssige bestemmelser (**artikel 40**). I tilfælde af en reel trussel mod end-to-end-konnektiviteten eller en effektiv adgang til beredskabstjenester kan Kommissionen desuden kortlægge behovet for foranstaltninger for at sikre interoperabiliteten, f.eks. ved at iværksætte en standardiseringsprocedure. De nationale tilsynsmyndigheder kan om nødvendigt indføre sådanne standarder (**artikel 59**).

Forslaget mindsker den reguleringsmæssige byrde ved at ophæve de reguleringsmæssige forpligtelser, der ikke længere er behov for, eller som på hensigtsmæssig vis er omfattet af den almindelige forbrugerbeskyttelseslovgivning. Et vigtigt eksempel herpå er ophævelsen af de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser til at indføre detailprisregulering for udbydere med en stærk markedsposition (ophævelse af artikel 17 i forsyningspligtdirektivet). Derudover er visse bestemmelser om aftaler, gennemsigtighed, lige adgang for handicappede brugere, nummeroplysningstjenester og interoperabiliteten for digitalt tv-udstyr blevet strømlinet og er delvis udgået, fordi de overlappede de generelle regler eller på anden måde var overflødige (artikel 95-98 og artikel 103-105).

Et begrænset antal nye bestemmelser har til formål at klare nye udfordringer, f.eks. at gøre aftaler lettere at læse ved hjælp af en kort sammenfatning af de vigtigste aftaleoplysninger, give adgang til redskaber til at kontrollere forbruget for at informere slutbrugerne om deres nuværende kommunikationsforbrug, sikre bedre bestemmelser om redskaber til at sammenligne pris og kvalitet, regler for skift af udbyder med henblik på det hurtigt stigende antal pakkerløsninger for at undgå en fastlåsnings effekt (vigtige sektorspecifikke bestemmelser såsom maksimal varighed af aftaler og ret til at opsigte aftalen vil finde anvendelse på hele pakkelsen) og en bestemmelse, der forbyder forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller bopælsland (artikel 92, 95, 96, 98 og 100).

Der findes en generel maksimumsperiode for aftaler på 2 år, men længerevarende særskilte aftaler med slutbrugerne er tilladt som et middel til at lette tilbagebetalingen af bidragene til etableringen af den fysiske forbindelse og til støtte for udbygningen af nettet gennem afdragsbaserede bidrag til kapitalomkostningerne til nettet.

Ændringer af bestemmelserne om nummerressourcer:

For at løse konkurrenceproblemerne på markedet for kommunikation mellem maskiner (især fastlåsnings til en bestemt udbyder) giver forslaget de nationale tilsynsmyndigheder ret til at tildele numre til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, uden at det dog kræves, at de gør det (artikel 88). I samme artikel kræves det også, at de nationale tilsynsmyndigheder fastsætter et bestemt antal ressourcer til ekstraterritorial anvendelse af nationale numre inden for EU som et middel til at dække det stigende behov for ekstraterritorial brug af nummerressourcer til navnlig applikationer til kommunikation mellem maskiner.

Hvad angår reglerne om harmoniserede numre for tjenester af samfundsmæssig værdi, fokuseres der fortsat på en effektiv gennemførelse af hotlinenummeret for efterlyste børn (**artikel 90**), mens den overordnede ramme for 116-nummerserien fortsat er baseret på Kommissionens beslutning 2007/116/EF. Som følge af den manglende efterspørgsel de senere år i det europæiske telefonnummerområde er denne bestemmelse udgået (artikel 27 i forsyningspligtdirektivet).

Ændringer af bestemmelser om alarmkommunikationer:

Der sikres retssikkerhed vedrørende adgangen til beredskabstjenester via alle nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester. De foreslåede bestemmelser erstatter Kommissionens mandat til at indføre tekniske gennemførelsesforanstaltninger via dens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for sikre en effektiv adgang til det fælles europæiske alarmnummer 112, når det drejer sig om det sted, samtalen kommer fra, omdirigering af samtalen til alarmcentraler og samme adgang for handicappede slutbrugere i hele EU. Denne tilgang sikrer indførelsen af tekniske løsninger på tværs af grænserne med hensyn til alarmkommunikationer og deres funktion (**artikel 102**).

Ændringer af bestemmelserne om forvaltningspraksis:

Artikel 5, 6 og 8 styrker den rolle, de uafhængige nationale tilsynsmyndigheder spiller, idet der fastsættes et minimumssæt beføjelser til disse myndigheder på tværs af EU, og kravet til deres uafhængighed øges, ved at der fastsættes bestemmelser om kriterier for deres udpegelse og deres rapporteringsforpligtelser.

Med **artikel 12** indføres der visse ændringer, hvad angår proceduren for generelle tilladelser. Udbydere skal indgive anmeldelser til BEREC, som skal fungere som et fælles kontaktpunkt for fremsendelse af anmeldelserne til de relevante nationale tilsynsmyndigheder. BEREC skal oprette et register på EU-plan.

Artikel 27 indeholder bestemmelser om en procedure for bilæggelse af grænseoverskridende tvister mellem udbydere og styrkelse af BEREC's rolle, idet de nationale tilsynsmyndigheder får pligt til at rådføre sig med BEREC.

Artikel 33 indeholder bestemmelser om et "system med dobbeltlås" i de tilfælde, hvor BEREC og Kommissionen er enige i deres holdning til et forslag til afhjælpende foranstaltninger fra de nationale tilsynsmyndigheder, som anmeldes til Kommissionen og BEREC i medfør af artikel 32. I sådanne tilfælde kan Kommissionen kræve, at tilsynsmyndighederne ændrer eller trækker deres forslag til foranstaltninger tilbage og om nødvendigt genanmelder markedsanalysen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

~~om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)~~ ☒ om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation ☒

(Omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ ☒ om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒, særlig artikel 95 ☒ 114 ☒,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF¹⁴, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF¹⁵, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF¹⁶, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF¹⁷ er blevet ændret væsentligt. Da

¹² EUT C xx af xx, s. xx.

¹³ EUT C xx af xx, s. xx.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51).

~~EFT L 192 af 24.7.1990, s. 1. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF (EFT L 295 af 29.10.1997, s. 23).~~

der skal foretages yderligere ændringer i disse direktiver, bør de af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2002/21/EF betragtning 1
(tilpasset)

~~Med det hidtidige regelsæt for telekommunikation er det lykkedes at skabe gode vilkår for reel konkurrence i telesektoren i overgangsfasen fra monopolmarked til et marked med fuld konkurrence.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 2
(tilpasset)

~~Den 10. november 1999 forelagde Kommissionen en meddelelse for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om fastlæggelse af nye rammebestemmelser for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og tilhørende tjenester — Revurdering af kommunikationslovgivningen i 1999. I denne meddelelse tog Kommissionen det eksisterende regelsæt for telekommunikation op til fornyet overvejelse i overensstemmelse med kravet i artikel 8 i Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net¹⁸. Kommissionen fremlagde desuden en række generelle forslag til nye rammebestemmelser for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og tilhørende tjenester til offentlig høring.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 3
(tilpasset)

~~Den 26. april 2000 forelagde Kommissionen en meddelelse for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om resultaterne af den offentlige høring om 1999-revurderingen af kommunikationslovgivningen og vejledende principper for de nye rammebestemmelser. Meddelelsen sammenfattede den offentlige høring og opstillede en række centrale principper for udarbejdelsen af nye rammebestemmelser for elektronisk kommunikationsinfrastruktur og tilhørende tjenester.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 4
(tilpasset)

~~Det Europæiske Råd fremhævede på mødet den 23. 24. marts 2000 i Lissabon vækst, konkurrenceevne og beskæftigelsespotentialet i overgang til en digital videnskabsbaseret økonomi. Det understregede ikke mindst, hvor vigtigt det er for Europas erhvervsliv og borgere at have adgang til billig kommunikationsinfrastruktur i verdensklasse og til et bredt udvalg af tjenester.~~

¹⁸ ~~EFT L 192 af 24.7.1990, s. 1. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF (EFT L 295 af 29.10.1997, s. 23).~~

↓ 2009/136/EF betragtning 1
(tilpasset)
⇒ ny

- (2) ~~Det nuværende regelsæt for elektronisk kommunikation udgøres af~~
~~⊗ Kommissionen skal jævnligt tage de ⊗ fem direktiver ⊗, der indgår i det~~
~~nuværende regelsæt for elektronisk kommunikation ⊗ (Europa-Parlamentets og~~
~~Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem~~
~~elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)¹⁹,~~
~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til~~
~~elektroniske kommunikationsnet og tjenester (tilladelsesdirektivet)²⁰, Europa-~~
~~Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles~~
~~rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester~~
~~(rammedirektivet)²¹, direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)²² og Europa-~~
~~Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for~~
~~elektronisk kommunikation)²³ (samlet benævnt »rammedirektivet og~~
~~særdirektiverne«), som Kommissionen jævnligt skal tage op til fornyet~~
~~vurdering, navnlig for at afgøre, om den teknologiske og markedsmessige udvikling~~
~~giver grund til ændringer~~ ⇒²⁴ ⇐.

↓ ny

- (3) I strategien for det digitale indre marked bebudede Kommissionen, at den i revisionen af regelsættet for telekommunikation navnlig ville lægge vægt på foranstaltninger, der tager sigte på at skabe incitament til investering i højhastighedsbredbånd, opnå en sammenhængende tilgang til frekvenspolitik og frekvensforvaltning, skabe de rette betingelser for et reelt indre marked ved at takle opsplitningen i reguleringen, sikre lige vilkår for alle markedsdeltagere og ensartet anvendelse af reglerne samt etablere mere effektive institutionelle rammer for reguleringen.
- (4) Dette direktiv er et led i en indsats, der går ud på at sikre en mere målrettet regulering og omfatter fire af direktiverne (rammedirektivet, tilladelsesdirektivet, adgangsdirektivet og forsyningspligtdirektivet) og en forordning (BEREC-

¹⁹ ~~EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.~~

²⁰ ~~EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.~~

²¹ ~~EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.~~

²² ~~EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.~~

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

²⁴ Unionens regelsæt for elektronisk kommunikation omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13. juni 2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 172 af 30.6.2012, s. 10), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1) samt en række beslutninger og afgørelser truffet af medlovgiverne og Kommissionen.

forordningen²⁵). Hvert af de nugældende direktiver indeholder foranstaltninger, der gælder for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester, i overensstemmelse med baggrunden for lovgivningen i en sektor, hvor virksomhederne traditionelt har været vertikalt integrerede, dvs. aktive inden for udbud af både net og tjenester. Revisionen er en anledning til at omarbejde de fire direktiver for at forenkle den nuværende struktur og gøre regelsættet mere sammenhængende og lettilgængeligt i overensstemmelse med målene for REFIT-initiativet. Den giver også mulighed for at tilpasse strukturen til den nye markedssituation, hvor udbud af kommunikationstjenester ikke længere nødvendigvis er knyttet sammen med udbud af et net. Som fastsat i den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter består omarbejdning i, at der vedtages en ny retsakt, der i én og samme tekst samler både de indholdsmæssige ændringer, der foretages i en tidligere retsakt, og de uændrede bestemmelser i denne retsakt. Et forslag til omarbejdning vedrører de indholdsmæssige ændringer, der foretages i en tidligere retsakt, og subsidiært omfatter det en kodifikation af disse ændringer med de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt.

↓ 2002/20/EF betragtning 3
(tilpasset)

- (5) ~~Formålet med dette direktiv er at~~ Dette direktiv ~~er at~~ ☒ bør ☒ skabe en retlig ramme for at sikre frit udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, således at disse kun er underlagt de vilkår, der er fastsat i dette direktiv, og begrænsningerne i overensstemmelse med traktatens artikel 46 ☒ 52 ☒ , stk. 1, navnlig foranstaltninger vedrørende den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

↓ 2002/21/EF betragtning 7
(tilpasset)
⇒ ny

- (6) Bestemmelserne i nærværende direktiv ~~og særdirektiverne er med forbehold af indskrænker ikke~~ de enkelte medlemsstaters mulighed for ☒ , under henvisning til de hensyn, der er anført i artikel 87 og 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, ☒ at træffe nødvendige foranstaltninger til sikring af deres væsentlige sikkerhedsinteresser, beskyttelse af ~~ordre public~~ den offentlige orden ☒ , den offentlige sædelighed ☒ og den offentlige sikkerhed samt til skabelse af de rette betingelser for efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger

↓ 2002/21/EF betragtning 5
(tilpasset)
⇒ ny

- (7) Konvergens mellem tele-, medie- og IT-sektoren betyder, at alle ~~transmissionsnet~~ ☒ elektroniske kommunikationsnet ☒ og -tjenester ☒ så vidt muligt ☒ bør være

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1).

omfattet af ☒ en samlet europæisk kodeks for elektronisk kommunikation, der indføres ved et enkelt direktiv, idet der dog kan være områder, for hvilke det er bedre at fastsætte umiddelbart gældende regler i form af forordninger ☒ ~~fælles rammebestemmelser~~. Disse rammebestemmelser består af nærværende direktiv og fire ~~særdirektiver~~: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)²⁶; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)²⁷; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)²⁸ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren²⁹ (i det følgende benævnt »særdirektiverne«). Det er nødvendigt at adskille regulering af **transmission** ⇨ elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⇨ fra regulering af indhold. ~~De nye rammebestemmelser~~ ☒ Denne kodeks ☒ omfatter derfor ikke indholdet i de tjenester, der leveres via elektroniske kommunikationsnet ved hjælp af elektroniske kommunikationstjenester, f.eks. radio- og tv-udsendelsers indhold, finansielle ydelser og visse informationssamfundsudgifter, og berører således ikke foranstaltninger, der i henhold til ~~fællesskabslovgivningen~~ ☒ EU-retten ☒ træffes på ~~fællesskabsniveau~~ ☒ EU-plan ☒ eller på nationalt niveau for så vidt angår sådanne tjenester med henblik på at fremme kulturel og sproglig mangfoldighed og varetage forsvaret af mediepluralisme. Indholdet af tv-programmer er omfattet af ~~Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed~~³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU³¹. ⇨ Audiovisuel politik og indholdsregulering sigter mod at opfylde mål af almen interesse, som f.eks. ytringsfrihed, mediepluralisme, upartiskhed, kulturel og sproglig mangfoldighed, social inklusion, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af mindreårige. ⇨ Adskillelsen mellem regulering af **transmission** ⇨ elektronisk kommunikation ⇨ og regulering af indhold hindrer ikke, at der tages hensyn til den forbindelse, der er mellem de to områder, navnlig med henblik på at garantere mediepluralisme, kulturel mangfoldighed og forbrugerbeskyttelse.

↓ 2002/21/EF betragtning 8
⇨ ny

- (8) Dette direktiv omfatter forbrugerudstyr til digital-tv, men ~~ikke udstyr, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og~~

²⁶ Se side 21 i dette EFT.

²⁷ Se side 7 i dette EFT.

²⁸ Se side 51 i dette EFT.

²⁹ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

³⁰ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF (EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

~~teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse³²~~
⇒ berører ikke anvendelsen af direktiv 2014/53/EU på radioudstyr↵.

↓ 2009/140/EF betragtning 11
(tilpasset)
⇒ ny

- (9) For at gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at opfylde de mål, der er opstillet i ~~rammedirektivet og særdirektiverne~~ ☒ dette direktiv ☒, særlig om gennemgående interoperabilitet, bør ☒ direktivets ☒ anvendelsesområdet ~~for rammedirektivet udvides til også at omfatte visse aspekter af radio- og teleterminaludstyr som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse³²~~ ☒ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU³⁴ ☒ og forbrugerudstyr til digital-tv for at lette adgangen for ~~handicappede brugere~~ brugere med handicap. ⇒ Det er vigtigt, at myndighederne tilskynder netoperatører og udstyrsfabrikanter til at samarbejde om at lette adgangen til elektroniske kommunikationstjenester for brugere med handicap. Ikke-eksklusiv anvendelse af radiofrekvenser med henblik på en brugers egenanvendelse af radioterminaludstyr bør, skønt anvendelsen ikke har forbindelse med en økonomisk aktivitet, også være omfattet af dette direktiv, så der sikres en koordineret fremgangsmåde for så vidt angår tilladelsesordninger. ↵

↓ 2002/21/EF betragtning 6
(tilpasset)

~~Audiovisuel politik og indholdsregulering er midler til opfyldelsen af mål af almen interesse, som f.eks. ytringsfrihed, mediepluralisme, upartiskhed, kulturel og sproglig mangfoldighed, social inddragelse, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af mindrerige. I Kommissionens meddelelse om principper og retningslinjer for Fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder og i Rådets konklusioner af 6. juni 2000, hvori Rådet bifalder Kommissionens meddelelse, opregnes de hovedforanstaltninger, som Fællesskabet må træffe for at implementere sin politik på det audiovisuelle område.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 50
(tilpasset)

- (10) ~~Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at en medlemsstat træffer forholdsregler, som er begrundet i traktatens artikel 30 og 46, navnlig i hensynet til den offentlige sikkerhed, den offentlige orden og den offentlige sædelighed.~~

³² ~~EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.~~

³³ ~~EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.~~

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).

↓ 2002/21/EF betragtning 9
(tilpasset)

~~Informationssamfundstjenester er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktiv om elektronisk handel)³⁵.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 10
(tilpasset)
⇒ ny

- (11) ~~I definitionen af informationssamfundets tjenester i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og regler for informationssamfundets tjenester³⁶ indgår en bred vifte af økonomiske online aktiviteter. De fleste af disse aktiviteter er ikke omfattet af nærværende direktiv, da de ikke udelukkende eller overvejende består i overføring af signaler via elektroniske kommunikationsnet.~~ ⇒ Visse elektroniske kommunikationstjenester kunne også falde ind under definitionen af "tjeneste i informationssamfundet" i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Disse elektroniske kommunikationstjenester er også omfattet af de bestemmelser, der gælder for "tjenester i informationssamfundet", for så vidt som der ikke er fastsat mere specifikke bestemmelser for de elektroniske kommunikationstjenester i dette direktiv eller andre EU-retsakter. ⇐ ☒ Elektroniske kommunikationstjenester som f.eks. ☒ ~~Taletelefoni~~ ~~taletelefonitjenester~~, ⇒ beskedtjenester ⇐ og elektroniske posttjenester er ☒ dog ☒ omfattet af nærværende direktiv. En og samme virksomhed, for eksempel en ~~Internet~~-udbyder, kan tilbyde både elektronisk kommunikation, som f.eks. adgang til Internettet, og tjenester, som ikke er omfattet af nærværende direktiv, f.eks. levering af webbaseret ⇒ , ikke-kommunikationsrelateret ⇐ indhold.

↓ 2002/20/EF betragtning 20

- (12) Samme virksomhed, for eksempel en kabeloperatør, kan både tilbyde en elektronisk kommunikationstjeneste, såsom ~~levering~~ ~~overføring~~ af tv-signaler, og tjenester, der ikke omhandles af dette direktiv, såsom kommercialisering af et tilbud om indholdsbaseeret radio- eller tv-spredningsvirksomhed, og derfor kan virksomheden pålægges yderligere forpligtelser i forbindelse med dens aktivitet som udbyder eller distributør af radio- eller tv-spredningsvirksomhed i medfør af bestemmelser, der ikke indeholdes i dette direktiv, med forbehold af de i bilaget I til dette direktiv indeholdte vilkår.

³⁵ ~~EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.~~

³⁶ ~~EFT L 204 af 30.1.1998, s. 37. Direktivet er ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).~~

- (13) Regelsættet bør omfatte brugen af radiofrekvenser til alle elektroniske kommunikationsnet, også den voksende egenanvendelse af radiofrekvenser, som ikke nødvendigvis er et led i en bestemt økonomisk aktivitet, til nye typer net, der udelukkende består af autonome systemer af mobilt radioudstyr, der er trådløst forbundet uden nogen central styring eller centraliseret netoperatør. I den femte generation af mobilkommunikation, der er undervejs, vil der sandsynligvis navnlig udvikle sig sådanne net uden for bygninger og på vejene, til brug i forbindelse med transport, energi, forskning og udvikling, e-sundhed, civilbeskyttelse og katastrofehjælp, tingenes internet, kommunikation mellem maskiner og netforbundne biler. Derfor bør medlemsstaterne, hvis de på grundlag af artikel 7 i direktiv 2014/53/EU indfører yderligere nationale krav til ibrugtagning og/eller anvendelse af sådant radioudstyr for at sikre en reel og effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og undgå skadelig interferens, tage hensyn til principperne for det indre marked.
- (14) Kravene til de elektroniske kommunikationsnets ydeevne er konstant stigende. Mens der tidligere især blev lagt vægt på at stille større båndbredde til rådighed, både i almindelighed og for den enkelte bruger, får andre parametre som f.eks. latenstid, disponibilitet og pålidelighed stadig større betydning. Derfor anlægges der i dag optiske fibernet længere og længere ud til brugerne, og fremtidige "net med meget høj kapacitet" skal have en præstationsparametre svarende til et net baseret på optiske fiberelementer, der som minimum dækker strækningen frem til fordeleren på betjeningsstedet. For en fast forbindelse betyder dette en netpræstation svarende til, hvad der kan opnås med en optisk fiberforbindelse frem til et flerfamiliehus, betragtet som betjeningsstedet, og for en mobilforbindelse betyder det en netpræstation svarende til, hvad der kan opnås med en optisk fiberforbindelse frem til basisstationen, betragtet som betjeningsstedet. Variationer i slutbrugernes oplevelse, som skyldes de forskellige egenskaber ved de medier, hvormed nettet i sidste ende etablerer forbindelse med nettermineringspunktet, bør ikke tages i betragtning med henblik på at fastslå, hvorvidt et trådløst net kan anses for at levere en tilsvarende netpræstation. I overensstemmelse med princippet om teknologisk neutralitet bør andre teknologier og transmissionsmedier ikke udelukkes, hvis de er sammenlignelige med dette referencescenarie for så vidt angår ydeevne. Etableringen af sådanne "net med meget høj kapacitet" vil yderligere øge nettenes ydeevne og bane vejen for udrulning af fremtidige generationer af mobilnet baseret på forbedrede radiogrænseflader og en tættere netarkitektur.

- (15) Der er behov for at tilpasse nogle af definitionerne af hensyn til princippet om teknologineutralitet og for at holde trit med teknologiuudviklingen. ⇒ Den teknologiske og markedsmæssige udvikling har medført, at nettene er gået over til IP-teknologi ("Internet Protocol"), og at slutbrugere har fået mulighed for at vælge mellem flere konkurrerende udbydere af taletelefoni. Derfor bør udtrykket "offentligt tilgængelig telefonitjeneste", der udelukkende er anvendt i direktiv 2002/22/EF og i vid udstrækning opfattes som en henvisning til de traditionelle analoge telefonitjenester, erstattes af det mere tidssvarende og teknologisk neutrale udtryk

"talekommunikation". ~~Navnlig bør betingelserne for udbuddet af en tjeneste~~ ~~bør~~ adskilles fra de egentlige definitoriske elementer i en ~~offentligt tilgængelig telefonitjeneste~~, ☒ talekommunikationstjeneste ☒ dvs. en elektronisk kommunikationstjeneste, der giver offentligheden mulighed for at foretage og modtage indenlandske ~~eller indenlandske~~ og/eller internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan, uanset om en sådan tjeneste er baseret på kredsløbskoblet eller pakkekoblet teknologi. Det ligger i en sådan tjenestes natur, at den går begge veje og giver begge parter mulighed for at kommunikere. En tjeneste, der ikke opfylder disse betingelser, f.eks. en "klik-selv"-funktion på ~~en~~ et kundeservicewebside, er ikke en ☒ talekommunikationstjeneste ☒ ~~offentligt tilgængelig telefonitjeneste~~. ~~Offentligt tilgængelige telefonitjenester~~ ☒ Talekommunikationstjenester ☒ omfatter også kommunikationsmidler specifikt beregnet til ~~handicappede~~ slutbrugere med handicap, som gør brug af tekstrelæ eller totale konversationstjenester.

↓ ny

- (16) De tjenester, der anvendes til kommunikationsformål, og de tekniske midler til leveringen heraf har udviklet sig betydeligt. I stedet for traditionelle taletelefonitjenester, tekstbeskeder (SMS) og elektroniske posttjenester anvender slutbrugerne i stigende grad funktionelt tilsvarende onlinetjenester som f.eks. internettelefoni, beskedtjenester og webbaserede e-posttjenester. For at sikre, at slutbrugerne beskyttes effektivt og på samme måde, når de benytter funktionelt ækvivalente tjenester, bør en fremtidsorienteret definition af elektroniske kommunikationstjenester ikke baseres på rent tekniske parametre, men snarere bygge på en funktionel tilgang. Reguleringen bør have en passende rækkevidde for at opfylde sine almennyttige mål. Mens "overføring af signaler" fortsat er et vigtigt parameter, når det fastslås, hvilke tjenester der er omfattet af dette direktiv, bør definitionen også omfatte andre tjenester, som muliggør kommunikation. Fra en slutbrugers synspunkt er det ikke relevant, om en udbyder overfører signaler selv, eller om kommunikationen leveres via en internetadgangstjeneste. Den ændrede definition af elektronisk kommunikationstjeneste bør derfor omfatte tre typer tjenester, der delvis kan overlappe hinanden, nemlig internetadgangstjenester som defineret i artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) 2015/2120, interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i dette direktiv, og tjenester, der udelukkende eller hovedsagelig består i overføring af signaler. Definitionen af elektronisk kommunikationstjeneste bør fjerne de tvetydigheder, der er konstateret i gennemførelsen af den tidligere definition, og muliggøre en nøje afpasset anvendelse, bestemmelse for bestemmelse, af de specifikke rettigheder og forpligtelser i regelsættet på de forskellige typer tjenester. Behandlingen af personoplysninger i forbindelse med elektroniske kommunikationstjenester skal, uanset om den sker mod betaling eller ej, være i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, der vil blive erstattet af forordning (EU) nr. 2016/679 (den generelle forordning om databeskyttelse) den 25. maj 2018³⁷.
- (17) For at falde ind under definitionen af elektronisk kommunikationstjeneste skal en tjeneste normalt ydes mod betaling. I den digitale økonomi anser markedsdeltagerne i

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

stigende grad oplysninger om brugerne for at have monetær værdi. Elektroniske kommunikationstjenester leveres ofte med andet end penge som modydelse, f.eks. adgang til personoplysninger eller andre oplysninger. Begrebet betaling bør derfor omfatte situationer, hvor leverandøren af en tjeneste anmoder slutbrugeren om personoplysninger som f.eks. navn, e-postadresse eller andre oplysninger, og slutbrugeren aktivt afgiver sådanne oplysninger direkte eller indirekte til leverandøren. Det bør også omfatte situationer, hvor leverandøren indsamler oplysninger, uden at slutbrugeren aktivt afgiver disse, herunder personoplysninger, f.eks. IP-adresse eller andre automatisk genererede oplysninger som f.eks. oplysninger, der indsamles og overføres af en cookie. I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende artikel 57 i TEUF³⁸ er der også tale om betaling i traktatens forstand, selv om tjenesteleverandøren ikke modtager betaling af modtageren af tjenesteydelsen, men i stedet af tredjemand. Begrebet betaling bør derfor også omfatte situationer, hvor slutbrugeren udsættes for reklamer som betingelse for at få adgang til en tjeneste, og situationer, hvor tjenesteleverandøren omsætter personoplysninger, som vedkommende har indsamlet, i penge.

- (18) Interpersonelle kommunikationstjenester er tjenester, der muliggør kommunikation mellem personer og interaktiv udveksling af oplysninger, og omfatter tjenester som traditionelle taleopkald mellem to personer, men også alle former for e-post, beskedtjenester og gruppechat. Interpersonelle kommunikationstjenester omfatter kun kommunikation mellem et afgrænset, dvs. ikke potentielt ubegrænset, antal fysiske personer, der bestemmes af afsenderen af meddelelsen. Kommunikation, der involverer juridiske personer, bør være omfattet af definitionen i de tilfælde, hvor fysiske personer handler på vegne af disse juridiske personer eller er involveret på mindst én side af kommunikationen. Interaktiv kommunikation indebærer, at tjenesten giver modtageren af oplysningerne mulighed for at svare. Tjenester, der ikke opfylder disse krav, såsom lineær spredning, video on demand, websteder, sociale netværk, blogs eller udveksling af oplysninger mellem maskiner, bør ikke betragtes som interpersonelle kommunikationstjenester. En tjeneste bør ikke betragtes som en interpersonel kommunikationstjeneste, når tjenesten blot muliggør interpersonel og interaktiv kommunikation som en støttefunktion, der er knyttet til en anden tjeneste, og som af objektive tekniske grunde ikke kan anvendes uden den primære tjeneste, og hvis integration i den primære tjeneste ikke er et middel til at omgå anvendelsen af reglerne for elektroniske kommunikationstjenester. Et eksempel på en sådan undtagelse kunne i princippet være en kommunikationskanal i forbindelse med onlinespil, alt afhængigt af egenskaberne ved tjenestens kommunikationsfunktion.
- (19) Interpersonelle kommunikationstjenester, der anvender numre i en national eller international telefonnummerplan, etablerer forbindelse til det offentlige (pakke- eller kredsløbskoblede) telefonnet. Disse nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester omfatter både tjenester, der er tildelt slutbrugernumre med henblik på at sikre end-to-end-forbindelse, og tjenester, der giver slutbrugere mulighed for at få forbindelse til personer, der har fået tildelt sådanne numre. Den blotte anvendelse af et nummer som et identifikationsmiddel bør ikke sidestilles med anvendelse af et nummer til tilslutning til det offentlige telefonnet og bør derfor ikke i sig selv betragtes som tilstrækkelig til, at en tjeneste betragtes som en nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste. Nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester bør kun være underlagt forpligtelser, hvis almenvellet

³⁸

Sag C-352/85, Bond van Adverteerders m.fl. mod den nederlandske stat, EU:C:1988:196.

kræver, at der anvendes bestemte reguleringsmæssige forpligtelser for alle typer interpersonelle kommunikationstjenester, uanset om de anvender numre til levering af deres tjeneste eller ej. Det er rimeligt at behandle nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester anderledes, da de deltager i, og dermed også nyder godt af, et offentligt garanteret interoperabelt system.

↓ 2002/22/EF betragtning 6

⇒ ny

- (20) Et nettermineringspunkt (NTP) udgør i reguleringsøjemed en grænse mellem ~~rammebestemmelserne~~ regelsættet for elektroniske kommunikationsnet og tjenester på den ene side og reguleringen af telekommunikationsterminaludstyr på den anden. Det er de nationale tilsynsmyndigheders ansvar at fastlægge ~~NTP'ernes nettermineringspunkt~~ nettermineringspunktets placering, ~~om nødvendigt på grundlag af et forslag fra de relevante virksomheder.~~ ⇒ På baggrund af de nationale tilsynsmyndigheders praksis og i betragtning af de mange forskellige nettopologier, både fast- og mobilnetbaserede, bør Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation ("BEREC") i tæt samarbejde med Kommissionen vedtage retningslinjer for, hvordan nettermineringspunktet i overensstemmelse med dette direktiv fastlægges i de forskellige konkrete tilfælde. ⇐

↓ ny

- (21) Den tekniske udvikling gør det muligt for slutbrugerne at tilkalde beredskabstjenester, ikke kun ved taleopkald, men også ved hjælp af andre interpersonelle kommunikationstjenester. Begrebet alarmkommunikation bør derfor omfatte alle de interpersonelle kommunikationstjenester, der gør det muligt at tilkalde beredskabstjenester. Det bygger på begreber, der allerede er fastlagt i EU-lovgivningen, nemlig "alarmcentral", "den mest passende alarmcentral"³⁹ og "beredskabstjeneste"⁴⁰.

↓ 2002/21/EF betragtning 16
(tilpasset)

⇒ ny

- (22) De nationale tilsynsmyndigheders ⇐ og andre kompetente myndigheders ⇐ tiltag bør være baseret på et harmoniseret sæt af målsætninger og principper, og de bør, når det er nødvendigt, koordinere deres tiltag med ~~nationale tilsynsmyndighederne~~ i andre medlemsstater ⇐ og med BEREC ⇐, når de udfører deres opgaver i henhold til nærværende ~~rammebestemmelser~~ regelsæt.

³⁹ Begge defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 77), og i Kommissionen delegerede forordning (EU) nr. 305/2013 af 26. november 2012 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU for så vidt angår harmoniseret tilrådgivningsstilling af et interoperabelt EU-dækkende eCall-system (EUT L 91 af 3.4.2013, s. 1).

⁴⁰ Som defineret i forordning (EU) nr. 305/2013.

↓ 2002/21/EF betragtning 17
(tilpasset)
⇒ ny

- (23) De opgaver, som udføres af de ~~nationale tilsyns~~ ⇒ kompetente ⇐ myndigheder i henhold til dette direktiv ~~og særdirektiverne~~, bidrager til gennemførelsen af mere generelle politikker inden for områderne kultur, beskæftigelse, miljø, social samhørighed samt by- og landsplanlægning.

↓ ny

- (24) Med henblik på at omsætte de politiske mål for strategien for det digitale indre marked i regulering bør regelsættet ud over de eksisterende tre primære målsætninger om at fremme konkurrence, det indre marked og slutbrugernes interesser forfølge et endnu et mål, der vedrører konnektivitet og udtrykkes i resultater: udbredt adgang til og brug af fast- og mobilnet med meget høj kapacitet for alle Unionens borgere og virksomheder på grundlag af rimelige priser og valgmuligheder, muliggjort af reel og fair konkurrence, effektive investeringer og åben innovation, effektiv udnyttelse af frekvenser, fælles regler og forudsigelige reguleringstilgange på det indre marked samt de nødvendige sektorspecifikke regler til beskyttelse af borgernes interesser. For medlemsstaterne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt de interesserede parter betyder dette konnektivitetsmål på den ene side, at de skal sigte mod udrulning af net med størst mulig kapacitet og tjenester, der er økonomisk bæredygtige inden for et bestemt område, og på den anden side, at de skal tilstræbe territorial samhørighed gennem konvergens for så vidt angår den kapacitet, der er til rådighed i forskellige områder.

↓ 2002/21/EF betragtning 18
(tilpasset)
⇒ ny

- (25) ~~Kravet~~ ☒ Princippet ☒ om, at medlemsstaterne ⇒ bør anvende EU-retten på en teknologineutral måde ⇐ ~~skal sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder tager videst muligt hensyn til, at regulering helst skal være teknologineutral~~, dvs. at ~~den~~ ☒ en national tilsynsmyndighed ☒ ⇒ eller anden kompetent myndighed ⇐ hverken må påtvinge eller diskriminere til fordel for brugen af en bestemt type teknologi, udelukker ikke, at der, når det er berettiget ⇒ for at nå målene for regelsættet ⇐, tages rimelige skridt til at fremme visse specifikke tjenester, som for eksempel digital-tv, som et middel til øget ~~frekvens~~ effektivitet i udnyttelsen af frekvensressourcerne. ⇒ Endvidere udelukker det ikke, at der tages hensyn til, at visse transmissionsmedier har fysiske egenskaber og arkitekturtræk, der kan være overlegne med hensyn til tjenestekvalitet, kapacitet, vedligeholdelsesomkostninger, energieffektivitet, forvaltningsmæssig fleksibilitet, pålidelighed, robusthed og skalerbarhed og i sidste ende med hensyn til mediets præstationer, hvilket kan afspejles i de valg, der træffes med henblik på forfølgelsen af de forskellige reguleringsmål. ⇐

↓ 2009/140/EF betragtning 53

- (26) Der bør tilskyndes til både ~~reelle~~ effektive investeringer og konkurrence, som går hånd i hånd, således at økonomisk vækst, innovation og forbrugernes valgmuligheder øges.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 54

- (27) Konkurrencen fremmes bedst ved at sikre et økonomisk effektivt niveau for investering i nye og eksisterende infrastrukturer, suppleret med regulering, hvor det måtte være nødvendigt, for at opnå effektiv konkurrence i detailledet. Et effektivt infrastrukturbaseret konkurrenceniveau findes, når infrastrukturoverlapningen er af et omfang, der betyder, at investorer kan forventes at opnå et rimeligt udbytte på baggrund af fornuftige forventninger til udviklingen i markedsandele.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 8
(tilpasset)
⇒ ny

- (28) ~~For at opfylde målene i Lissabondagsordenen er det~~ Det er nødvendigt at skabe passende incitament ~~for til investering i nye højhastighedsnet~~ ⇒ med meget høj kapacitet ⇐ , der støtter innovationen i forbindelse med indholdsrigge internettjenester og styrker Den Europæiske Unions internationale konkurrenceevne. Sådanne net har et enormt potentiale til at give forbrugerne og erhvervslivet i hele Den Europæiske Union fordele. Det er derfor afgørende at fremme bæredygtige investeringer i udviklingen af disse net, idet man fastholder konkurrencen og øger forbrugernes valgmuligheder gennem forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 5
(tilpasset)

- (29) Målet er gradvis at mindske mængden af forhåndsregulerende sektorspecifikke bestemmelser, efterhånden som konkurrencen på markederne udvikler sig, og i sidste instans at lade den elektroniske kommunikation blive styret udelukkende gennem konkurrencelovgivningen. Da markederne for elektronisk kommunikation har udvist stærk konkurrencedynamik de seneste år, er det meget vigtigt, at forhåndsregulerede forpligtelser kun benyttes, hvor der ikke er ~~effektiv reel~~ og ~~bæredygtig holdbar~~ konkurrence ☒ på de relevante detailmarkeder ☒ .
-

↓ ny

- (30) Elektronisk kommunikation er ved at blive uundværlig for et stigende antal sektorer. Tingenes internet er et eksempel på, hvordan overføring af radiosignaler, der er grundlaget for elektronisk kommunikation, er i stadig udvikling og påvirker den samfundsmæssige og forretningsmæssige virkelighed. For at vi kan drage størst mulig fordel af denne udvikling, er det afgørende, at der i frekvensforvaltningen tages hensyn til nye trådløse kommunikationsteknologier. Da andre teknologier og applikationer, der anvender frekvenser, også er genstand for stigende efterspørgsel og kan styrkes ved integration af eller kombination med elektronisk kommunikation, bør

frekvensforvaltningen, hvor det er hensigtsmæssigt, følge en tværsektoriel tilgang for at sikre en mere effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne.

↓ 2009/140/EF betragtning 28
(tilpasset)
⇒ ny

- (31) ~~Selv om frekvensforvaltningen forbliver under medlemsstaternes kompetence, kan~~ Strategisk planlægning, ~~samordning~~ koordinering og i givet fald harmonisering på ~~fællesskabsplan~~ ☒ EU-plan ☒ kan medvirke til at sikre, at frekvensbrugerne får fuldt udbytte af fordelene ved det indre marked, og at ~~EU's~~ ☒ Unionens ☒ interesser forsvares effektivt på globalt plan. Derfor ~~bør~~ ☒ kan ☒ der i nødvendigt omfang opstilles lovgivningsmæssige flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer, ⇒ hvoraf det første er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU⁴¹, ⇐ som ~~fastlægger~~ fastsætter ~~de~~ politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ . Disse politiske retningslinjer og målsætninger kan indeholde henvisninger til den adgang til og den effektive udnyttelse af radiofrekvenser, der er en forudsætning for etableringen af et funktionsdygtigt indre marked, ☒ i overensstemmelse med dette direktiv ☒ , samt, hvor det er relevant, ~~henvisninger til harmonisering af procedurerne for tildeling af generelle tilladelser eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, hvor det måtte være nødvendigt for at overvinde hindringer for det indre marked. Disse politiske retningslinjer og målsætninger bør være i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.~~

↓ 2009/140/EF betragtning 32
(tilpasset)
⇒ ny

- (32) ~~Den nuværende frekvensforvaltning og måden at fordele frekvenser på er generelt baseret på administrative beslutninger, der ikke er tilstrækkeligt fleksible til at tage højde for den teknologiske og økonomiske udvikling, særlig den hurtige udvikling inden for trådløs teknologi og den stigende efterspørgsel efter båndbredde.~~ ☒ Landegrænserne bliver i stigende irrelevante for, hvordan frekvensressourcerne udnyttes optimalt. ☒ ~~De u~~Urimelige forskelle mellem de nationale politikker ⇒ for forvaltning af frekvensressourcerne, herunder uberettigede forskelle i vilkårene for adgang til og brug af radiofrekvenser, alt efter hvilken type operatør der er tale om, kan ⇐ medføre øgede omkostninger og tabte markedsmuligheder for frekvensbrugerne, ~~og~~ ☒ Dette kan ☒ forsinke innovationen ⇒ , begrænse investeringerne, mindske stordriftsfordelene for fabrikanter og operatører samt skabe spændinger mellem rettighedshaverne og skævheder i priserne på adgang til frekvenser. Samlet kan denne opsplitning føre til en forvridning af ⇐ ~~til skade for~~ det indre marked, ☒ og skade ☒ forbrugerne og økonomien som helhed. ~~Desuden kan vilkårene for adgang til og brug af radiofrekvenser variere, alt efter hvilken type operatør der er tale om, til trods for at de elektroniske ydelser, der leveres af disse operatører i stigende grad overlapper hinanden; dette medfører spændinger~~

⁴¹ EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7.

mellem rettighedshaverne, skævheder i priserne på adgang til frekvenser og en mulig forvriddning af det indre marked.

↓ 2009/140/EF betragtning 33
(tilpasset)

~~Lande grænserne får stadig mindre betydning for, hvordan frekvensressourcerne udnyttes bedst. En opsplittet forvaltning af adgang til frekvensrettigheder virker begrænsende for investeringer og innovation og forhindrer operatører og udstyrsfabrikanter i at høste stordriftsfordele; derved hæmmes udviklingen af et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der anvender radiofrekvenser.~~

↓ 2009/140/EF betragtning 30
(tilpasset)

- (33) Bestemmelserne om frekvensforvaltning i dette direktiv bør være forenelige med arbejdet i internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, såsom Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), for at sikre en effektiv forvaltning og harmonisering af frekvensanvendelsen i hele ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og mellem medlemsstaterne og andre medlemmer af ITU.

↓ 2002/21/EF betragtning 11
⇒ ny

- (34) I overensstemmelse med princippet om adskillelse af regulerings- og driftsopgaver bør medlemsstaterne, for at sikre de nationale tilsynsmyndigheders ⇒ og andre kompetente myndigheders ⇐ uvildige afgørelser, garantere disses uafhængighed. Dette krav om uafhængighed berører hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 295. De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ bør råde over de nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre deres opgaver.

↓ ny

- (35) Det er nødvendigt at opstille en liste over opgaver, som medlemsstaterne kun kan pålægge organer, som de udpeger som nationale tilsynsmyndigheder, hvis politiske uafhængighed og tilsynskapacitet er garanteret, i modsætning til andre reguleringsopgaver, som de enten kan pålægge de nationale tilsynsmyndigheder eller andre kompetente myndigheder. Når dette direktiv foreskriver, at en medlemsstat skal tildele en opgave eller en beføjelse til en kompetent myndighed, kan medlemsstaten derfor enten tildele opgaven til en national tilsynsmyndighed eller til en anden kompetent myndighed.

↓ 2009/140/EF betragtning 13
(tilpasset)
⇒ ny

- (36) De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed ~~bør styrkes~~, ☒ blev styrket i forbindelse med revisionen i 2009 ☒ ~~så de kan anvende regelsættet med~~ for at sikre større gennemslagskraft i ~~anvendelsen af regelsættet~~, og ~~så deres øge~~ tilsynsmyndighedernes autoritet og forudsigeligheden i deres afgørelser ~~øges~~. Til dette formål ~~bør~~ måtte det udtrykkelig fastsættes i national ret, at den nationale tilsynsmyndighed, ~~der er ansvarlig for forhåndsregulering af markedet eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder~~, i udførelsen af sine opgaver er beskyttet mod indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle. En sådan påvirkning udefra gør en instans, der medvirker i den nationale lovgivningsproces, uegnet til at fungere som tilsynsmyndighed under regelsættet. Derfor ~~bør~~ måtte der på forhånd opstilles regler for, på hvilket grundlag ledelsen for en national tilsynsmyndighed kan afskediges, så enhver rimelig tvivl om tilsynsmyndighedens uafhængighed og upåvirkelighed over for eksterne faktorer fjernes. ⇒ For at undgå vilkårlige afskedigelser bør et medlem, der afskediges, have ret til at anmode om, at de kompetente retsinstanser efterprøver, om der foreligger en gyldig grund til afskedigelsen, jf. de grunde, der betragtes som gyldige i henhold til dette direktiv. En sådan afskedigelse bør kun begrundes i medlemmets personlige eller faglige kvalifikationer. ⇐ Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder, ~~der er ansvarlige for forhåndsregulering af markedet~~, har deres eget budget, der bl.a. sætter dem i stand til at ansætte tilstrækkeligt med kvalificeret personale. Af hensyn til åbenhed i forvaltningen bør dette budget hvert år offentliggøres. ⇒ Inden for rammerne af deres budget bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne forvalte deres personalemæssige og økonomiske ressourcer i fuld uafhængighed. For at sikre upartiskhed bør medlemsstater, der stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, som gennem administrationsgebyrer bidrager til den nationale tilsynsmyndigheds eller andre kompetente myndigheders budget, sikre, at der er effektiv strukturel adskillelse mellem aktiviteterne i forbindelse med ejerskab eller kontrol og udøvelsen af kontrol over budgettet. ⇐

↓ ny

- (37) Det er nødvendigt yderligere at styrke de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed for at sikre, at deres ledelse og medlemmer er upåvirkelige over for pres udefra, ved at fastsætte mindstekrav til, hvilke kvalifikationer disse skal have for at kunne udnævnes, og en minimumsvarighed for deres mandat. Desuden vil det afhjælpe risikoen for, at tilsynsmyndighederne varetager interesser i sektoren ("regulatory capture"), sikre kontinuitet og styrke uafhængigheden, hvis muligheden for at forlænge medlemmernes mandat mere end én gang begrænses, og der stilles krav om en passende rotationsordning for bestyrelsen og den øverste ledelse.
- (38) De nationale tilsynsmyndigheder bør stå til ansvar for den måde, hvorpå de udfører deres opgaver, og bør være forpligtet til at aflægge rapport herom. Denne forpligtelse bør tage form af et krav om årlig rapportering snarere end ad hoc-anmodninger om rapportering, der kan begrænse deres uafhængighed eller hindre dem i udførelsen af

deres opgaver, hvis kravene bliver urimeligt omfattende. Ifølge nyere retspraksis⁴² kan vidtgående eller ubetingede rapporteringskrav indirekte påvirke en myndigheds uafhængighed.

- (39) Medlemsstaterne bør meddele Kommissionen, hvilke organisationer der er udpeget som nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder. For myndigheder, der er ansvarlige for tildeling af anlægsrettigheder, kan meddelelsespligten opfyldes ved at henvise til den centrale dokumentationstjeneste, der er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU⁴³.

↓ 2002/20/EF betragtning 4

~~Dette direktiv omhandler tilladelse til alle elektroniske kommunikationsnet og tjenester, uanset om de udbydes til offentligheden eller ej. Dette er vigtigt for at sikre, at begge kategorier af udbydere kan nyde godt af objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede rettigheder, vilkår og procedurer.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 5

~~Dette direktiv gælder kun tildeling af rettigheder til at anvende radiofrekvenser, for så vidt sådan anvendelse indebærer et udbud af elektroniske kommunikationsnet eller tjenester, som normalt udbydes mod vederlag. Egen anvendelse af radioterminaludstyr, der er baseret på en brugers ikke-eksklusive anvendelse af specifikke radiofrekvenser, og som ikke har forbindelse med en økonomisk aktivitet, som f.eks. radioamatorers anvendelse af et privatradiobånd, betragtes ikke som udbud af elektroniske kommunikationsnet og tjenester og er derfor ikke omfattet af dette direktiv. En sådan anvendelse er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁴⁴.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 6
(tilpasset)

~~I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester⁴⁵ er der fastsat bestemmelser om fri bevægelighed for adgangsstyringssystemer og for frit udbud af beskyttede tjenester baseret på sådanne systemer. Tilladelser til sådanne systemer og tjenester behøver derfor ikke være omfattet af dette direktiv.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 7

- (40) Der bør bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med henblik på at fremme

⁴² Sag C-614/10, Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig, EU:C:2012:631.

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation, EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1.

⁴⁴ ~~EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.~~

⁴⁵ ~~EFT L 320 af 28.11.1998, s. 54.~~

udviklingen af nye ~~elektroniske~~ kommunikationstjenester og paneuropæiske kommunikationsnet og -tjenester, og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte ~~enhedsmarkedets~~ det indre markeds stordriftsfordele.

↓ 2002/20/EF betragtning 8

⇒ ny

- (41) ~~Disse målsætninger~~ ⇒ Fordelene ved det indre marked for tjenesteudbydere og slutbrugere ⇨ ~~kan opnås bedst virkeliggøres~~ ved at anvende generelle tilladelser til ⇨ elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, ⇨ ~~alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester~~ uden at stille krav om udtrykkelige beslutninger eller administrative afgørelser fra nationale tilsynsmyndigheder, og ved at begrænse eventuelle procedurekrav til kun at omfatte ⇒ en deklaratorisk ⇨ anmeldelse. Hvis medlemsstaterne stiller krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal indgive anmeldelse, når de påbegynder deres aktiviteter, ⇒ bør denne anmeldelse indgives til BEREC, der fungerer som fælles kontaktpunkt. Anmeldelsen bør ikke indebære administrationsomkostninger for udbydere, og anmeldelsesformularen kan eventuelt stilles til rådighed via et link på de nationale tilsynsmyndigheders websted. BEREC bør i god tid videresende anmeldelserne til de nationale tilsynsmyndigheder i alle de medlemsstater, hvor udbydere har til hensigt at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Medlemsstaterne kan også kræve bevis for indgivet anmeldelse i form af en retligt anerkendt postkvittering eller elektronisk kvittering for modtagelsen af anmeldelsen til BEREC. Denne kvittering bør under ingen omstændigheder bestå i eller kræve en administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndigheds eller en anden myndigheds side ⇨ ~~kan de også kræve dokumentation for indgivet anmeldelse ved hjælp af en retligt anerkendt postkvittering eller elektronisk kvittering for modtagelsen af anmeldelsen. En sådan kvittering bør under ingen omstændigheder bestå i eller kræve en administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndighed, hvortil anmeldelsen skal ske.~~

↓ ny

- (42) Anmeldelsen til BEREC bør blot bestå i en erklæring om, at udbyderen agter at påbegynde udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Udbyderen kan kun forpligtes til at lade erklæringen ledsage af de oplysninger, der er opført i artikel 12 i dette direktiv. Medlemsstaterne bør ikke pålægge yderligere eller særskilte anmeldelseskrav.
- (43) I modsætning til de øvrige kategorier af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der er defineret i dette direktiv, gør nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester ikke brug af offentlige nummerressourcer og deltager ikke i et offentligt garanteret interoperabelt system. Derfor bør disse tjenester ikke være underlagt den generelle tilladelsesordning.

↓ 2002/20/EF betragtning 21
(tilpasset)

⇒ ny

- (44) Ved tildeling af brugsret til radiofrekvenser, ~~brugsret til numre i den nationale nummerplan~~ eller tilladelse til at installere faciliteter, ~~kan~~ ☒ bør ☒ de relevante ☒ kompetente ☒ myndigheder ~~meddele~~ ☒ underrette ☒ de virksomheder, der får tildelt sådanne rettigheder eller tilladelser, ~~de relevante vilkår i den generelle tilladelse.~~
-

↓ 2002/20/EF betragtning 18
(tilpasset)

⇒ ny

- (45) ~~En generel~~ Generelle ~~tilladelse~~ ☒ tilladelser ☒ bør kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. ~~Den~~ bør ikke omfatte vilkår, som allerede gælder i medfør af anden eksisterende national lovgivning, der ikke udelukkende vedrører ~~den elektroniske kommunikationssektoren~~. De nationale tilsynsmyndigheder kan ~~imidlertid~~ ☒ dog ☒ holde orientere netværksoperatørerne og tjenesteudbydere orienteret om ☒ gældende miljøbeskyttelses- samt by- og landsplanlægningskrav ☒ anden lovgivning, der vedrører disse erhverv, f.eks. gennem oplysninger på deres websteder.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 73

- (46) De vilkår, der kan knyttes til tilladelser, bør omfatte særlige betingelser vedrørende tilgængelighed for ~~handicappede~~ brugere med handicap og offentlige myndigheders og ~~alarmtjenesters~~ beredskabstjenesters behov for at kommunikere indbyrdes og med offentligheden før, under og efter en større katastrofe. ~~I betragtning af hvor vigtig en rolle teknisk innovation spiller, bør medlemsstaterne tillige kunne udstede tilladelser til brug af radiofrekvenser til forsøgsformål, med særlige begrænsninger og betingelser, der er begrundet i, at rettighederne kun gælder til et forsøg.~~
-

↓ 2002/20/EF betragtning 9
(tilpasset)

- (47) Virksomhedernes rettigheder og forpligtelser i henhold til generelle tilladelser må udtrykkeligt angives i disse tilladelser for at sikre ensartet konkurrence i hele ~~EF~~ ☒ Unionen ☒ og lette grænseoverskridende forhandlinger om samtrafik mellem offentligt tilgængelige kommunikationsnet.
-

↓ 2002/20/EF betragtning 10
(tilpasset)

- (48) Den generelle tilladelse berettiger virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til offentligheden, til at forhandle samtrafik på vilkårene i ☒ dette direktiv ☒ ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF~~

~~af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)⁴⁶. Virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til andre end offentligheden, kan forhandle samtrafik på kommercielle vilkår.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 11
(tilpasset)

~~Tildeling af særrettigheder kan fortsat være nødvendig i forbindelse med brug af radiofrekvenser og numre i nationale nummerplaner, herunder forvalgskoder. Rettigheder vedrørende numre kan også tildeles som led i en europæisk nummerplan, f.eks. den virtuelle landekode »3883«, som er afsat til medlemslandene i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Disse brugsrettigheder bør kun begrænses, når det ikke kan undgås på grund af knaphed på radiofrekvenser, og for at sikre, at de bruges effektivt.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 16

- (49) Elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der ikke udbydes til offentligheden, bør være underlagt færre og mindre krævende vilkår, end hvad der er rimeligt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, der udbydes til offentligheden.

↓ 2002/20/EF betragtning 17
(tilpasset)
⇒ ny

- (50) Hvis udbydere af elektroniske kommunikationsnet og ~~-tjenester~~ ⇒ elektroniske kommunikationstjenester, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, ⇐ i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ pålægges særlige forpligtelser som følge af stærk markedsposition ☒ som defineret i dette direktiv ☒ ~~jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)⁴⁷~~, bør disse særlige forpligtelser finde anvendelse adskilt fra de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse.

↓ 2002/20/EF betragtning 25
⇒ ny

- (51) Udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester kan have brug for dokumentation for deres rettigheder i henhold til en generel tilladelse for så vidt angår samtrafik og installation af faciliteter, især for at lette forhandlinger med regionale eller lokale myndigheder eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Derfor bør ~~de nationale tilsynsmyndigheder~~ ⇒ BEREC, der modtager anmeldelsen om udbud af offentlige eller private kommunikationsnet eller -tjenester, ⇐ forsyne virksomhederne med erklæringer herom enten efter anmodning eller alternativt som automatisk svar på en anmeldelse i henhold til den generelle tilladelse. Sådanne erklæringer bør ikke i sig selv kunne begrunde krav om rettigheder, og hverken rettigheder i medfør af den

⁴⁶ Se side 7 i dette EFT.

⁴⁷ Se side 33 i dette EFT.

generelle tilladelse, brugsrettigheder eller udøvelsen af sådanne rettigheder må afhænge af en erklæring.

↓ 2002/20/EF betragtning 30
⇒ ny

- (52) Det er tilladt at opkræve administrationsgebyrer fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds ~~eller andre kompetente myndigheds~~ aktiviteter vedrørende administration af tilladelsessystemet og tildeling af brugsrettigheder. Sådanne gebyrer bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheds ~~og andre kompetente myndigheds~~ indtægter og udgifter gøres ~~gennemskuelige~~ transparente via årlige opgørelser over de samlede gebyrbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet. Dermed kan virksomhederne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem administrationsomkostningerne og gebyrerne.

↓ 2002/20/EF betragtning 31
(tilpasset)
⇒ ny

- (53) Ordningerne vedrørende administrationsgebyrer bør ikke fordreje konkurrencen eller skabe hindringer for markedsadgangen. Med et generelt tilladelsessystem vil det ikke længere være muligt at afkræve de enkelte virksomheder administrationsomkostninger og dermed gebyrer, undtagen for tildeling af brugsret til numre, ~~brugsret til~~ radiofrekvenser og tilladelser til installation af faciliteter. Alle administrationsgebyrer bør være i overensstemmelse med principperne i et generelt tilladelsessystem. Et eksempel på et rimeligt, enkelt og transparent alternativ til disse kriterier for opkrævning af gebyrer kunne være en omsætningsafhængig fordelingsnøgle. Hvis administrationsgebyrerne er meget lave, kan enhedsgebyrer eller gebyrer, der kombinerer en enhedssats med et omsætningsafhængigt element, også være hensigtsmæssige. ~~⇒ Hvor det generelle tilladelsessystem omfatter virksomheder med meget små markedsandele, f.eks. lokalsamfundsbase~~de netudbydere, eller tjenesteudbydere, hvis forretningsmodel medfører meget begrænsede indtægter, selv hvor der er tale om en væsentlig markedsdækning målt i volumen, bør medlemsstaterne overveje at fastsætte en passende minimumstærskel for pålæggelse af administrationsgebyrer. ~~⇒~~

↓ 2002/20/EF betragtning 33
⇒ ny

- (54) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer og afgifter, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrundet. Sådanne ændringer bør behørigt meddeles alle ~~berørte interesserede~~ parter i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at udtale sig ~~om~~ sådanne ændringer. ~~⇒ Af hensyn til retssikkerheden og behovet for forudsigelighed i reguleringen bør enhver begrænsning eller tilbagekaldelse af eksisterende brugsrettigheder til radiofrekvenser eller tilladelser til at installere faciliteter være genstand for forudsigelige og transparente procedurer; derfor kan der eventuelt indføres strengere krav eller en anmeldelsesordning i tilfælde, hvor der er~~

tildelt brugsrettigheder efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer. Unødvendige procedurer bør undgås i forbindelse med mindre ændringer i eksisterende tilladelser til at installere faciliteter eller i brugsrettigheder til radiofrekvenser, når disse ændringer ikke berører tredjemands interesser. Ændringer i anvendelsen af frekvenser i medfør af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet bør ikke betragtes som en tilstrækkelig begrundelse for at tilbagekalde rettigheder, da der ikke er tale om tildeling af nye rettigheder. <

↓ 2002/20/EF betragtning 34

~~Målsætningen om transparens forudsætter, at tjenesteudbydere, forbrugere og andre interesserede parter har let adgang til oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester, brugsret til radiofrekvenser og numre, tilladelse til at installere faciliteter, nationale frekvensplaner og nationale nummerplaner. Det er en vigtig opgave for de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed og holde dem ajour. Når disse rettigheder administreres af andre instanser, bør de nationale tilsynsmyndigheder træffe foranstaltninger til at oprette en brugervenlig ordning for adgang til oplysninger om sådanne rettigheder.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 35

~~Kommissionen bør føre tilsyn med, at enhedsmarkedet fungerer fyldestgørende efter de nationale tilladelsesordninger i henhold til dette direktiv.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 36

~~For at nå frem til en enkelt dato for anvendelsen af samtlige elementer i de fælles rammebestemmelser for den elektroniske kommunikationssektor er det vigtigt, at direktivets gennemførelse i national ret og tilpasningen af de eksisterende tilladelser til de nye bestemmelser sker sideløbende. Når de tilladelser, som gælder ved dette direktivs ikrafttræden, erstattes af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder i henhold til dette direktiv, og dette i særlige tilfælde medfører, at tjenesteudbydere, som driver virksomhed i henhold til en eksisterende tilladelse, pålægges mere omfattende forpligtelser eller får mindre omfattende rettigheder, kan medlemsstaterne dog afsætte yderligere ni måneder efter direktivets gennemførelse til at tilpasse sådanne tilladelser, medmindre dette medfører ugunstige virkninger for andre virksomheders rettigheder og forpligtelser.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 37

~~Fjernelsen af vilkår for tilladelser vedrørende adgang til elektroniske kommunikationsnet vil i visse tilfælde kunne skabe store vanskeligheder for en eller flere virksomheder, der har nydt godt af disse vilkår. Kommissionen kan i sådanne tilfælde indrømme yderligere overgangsordninger på anmodning af en medlemsstat.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 38

~~Målene for den påtænkte handling, nemlig harmonisering og forenkling af reglerne og vilkårene for tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe~~

~~foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål~~

↓ 2009/140/EF betragtning 70

- (55) Ved mindre ændringer af rettigheder og forpligtelser forstås ændringer, som hovedsagelig er af administrativ art og ikke ændrer den generelle tilladelse og de individuelle brugsrettigheder i væsentlig grad og således ikke kan give andre virksomheder konkurrencemæssige fordele.

↓ 2002/21/EF betragtning 13
(tilpasset)
⇒ ny

- (56) De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ må, for at kunne udføre deres opgaver effektivt, indsamle oplysninger fra markedets aktører. Det kan også være nødvendigt at indsamle ☒ sådanne ☒ oplysninger på Kommissionens ⇒ eller BEREC's ⇐ vegne, således at den kan opfylde sine ☒ deres respektive ☒ forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen ☒ EU-retten ☒. Anmodninger om oplysninger bør stå i et rimeligt forhold til formålet og bør ikke påføre virksomhederne urimelige byrder. De oplysninger, der indsamles af de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐, bør, medmindre de i henhold til nationale regler om aktindsigt er fortrolige samt med forbehold af Fællesskabets ⇒ EU-retten ⇐ og national lovgivning om forretningshemmeligheder, være offentligt tilgængelige.

↓ 2009/140/EF betragtning 16
⇒ ny

- (57) For at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder udfører deres opgaver effektivt, bør de oplysninger, som de indsamler, omfatte regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er knyttet til engrosmarkeder, hvor en operatør har en stærk markedsposition, og som derfor reguleres af den nationale tilsynsmyndighed. Endvidere bør oplysningerne omfatte data, der sætter den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vurdere ⇒ overholdelsen af de vilkår, der er knyttet til brugsrettigheder og ⇐ de mulige følger af planlagte opgraderinger eller ændringer i nettopologien for udviklingen i konkurrencen eller for engrosprodukter, der stilles til rådighed for andre parter. ⇒ Oplysninger om overholdelse af de dækningsforpligtelser, der er knyttet til brugsrettigheder til radiofrekvenser, er afgørende for at sikre fuldstændighed i de geografiske undersøgelser af netudrulning, der gennemføres af de nationale tilsynsmyndigheder. I den forbindelse bør myndighederne kunne kræve, at der afgives oplysninger, der er opdelt efter lokalområder med en granularitet, der er tilstrækkelig til, at der kan foretages en geografisk undersøgelse af netudrulningen. ⇐

↓ 2002/20/EF betragtning 28
(tilpasset)
⇒ ny

- (58) De ⇒ For at lette ⇐ indberetnings- og informationskrav, forpligtelserne som ⇒ for net- og ⇐ ☒ tjenesteudbydere ☒ pålægges, kan medføre et stort arbejde både for de pågældende virksomheder og for de nationale tilsyns ⇒ kompetente ⇐ myndigheder. Derfor bør disse krav forpligtelser være forholdsmæssigt afpassede, objektivt berettigede og begrænset til det strengt nødvendige. ⇒ Navnlig bør gentagne anmodninger fra den kompetente myndighed og fra BEREC om de samme oplysninger samt krav om ⇐ Det er ikke nødvendigt at kræve systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten ⇒ undgås ⇐. Virksomhederne ⇒ bør ⇐ har ret til at vide, hvad de oplysninger, de skal ☒ anmodes om at ☒ fremlægge, ☒ skal ☒ bruges til. Fremlæggelse af oplysninger bør ikke være en betingelse for markedsadgang. Til statistiske formål kan der stilles krav om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal indgive anmeldelse, når deres aktiviteter ophører.

↓ 2002/20/EF betragtning 29
(tilpasset)
⇒ ny

- (59) Dette direktiv bør ikke hverken berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets ☒ Unionens ☒ interesser i forbindelse med internationale aftaler. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle ☒, eller ☒ indberetningskrav i henhold til lovgivning, der ikke er specifik for sektoren for elektronisk kommunikation, f.eks. konkurrencelovgivningen.

↓ 2002/21/EF betragtning 14
(tilpasset)
⇒ ny

- (60) Oplysninger, der af en national tilsyns ⇒ kompetent ⇐ myndighed betragtes som fortrolige i henhold til fællesskabsregler ☒ EU-regler ☒ og nationale regler om forretningshemmeligheder ⇒ og beskyttelse af personoplysninger ⇐, må kun udveksles med Kommissionen og andre nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og BEREC ⇐, hvis det er strengt nødvendigt for at kunne anvende bestemmelserne i dette direktiv eller særdirektiverne. De udvekslede oplysninger bør begrænses til, hvad der er relevant og rimeligt under hensyn til formålet med udvekslingen.

↓ ny

- (61) Bredbåndsnettene til elektronisk kommunikation bliver stadig mere forskelligartede med hensyn til teknologi, topologi, de anvendte medier og ejendomsforholdene, og derfor skal reguleringstiltag bygge på detaljerede oplysninger og prognoser vedrørende netudrulningen for at være effektiv og målrettet mod de områder, hvor der er behov for regulering. Disse oplysninger bør omfatte planer om både udrulning af net med meget høj kapacitet og væsentlige opgraderinger eller udvidelser af

eksisterende kobbernet eller andre typer net, der muligvis ikke i alle henseender har samme præstationsegenskaber som net med meget høj kapacitet, f.eks. udrulning af fibernet til gadeskabet, kombineret med aktive teknologier som vectoring. Detaljeringsgraden og den territoriale granularitet i de oplysninger, som de nationale tilsynsmyndigheder indsamler, bør være afstemt efter det specifikke mål for reguleringen og bør være tilstrækkelig til at opfylde de reguleringsmæssige formål. Derfor vil størrelsen af den territoriale enhed også variere fra medlemsstat til medlemsstat afhængigt af de reguleringsmæssige behov under de særlige nationale omstændigheder og af, hvilke oplysninger der er til rådighed lokalt. I de fleste tilfælde vil niveau 3 i nomenklaturen for statistiske regionale enheder (NUTS) sandsynligvis ikke være en tilstrækkelig lille territorial enhed. De nationale tilsynsmyndigheder bør følge BEREC's retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med en sådan opgave, og omvendt vil disse retningslinjer kunne trække på erfaringerne fra de nationale tilsynsmyndigheders gennemførelse af geografiske undersøgelser af netudrulningen. De nationale tilsynsmyndigheder bør stille værktøjer til at fastslå tjenestekvaliteten til rådighed for slutbrugerne for at bidrage til øget bevidsthed om kvaliteten af de konnektivitetstjenester, der tilbydes.

- (62) Hvor der indkredses specifikke og velafgrænsede områder med utilstrækkelig netforbindelse, bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne iværksætte en indkaldelse af interessetilkendegivelser med henblik på at finde virksomheder, som er villige til at investere i net med meget høj kapacitet. For at sikre forudsigelige investeringsbetingelser bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne meddele virksomheder, der tilkendegiver interesse i udrulning af meget hurtige net, om der er foretaget eller planlagt andre typer netopgraderinger, herunder med downloadhastigheder på under 100 Mbps, i det pågældende område.

↓ 2002/21/EF betragtning 15
(tilpasset)
⇒ ny

- (63) Det er vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder ~~⇒~~ og andre kompetente myndigheder ~~⇐~~ hører alle interesserede parter om påtænkte afgørelser ~~⇒~~, giver dem tilstrækkelig tid under hensyn til sagens kompleksitet til at fremsætte kommentarer ~~⇐~~ og tager hensyn til disse kommentarer, før de træffer endelig afgørelse. For at sikre, at afgørelser på nationalt plan ikke får negative følger for det indre marked eller for andre af traktatens målsætninger, bør de nationale tilsynsmyndigheder desuden underrette Kommissionen og andre nationale tilsynsmyndigheder om visse udkast til afgørelser, så disse får mulighed for at kommentere dem. Det er rimeligt, at de nationale tilsynsmyndigheder hører de interesserede parter om alle udkast til foranstaltninger med konsekvenser for handelen mellem medlemsstaterne. Det er i dette direktiv ~~og i særdirektiverne~~ fastsat, i hvilke tilfælde, procedurerne i artikel 6 ~~24~~ ~~24~~ og ~~7~~ ~~34~~ finder anvendelse.

↓ 2009/136/EF betragtning 49
(tilpasset)

- (64) Medlemsstaterne bør tilrettelægge en passende høringsmekanisme ~~for at overvinde de nuværende mangler med hensyn til høring af forbrugerne og~~ for at tage behørigt hensyn til borgernes interesser. En sådan mekanisme kunne involvere et organ, som uafhængigt af den nationale tilsynsmyndighed og af tjenesteudbyderne udfører

forskning for så vidt angår forbrugerrelaterede spørgsmål, eksempelvis forbrugeradfærd og mekanismer for udbyderskift, og som fungerer i åbenhed og leverer bidrag til de eksisterende mekanismer for høring af de ~~berørte~~ interesserede parter. Desuden kan der indføres en mekanisme, med det formål at muliggøre et passende samarbejde om spørgsmål vedrørende fremme af lovligt indhold. Samarbejdsprocedurer, der indføres ved hjælp af en sådan mekanisme, bør imidlertid ikke kunne benyttes til systematisk overvågning af brug af internettet.

↓ 2002/21/EF betragtning 32
(tilpasset)
⇒ ny

- (65) Hvis der opstår en tvist mellem virksomheder i én medlemsstat på et område, der er omfattet af dette direktiv ~~eller særdirektiverne~~, f.eks. vedrørende forpligtelser i forbindelse med adgang og samtrafik eller metoder til overførsel af ~~abonnement~~ ⇒ slutbruger ⇐ fortegnelser, bør den forurettede part, der har forhandlet i god tro, men ikke har kunnet nå til enighed med modparten, kunne anmode den nationale tilsynsmyndighed om at afgøre tvisten. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge parterne en løsning. Når en national tilsynsmyndighed deltager i bilæggelsen af en tvist mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, bør den søge at sikre, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv ~~eller særdirektiverne~~, overholdes.

↓ 2002/21/EF betragtning 33
(tilpasset)
⇒ ny

- (66) Ud over den klageadgang, der følger af national eller ~~fællesskabsretlig~~ ⇨ EU-retlig ⇨ lovgivning, er der behov for en enkel procedure, der efter anmodning af en af tvistens parter sættes i gang for at bilægge grænseoverskridende tvister, ~~der falder uden for en enkelt national tilsynsmyndigheds beføjelser~~ ⇒ mellem virksomheder, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester, i forskellige medlemsstater ⇐.

↓ 2009/140/EF betragtning 50
⇒ ny

- (67) En vigtig opgave for BEREC er at vedtage udtalelser i forbindelse med tvister mellem parter i forskellige medlemsstater. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor i sådanne sager tage ⇒ fuldt ⇐ hensyn til BEREC's udtalelse ⇒ , når de pålægger en virksomhed forpligtelser eller på anden vis bilægger tvisten ⇐ ~~i sådanne sager~~.

↓ ny

- (68) Manglende koordinering mellem medlemsstaterne i forbindelse med tilrettelæggelsen af brugen af frekvenser på deres område kan skabe store interferensproblemer med alvorlige konsekvenser for udviklingen af det digitale indre marked. Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at undgå grænseoverskridende og skadelig interferens og samarbejde med hinanden til dette formål. På anmodning af en eller flere medlemsstater eller af Kommissionen bør Frekvenspolitikgruppen pålægges

at støtte den nødvendige koordinering på tværs af landegrænserne. På grundlag af Frekvenspolitikgruppens løsningsforslag kan en gennemførelsesforanstaltning i visse tilfælde være nødvendig for definitivt at løse et problem med grænseoverskridende interferens eller for at håndhæve en koordineret løsning, der er aftalt af to eller flere medlemsstater i bilaterale forhandlinger, på et EU-retligt grundlag.

- (69) Frekvenspolitikgruppen er en rådgivende gruppe på højt plan, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF⁴⁸ for at bidrage til udviklingen af det indre marked og støtte udformningen af en frekvenspolitik på EU-plan under hensyntagen til økonomiske, politiske, kulturelle, strategiske, sundhedsmæssige og sociale aspekter samt tekniske parametre. Gruppen bør sammensættes af lederne af de organer, som har det overordnede politiske ansvar for strategisk frekvenspolitik. Den bør rådgive Kommissionen i udformningen af strategiske mål, højt prioriterede emner og køreplaner for frekvenspolitikken. Dette bør yderligere øge frekvenspolitikken synlighed i EU's forskellige politikområder og bidrage til at sikre sammenhæng på tværs af sektorerne på nationalt plan og EU-plan. På anmodning fra Europa-Parlamentet og Rådet bør frekvenspolitikgruppen også yde rådgivning til disse. Desuden bør gruppen være et forum for koordinering af medlemsstaternes gennemførelse af deres forpligtelser vedrørende radiofrekvenser i henhold til dette direktiv, og den bør spille en central rolle på områder af afgørende betydning for det indre marked, f.eks. koordinering og standardisering på tværs af grænserne. Der kan også nedsættes tekniske arbejdsgrupper eller ekspertgrupper til at bistå ved plenarmøder, hvor højtstående repræsentanter fra medlemsstaterne og Kommissionen udstikker rammer for den strategiske politik.

↓ 2002/22/EF betragtning 47
(tilpasset)
⇒ ny

- (70) Det er i et konkurrencebaseret miljø vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder tager hensyn til de ~~berørte~~ interesserede parter, herunder brugernes og forbrugernes synspunkter i forbindelse med spørgsmål, der berører slutbrugerrettigheder. ⇒ Udenretslig tvistbilæggelse kan være et hurtigt og omkostningseffektivt middel for slutbrugerne til at håndhæve deres rettigheder, navnlig for forbrugere, mikrovirksomheder og små virksomheder. ⇐ ☒ Med hensyn til tvister på forbrugerområdet ☒ ~~Der bør være~~ ⇒ indeholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU⁴⁹ bestemmelser, der sikrer ⇐ effektive ⇒ , ikkediskriminerende og billige ⇐ procedurer til afgørelse af tvister mellem ~~på den ene side forbrugere og på den anden side de virksomheder, der udbyder~~ ☒ udbydere af ☒ offentligt tilgængelige ☒ elektroniske ☒ kommunikationstjenester ⇒ , for så vidt angår relevante aftaleretlige tvister, hvor forbrugeren er bosiddende og virksomheden er etableret i Unionen ⇐. ⇒ Da mange medlemsstater har indført tvistbilæggelsesprocedurer, der ud over forbrugere også omfatter andre slutbrugere, som ikke er omfattet af direktiv 2013/11/EU, er det rimeligt at fastholde den sektorspecifikke tvistbilæggelsesprocedure for både forbrugere og, hvor

⁴⁸ Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe (EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

medlemsstaterne udvider proceduren, andre slutbrugere, navnlig mikrovirksomheder og små virksomheder. ~~⇒ Medlemsstaterne bør henholde sig fuldt ud til Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet~~⁵⁰. ⇒ I betragtning af den indgående sektorspecifikke ekspertise, som de nationale tilsynsmyndigheder råder over, bør medlemsstaterne gøre det muligt for den nationale tilsynsmyndighed at fungere som tvistbilæggelsesinstans via et separat organ inden for denne myndighed, som ikke bør være underlagt nogen instrukser. Tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til dette direktiv, der vedrører forbrugerne, bør være underlagt kvalitetskravene i kapitel II i direktiv 2013/11/EU. ⇐

↓ 2009/140/EF betragtning 72
(tilpasset)

⇒ ny

- (71) De ~~nationale tilsyns~~ ⇒ kompetente ⇐ myndigheder bør være i stand til effektivt at overvåge og sikre, at vilkårene for den generelle tilladelse ~~eller~~ ☒ og ☒ brugsrettighederne overholdes, ⇒ og navnlig at sikre en reel og effektiv anvendelse af frekvensressourcerne og overholdelse af forpligtelserne vedrørende dækning og tjenestekvalitet i kraft af ⇐ ~~og bør bl.a. have beføjelser til at pålægge effektive økonomiske eller administrative sanktioner~~ ⇒ , herunder påbud og tilbagekaldelse af brugsrettigheder ⇐ i tilfælde af manglende overholdelse af disse vilkår. ⇒ Virksomhederne bør forelægge så nøjagtige og fuldstændige oplysninger som overhovedet muligt for de kompetente myndigheder, så disse er i stand til at løse deres tilsynsopgaver. For at undgå, at der skabes hindringer for adgangen til markedet, navnlig gennem konkurrencehæmmende hamstring, bør medlemsstaternes håndhævelse af de vilkår, der er knyttet til brugsretten til frekvenser, forbedres, og alle kompetente myndigheder ud over de nationale tilsynsmyndigheder bør bidrage hertil. Håndhævelsen bør omfatte anvendelse af et princip om, at brugsretten fortabes, hvis frekvenserne ikke reelt udnyttes ("use it or lose it") som modvægt til rettighedernes lange gyldighedsperiode. I den forbindelse bør salg og udlejning af radiofrekvenser anses for en løsning, som den oprindelige rettighedshaver kan benytte til at sikre en reel udnyttelse af frekvenserne. Af hensyn til retssikkerheden i forbindelse med eventuelle sanktioner for manglende udnyttelse af frekvenser bør der på forhånd fastsættes minimumsgrænser for udnyttelse, bl.a. med hensyn til tidsrum, kvantitet og frekvensernes identitet. ⇐

↓ 2002/20/EF betragtning 15
(tilpasset)

- (72) De vilkår, som kan knyttes til generelle tilladelser og ~~særlige~~ ☒ individuelle ☒ brugsrettigheder, bør begrænses til det strengt nødvendige for at sikre overholdelsen af krav og forpligtelser i henhold til ~~fællesskabsretten og den nationale lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten~~ ☒ og EU-retten ☒.

⁵⁰

~~EFF L 115 af 17.4.1998, s. 31.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 12
(tilpasset)
⇒ ny

- (73) Alle, der er genstand for en ~~national tilsyns~~ ⇒ kompetent ⇐ myndigheds afgørelse, bør kunne påklage afgørelsen til en instans, som er uafhængig af de involverede parter ⇒ og af indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle ⇐. Denne instans kan være en domstol. Desuden bør virksomhederne, hvis de finder, at deres ansøgninger om tilladelse til at installere faciliteter ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med principperne i dette direktiv, have ret til at påklage sådanne afgørelser. Denne klageprocedure ☒ bør ikke ☒ berøre ~~ikke~~ kompetencefordelingen inden for de nationale retssystemer og juridiske og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret. ⇒ Under alle omstændigheder bør medlemsstaterne garantere effektiv domstolskontrol af sådanne afgørelser. ⇐
-

↓ 2009/140/EF betragtning 14
⇒ ny

- (74) For at skabe retlig sikkerhed for markedsdeltagerne bør klageinstanserne udføre deres funktioner effektivt; klagesager bør navnlig ikke være unødigt langvarige. Foreløbige foranstaltninger, der suspenderer virkningerne af en ~~national tilsyns~~ ⇒ kompetent ⇐ myndigheds afgørelse, bør kun være tilladt, hvis det er presserende nødvendigt for at forhindre, at den part, der har anmodet om disse foranstaltninger, påføres alvorlig og uoprettelig skade, og når det er nødvendigt af hensyn til balancen mellem parternes interesser.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 15
(tilpasset)
⇒ ny

- (75) Der har været store forskelle i den måde, hvorpå klageinstanserne har benyttet foreløbige foranstaltninger til at suspendere de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser. For at skabe større ensartethed bør der indføres fælles fremgangsmåder i overensstemmelse med ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ retspraksis. Klageinstanserne bør også have ret til at anmode om tilgængelige oplysninger, som er offentliggjort af BEREC. I betragtning af den betydning klagesager har for, hvordan regelsættet som helhed fungerer, bør der indføres en ordning for indsamling af oplysninger om klagesager og beslutninger om suspension af de ⇒ kompetente ⇐ ~~nationale tilsyns~~ myndigheders afgørelser i alle medlemsstater samt for rapportering af disse oplysninger til Kommissionen ⇒ og BEREC ⇐. ⇒ Denne ordning bør sikre, at Kommissionen eller BEREC kan indhente teksten til de pågældende afgørelser eller domme fra medlemsstaterne med henblik på at samle dem i en database. ⇐

↓ 2002/21/EF betragtning 15
(tilpasset)
⇒ ny

- (76) Efter høring af Kommunikationsudvalget ~~bør~~ Kommissionen ~~bør~~ ⇒ under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra BEREC ⇐ kunne ~~anmode~~ ☒ pålægge ☒ en national tilsynsmyndighed ~~om~~ at trække et udkast til foranstaltning tilbage, hvis det vedrører afgrænsningen af relevante markeder eller tager stilling til, om en virksomhed har en stærk markedsposition eller ej, og hvis sådanne afgørelser ville hindre det indre marked eller være uforenelige med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, herunder navnlig de politiske mål, den nationale tilsynsmyndighed bør følge. Denne procedure berører hverken anmeldelsesproceduren i henhold til direktiv ~~98/34/EC~~ 2015/1535/EU eller Kommissionens særlige traktatfæstede beføjelser for så vidt angår overtrædelse af ~~fællesskabslovgivningen~~ ☒ EU-retten ☒.

↓ 2009/140/EF betragtning 17
(tilpasset)

- (77) Den nationale høring, der skal iværksættes i henhold til artikel ☒ 24 ☒ ~~6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, bør gennemføres før den ~~fællesskabshøring~~ ☒ EU-høring ☒, der er omhandlet i ~~samme direktivs~~ artikel ~~7~~ ☒ 34 ☒ og ~~7a~~ ☒ 35 ☒, således at ~~interesseparternes~~ de interesserede parter synspunkter kan afspejles i fællesskabshøringen. Derved undgår man også at skulle gennemføre endnu en ~~fællesskabshøring~~ ☒ EU-høring ☒, hvis den nationale høring fører til ændring af den planlagte foranstaltning.

↓ 2009/140/EF betragtning 20
(tilpasset)

- (78) Det er vigtigt, at regelsættet gennemføres rettidigt. Når Kommissionen har truffet afgørelse om, at en national tilsynsmyndighed skal trække en planlagt foranstaltning tilbage, bør tilsynsmyndigheden forelægge en revideret foranstaltning for Kommissionen. Der bør fastsættes en frist for notifikation anmeldelse af den reviderede foranstaltning til Kommissionen i henhold til artikel ~~7~~ ☒ 34 ☒ ~~i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, så markedsdeltagerne har mulighed for at vide, hvor længe markedsanalysen varer, og så retssikkerheden øges.

↓ 2009/140/EF betragtning 19
(tilpasset)
⇒ ny

- (79) Den ~~fællesskabsordning~~ ☒ EU-ordning ☒, der gør det muligt for Kommissionen at kræve, at en national tilsynsmyndighed trækker planlagte foranstaltninger vedrørende markedsafgrænsning og udpegning af operatører med en stærk markedsposition tilbage, har bidraget væsentligt til en ensartet fremgangsmåde for udpegning af forhold, hvor der kan anvendes forhåndsregulering, og hvor operatører skal være omfattet af en sådan regulering. ~~Kommissionens overvågning af markedet og særlig~~ Erfaringerne med ~~proceduren~~ ☒ procedurerne ☒ i artikel 7 ☒ og 7a ☒ i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) har vist, at manglende ensartethed i de nationale

tilsynsmyndigheders anvendelse af afhjælpende foranstaltninger selv under lignende markedsforhold kan underminere det indre marked for elektronisk kommunikation. Derfor kan ⇒ bør ⇐ Kommission ⇒ og BEREC ⇐ ⇒ inden for deres respektive ansvarsområder ⇐ bidrage til at sikre en større grad af konsekvens i anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger ved at vedtage udtalelser om ☒ i forbindelse med ☒ udkast til foranstaltninger, som foreslås af de nationale tilsynsmyndigheder. ⇒ Hvis BEREC deler Kommissionens tvivl om et udkasts hensigtsmæssighed, bør Kommissionen kunne pålægge en national tilsynsmyndighed at trække udkastet tilbage. ⇐ For at få gavn af de nationale tilsynsmyndigheders ekspertise inden for markedsanalyse bør Kommissionen rådføre sig med BEREC, før den træffer sine afgørelser og/eller vedtager sine henstillinger.

↓ 2009/140/EF betragtning 21
(tilpasset)

- (80) I betragtning af de korte tidsfrister, der gælder ifølge ordningen for fællesskabshøring ☒ EU-høring ☒ , bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage henstillinger og/eller retningslinjer til forenkling af procedurerne for udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder, f.eks. hvor der er tale om stabile markeder eller mindre ændringer i tidligere notificerede anmeldte foranstaltninger. Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at tillade en undtagelse fra kravet om notifikation anmeldelse for at strømline procedurerne i visse tilfælde.

↓ 2002/21/EF betragtning 37
(tilpasset)
⇒ ny

- ~~(81) De nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde indbyrdes , ⇒ med BEREC ⇐ og med Kommissionen på en transparent måde for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i alle medlemsstaterne. Dette samarbejde kan bl.a. finde sted i Kommunikationsudvalget eller i en gruppe bestående af europæiske tilsynsmyndigheder. Medlemsstaterne træffer afgørelse om, hvilke organer der er nationale tilsynsmyndigheder i henhold til dette direktiv og særdirektiverne.~~

↓ 2009/140/EF betragtning 18

- (82) De nationale tilsynsmyndigheders skønsmålinger må forliges med udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en konsekvent anvendelse af regelsættet, for at tilsynsmyndighederne kan medvirke effektivt til at udvikle og komplettere det indre marked. Tilsynsmyndighederne bør derfor støtte Kommissionens og BEREC's aktiviteter vedrørende det indre marked.

↓ 2002/21/EF betragtning 38

- (83) Foranstaltninger, der kan få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, er foranstaltninger, som kan øve en direkte eller indirekte, faktisk eller potentiel indflydelse på handelsmønstret mellem medlemsstaterne på en måde, der kan skabe en hindring for det indre marked. Det kan være foranstaltninger, som har væsentlig indvirkning på udbydere eller brugere i andre medlemsstater, herunder foranstaltninger, der påvirker brugerprisen i andre medlemsstater, foranstaltninger, der

påvirker de muligheder, en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat har for at levere en elektronisk kommunikationstjeneste, og navnlig foranstaltninger, som påvirker muligheden for at levere transnationale tjenester, samt foranstaltninger, der påvirker markedsstrukturen eller -adgangen og dermed får følger for virksomheder i andre medlemsstater.

↓ 2009/140/EF betragtning 6
(tilpasset)

- (84) Kommissionen bør i forbindelse med sine undersøgelser af, hvordan ☒ dette direktiv ☒ rammedirektivet og ~~særdirektiverne~~ fungerer, vurdere, om der på baggrund af udviklingen på markedet og med sigte på både konkurrence og forbrugerbeskyttelse fortsat er behov for bestemmelserne om sektorspecifik forhåndsregulering ~~i artikel 8-13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og i artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~, eller om de skal ændres eller ophæves.

↓ 2002/21/EF betragtning 40

~~De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁵¹.~~

↓ ny

- (85) De nationale tilsynsmyndigheder bør, i kraft af deres samlede økonomiske ekspertise og viden om markedet og den objektive og tekniske karakter af deres vurderinger og for at sikre sammenhæng med deres øvrige markedsreguleringsopgaver, fastlægge enkelthederne i udvælgelsesprocedurerne og de betingelser i forbindelse med brugsret til radiofrekvenser, som har størst betydning for markedsforholdene og konkurrencesituationen, herunder betingelserne for markedsadgang og ekspansion. Dette omfatter f.eks. parametrene for økonomisk værdiansættelse af frekvenser i overensstemmelse med dette direktiv, nærmere fastlæggelse af de markedsregulerende foranstaltninger, f.eks. indførelse af frekvenslofter og reservation af frekvenser, indførelse af adgangsforpligtelser i engrosleddet eller midler til at fastlægge dækningsvilkår, der knyttes til brugsrettigheder. For at fremme en mere ensartet fastlæggelse og brug af disse elementer bør der indføres en ordning, der indebærer koordinering, før en given medlemsstat tildeler brugsrettigheder, idet BEREC, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder i de øvrige medlemsstater gennemgår udkastet til foranstaltninger sideløbende med den nationale offentlige høring. De foranstaltninger, der fastsættes af den nationale tilsynsmyndighed, kan kun være et led i en bredere national foranstaltning vedrørende brugsret til radiofrekvenser, der mere generelt kan omfatte tildeling, handel og leje, gyldighedsperiode, forlængelse eller ændring samt udvælgelsesproceduren og de betingelser, der er knyttet til brugsrettighederne. Derfor kan de nationale tilsynsmyndigheder, når de anmelder et udkast til foranstaltninger, forelægge oplysninger om andre udkast til nationale foranstaltninger, der hænger sammen med den pågældende udvælgelsesprocedure med

⁵¹ ~~EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.~~

henblik på begrænsning af brugsret til radiofrekvenser, men som ikke er omfattet af koordineringsordningen.

↓ 2002/20/EF betragtning 24

- (86) Når det på europæisk plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte formål, bør medlemsstaterne nøje følge disse vedtagelser ved tildelingen af rettigheder til brug af radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.

↓ ny

- (87) Medlemsstaterne bør tilskyndes til at overveje at gøre brug af en fælles tilladelsesproces, når de tildeler brugsrettigheder i tilfælde, hvor den forventede anvendelse strækker sig over grænsen til en anden medlemsstat.

↓ 2009/140/EF betragtning 58

- (88) Enhver kommissions~~beslutning~~ afgørelse i henhold til artikel ~~1940~~, stk. 1, ~~i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ bør være begrænset til reguleringsprincipper, -strategier og -metoder. For at undgå tvetydighed bør den ikke indeholde detaljerede påbud, som normalt afspejler nationale forhold, ligesom den ikke bør forbyde alternative strategier, som med rimelighed kan forventes at have tilsvarende virkning. En sådan ~~beslutning~~ afgørelse bør være forholdsmæssigt afpasset og bør ikke have nogen indvirkning på beslutninger, der er truffet af nationale tilsynsmyndigheder, og som ikke udgør nogen hindring for det indre marked.

↓ 2002/21/EF betragtning 29
(tilpasset)

- (89) ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og medlemsstaterne har i Verdenshandelsorganisationens (WTO) regi afgivet en række tilsagn vedrørende standarder og regelsæt for telenet og -tjenester.

↓ 2002/21/EF betragtning 30
(tilpasset)

- (90) Standardisering bør fortsat primært være en markedsstyret proces. Der kan dog stadig være situationer, hvor det er hensigtsmæssigt at kræve bestemte standarder overholdt på ~~Fællesskabsplan~~ ☒ EU-plan ☒ for at sikre interoperabilitet på det indre marked. På nationalt plan er medlemsstaterne undergivet bestemmelserne i direktiv ~~98/34/EG~~ 2015/1535/EU. Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler⁵² stiller ikke bestemte krav til digital tv-transmissionssystem og -tjenester. Gennem Den Europæiske Gruppe vedrørende Digital Tv-transmission har de europæiske markedsaktører udviklet en familie af tv-transmissionssystemer, der er blevet standardiseret af det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) og er blevet til rekommandationer fra Den Internationale Telekommunikationsunion. En eventuel beslutning om at gøre implementering af

⁵²

~~EFT L 281 af 23.11.1995, s. 51.~~

~~sådanne standarder obligatorisk bør først tages efter en fuldstændig offentlig høring. Standardiseringsprocedurer i henhold til nærværende direktiv berører ikke bestemmelserne i direktiv 1999/5/EF, Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser⁵³ og Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet⁵⁴ direktiv 2014/53/EU (radioudstyrsdirektivet), direktiv 2014/35/EU (lavspændingsdirektivet) og direktiv 2014/30/EU (direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet).~~

↓ 2002/21/EF betragtning 31

~~Der bør gøres en indsats for at fremme interoperabiliteten mellem digitale interaktive tv-tjenester og »enhanced« digitalt tv-udstyr på forbrugerplan for at sikre en fri informationsstrøm, mediepluralisme og forbrugernes adgang til kulturel mangfoldighed. Derfor bør forbrugerne uanset transmissionsmåden kunne modtage alle digitale interaktive tv-tjenester under hensyntagen til teknologisk neutralitet, den fremtidige teknologiske udvikling, nødvendigheden af at fremme indførelsen af digitalt tv samt konkurrencesituationen på markederne for digitale tv-tjenester. Udbydere af digitale interaktive tv-platforme bør stræbe efter at indføre en åben programmeringsgrænseflade for applikationer (API), som overholder standarder og specifikationer, der er fastlagt af et europæisk standardiseringsorgan. Migrationen fra eksisterende API-grænseflader til nye åbne API-grænseflader bør fremmes og organiseres ved hjælp af f.eks. aftaler mellem alle relevante markedsaktører. Åbne API-grænseflader fremmer interoperabiliteten, dvs. muligheden for at flytte interaktivt indhold fra en fremføringsmekanisme til en anden, samt dette indholds fulde funktionsdygtighed på »enhanced« digitalt tv-udstyr. Samtidig bør dog også nødvendigheden af ikke at hæmme modtagerudstyrets funktionsevne samt at beskytte det mod eksempelvis virusangreb tages med i betragtning.~~

↓ ny

(91) Udbydere af offentligt tilgængelige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige kommunikationstjenester bør forpligtes til at træffe foranstaltninger for at beskytte sikkerheden i deres net og/eller tjenester. Under hensyn til teknologiens aktuelle stade bør disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i et passende forhold til risikoen. Sikkerhedsforanstaltningerne bør som minimum omfatte alle relevante aspekter af de følgende elementer: vedrørende systemers og faciliteters sikkerhed: fysisk og miljømæssig sikkerhed, forsyningssikkerhed, kontrol af adgang til net og netintegritet; vedrørende håndtering af hændelser: procedurer for håndtering af hændelser, kapacitet til detektering af hændelser, underretning om og meddelelse af hændelser; vedrørende styring af driftskontinuitet: strategi for tjenesters kontinuitet og beredskabsplaner, katastrofeberedskabskapacitet; vedrørende monitorering, audit og testning: monitorerings- og logningspolitikker, øvelsesberedskabsplaner, testning af net- og informationssystemer, sikkerhedsvurdering og kontrol med overholdelse; samt overholdelse af internationale standarder.

⁵³ EFT L 77 af 21.4.1993, s. 29.

⁵⁴ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19.

- (92) I betragtning af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenesters stigende betydning er det nødvendigt at sikre, at disse tjenester også er omfattet af passende sikkerhedskrav i overensstemmelse med deres særlige karakter og økonomiske betydning. Udbydere af sådanne tjenester bør garantere et sikkerhedsniveau, der står i et passende forhold til den sikkerhedsrisiko, som deres elektroniske kommunikationstjenester udsættes for. Da udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester normalt ikke udøver egentlig kontrol over transmissionen af signaler via net, kan risikoen i forbindelse med disse tjenester i visse henseender anses for lavere end i forbindelse med de traditionelle elektroniske kommunikationstjenester. Hvor det er berettiget ud fra en vurdering af de faktiske sikkerhedsrisici, bør sikkerhedskravene til nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester derfor være mindre strenge. I den forbindelse bør udbyderne selv kunne afgøre, hvilke foranstaltninger de anser for passende til at styre de sikkerhedsrisici, som deres tjenester udsættes for. Samme fremgangsmåde bør finde tilsvarende anvendelse på interpersonelle kommunikationstjenester, der gør brug af numre, men hvor udbyderen ikke udøver egentlig kontrol over transmissionen af signaler.
- (93) De kompetente myndigheder bør sikre, at de offentlige kommunikationsnets integritet og disponibilitet opretholdes. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) bør medvirke til at øge sikkerhedsniveauet inden for elektronisk kommunikation ved blandt andet at yde ekspertise og rådgivning samt fremme udveksling af bedste praksis. De kompetente myndigheder bør have de nødvendige midler til at varetage deres opgaver, herunder beføjelser til at indhente tilstrækkelige oplysninger til, at de kan vurdere sikkerhedsniveauet i net eller tjenester. De bør også have beføjelser til at indhente omfattende og pålidelige oplysninger om faktiske sikkerhedshændelser, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester. De bør, hvor det er nødvendigt, bistås af enheder, der håndterer IT-sikkerhedshændelser ("CSIRT'er"), og som er oprettet i henhold til artikel 9 i direktiv 2016/1148/EU⁵⁵. Disse enheder kan navnlig pålægges at forsyne de kompetente myndigheder med oplysninger om risici og hændelser, der berører offentlige kommunikationsnet og offentligt tilgængelige kommunikationstjenester, samt at anbefale løsninger.
- (94) Hvor udbud af elektronisk kommunikation er afhængig af offentlige ressourcer, hvis anvendelse kræver specifik tilladelse, kan medlemsstaterne give den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udstedelsen af tilladelser, ret til at opkræve afgifter for at sikre en optimal udnyttelse af de pågældende ressourcer i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i dette direktiv. Medlemsstaterne kan dog ikke opkræve andre gebyrer eller afgifter i forbindelse med udbud af net og elektroniske kommunikationstjenester end dem, som er fastsat i dette direktiv, jf. Domstolens retspraksis. I den henseende bør de have en ensartet tilgang til fastsættelse af disse gebyrer eller afgifter, så den generelle tilladelsesprocedure eller tildelingen af brugsret ikke indebærer en urimelig økonomisk byrde for virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

⁵⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016).

(95) ⇒ For at sikre en optimal udnyttelse af ressourcerne bør afgifterne afspejle den økonomiske og tekniske situation på det pågældende marked såvel som enhver anden faktor af væsentligt betydning for deres værdi. Samtidig bør afgifterne fastsættes således, at der skabes mulighed for innovation i udbuddet af net og tjenester samt konkurrence på markedet. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at afgifter for brugsret fastsættes på grundlag af en mekanisme, der sikrer en passende beskyttelse mod, at afgifternes værdi fordrejes som følge af indtægtsmaksimeringsstrategier, konkurrencebegrænsende bud eller tilsvarende adfærd. ~~⇒ Ud over administrationsgebyrer kan der opkræves afgifter for brug af radiofrekvenser og numre som middel til at sikre en optimal anvendelse af sådanne ressourcer. Sådanne afgifter bør ikke hindre etableringen af innovative tjenester og konkurrence på markedet.~~ Dette direktiv berører ikke det formål, som afgifterne for brugsrettigheder ⇒ og tilladelser til at installere faciliteter ⇒ anvendes til. Sådanne afgifter kan f.eks. anvendes til at finansiere aktiviteter, der gennemføres af de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og de kompetente myndigheder ⇒, og som ikke kan dækkes af administrationsgebyrerne. Når udvælgelse foregår ved en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure, og afgifter for brugsret til radiofrekvenser helt eller delvis består i engangsbeløb, bør betalingsordninger sikre, at sådanne afgifter ikke i praksis fører til udvælgelse på grundlag af kriterier, der ingen forbindelse har med målet om at sikre en optimal udnyttelse af radiofrekvenserne. Kommissionen kan med jævne mellemrum offentliggøre sammenlignende undersøgelser ⇒ og anden passende vejledning ⇒ af om bedste praksis med henblik på tildeling af radiofrekvenser, numre og tilladelse til at installere faciliteter.

(96) Ligesom afgifter spiller en rolle for sikringen af, at radiofrekvenser udnyttes bedst muligt, kan afgifter knyttet til brugsretten til radiofrekvenser også påvirke afgørelser om, hvorvidt der skal anmodes om sådanne rettigheder, og hvorvidt der skal gøres brug af radiofrekvensressourcerne. Når medlemsstaterne fastsætter mindstepriser som et middel til at bestemme den laveste værdiansættelse, der sikrer optimal brug, bør de derfor sikre, at sådanne priser, uanset hvilken udvælgelsesprocedure der anvendes, også afspejler de ekstraomkostninger, der er forbundet med at opfylde de betingelser i tilladelsen, som pålægges med henblik på at tilgodese politiske mål, der ikke med rimelighed kan forventes at blive opfyldt ved hjælp af de almindelige forretningsmæssige standarder, såsom krav om territorial dækning. I den forbindelse skal der også tages hensyn til konkurrenceforholdene på det pågældende marked.

(97) Optimal brug af radiofrekvensressourcer afhænger af, om der er egnede net og tilknyttede faciliteter til rådighed. I den henseende bør afgifter for brugsretten til radiofrekvenser og retten til at installere faciliteter tage hensyn til behovet for at fremme en løbende infrastrukturudvikling med henblik på at opnå den mest effektive udnyttelse af ressourcerne. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at vilkårene for betaling af afgifter for brugsretten til radiofrekvenser, der er knyttet til den ressource, som faktisk er til rådighed, indrettes således, at de fremmer de investeringer, der er nødvendige for at fremme en sådan udvikling. Vilklårene bør specificeres på en

objektiv, transparent, forholdsmæssig og ikkediskriminerende måde, inden der indledes procedurer om tildelingen af brugsrettigheder til frekvenser.

↓ 2002/21/EF betragtning 22

- (98) Der bør sikres, at der på rette tid og sted findes ~~ikke-diskriminerende~~ og transparente procedurer for tildeling af tilladelse til at installere faciliteter, således at vilkårene for en loyal og reel konkurrence garanteres. Dette direktiv berører hverken medlemsstaternes lovgivning om ekspropriering og brug af ejendom, normal udøvelse af ejendomsretten, normal brug af offentlig ejendom eller princippet om neutralitet over for de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne.

↓ 2009/140/EF betragtning 42

- (99) Tilladelser til virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, som giver virksomhederne adgang til offentlig eller privat ejendom, er en væsentlig faktor i etableringen af elektroniske net og nye netelementer. Unødvendig kompleksitet og forsinkelse i procedurerne for tildeling af rettigheder til at installere faciliteter kan derfor udgøre en betydelig hindring for udviklingen af konkurrence. Derfor bør tildelingen af rettigheder til at installere faciliteter til godkendte virksomheder forenkles. De nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til at koordinere erhvervelsen af rettigheder til at installere faciliteter og stille relevante oplysninger til rådighed på deres websteder.

↓ 2009/140/EF betragtning 43
(tilpasset)
⇒ ny

- (100) Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at et nyt net etableres eller udbygges på en ~~retfærdig~~ fair, effektiv og miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en operatør med en stærk markedsposition til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. En bedre delt udnyttelse af faciliteter kan ~~stærke konkurrencen væsentligt og~~ nedsætte de ~~samlede økonomiske og~~ miljømæssige omkostninger ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur ~~for virksomheder, navnlig af nye adgangsnet~~ ⇒ og tjene folkesundheden, den offentlige sikkerhed samt målene for by- og landsplanlægningen ⇐ . De ~~nationale~~ ⇒ kompetente ⇐ ~~tilsyns~~ myndigheder bør have beføjelse til at kræve, at ~~indehavere~~ ☒ virksomheder, som har draget fordel ☒ af rettighederne til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom , deles om sådanne faciliteter eller sådan ejendom (herunder fysisk samhusning) ~~for at tilskynde til effektive investeringer i infrastruktur og fremme af innovation~~ efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter bør have mulighed for at give deres synspunkter til kende ⇒ på de specifikke områder, hvor hensynet til den almene interesse nødvendiggør en sådan deling. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der allerede er stor pladsmangel i undergrunden eller hvor en naturlig barriere skal krydses. ⇐ ~~Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom og bør sikre, at der er en passende belønning af risici for de berørte virksomheder. De nationale~~ ⇒ kompetente ⇐ ~~tilsyns~~ myndigheder bør navnlig kunne pålægge delt brug af

netelementer og tilhørende faciliteter såsom kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller, gadeskabe, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, bygninger eller adgangsveje til bygninger og en bedre koordinering af anlægsarbejder ⇒ af miljøhensyn eller andre politiske hensyn. Det bør derimod være op til de nationale tilsynsmyndigheder at fastlægge regler for fordelingen af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom, således at de berørte virksomheder belønnes passende for deres risici ⇐ . ☒ I lyset af de forpligtelser, der pålægges ved direktiv 2014/61/EU, ☒ ~~bør de De~~ kompetente myndigheder, herunder navnlig de lokale myndigheder, ~~bør~~ i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder også udarbejde passende koordineringsprocedurer for offentlige arbejder og andre relevante offentlige faciliteter eller anden relevant offentlig ejendom, der kan omfatte procedurer, som sikrer, at de berørte parter får oplysning om relevante offentlige faciliteter eller relevant offentlig ejendom og igangværende eller planlagte offentlige arbejder, at de underrettes rettidigt om sådanne arbejder, og at delt brug lettes så vidt muligt.

↓ 2002/21/EF betragtning 23

~~Delt brug af faciliteter kan være en fordel af byplanmæssige, sundhedsmæssige eller miljømæssige hensyn, og de nationale tilsynsmyndigheder bør derfor tilskynde hertil på grundlag af frivillige aftaler. I tilfælde, hvor virksomheder ikke har adgang til brugbare alternative løsninger, kan obligatorisk delt brug af faciliteter eller ejendom være hensigtsmæssig. Dette omfatter bl.a. fysisk samhusning og delt brug af kabelkanaler, huse, master, antenner eller antennesystemer. Obligatorisk delt brug af faciliteter eller ejendom bør først pålægges virksomhederne efter en fuldstændig offentlig høring.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 24

⇒ ny

- (101) Hvor mobiloperatører af miljøhensyn får pålagt delt brug af tårne eller master, kan hensynet til folkesundheden medføre, at den enkelte operatørs maksimale tilladte sendeeffekt nedsættes, og det kan medføre, at operatørerne installerer flere sendeanlæg for at sikre et landsdækkende net. ⇒ De kompetente myndigheder bør tilstræbe at forene miljøhensyn og hensynet til folkesundheden, idet de tager behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet i Rådets henstilling nr. 1999/519/EF. ⇐

↓ 2002/20/EF betragtning 29

~~Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets interesser i forbindelse med internationale aftaler. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle indberetningskrav i henhold til lovgivning, der ikke er specifik for sektoren for elektronisk kommunikation, f.eks. konkurrencelovgivningen.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 19

(tilpasset)

⇒ ny

- (102) ⇒ Radiofrekvenser er en knap ressource med en stor offentlig værdi og markedsværdi. ⇐ ☒ De ☒ Radiofrekvenser er en altafgørende ressource for radiobaserede elektroniske kommunikationstjenester ☒ kommunikationsnet og -

tjenester ~~☒~~ , og i det omfang de anvendes til sådanne ~~☒~~ net og ~~☒~~ tjenester, bør de derfor ~~⇒~~ effektivt ~~⇐~~ allokere og tildeles af de nationale tilsynsmyndigheder under iagttagelse af ~~en række~~ harmoniserede mål og principper samt efter objektive, transparente og ~~ikkediskriminerende/ikke-diskriminerende~~ kriterier, alt sammen under hensyntagen til demokratiske, sociale, sproglige og kulturelle interesser i forbindelse med frekvensanvendelsen. ~~Det er vigtigt, at allokering og tildeling af radiofrekvenser forvaltes så effektivt som muligt. Overdragelse af radiofrekvenser kan være et virkningsfuldt middel til at opnå en mere effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, når blot der er tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte samfundsinteresser, navnlig sikkerhed for åbenhed om og forskriftsmæssig overvågning af sådanne overdragelser.~~ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/ 2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen)⁵⁶ fastlægger rammerne for en harmonisering af radiofrekvensanvendelsen , og tiltag i medfør af nærværende direktiv bør så vidt muligt lette arbejdet i henhold til den nævnte beslutning.

↓ 2009/140/EF betragtning 25
(tilpasset)
⇒ ny

- (103) Frekvenspolitiske tiltag i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ bør hverken berøre foranstaltninger, der under overholdelse af ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ træffes på ~~EU-plan/fællesskabsplan~~ eller på nationalt plan med sigte på almenyttige målsætninger, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og med av- og mediepolitikken, eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser ~~med henblik på på en måde, der tjener~~ den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller forsvaret. ⇒ Da brugen af frekvenser til militære formål og formål vedrørende den nationale sikkerhed har indflydelse på, hvilke frekvenser der er til rådighed for det indre marked, bør frekvenspolitikken tage hensyn til alle sektorer og alle aspekter af EU's politikker og afveje de forskellige behov, uden at medlemsstaternes rettigheder tilsidesættes. ⇐

↓ ny

- (104) Det er vigtig for den økonomiske og sociale udvikling, deltagelsen i det offentlige liv og den sociale og territorielle samhørighed, at der i alle medlemsstater sikres allestedsnærværende konnektivitet. I takt med at konnektivitet bliver en integreret del af det europæiske samfund og den europæiske velfærd, bør der opnås EU-omspændende dækning, idet medlemsstaterne bør sørge for at pålægge de fornødne dækningskrav, som bør tilpasses til de enkelte områder, der dækkes, og begrænses til rimelige byrder, som ikke står i vejen for tjenesteudbydernes udrulning. Områdedækningen og konnektiviteten på tværs af medlemsstater bør være størst mulig og pålidelig med henblik på at fremme nationale og grænseoverskridende tjenester og applikationer, såsom netforbundne biler og e-sundhed. For at øge retssikkerheden og gøre investeringsbehovene mere forudsigelige samt sikre alle borgere en rimelig og ligelig konnektivitet, bør de kompetente myndigheders anvendelse af

⁵⁶

Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) (EUT L 108 af 24.4.2002).

dækningsforpligtelser koordineres på EU-plan. I betragtning af de nationale særtræk bør koordineringen begrænses til generelle kriterier, som skal anvendes til at definere forpligtelserne og måle opfyldelsen heraf, såsom befolkningstæthed eller topografiske og topologiske karakteristika.

- (105) Der bør findes en ensartet måde for hele Unionen, hvorpå det sikres, at borgerne ikke eksponeres for elektromagnetiske felter på et niveau, der er skadeligt for folkesundheden, idet der især tages hensyn til forsigtighedsprincippet i Rådets henstilling nr. 1999/519/EF⁵⁷ for at sikre ensartede udrulningsbetingelser.
- (106) Harmonisering og koordinering af frekvenser og regulering af udstyr understøttet af standardisering er komplementære størrelser, der bør koordineres nøje, således at deres fælles mål opfyldes effektivt med støtte fra Frekvenspolitikgruppen. En koordinering af indholdet og timingen af mandater til Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministratorer (CEPT) i henhold til frekvenspolitikbeslutningen og standardiseringsanmodninger til standardiseringsorganer, såsom Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation, herunder med hensyn til radiomodtagerparametre, bør fremme indførelsen af fremtidige systemer, understøtte mulighederne for frekvensdeling og sikre en effektiv frekvensforvaltning.
- (107) Efterspørgslen efter harmoniserede radiofrekvenser er ikke ens i hele Unionen. I tilfælde, hvor der er mangel på efterspørgsel efter et harmoniseret frekvensbånd på regionalt eller nationalt plan, kunne medlemsstaterne undtagelsesvis tillade en alternativ brug af frekvensbåndet, sålænge den manglende efterspørgsel gør sig gældende, og forudsat at den alternative brug ikke skader den harmoniserede brug af det pågældende frekvensbånd i andre medlemsstater, og at den ophører, hvis der bliver efterspørgsel efter en harmoniseret brug.

↓ 2009/140/EF betragtning 34
(tilpasset)

- (108) ☒ Der er opnået ☒ fleksibilitet i frekvensforvaltningen og adgangen til frekvenser ~~bør øges~~ gennem teknologi- og tjenesteneutrale tilladelser, der gør det muligt for tillader frekvensbrugerne at vælge de bedste teknologier og tjenester til udnyttelse af frekvensbånd, der ifølge de relevante nationale planer for frekvenstildeling, der er opstillet i overensstemmelse med ☒ EU-retten ☒ ~~fællesskabsretten~~ ("principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet"), står til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester. Administrative beslutninger om brug af bestemte teknologier og tjenester bør ☒ kun ☒ gælde, når mål af almen interesse står på spil, og bør være klart begrundede og jævnlige tages op til fornyet overvejelse.

↓ 2009/140/EF betragtning 35
(tilpasset)

- (109) Begrænsninger i princippet om teknologineutralitet bør være relevante og begrundet i nødvendigheden af at undgå skadelig interferens, f.eks. ved at stille krav om udstrålingsmasker og effektniveau, at beskytte folkesundheden ved at begrænse befolkningens udsættelse for elektromagnetiske felter, at sikre velfungerende tjenester

⁵⁷ Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) (EUT L 199 af 30.7.1999, s. 59-70).

gennem et passende niveau for tjenesternes tekniske kvalitet, uden nødvendigvis at udelukke muligheden for at anvende mere end en tjeneste i samme frekvensbånd, at sikre en passende fælles brug af frekvenser, særlig hvor brugen kun er betinget af generelle tilladelser, at sikre effektiv brug af frekvenser eller at opfylde almenlystige mål i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒.

↓ 2009/140/EF betragtning 36 og 37 (tilpasset)

- (110) Frekvensbrugerne bør også kunne vælge frit, hvilke tjenester de vil tilbyde via frekvenserne, ~~idet der dog skal tages hensyn til overgangsforanstaltninger i forbindelse med tidligere erhvervede rettigheder~~. Der bør på den anden side tillades foranstaltninger, der kræver, at der tilbydes en bestemt tjeneste for at opfylde klart afgrænsede almenlystige målsætninger, herunder menneskers sikkerhed, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, eller effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne, hvis en sådan fravigelse er nødvendig og står i et rimeligt forhold til målene. Disse mål bør omfatte fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒. Medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed eller undtagelsesvis for at opfylde andre almenlystige mål som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, bør undtagelser ikke give bestemte tjenester eksklusiv brugsret, men i stedet give de pågældende tjenester forrang, så andre tjenester eller teknologier så vidt muligt også kan anvende samme frekvensbånd. Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastlægge omfanget og arten af enhver undtagelse vedrørende fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 38

- (111) Da tildeling af frekvenser til bestemte teknologier eller tjenester udgør en fravigelse af principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet og begrænser friheden til at vælge, hvilken tjeneste der udbydes, og hvilken teknologi der anvendes, bør ethvert forslag om en sådan tildeling være omgivet af åbenhed og forelægges for offentligheden til høring.
-

↓ ny

- (112) I de særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at begrænse friheden til at udbyde elektroniske net og -tjenester af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, bør medlemsstaterne angive grundene til en sådan begrænsning.
-

↓ 2009/140/EF betragtning 31
⇒ ny

- (113) Radiofrekvenser bør forvaltes således, at skadelig interferens undgås. Det grundlæggende begreb skadelig interferens bør derfor defineres tydeligt, så regulerende indgreb begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forhindre en sådan interferens, ~~⇒ idet der også tages hensyn til behovet for netudstyr og slutbrugerudstyr~~

med henblik på at indarbejde robust modtagerteknologi. Transport har i høj grad et grænseoverskridende element, og digitaliseringen af den medfører store udfordringer. Køretøjer (metro, busser, biler, lastbiler, toge osv.) bliver mere og mere autonome og netforbundne. I EU's indre marked er det blevet lettere for køretøjer at krydse de nationale grænser. Det er vigtigt at have pålidelig kommunikation og undgå skadelig interferens, hvis køretøjerne og de ombordværende kommunikationssystemer skal fungere sikkert og godt. ⇐

↓ ny

- (114) Med en stigende frekvensefterspørgsel og nye forskellige applikationer og teknologier, som forudsætter en mere fleksibel adgang og brug af frekvenser, bør medlemsstaterne fremme delt brug af frekvenser ved at indføre så egnede tilladelsesordninger som muligt for de enkelte scenarier og ved at fastlægge egnede og transparente regler og betingelser herfor. Delt brug af frekvenser sikrer en mere effektiv udnyttelse af frekvenserne, idet den giver uafhængige brugere eller anordninger adgang til samme frekvensbånd efter forskellige retlige ordninger, således at der bliver ekstra frekvensressourcer til rådighed, udnyttelsen bliver mere effektiv, og det bliver lettere for nye brugere at få adgang til frekvenserne. Delt brug kan bygge på generelle tilladelser eller tilladelsesfri brug, som under bestemte betingelser for delt brug giver flere brugere mulighed for at få adgang til og bruge samme frekvens i forskellige geografiske områder eller på forskellige tidspunkter. Den kan også baseres på individuelle brugerrettigheder efter ordninger såsom tilladelsesbetinget delt adgang, hvor alle brugere (med en eksisterende bruger og nye brugere) aftaler vilkår for den delte brug under tilsyn af de kompetente myndigheder, således at et minimum af radiotransmissionskvalitet sikres. Hvis medlemsstaterne tillader delt brug efter forskellige tilladelsesordninger, bør de ikke fastsætte gyldighedsperioder for en sådan brug, der er meget forskellige, i de forskellige tilladelsesordninger.
- (115) Medlemsstaterne bør for at sikre forudsigelighed, retssikkerhed og investeringsstabilitet på forhånd definere hensigtsmæssige kriterier med henblik på at fastslå, om målene om effektiv udnyttelse af frekvenser respekteres af rettighedshaverne, når de anvender de betingelser, der er knyttet til de individuelle brugsrettigheder og generelle tilladelser. Interesserede parter bør inddrages i fastlæggelsen af sådanne betingelser og på en transparent måde meddeles, hvordan det vil blive vurderet, om de har opfyldt deres forpligtelser.
- (116) I betragtning af hvor vigtig en rolle teknisk innovation spiller, bør medlemsstaterne kunne tildele rettigheder til brug af radiofrekvenser til forsøgsformål med særlige begrænsninger og på særlige betingelser, der er begrundet i, at rettighederne kun gælder til sådanne forsøg.
- (117) Deling af netinfrastruktur og i visse tilfælde frekvensdeling kan gøre en mere effektiv udnyttelse af radiofrekvenser mulig og sikre en hurtig udrulning af net, navnlig i mindre tæt befolkede områder. Når de kompetente myndigheder fastlægger, hvilke betingelser der skal knyttes til retten til radiofrekvenser, bør de også overveje at tillade forskellige former for deling eller koordinering mellem virksomheder med henblik på at sikre en effektiv udnyttelse af frekvenser eller overholdelse af dækningsforpligtelser i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper.
- (118) Der kan være stor forskel på markedsvilkårene og relevansen og antallet af deltagere i medlemsstaterne. Selv om behovet og mulighederne for at knytte betingelser til brugsretten til radiofrekvenser kan afhænge af nationale særtræk, som der bør tages

behørigt hensyn til, bør bestemmelserne om anvendelsen af sådanne forpligtelser koordineres på EU-plan ved hjælp af Kommissionens gennemførelsesforanstaltninger, således at det sikres, at problemer, der ligner hinanden, håndteres ens på tværs af grænser.

↓ 2002/20/EF betragtning 12 og 13 (tilpasset)
⇒ ny

- (119) ⇒ Kravene om teknologi- og tjenesteneutralitet i tildelingen af brugsrettigheder samt muligheden for at overdrage rettigheder mellem virksomheder understøtter friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester til offentligheden, og gør det derved også lettere at opfylde almenlystige mål. ⇐ Dette direktiv foregriber ikke, hvorvidt radiofrekvenser tildeles direkte til udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller til enheder, der bruger disse net eller tjenester. Sådanne enheder kan være udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed. Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-spredningsvirksomhed, som er nødvendige for at forfølge mål af almen interesse under overholdelse af fællesskabsretten, bør proceduren for tildeling af sådanne brugsrettigheder dog være objektiv, transparent, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpasset. Ifølge Domstolens retspraksis bør alle nationale begrænsninger af de rettigheder, der sikres i traktatens artikel 49, være objektivt begrundet, forholdsmæssigt afpasset og ikke overskride, hvad der er nødvendigt for at nå mål af almen interesse som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsretten. Ansvar for overensstemmelsen med de vilkår, der er knyttet til brugsretten til en radiofrekvens, og de relevante vilkår, der er knyttet til den generelle tilladelse, bør dog ligge hos den virksomhed, der har fået tildelt brugsretten til radiofrekvensen. ⇒ Visse almenlystige forpligtelser, som radio-/tv-selskaber pålægges for leveringen af audiovisuelle medietjenester, kan gøre det nødvendigt at anvende særlige kriterier og procedurer for tildelingen af brugsrettigheder for at opfylde et bestemt almenlystigt mål, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med EU-retten. ⇐ ☒ Proceduren for at tildele sådanne rettigheder bør under alle omstændigheder være objektiv, transparent, ~~ikke-diskriminerende~~ ~~ikke-diskriminerende~~ og forholdsmæssigt afpassede. Ifølge Domstolens retspraksis bør alle nationale begrænsninger af de rettigheder, der sikres i artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, være objektivt begrundet, forholdsmæssigt afpasset og ikke overskride, hvad der er nødvendigt for at nå de pågældende mål. ☒ ⇒ Frekvenser, der er tildelt uden at følge en åben procedure, bør endvidere ikke anvendes til andre formål end det almenlystige mål, til hvilket de blev tildelt. I så tilfælde bør de interesserede parter gives mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist. ⇐ Som led i ansøgningsproceduren for tildeling af ~~brugsrettigheder til en radiofrekvens~~ ☒ rettigheder ☒ kan ☒ bør ☒ medlemsstaterne efterprøve, om ansøgeren kan opfylde de forpligtelser, der ☒ skal knyttes til ☒ ~~er forbundet med~~ sådanne rettigheder. ⇒ Disse betingelser bør afspejles i udvælgelseskriterierne, som fastsættes på en objektiv, transparent, forholdsmæssigt afpasset og ikke-diskriminerende måde forud for indledningen af en konkurrencebaseret udvælgelsesprocedure. ⇐ Med henblik herpå ☒ på at anvende disse kriterier ☒ kan ansøgeren anmodes om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at kunne

bevise hans evne til at opfylde disse betingelser. Hvis disse oplysninger ikke gives, kan ansøgningen om ret til at anvende en radiofrekvens afvises.

↓ ny

- (120) Medlemsstaterne bør forud for tildelingen af rettigheder kun pålægge kontrol af betingelser, som en ansøger, der udviser almindelig omhu, med rimelighed kan forventes af opfylde, idet der tages behørigt hensyn til vigtigheden af den samfundsmæssige værdi og markedsværdien af radiofrekvenser som en knap offentlig ressource. Dette berører ikke muligheden for efterfølgende kontrol af, hvorvidt udvælgelseskriterierne er opfyldt, f.eks. ved milepæle, hvis kriterierne ikke med rimelighed kunne opfyldes indledningsvist. For at opretholde en effektiv brug af radiofrekvenser bør medlemsstater ikke tildele rettigheder, hvis deres kontrol tyder på, at ansøgeren ikke kan opfylde betingelserne, jf. dog muligheden for at fremme en tidsbegrænset brug på forsøgsbasis. Tilladelser til brug af frekvenser af en vis gyldighedsperiode bør gøre investeringerne mere forudsigelige, hvilket bidrager til en hurtigere netudrulning og bedre tjenester samt til stabilitet, der understøtter frekvenshandel og -udlejning. Medmindre der gives tilladelse til at bruge frekvenser for en ubegrænset periode, bør gyldighedsperioden både tage hensyn til de fastsatte mål og være tilstrækkelig til at fremme tilbagebetalingen af de investeringer, der er foretaget. Selv om en længere gyldighedsperiode bidrager til større investeringsforudsigelighed, tjener foranstaltninger, der skal sikre en effektiv brug af radiofrekvenser, såsom den kompetente myndigheds beføjelse til at ændre eller tilbagekalde retten, såfremt de dertil knyttede betingelser ikke opfyldes, eller fremme af frekvenshandel og -udlejning, til at forhindre en uhensigtsmæssig akkumulering af radiofrekvenser og skaber større fleksibilitet i distributionen af frekvensressourcer. Større brug af afgifter på årsbasis er også et middel til at sikre en løbende vurdering af rettighedshaverens brug af frekvenser.
- (121) De kompetente myndigheder bør, når de beslutter om en eksisterende brugsrettighed til radiofrekvenser skal forlænges, tage hensyn til, i hvilken grad en forlængelse vil fremme målene med reglerne og andre af mål med den nationale lovgivning eller EU-retten. Sådanne beslutninger bør være genstand for en åben, ikkediskriminerende og transparent procedure og bygge på en revision af, hvordan de betingelser, der er knyttet til den pågældende rettighed, er blevet opfyldt. Når medlemsstaterne vurderer, om der er behov for at forlænge brugsrettigheder, bør de afveje, hvilke konsekvenser det har for konkurrencen at forlænge allerede tildelte rettigheder i forhold til at åbne frekvensbåndet for nye brugere og dermed måske fremme en mere effektiv udnyttelse eller en innovativ ny brug. De kompetente myndigheder kan i den forbindelse beslutte kun at tillade en begrænset forlængelse for at forhindre alvorlige forstyrrelser af den etablerede brug. Selv om beslutninger om, hvorvidt rettigheder, der er tildelt inden nærværende direktivs anvendelse, bør respektere allerede gældende regler, bør medlemsstaterne ligeledes sikre, at de ikke skader målene med nærværende direktiv.
- (122) Når medlemsstaterne forlænger eksisterende brugsrettigheder, bør de sammen med vurderingen af behovet for at forlænge rettigheden, revurdere de dertil hørende afgifter for at sikre, at disse afgifter fortsat fremmer en optimal brug, idet der tages hensyn til bl.a. markedsudviklingen og den teknologiske udvikling. Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt, at eventuelle tilpasninger af eksisterende afgifter baseres på de samme principper, som gælder ved tildeling af nye brugsrettigheder.

(123) En effektiv forvaltning af radiofrekvenser kan sikres ved at sørge for, at de frekvenser, der allerede er tildelt, fortsat bruges effektivt. For at give rettighedshaverne retssikkerhed bør der tages stilling til muligheden for at forlænge brugsrettighederne inden for en rimelig frist forud for udløbet af de pågældende rettigheder. Af hensyn til den løbende forvaltning af ressourcer bør de kompetente myndigheder kunne tage stilling til sådanne spørgsmål på eget initiativ samt på anmodning af rettighedshaveren. Brugsrettighederne må ikke forlænges i strid med rettighedshaverens ønske.

↓ 2009/140/EF betragtning 39
(tilpasset)
⇒ ny

(124) ⇒ Overdragelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser kan være et effektivt middel til at opnå en bedre udnyttelse af frekvenserne. ⇐ Af fleksibilitets- og effektivitetshensyn ⇒ og for at muliggøre en markedsbaseret værdiansættelse af frekvenser ⇐ ~~kan de nationale tilsynsmyndigheder~~ ⇒ bør medlemsstaterne som udgangspunkt ⇐ tillade frekvensbrugerne ~~frit~~ at overdrage eller udleje deres brugsrettigheder til tredjemand ⇒ efter en enkelt procedure og i overensstemmelse med både de betingelser, der er knyttet til sådanne rettigheder, og konkurrencereglerne og under den ansvarlige nationale tilsynsmyndigheds tilsyn ⇐ . ~~Dette muliggør en markedsbaseret værdiansættelse af frekvenser. De nationale tilsynsmyndigheder bør, i betragtning af deres beføjelser til at sikre en effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne~~ ⇒ Medlemsstaterne bør for at fremme en sådan overdragelse eller udlejning under overholdelse af de harmoniseringsforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til frekvenspolitikbeslutningen, ⇐ ~~☒ også ☒ tage skridt til at sikre, at handel med frekvenser ikke medfører konkurrenceforvridning, hvor frekvenser ikke udnyttes~~ ⇒ behandle anmodninger om at få frekvensrettigheder delt eller skilt ad og om at få betingelser for brugen taget op til fornyet overvejelse ⇐.

↓ ny

(125) Det bør være op til de nationale tilsynsmyndigheder at træffe foranstaltninger specifikt med henblik på at fremme konkurrencen, når brugsrettigheder til radiofrekvenser tildeles eller forlænges, da de har den fornødne økonomiske og tekniske viden og det fornødne kendskab til markedet. Betingelserne for at tildele frekvenser kan påvirke konkurrenceforholdene på markederne for elektronisk kommunikation og adgangsbetingelserne. Begrænset adgang til frekvenser, især hvor disse er knappe, kan skabe adgangsbarrierer eller hæmme investeringer, udrulning af net, levering af nye tjenester eller applikationer, innovation og konkurrence. Nye brugsrettigheder, herunder dem der er erhvervet gennem overdragelse eller leje, og indførelsen af nye fleksible kriterier for frekvensbrug, kan også påvirke konkurrencen. Visse betingelser, kan, hvis de anvendes urimeligt, have andre virkninger, f.eks. kan frekvenslofter og -reservationer skabe en kunstig knaphed, engrosadgangsforpligtelser kan begrænse forretningsmodeller unødigt i mangel af markedsposition, og begrænsninger på overdragelser kan hindre udviklingen af sekundære markeder. Det er derfor nødvendigt at foretage en konsistent og objektiv konkurrencetest forud for pålæggelsen af sådanne betingelser, og den bør foretages konsekvent. Brugen af sådanne foranstaltninger bør derfor baseres på de nationale tilsynsmyndigheders grundige og objektive vurdering af markedet og konkurrenceforholdene.

(126) Med udgangspunkt i frekvenspolitikgruppens udtalelser kan det for at undgå grænseoverskridende interferens være nødvendigt at vedtage en fælles frist for, hvornår det kan tillades at bruge et frekvensbånd, der er blevet harmoniseret i overensstemmelse med frekvenspolitikbeslutningen, ligesom en sådan frist også kan være nyttig, når det skal sikres, at fordelene ved de tilhørende tekniske harmoniseringsforanstaltninger for udstyrsmarkeder og ved udrulningen af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med meget høj kapacitet udnyttes fuldt ud. Sådanne fælles frister bør være omfattet af Kommissionens gennemførelsesretsakter, således at de bidrager til målene med nærværende regler og fremmer koordineringen.

↓ 2002/20/EF betragtning 21 og 22 (tilpasset)
⇒ ny

(127) Når efterspørgslen efter ~~radiofrekvenser inden for et bestemt spektrum~~ ☒ et radiofrekvensbånd ☒ overstiger de tilgængelige ressourcer ☒, og medlemsstaterne som følge deraf konkluderer, at brugsrettighederne til radiofrekvenser skal begrænses ☒, bør de procedurer, der ~~følges i forbindelse med~~ ☒ gælder for ☒ tildeling af disse ~~frekvenser~~ ☒ rettigheder ☒, være hensigtsmæssige og ~~transparente~~~~gennemsækelige~~ for at undgå forskelsbehandling og for at optimere brugen af disse knappe ressourcer. ☒ Sådanne begrænsninger bør være berettigede, forholdsmæssigt afpassede og baseret på en omhyggelig vurdering af markedsvilkårene, idet der tages behørigt hensyn til de overordnede fordele for brugerne og til nationale mål og målene for det indre marked. Målene for enhver begrænsningsprocedure bør fastlægges tydeligt i forvejen. Medlemsstaterne bør, når de skal vælge den mest hensigtsmæssige udvælgelsesprocedure, rettidigt og på transparent måde konsultere alle interesserede parter om procedurens berettigelse, mål og betingelser. ☒ Medlemsstaterne kan bl.a. anvende licitationsprocedurer og sammenlignende udbudsprocedurer ved tildeling af radiofrekvenser ~~og~~ ☒ eller ☒ numre af særlig økonomisk værdi. Ved forvaltningen af sådanne ordninger bør de nationale tilsynsmyndigheder ~~overholde artikel 8~~ ☒ tage hensyn til målene i nærværende direktiv ☒. ☒ Hvis en medlemsstat konstaterer, at der kan stilles yderligere rettigheder til rådighed i et frekvensbånd, bør den indlede proceduren herfor. ☒

↓ 2002/20/EF betragtning 23

~~Nationale regeludstedende myndigheder bør ved udformningen af kriterier for konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer sikre, at målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nås. Det vil derfor ikke være i modstrid med dette direktiv, hvis anvendelsen af objektive, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede udvælgelseskriterier til fremme af konkurrenceudvikling bevirker, at visse virksomheder udelukkes fra en konkurrencepræget eller sammenlignende udvælgelsesprocedure for en specifik radiofrekvens. Det kan være, at en medlemsstat konstaterer, at der kan stilles yderligere rettigheder til rådighed i et frekvensbånd. I så fald bør den indlede proceduren for at stille sådanne rettigheder til rådighed.~~

- (128) En voldsom stigning i efterspørgslen efter radiofrekvenser og i slutbrugernes efterspørgsel efter trådløst bredbåndskapacitet kan betyde, at der må findes løsninger, som muliggør alternative, komplementære og frekvensmæssigt effektive adgangsløsninger, herunder trådløse adgangssystemer med lav effekt og lille rækkevidde, såsom radiobaseret lokalt datanet (RLAN) og net med små mobiladgangspunkter med lav effekt. Sådanne komplementære trådløse adgangssystemer, især offentligt tilgængelige RLAN-adgangspunkter, forbedrer adgangen til internettet for slutbrugere og mobiltrafikfordelingen for mobiloperatørerne. RLAN benytter harmoniserede radiofrekvenser, uden at der stilles krav om en individuel tilladelse eller brugsrettighed til frekvenser. De fleste RLAN-adgangspunkter benyttes indtil videre af private brugere som lokale trådløse forlængelser af deres faste bredbåndsforbindelse. Slutbrugere bør inden for rammerne af deres eget internetabonnement ikke forhindres i at dele adgangen til deres RLAN med andre, således at antallet af til rådighed værende adgangspunkter øges, navnlig i tætbefolkede områder, den trådløse datakapacitet maksimeres ved hjælp af genanvendelse af radiofrekvenser, og der skabes en omkostningseffektiv trådløs bredbåndsinfrastruktur, der er tilgængelig for andre brugere. Unødige restriktioner på udrulning og sammenkobling af RLAN-adgangspunkter bør derfor også fjernes. De offentlige myndigheder eller leverandører af offentlige tjenester, som bruger RLAN på deres områder til gavn for personale, gæster eller kunder, f.eks. for at lette adgangen til e-forvaltningstjenester eller til oplysninger om offentlig transport eller trafikstyring, kunne også give adgang til sådanne adgangspunkter til almen brug for borgerne som en ekstra tjeneste ud over de tjenester, der leveres til offentligheden på sådanne områder, i det omfang konkurrencereglerne og reglerne om offentlige indkøb tillader det. Leverandører af en sådan lokal adgang til elektroniske kommunikationsnet på eller omkring en privat ejendom eller et afgrænset offentligt område på et ikkekommercielt grundlag eller som ekstrainddelse til en anden aktivitet, der ikke afhænger af en sådan adgang (såsom RLAN-hotspots, der stilles til rådighed for kunder, der betaler for andre ydelser, eller til offentligheden generelt i området) kan blive omfattet af kravene i generelle tilladelser til at bruge af radiofrekvenser, men bør ikke skulle opfylde betingelser eller krav, der er knyttet til de generelle tilladelser, og som gælder udbydere af offentlige kommunikationsnet eller -tjenester eller forpligtelser vedrørende slutbrugere eller samtrafik. Sådanne leverandører bør dog være omfattet af reglerne om ansvar i artikel 12 i direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel⁵⁸. Der kommer nye teknologier til, såsom LiFi (Light Fidelity), som vil supplere den aktuelle radiofrekvenskapacitet i RLAN og trådløse adgangspunkter med adgangspunkter, der er baseret på optisk synligt lys, og som vil føre til hybride lokale datanet, der muliggør optisk trådløs kommunikation.
- (129) Da trådløse adgangspunkter med lav effekt og lille rækkevidde er meget små og benytter udstyr, der ikke er iøjefaldende i lighed med, hvad der anvendes i private RLAN-routere, og da de har en positiv indflydelse på udnyttelsen af frekvenser og udviklingen af trådløs kommunikation, bør de tekniske specifikationer for dem – såsom udgangseffekt – specificeres på EU-plan på en forholdsmæssig afpasset måde

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktiv om elektronisk handel) (EUT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

for såvidt angår lokal udrulning, og brugen af dem bør kun være omfattet af generelle tilladelser – med undtagelse af RLAN, som ikke bør være omfattet af nogen krav om tilladelse, ud over hvad der er nødvendigt for brugen af radiofrekvenser – og andre yderligere restriktioner, som følger af individuelle byggetilladelser eller andre tilladelser, bør begrænses til det absolut nødvendige.

↓ 2002/19/EF betragtning 1
(tilpasset)

- (130) ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester (rammedirektivet)⁵⁹ indeholder målsætningerne for et regelsæt, der omfatter elektroniske kommunikationsnet og tjenester i EF, herunder faste og mobile telenet, kabel-tv-net, jordbaserede sendenet, satellitnet og internetbaserede net hvad enten de bruges til fremføring af tale, telefax, data eller billeder. Det drejer sig om net, som medlemsstaterne har godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester (tilladelsesdirektivet)⁶⁰ eller under tidligere retsakter. Bestemmelserne i nærværende direktiv finder ☒ såvidt angår adgang og samtrafik ☒ anvendelse på de net, der bruges til udbud af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Direktivet omfatter adgangs- og samtrafikaftaler mellem tjenesteudbydere. Ikke-offentlige net er ikke underlagt nogen forpligtelser ☒ vedrørende adgang eller samtrafik ☒ i henhold til dette direktiv, medmindre de i kraft af adgang til offentlige net er underlagt betingelser, som er fastsat af medlemsstaterne.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 2

~~Tjenester, der udbyder indhold, som f.eks. at tilbyde en pakke indeholdende radio eller tv-udsendelser, er ikke omfattet af de fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 3
(tilpasset)

- (131) Begrebet "adgang" defineres vidt forskelligt, og der er derfor behov for en præcis definition af, hvordan begrebet bruges i dette direktiv, uden at det berører dets anvendelse i forbindelse med andre af Fællesskabets ☒ Unionens ☒ bestemmelser. En netudbyder kan eje det underliggende net eller de underliggende faciliteter eller leje nogle af dem eller dem alle.

↓ 2002/19/EF betragtning 5
⇒ ny

- (132) På et marked med fri og åben konkurrence bør der ikke være begrænsninger, der hindrer virksomheder i at forhandle sig frem til indbyrdes adgangs- og

⁵⁹ Se side 33 i dette EFT.

⁶⁰ Se side 21 i dette EFT.

samtrafikaftaler, navnlig hvad angår tværnationale aftaler, i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler. I forbindelse med skabelsen af et mere effektivt, virkelig paneuropæisk marked med reel konkurrence, flere valgmuligheder og konkurrencedygtige tjenester for ~~forbrugere~~ ⇒ slutbrugere ⇐ bør virksomheder, som modtager anmodninger om adgang eller samtrafik ⇒ fra andre virksomheder, som er omfattet af en generel tilladelse for at kunne udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til offentligheden ⇐ , i princippet indgå sådanne aftaler på et kommercielt grundlag og forhandle i god tro.

↓ 2002/19/EF betragtning 6
(tilpasset)
⇒ ny

- (133) På markeder, hvor der også fremover vil være stor forskel på virksomhedernes forhandlingsposition, og hvor visse virksomheder er afhængige af en infrastruktur, der udbydes af andre selskaber, for at kunne fremføre deres tjenester, vil det være hensigtsmæssigt, at der opstilles en række grundlæggende regler, som sikrer, at markedet fungerer effektivt. De nationale tilsynsmyndigheder bør gives mulighed for at sikre den fornødne adgang, samtrafik og interoperabilitet mellem tjenester til gavn for slutbrugerne, når det ikke lykkes at nå til enighed om en aftale på kommercielt grundlag. De ~~skal~~ ☒ kan ☒ navnlig ~~kunne~~ sikre end-to-end-forbindelse ved at pålægge virksomheder, der ⇒ er omfattet af den generelle tilladelse, og som ⇐ kontrollerer adgangen til slutbrugere, forholdsmæssige forpligtelser. Kontrol over adgangsmuligheder kan indebære ejerskab af eller kontrol over den fysiske forbindelse til slutbrugeren (hvad enten det er på fast- eller mobilnettet) og/eller mulighed for at ændre eller inddrage det eller de nationale numre, der er nødvendige for at oprette forbindelse til en slutbrugers nettermineringspunkt. Det vil f.eks. være aktuelt, hvis netudbydere uden rimelig grund begrænser slutbrugernes muligheder for at tilslutte sig internetportaler og tjenester.

↓ ny

- (134) I lyset af princippet om ikkediskrimination bør de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at alle udbydere uanset deres størrelse eller forretningsmodel, og hvad enten de er vertikalt integrerede eller adskilte, på rimelige vilkår kan opnå samtrafik med henblik på at udbyde end-to-end-forbindelse og adgang til internettet.

↓ 2002/19/EF betragtning 7

- (135) Nationale love eller administrative forskrifter, der knytter betingelser og vilkår for netadgang eller samtrafik sammen med aktiviteterne hos den part, der anmoder om samtrafik, herunder specifikt omfanget af den pågældendes investeringer i netinfrastruktur, i stedet for at knytte dem til de leverede samtrafik- eller adgangstjenester, kan resultere i konkurrencefordrejning, hvilket er i strid med konkurrencelovgivningen.

↓ 2002/19/EF betragtning 8
⇒ ny

- (136) Netudbydere, der kontrollerer adgangen til deres egne kunder, gør dette ved hjælp af entydige numre eller adresser i en offentliggjort nummer- eller adresseoversigt. Andre netudbydere skal kunne aflevere trafik til disse kunder og har således brug for at kunne kobles sammen enten direkte eller indirekte. ~~De nuværende~~ ⇒ Der bør derfor fastsættes bestemmelser om rettigheder og pligter til at forhandle om indgåelse af samtrafikaftaler ~~bør derfor opretholdes. Det vil også være hensigtsmæssigt at bevare de forpligtelser, der tidligere er fastlagt i direktiv 95/47/EF, ifølge hvilket fuldt digitale kommunikationsnet, der er åbne for offentligheden og benyttes til distribution af tv-tjenester, skal kunne distribuere bredskærms-tv-tjenester og programmer, således at brugerne kan modtage disse programmer i det format, de sendes i.~~
-

↓ 2002/19/EF betragtning 9

- (137) Interoperabilitet er en fordel for slutbrugerne og er et vigtigt mål for denne rammeloavgivning. Fremme af interoperabilitet er et af målene for de nationale tilsynsmyndigheder i henhold til denne rammeloavgivning, som også pålægger Kommissionen at offentliggøre en liste over standarder og/eller specifikationer for udbud af tjenester, tekniske grænseflader og/eller netfunktioner som grundlag for at fremme harmoniseringen inden for elektronisk kommunikation. Medlemsstaterne bør fremme anvendelsen af de offentliggjorte standarder og/eller specifikationer i det omfang, disse er strengt nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem tjenester og øge brugernes valgmuligheder.
-

↓ ny

- (138) I øjeblikket afhænger både end-to-end-forbindelse og adgang til beredskabstjenester af, at slutbrugere benytter nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester. Den teknologiske udvikling eller en øget brug af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester kunne medføre mangel på tilstrækkelig interoperabilitet mellem kommunikationstjenester. Dette kunne skabe betydelige hindringer for markedsadgangen og for den videre innovation og dermed true både effektiv end-to-end-forbindelse mellem slutbrugere og den effektive adgang til beredskabstjenester betydeligt.
- (139) Hvis sådanne interoperabilitetsproblemer opstår, kan Kommissionen anmode om en rapport fra BEREC, som skal udarbejde en faktuel vurdering af markedssituationen på EU-niveau og medlemsstatsniveau. På grundlag af BERECs rapport og anden til rådighed værende dokumentation og under hensyntagen til virkninger på det indre marked afgør Kommissionen, om der er behov for, at de nationale tilsynsmyndigheder griber ind med regulering. Hvis Kommissionen mener, at de nationale tilsynsmyndigheder bør overveje at indføre forskrifter, kan den vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som specificerer, hvilken form og hvilket omfang eventuelle forskrifter fra de nationale tilsynsmyndigheder bør have, herunder foranstaltninger med henblik på at pålægge alle eller bestemte udbydere obligatorisk brug af standarder eller specifikationer. Udtrykket europæisk standard og international

standard er defineret i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1025/2012.⁶¹ De nationale tilsynsmyndigheder bør i lyset af de specifikke nationale omstændigheder vurdere, om en intervention er nødvendig og berettiget for at sikre end-to-end-forbindelse eller adgang til beredskabstjenester og i givet fald pålægge forholdsmæssigt afpassede forpligtelser i overensstemmelse med Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger.

- (140) I tilfælde, hvor virksomheder ikke har adgang til realistiske alternativer til aktiver, der ikke kan erstattes, frem til første fordeler, bør de nationale tilsynsmyndigheder have beføjelse til at pålægge alle udbydere adgangsforpligtelser, uden at dette berører deres markedsposition. De nationale tilsynsmyndigheder bør i den forbindelse tage hensyn til alle tekniske og økonomiske hindringer for fremtidig dublikering af net. Det forhold, at der allerede findes mere end en infrastruktur, bør ikke nødvendigvis fortolkes som tegn på, at dets aktiver kan duplikeres. Den første fordeler bør identificeres ud fra objektive kriterier.
- (141) Det kan være berettiget at udvide adgangsforpligtelserne til ledningsnet og kabler efter det første krydsfelt eller den første fordeler i tyndtbefolkede områder, idet sådanne forpligtelser begrænses til fordelere og krydsfelter, der ligger så tæt på slutbrugere som muligt, i tilfælde hvor det påvises, at duplikering også ville være umuligt efter første krydsfelt.
- (142) I sådanne tilfælde og for efterleve proportionalitetsprincippet kan det være hensigtsmæssigt for de nationale tilsynsmyndigheder at udelukke visse kategorier af ejere eller virksomheder, eller begge, fra forpligtelser, der går videre end den første fordeler, med den begrundelse, at en adgangsforpligtelse, som ikke bygger på en stærk markedsposition, kunne risikere at skade deres forretningsmuligheder ved nyligt udrullede netelementer. Strukturelt adskilte virksomheder bør ikke underkastes sådanne adgangsforpligtelser, hvis de tilbyder en effektiv alternativ adgang på et kommercielt grundlag til et net med meget høj kapacitet.
- (143) Deling af passiv eller aktiv infrastruktur, der benyttes ved trådløse elektroniske kommunikationstjenester, eller den fælles udrulning af sådan infrastruktur i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper kan være særlig nyttig, når der skal opnås bedst mulige forbindelser med meget høj kapacitet i hele Unionen, navnlig i mindre tætbefolkede områder, hvor duplikering ikke er mulig, og hvor slutbrugerne risikerer at gå glip af sådanne forbindelser. De nationale tilsynsmyndigheder bør undtagelsesvis kunne pålægge en sådan deling, fælles udrulning eller lokal roamingadgang i overensstemmelse med EU-retten, hvis de kan påvise, at en sådan deling eller adgang med fordel kan bidrage til at få bugt med meget betydelige hindringer for duplikering og til at løse problemer med andre strenge begrænsninger af slutbrugernes valgmuligheder eller kvaliteten af de tjenester, de kan få, eller begge dele, eller begrænsninger af den territoriale dækning, idet der tages hensyn til mange aspekter, herunder især behovet for at bevare incitamentet til at udrulle net.

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 364 af 14.11.2012, s.12).

↓ 2009/140/EF betragtning 65
(tilpasset)

- (144) Det kan under visse omstændigheder være hensigtsmæssigt, at en national tilsynsmyndighed indfører forpligtelser for udbydere, der ikke har en stærk markedsposition, for at nå mål som gennemgående konnektivitet og interoperabilitet mellem tjenester eller for at fremme effektivitet og holdbar konkurrence og sikre flest mulige fordele for slutbrugerne, men det er nødvendigt at sikre, at sådanne forpligtelser pålægges i overensstemmelse med ~~EU~~ regelsættet og navnlig dets notifikationsprocedurer.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 10
(tilpasset)
⇒ ny

- (145) Konkurrenceregler kan muligvis ikke i sig selv sikre den kulturelle mangfoldighed og mediepluralisme inden for digitalt fjernsyn. ~~Direktiv 95/47/EF indeholdt den første rammelovgivning for den fremvoksende digital tv-industri, og denne ramme bør bevares, navnlig hvad angår forpligtelsen til at tilbyde adgangsstyring på ensartede, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår for at sikre, at der er adgang til et bredt udbud af programmer og tjenester.~~ Den teknologiske og markedsmæssige udvikling nødvendiggør, at ~~disse~~ forpligtelser ⇒ til at give betinget adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår ⇐ tages op til fornyet overvejelse med jævne mellemrum, enten af en medlemsstat for så vidt angår dens nationale marked eller af Kommissionen for så vidt angår ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, for bl.a. at afgøre, om der er grundlag for at udvide dem, så de også omfatter ~~nye portaler, som f.eks.~~ elektroniske programoversigter (EPG) og programmeringsgrænseflader for applikationer (API), i det omfang, det er nødvendigt for at sikre slutbrugernes adgang til bestemte digitale radio- og tv-transmissionstjenester. Medlemsstaterne kan nærmere angive de digitale radio- og tv-transmissionstjenester, som slutbrugerne skal sikres adgang til ved hjælp af de love og administrative bestemmelser, de skønner nødvendige.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 11

- (146) Medlemsstaterne kan også give deres nationale tilsynsmyndighed tilladelse til at revurdere forpligtelserne i forbindelse med adgangsstyring af digitale radio- og tv-transmissionstjenester for gennem en markedsanalyse at vurdere, om betingelserne for udbydere, som ikke har en stærk markedsposition på det relevante marked, skal trækkes tilbage eller ændres. En sådan tilbagetrækning eller ændring bør ikke få negative følger for slutbrugernes adgang til sådanne tjenester eller for udsigterne til en reel konkurrence.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 12
(tilpasset)

~~For at sikre sammenhængen med eksisterende ordninger og undgå huller i lovgivningen er det nødvendigt at sikre, at de forpligtelser vedrørende netadgang og samtrafik, der er indeholdt i artikel 4, 6, 7, 8, 11, 12 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni~~

~~1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne⁶², de forpligtelser vedrørende særlige nettilslutninger, der er indeholdt i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtydelser på teleområdet under konkurrenceforhold⁶³ og de forpligtelser vedrørende udbud af transmissionskapacitet på faste kredsløb, der er fastlagt i Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb⁶⁴, i første omgang indarbejdes i det nye regelsæt, men at de revurderes hurtigst muligt på baggrund af gældende markedsvilkår. En sådan revurdering bør også omfatte de organisationer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 om ubundet adgang til abonnentledninger⁶⁵.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 13
(tilpasset)

~~Revurderingen bør foretages ud fra en økonomisk markedsanalyse baseret på de metoder, der er fastlagt i konkurrencelovgivningen. Målet er at begrænse de sektorspecifikke ex ante-regler, efterhånden som konkurrencen spredes til hele markedet. Der tages imidlertid også højde for i denne procedure, at der kan være overgangsproblemer på markedet, såsom problemer med international roaming, samt at der kan opstå nye flaskehalse som følge af den teknologiske udvikling, hvilket kan skabe behov for ex ante-regler, f.eks. inden for bredbåndsnet. Konkurrencen vil ikke nødvendigvis udvikle sig lige hurtigt i alle markedssegmenter eller i alle medlemsstater, og de nationale tilsynsmyndigheder skal kunne lempe forskriftsmæssige forpligtelser på de markeder, hvor konkurrencen i sig selv medfører de ønskede resultater. For at sikre, at markedsaktører, der befinder sig i samme situation, behandles ens i alle medlemsstater, bør Kommissionen kunne sikre, at bestemmelserne i dette direktiv anvendes ensartet. De nationale tilsynsmyndigheder og de nationale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af konkurrencelovgivningen, bør hvor det er relevant samordne deres indsats med henblik på at sikre, at der anvendes det mest hensigtsmæssige middel. Fællesskabet og dets medlemsstater har påtaget sig en række forpligtelser med hensyn til samtrafik mellem telenet i forbindelse med WTO-aftalen om basistelekommunikation, og disse forpligtelser skal overholdes.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 14
(tilpasset)

~~Der er i direktiv 97/33/EF fastlagt en række forpligtelser for virksomheder, der har en stærk markedsposition, heriblandt krav om transparens, ikke-diskriminering, regnskabsmæssig opsplitning, netadgang og priskontrol, herunder omkostningsbaseret. Det bør fortsat være muligt at anvende disse forpligtelser, men de bør også for at undgå unødigt tunge regler opstilles som en samling maksimumforpligtelser, der kan pålægges virksomhederne. Det kan undtagelsesvis for at opfylde internationale forpligtelser eller overholde Fællesskabets regler være hensigtsmæssigt at indføre forpligtelser i forbindelse med netadgang eller samtrafik for~~

⁶² ~~EFT L 199 af 26.7.1997, s. 32. Direktivet er ændret ved direktiv 98/61/EF (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 37).~~

⁶³ ~~EFT L 101 af 1.4.1998, s. 24.~~

⁶⁴ ~~EFT L 165 af 19.6.1992, s. 27. Direktivet er ændret ved Kommissionens beslutning 98/80/EF (EFT L 14 af 20.1.1998, s. 27).~~

⁶⁵ ~~EFT L 366 af 20.12.2000, s. 4.~~

~~samtlige markedsaktører, som det på nuværende tidspunkt er tilfældet med adgangsstyringssystemer for digitale tv-tjenester.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 25
(tilpasset)
⇒ ny

- (147) Det er under visse omstændigheder nødvendigt at opstille en række ex ante-forpligtelser for at sikre udvikling af et konkurrenceorienteret marked ⇒ med vilkår, som fremmer udrulning og anvendelse af forbindelser med meget høj kapacitet og de størst mulige fordele for slutbrugere ⇐. Definitionen på stærk markedsposition i ~~Europa Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne⁶⁶ har i liberaliseringens indledende faser vist sig som et virkningsfuldt udgangspunkt for opstilling af ex ante-forpligtelser, men den må nu tilpasses mere komplekse og dynamiske markeder. Derfor svarer den i nærværende direktiv svare ~~anvendte definition~~ til begrebet dominerende stilling som fastlagt i retspraksis ved De Europæiske Fællesskabers Domstol ~~og ret i Første Instans.~~~~

↓ 2002/21/EF betragtning 26

- (148) ~~Der er en formodning for, at~~ To eller flere virksomheder formodes at indtage en kollektivt dominerende stilling ikke blotalene, når der består strukturelle eller andre indbyrdes forbindelser, men også når det relevante markeds struktur må siges at være befordrende for koordineringseffekter, altså at det tilskynder til parallel eller gensidigt tilpasset konkurrencebegrænsende markedsadfærd.

↓ 2002/21/EF betragtning 27
(tilpasset)
⇒ ny

- (149) Det er vigtigt, at sådanne ex ante-forpligtelser kun pålægges ⇒ på et engrosmarked ⇐ ~~hvor der ikke er reel konkurrence, dvs. på markeder~~, hvor der er en eller flere virksomheder med en stærk markedsposition, ⇒ med henblik på at sikre bæredygtig konkurrence på et tilknyttet detailmarked ⇐, og hvor midlerne i medlemsstatens eller ~~fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ konkurrencelovgivning ikke er tilstrækkelige til at løse problemet. ~~Derfor må~~ Kommissionen ☒ har ☒ under iagttagelse af principperne i konkurrenceretten opstillet retningslinjer på ~~EF~~ ☒ EU- ☒ plan for, hvordan de nationale tilsynsmyndigheder skal vurdere, om der er reel konkurrence på et givet marked, og om der er tale om en stærk markedsposition. De nationale tilsynsmyndigheder bør analysere, om der er reel konkurrence for så vidt angår et bestemt produkt eller tjenestemarked i et nærmere bestemt geografisk område, som kan være enten hele den pågældende medlemsstat, en del heraf eller tilgrænsende dele af områder i flere medlemsstater set under ét. En analyse af, om der foreligger reel konkurrence, bør også omfatte en analyse af, om markedet er et potentielt konkurrencemarked, og om den eventuelle mangel på konkurrence altså er varig.

⁶⁶ ~~EFT L 199 af 26.7.1997, s. 32. Direktivet er ændret ved direktiv 98/61/EF (EFT L 268 af 3.10.1998, s. 27).~~

Disse retningslinjer skal ☒ bør ☒ også behandle spørgsmålet om nye, fremspirende markeder, hvor den faktiske markedsleder sandsynligvis har en betydelig markedsandel, men ikke bør pålægges urimelige forpligtelser. Kommissionen bør regelmæssigt tage retningslinjerne op til revision, ☒ navnlig i forbindelse med en revision af den eksisterende lovgivning og under hensyntagen til en retspraksis i udvikling, økonomisk tænkning og faktisk markedserfaring ☒ for at sikre, at de til stadighed er hensigtsmæssige på et marked i hastig udvikling. De nationale tilsynsmyndigheder må samarbejde med hinanden, hvor det pågældende marked viser sig at være ~~transnational~~ tværnationalt.

↓ 2002/21/EF betragtning 28
(tilpasset)

- (150) Ved afgørelser af, om en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked, handler de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ og tager størst muligt hensyn til Kommissionens retningslinjer ☒ for markedsanalyse og vurderingen af en stærk markedsposition ☒.

↓ ny

- (151) Nationale tilsynsmyndigheder bør afgrænse relevante geografiske markeder på deres område, idet der tages størst muligt hensyn til Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder, som er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, og til nationale og lokale forhold. De nationale tilsynsmyndigheder bør som minimum analysere de markeder, som er omfattet af henstillingen, herunder de markeder, som er opført, men ikke længere er reguleret i den specifikke nationale eller lokale kontekst. De nationale tilsynsmyndigheder bør ligeledes analysere markeder, der ikke er omfattet af henstillingen, men som er reguleret på det område, der er under deres jurisdiktion, på grundlag af tidligere markedsanalyser, eller andre markeder, hvis de har tilstrækkelig grund at mene, at trekriterietesten som fastsat i dette direktiv kan gennemføres.
- (152) Tværnationale markeder kan afgrænses, når det er begrundet i markedsafgrænsning, under hensyntagen til alle efterspørgsels- og udbudssidefaktorer og i overensstemmelse med konkurrenceretlige principper. BEREC er det mest egnede organ til at foretage en sådan analyse, idet det drager fordel af de nationale tilsynsmyndigheders omfattende fælles erfaring med afgrænsning af markeder på nationalt niveau. Hvis de tværnationale markeder afgrænses og berettiger foranstaltninger, bør de nationale tilsynsmyndigheder samarbejde om at finde en hensigtsmæssig reguleringsmæssig respons, herunder i forbindelse med meddelelse til Kommissionen. De kan samarbejde på samme vis i tilfælde, hvor de tværnationale markeder ikke er identificeret, men markedsvilkårene på deres områder er tilstrækkeligt ensartede til at kunne få gavn af en koordineret reguleringspraksis, eksempelvis hvad angår lignende omkostninger, markedsstrukturer eller udbydere eller i tilfælde af tværnational eller sammenlignelig efterspørgsel fra slutbrugerne.
- (153) Under visse omstændigheder er de geografiske markeder defineret som nationale eller subnationale, fordi udrulningen af nettet er af national eller lokal karakter, hvilket sætter grænserne for virksomhedernes potentielle markedsposition hvad angår engrosforsyning, men der er fortsat en markant tværnational efterspørgsel hos en eller flere kategorier af slutbrugere. Det kan navnlig være tilfældet ved efterspørgsel fra

slutbrugere inden for erhvervslivet, som har faciliteter i forskellige medlemsstater. Hvis denne tværnationale efterspørgsel ikke kan efterkommes af leverandørerne i tilstrækkelig grad, f.eks. hvis disse er fragmenteret langs nationale grænser eller lokalt, opstår der en potentiel hindring for det indre marked. BEREC bør derfor tildeles beføjelser til at fastsætte retningslinjer for de nationale tilsynsmyndigheder om fælles reguleringstilgange for at sikre, at den tværnationale efterspørgsel kan efterkommes på tilfredsstillende vis, hvilket muliggør effektivitet og stordriftsfordele til trods for en fragmenteret udbudsside. BEREC's retningslinjer bør forme de nationale tilsynsmyndigheders valg på vej mod målsætningen om det indre marked, når de pålægger udbydere med en stærk markedsposition lovgivningsmæssige forpligtelser på nationalt niveau.

- (154) Hvis de nationale tilsynsmyndigheder ikke har fulgt BEREC's anbefalede tilgang for at efterkomme den konstaterede tværnationale efterspørgsel med den konsekvens, at den tværnationale efterspørgsel hos slutbrugerne ikke efterkommes på effektiv vis, og der opstår uundgåelige hindringer for det indre marked, kan det, under hensynstagen til BEREC's retningslinjer, blive nødvendigt at harmonisere de tekniske specifikationer for engrosadgangsprodukter med henblik på at dække en given tværnational efterspørgsel.
- (155) Sigtet med enhver form for forhåndsregulering er i sidste instans at opnå fordele for slutbrugerne ved at sikre reel konkurrence på detailmarkederne på et varigt grundlag. Navnlig i betragtning af de forventede fremskridt med hensyn til innovation og konkurrence er det sandsynligt, at de nationale tilsynsmyndigheder gradvist vil konstatere, at der findes mange konkurrencedygtige detailmarkeder, også selv om der ikke reguleres på engrosniveau.
- (156) For de nationale tilsynsmyndigheder er udgangspunktet for udpegningen af engrosmarkeder, hvor forhåndsregulering kan være berettiget, en analyse af de tilsvarende detailmarkeder. Analysen af den effektive konkurrence på detail- og engrosniveau foretages ud fra et fremadrettet perspektiv over en given tidshorisont og bygger på konkurrencelovgivningen, herunder Domstolens retspraksis, hvis det er relevant. Hvis det konkluderes, at der vil være effektiv konkurrence på et detailmarked uden forhåndsregulering på de tilsvarende relevante engrosmarkeder, bør det føre til, at den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at det ikke længere er nødvendigt at regulere på engrosniveau.
- (157) Sideløbende med den gradvise overgang til afregulerede markeder, vil kommercielle aftaler mellem udbydere blive stadigt mere almindelige, og hvis de er bæredygtige og forbedrer konkurrencedynamikken, vil de kunne bidrage til den konklusion, at et bestemt engrosmarked ikke berettiger forhåndsregulering. En lignende logik vil gælde den anden vej rundt på kommercielle aftalers uforudsete ophør på et ureguleret marked. Analysen af sådanne aftaler bør tage højde for, at muligheden for reguleringen kan være grund til, at netejere indgår i kommercielle forhandlinger. Med henblik på at sikre, at der tages passende hensyn til virkningen af reguleringen af tilknyttede markeder, bør de nationale tilsynsmyndigheder, når de bestemmer, om et givet marked berettiger forhåndsregulering, sikre, at markederne analyseres på sammenhængende vis og om muligt enten på samme tid eller så tæt på hinanden som muligt.
- (158) Når regulering på engrosniveau vurderes som middel til at løse problemer på detailniveau, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage højde for, at adskillige engrosmarkeder kan bidrage med input fra det foregående engrosled for et givet

detailmarked, ligesom et engrosmarked omvendt kan bidrage med input fra det foregående engrosled for en række detailmarkeder. Derudover kan konkurrencedynamikken på et givet marked blive påvirket af markeder, som hænger sammen men ikke har et vertikalt forhold, sådan som det kan være tilfældet mellem visse fastnet- og mobilnetmarkeder. De nationale tilsynsmyndigheder bør foretage en vurdering for hvert enkelt engrosmarked, der er i betragtning til regulering, idet de starter med foranstaltninger til vurdering af adgangen til civil infrastruktur, da sådanne foranstaltninger sædvanligvis er befordrende for mere bæredygtig konkurrence, og efterfølgende analyserer alle engrosmarkeder, der er påvirkelige over for forhåndsregulering opstillet efter deres egnethed til at tackle de konstaterede konkurrenceproblemer på detailniveau. Når de nationale tilsynsmyndigheder beslutter, hvilken specifik foranstaltning, der skal træffes, bør de vurdere dens tekniske gennemførlighed og foretage en cost-benefit-analyse under hensyntagen til, hvor egnet foranstaltningen er til at tackle de konstaterede konkurrenceproblemer på detailniveau. De nationale tilsynsmyndigheder bør overveje konsekvenserne af at træffe specifikke foranstaltninger, som, hvis de kun er gennemførlige i visse nettopologier, kan udgøre en hindring for udrulningen af net med meget høj kapacitet til gavn for slutbrugerne. Den nationale tilsynsmyndighed bør i hver fase af vurderingen, og før den beslutter, hvilken supplerende foranstaltning, der skal træffes for en udbyder med en stærk markedsposition, stræbe mod at fastslå, hvorvidt det pågældende detailmarked reelt vil være konkurrencedygtigt i lyset af relevante kommercielle aftaler eller andre omstændigheder på engrosmarkedet, herunder andre former for regulering, der allerede er i kraft som f.eks. generelle adgangsforpligtelser til aktiver, der ikke kan erstattes, eller forpligtelser, der er pålagt i henhold til direktiv 2014/61/EU, og enhver regulering, som den nationale tilsynsmyndighed allerede betragter som passende for en udbyder med en stærk markedsposition. Selv om sådanne forskelle ikke resulterer i afgrænsningen af bestemte geografiske markeder, kan de berettige differentiering i de hensigtsmæssige foranstaltninger, der træffes på baggrund af konkurrencepressets varierende intensitet.

- (159) Forhåndsregulering, der pålægges på engrosniveau, og som i princippet er mindre indgribende end regulering på detailniveau, bør anses for tilstrækkelig til at afhjælpe potentielle konkurrenceproblemer på det eller de tilsvarende marked(er) i efterfølgende omsætningsled. Den gradvise afregulering af detailmarkederne i Unionen er udtryk for de fremskridt, der er sket med konkurrencens funktion, siden regelsættet for den elektroniske kommunikationssektor trådte i kraft. Derudover bør reglerne i forbindelse med indførelsen af forhåndsforanstaltninger over for virksomheder med en stærk markedsposition forenkles og om muligt gøres mere forudsigelige. Derfor bør beføjelsen til at indføre forudgående kontrol baseret på en stærk markedsposition på detailmarkeder ophæves.
- (160) Når en national tilsynsmyndighed ophæver regulering på engrosniveau, bør den fastsætte en rimelig varslingsfrist for at sikre en bæredygtig overgang til et afreguleret marked. Ved fastsættelse af en sådan frist skal den nationale tilsynsmyndighed tage højde for de eksisterende aftaler mellem internetudbydere og ansøgere om adgang, der er indgået på grundlag af pålagte forpligtelser. Sådanne aftaler kan i en begrænset periode navnlig give ansøgere om adgang til nettet en kontraktretlig beskyttelse. Den nationale tilsynsmyndighed skal ligeledes tage højde for markedsdeltagernes reelle mulighed for at få kommerciel engrosadgang eller tilbud om fælles investering, som kan findes på markedet, og nødvendigheden at undgå en længere periode med tilsynsarbitrage. De overgangsordninger, som er fastsat af den nationale

tilsynsmyndighed, skal tage hensyn til omfanget og planlægningen af tilsynet med de aftaler, der allerede eksisterer, når varslingsperioden starter.

↓ 2009/140/EF betragtning 48

- (161) For at give markedsdeltagerne vished om retsgrundlaget er det nødvendigt at sætte en frist for markedsanalyserne. Det er vigtigt, at der gennemføres en markedsanalyse med jævne mellemrum og inden for en rimelig tidsramme. ~~Tidsrammen bør afhænge af, om markedet tidligere har været genstand for en markedsanalyse og er blevet notificeret i overensstemmelse med reglerne.~~ Hvis en national tilsynsmyndighed ikke analyserer et marked inden for den fastsatte frist, kan det påvirke det indre marked negativt, og almindelige overtrædelsesprocedurer vil muligvis ikke medføre den ønskede virkning i rette tid. Alternativt bør den pågældende nationale tilsynsmyndighed kunne anmode BEREC om bistand til at fuldføre markedsanalysen. Denne bistand kunne f.eks. have form af en særlig taskforce bestående af repræsentanter for andre nationale tilsynsmyndigheder.

↓ 2009/140/EF betragtning 49
(tilpasset)

- (162) På grund af den høje grad af teknologisk innovation og stærkt dynamiske markeder i sektoren for elektronisk kommunikation er det nødvendigt hurtigt at tilpasse lovgivning på en koordineret og harmoniseret måde på ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ plan, da erfaringen har vist, at afvigelser mellem de nationale tilsynsmyndigheder i gennemførelsen af ~~EU~~-regelsættet kan skabe hindringer for udviklingen af det indre marked.

↓ new

- (163) For at skabe større stabilitet og forudsigelighed i de regulerende foranstaltninger, bør den maksimale tilladte periode mellem markedsanalyserne dog udvides fra tre til fem år under forudsætning af, at markedsændringer i den mellemliggende periode ikke kræver en ny analyse. For at fastslå, om en national tilsynsmyndighed har opfyldt sin forpligtelse til at analysere markeder, og om den har meddelt det tilsvarende udkast til foranstaltning mindst hvert femte år, er det kun en meddelelse indeholdende en ny vurdering af markedsafgrænsningen og af en stærk markedsposition, der vil blive betragtet som starten på en ny femårig periode. Den blotte meddelelse af nye eller ændrede foranstaltninger, der pålægges på grundlag af en tidligere og urevideret markedsanalyse, vil ikke blive betragtet som opfyldelse af denne forpligtelse.

↓ 2002/19/EC betragtning 15
⇒ ny

- (164) Indførelsen af en særlig forpligtelse for en virksomhed med stærk markedsposition kræver ikke en supplerende markedsanalyse, men en begrundelse for, at den pågældende forpligtelse er hensigtsmæssig og passende i forhold til det konstaterede problem ⇒ på det pågældende marked og på det tilknyttede detailmarked ⇐.

↓ 2009/140/EC betragtning 56
⇒ ny

- (165) Ved vurderingen af forholdsmæssigheden af de forpligtelser og vilkår, der pålægges, bør de nationale tilsynsmyndigheder tage hensyn til de forskellige konkurrenceforhold i de forskellige områder i medlemsstaterne ⇒ under henvisning til især resultaterne af den geografiske undersøgelse, der foretages i medfør af dette direktiv ⇐ .
-

↓ 2009/140/EC betragtning 57
(tilpasset)

- (166) ☒ Ved overvejelse af indførelsen af ☒ ~~Indføres der~~ foranstaltninger til kontrol af priser, ☒ og hvilken form, disse foranstaltninger skal have, ☒ bør de nationale tilsynsmyndigheder søge at tillade investorerne et rimeligt udbytte af et bestemt nyt investeringsprojekt. Især kan der være risici forbundet med investeringsprojekter i forbindelse med nye adgangsnet, som understøtter produkter, for hvilke efterspørgslen er usikker på det tidspunkt, hvor investeringen foretages.
-

↓ ny

- (167) Revision af forpligtelser, der er pålagt udbydere, som er udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition i den periode, som markedsanalysen bliver gennemført i, skal gøre det muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at tage højde for virkningen for de konkurrencemæssige forhold, som skabes af nye udviklinger, f.eks. nyligt indgåede frivillige aftaler mellem udbydere såsom adgangsftaler eller aftaler om fælles investering, for således at give den fleksibilitet, der er nødvendig i længerevarende reguleringscykluser. En lignende logik bør gælde i tilfælde af uforudsete ophævelser af kommercielle aftaler. Hvis en sådan ophævelse finder sted på et afreguleret marked, kan en ny markedsanalyse blive nødvendig.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 16
(tilpasset)

- (168) Transparente betingelser og vilkår for adgang og samtrafik, herunder priser, gør det lettere at indgå aftaler, undgå uoverensstemmelser og styrke markedsaktørernes tillid til, at en tjeneste ikke udbydes på diskriminerende vilkår. Åbne og transparente tekniske grænseflader kan være særlig vigtige for at sikre interoperabilitet. Når en national tilsynsmyndighed pålægger forpligtelser med henblik på offentliggørelse af oplysninger, kan den også præcisere, hvordan oplysningerne skal stilles til rådighed, ~~f.eks. hvilken type publikation (papir og/eller elektronisk), der skal være tale om,~~ og om de skal være vederlagsfrie eller ej under hensyntagen til oplysningernes art og formål.
-

↓ ny

- (169) Set i lyset af mængden af forskellige nettopologier, adgangsprodukter og markedsomstændigheder, der er opstået siden 2002, kan målsætningerne i bilag II til direktiv 2002/19/EF vedrørende lokal ubundet adgang til accesnet og adgangsprodukter for udbydere af digitale tv- og radiotjenester nås bedre og mere

fleksibelt ved at opstille retningslinjer for minimumskriterier for et standardtilbud, der skal udvikles og jævnligt ajourføres af BEREC. Bilag II til direktiv 2002/19/EF bør derfor fjernes.

↓ 2002/19/EF betragtning 17

- (170) Princippet om ikke-diskriminering hindrer, at virksomheder med stærk markedsposition fordrejer konkurrencen, navnlig når der er tale om vertikalt integrerede virksomheder, der udbyder tjenester til virksomheder, som de konkurrerer med på downstream markeder.

↓ ny

- (171) For at håndtere og forhindre ikke-prisrelateret diskriminering er EoI (Equivalence of Inputs) i princippet den sikreste måde at opnå effektiv beskyttelse mod diskriminering på. På den anden side vil levering af regulerede engrosinput på et EoI-grundlag sandsynligvis resultere i højere efterlevelsedomkostninger end andre former for forpligtelser vedrørende ikke-diskriminering. Disse højere efterlevelsedomkostninger skal holdes op mod fordelene ved en hårdere konkurrence mellem aftagervirksomhederne og mod relevansen af garantier for ikke-diskriminering i situationer, hvor den udbyder, der har en stærk markedsposition, ikke er genstand for direkte priskontrol. De nationale tilsynsmyndigheder kan navnlig tage hensyn til, at engrosinput via nye systemer på et EoI-grundlag sandsynligvis vil generere nettofordele og derfor være forholdsmæssigt afpassede i betragtning af de relativt lavere grænseomkostninger til sikring af, at nykonstruerede systemer er i overensstemmelse med EoI. Omvendt bør de nationale tilsynsmyndigheder ligeledes vægte de mulige hindringer for udrulningen af nye systemer, som står i forhold til mere trinvis forbedringer, i det tilfælde at førstnævnte skulle blive genstand for mere restriktive foranstaltninger. I medlemsstater med et højt antal af mindre udbydere med stærk markedsposition kan det være uforholdsmæssigt at indføre EoI for hver af disse udbydere.

↓ 2002/19/EC betragtning 18

- (172) Regnskabsmæssig opsplitning gør det muligt at klarlægge interne prisoverførsler og giver de nationale tilsynsmyndigheder mulighed for at kontrollere, om eventuelle krav om ikke-diskriminering er opfyldt. Kommissionen har i den forbindelse fremsat henstilling 98/322/EF af 8. april 1998 om samtrafik på et liberaliseret telemarked (Del 2 — Opsplitning af regnskaber og omkostningsberegning)⁶⁷ 2005/698/EF af 19. september 2005 om opsplitning af regnskaber og omkostningsregnskabssystemer.

↓ ny

- (173) Anlægsaktiver, som kan hoste et elektronisk kommunikationsnet, er altafgørende for en vellykket udrulning af nye net med meget høj kapacitet pga. de høje omkostninger ved at kopiere dem og de betydelige besparelser, som kan opnås ved at genanvende dem. Der er som supplement til reglerne for den fysiske infrastruktur, som er fastsat i

⁶⁷ EUT L 141 af 13.5.1998, s. 6.

direktiv 2014/61/EU, følgelig behov for en særlig foranstaltning i de tilfælde, hvor anlægsaktiverne er ejet af en udbyder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition. Hvis der findes anlægsaktiver, og de er genanvendelige, er den positive virkning ved opnåelse af faktisk adgang hertil og udrulning af konkurrerende infrastruktur meget høj, og det er derfor nødvendigt at sikre, at adgangen til sådanne aktiver kan anvendes som selvstændig foranstaltning til forbedring af konkurrence- og udrulningsdynamikken på ethvert marked i et efterfølgende omsætningsled, ligesom den skal tages med i overvejelserne forud for vurderingen af behovet for at pålægge andre eventuelle foranstaltninger fremfor at blive betragtet som en accessorisk foranstaltning for andre engrosprodukter eller -ydelser eller som en foranstaltning, der er begrænset til virksomheder, som benytter sig af sådanne eller andre engrosprodukter eller -ydelser. Nationale tilsynsmyndigheder bør værdisætte genanvendelige anlægsaktiver på grundlag af den forskriftsmæssigt bogførte værdi, efter fradrag af den akkumulerede afskrivning på beregningstidspunktet og indekseret ud fra et passende prisindeks, f.eks. detailpristallet, og udelukke de aktiver, der er helt afskrevet over en periode på ikke under 40 år, men som stadig anvendes.

↓ 2009/140/EF betragtning 55
(tilpasset)

⇒ ny

- (174) De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de pålægger forpligtelser i forbindelse med adgang til nye og forbedrede infrastrukturer, sikre, at disse adgangsbetinger afspejler de omstændigheder, der ligger til grund for investeringsbeslutningen, og bl.a. tager hensyn til udbygningsomkostningerne, hvor hurtigt nye produkter og tjenester forventes at slå igennem, og det forventede detailpriseniveau. For at give investorerne planlægningssikkerhed bør de nationale tilsynsmyndigheder endvidere være i stand til om nødvendigt at fastsætte vilkår og betingelser for adgang, der er stabile gennem hensigtsmæssige analyseperioder. ⇒ I tilfælde, hvor priskontrol skønnes hensigtsmæssig, kan ⇐ Disse vilkår og betingelser ~~kan~~ omfatte prisordninger, der afhænger af en kontrakts omfang eller løbetid, i overensstemmelse med ~~fællesskabs~~ ☒ EU- ☒ retten, forudsat at de ikke har diskriminerende virkninger. Eventuelle adgangsbetinger bør tage højde for nødvendigheden af at opretholde effektiv konkurrence til fordel for forbrugerne og virksomhederne.

↓ 2002/19/EF betragtning 19

- (175) Obligatorisk adgang til netinfrastruktur kan begrundes ud fra behovet for at styrke konkurrencen, men de nationale tilsynsmyndigheder er nødt til at afveje infrastrukturejernes ret til at udnytte deres infrastrukturer til egne formål mod andre tjenesteudbyderes ret til at få adgang til faciliteter, der er væsentlige for, at de kan udbyde konkurrerende tjenester.

↓ ny

- (176) I geografiske områder, hvor der fremadrettet kan forventes to accesnet, vil slutbrugerne sandsynligvis nyde godt af forbedringer i netkvaliteten takket være infrastrukturebaseret konkurrence, i højere grad end det er tilfældet i områder med kun ét net. Hvorvidt konkurrencen inden for andre parametre såsom pris og udvalg er tilstrækkelig, afhænger sandsynligvis af de nationale og lokale konkurrenceforhold. I

tilfælde, hvor mindst en netudbyder tilbyder engrosadgang til interesserede virksomheder på fornuftige kommercielle vilkår, der muliggør bæredygtig konkurrence på detailmarkedet, er det næppe sandsynligt, at de nationale tilsynsmyndigheder har brug for at pålægge engrosadgangsforpligtelser for udbydere med en stærk markedsposition, udover adgang til civil infrastruktur, hvorfor der kan fæstes lid til anvendelsen af de generelle konkurrenceregler. Dette gælder i særdeleshed, hvis begge netudbydere tilbyder fornuftig kommerciel engrosadgang. I begge tilfælde vil det være mere passende for de nationale tilsynsmyndigheder at støtte sig til efterfølgende specifik overvågning. Hvis der fremadrettet er eller forventes at være tre accesnetudbydere, der konkurrerer på bæredygtig vis på de samme detail- og engrosmarkeder (som det eksempelvis kan være tilfældet på mobilområdet, og som det kan være tilfældet i visse geografiske områder for fastnet, særligt hvor der ikke er ordentlig adgang til civil infrastruktur og/eller fælles investering, således at tre eller flere udbydere har effektiv kontrol over de nødvendige accesnet med henblik på at efterkomme detailefterspørgslen), er det mindre sandsynligt, at de nationale tilsynsmyndigheder vil udpege en udbyder som havende en stærk markedsposition, medmindre de konstaterer kollektiv dominans, eller hvis hver af de pågældende virksomheder har en stærk markedsposition på bestemte engrosmarkeder, sådan som det er tilfældet på markederne for taletelefoniterminering. Anvendelsen af generelle konkurrenceregler på sådanne markeder, der er karakteriseret ved bæredygtig og effektiv infrastrukturbaseret konkurrence, burde være tilstrækkelig.

↓ 2002/19/EC betragtning 19
(tilpasset)
⇒ ny

(177) ~~Obligatorisk adgang til netinfrastruktur kan begrundes ud fra behovet for at styrke konkurrencen, men de nationale tilsynsmyndigheder er nødt til at afveje infrastrukturejernes ret til at udnytte deres infrastrukturer til egne formål mod andre tjenesteudbydere~~ ret til at få adgang til faciliteter, der er væsentlige for, at de kan udbyde konkurrerende tjenester. Hvis udbyderne pålægges forpligtelser til at imødekomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af netelementer og tilhørende faciliteter, bør disse anmodninger kun afslås på grundlag af objektive kriterier som f.eks. teknisk gennemførlighed eller behov for at bevare nettets integritet. Når adgang afslås, kan den afviste part klage, jf. procedurerne for bilæggelse af tvister i artikel ~~20~~ 27 og ~~24~~ 28 i ~~rammedirektivet~~. En udbyder med forpligtelser til fri netadgang kan ikke forpligtes til at stille sådanne former for adgang til rådighed, som han ikke har mulighed for at stille til rådighed. Kravet om fri adgang, som øger konkurrencen på kort sigt, bør ikke resultere i, at konkurrenterne mister deres incitament til at investere i alternative faciliteter, der kan styrke ~~⇒ en mere bæredygtig ⇐ konkurrencen~~ og/eller en bedre ydeevne og fordele for slutbrugerne ~~⇐~~ på længere sigt. ~~Kommissionen har udsendt en meddelelse om anvendelsen af konkurrencereglerne på aftaler om adgang i telesektoren⁶⁸, som omhandler disse spørgsmål.~~ De nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge udbyderen af og/eller de parter, der er berettiget til fri adgang, tekniske og driftsmæssige betingelser i overensstemmelse med ~~fællesskabs~~ EU- ~~⇐~~ retten. Navnlig indførelsen af tekniske standarder bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1535/2015/EU ~~98/34/EF af 22. juni 1998 om~~

68

EUT C 265 af 22.8.1998, s. 2

↓ 2002/19/EF betragtning 20
(tilpasset)
⇒ ny

- (178) Det kan være nødvendigt at kontrollere priserne, såfremt en analyse af et bestemt marked viser, at konkurrencen er utilstrækkelig. ~~Reguleringen kan være forholdsvis beskeden, som f.eks. kravet om rimelige priser for udbydervalg, jf. direktiv 97/33/EF, eller betydeligt tungere, som f.eks. kravet om, at priserne skal være omkostningsbaserede for at de kan dokumenteres tilstrækkeligt, når konkurrencen ikke er stærk nok til at hindre overpriser.~~ Navnlig udbydere med en stærk markedsposition vil kunne presse priserne, således at forskellen mellem deres detailpriser og de samtrafik ☒ - og/eller adgangs ☒ priser, der skal betales af konkurrenter, der udbyder lignende detailtjenester, bliver for lille til at skabe bæredygtig konkurrence. Når en national tilsynsmyndighed beregner de omkostninger, der er forbundet med oprettelse af en tjeneste i henhold til dette direktiv, bør der tillades en rimelig forrentning af den investerede kapital, herunder passende omkostninger til arbejdskraft og bygning, idet der i fornødent omfang foretages en tilpasning af kapitalens værdi, så den afspejler den løbende ansættelse af aktiver og af driftens effektivitet. Den metode, der anvendes ved omkostningsdækningen, bør afhænge af situationen og tage hensyn til nødvendigheden af at fremme effektiviteten, ~~og skabe holdbar bæredygtig konkurrence~~ ⇒ og udbygning af net med meget høj kapacitet ⇐ og ☒ således ☒ øgede fordele for ~~forbrugere~~ ⇒ slutbrugere, ⇐ ⇒ ligesom som den skal tage hensyn til behovet for forudsigelige og stabile engrospriser til gavn for alle udbydere, der ønsker at udrulle nye og bedre net, jf. Kommissionens retningslinjer⁷⁰. ⇐

↓ ny

- (179) Grundet usikkerheden med hensyn til, hvor hurtigt efterspørgsel efter næstgenerations bredbåndstjenester øges, er det vigtigt at give de udbydere, som investerer i nye eller opgraderede net, en vis grad af prisfleksibilitet med henblik på at fremme reelle investeringer og innovation. For at dæmme op for urimeligt høje priser på markeder, hvor udbydere er udpeget som havende en stærk markedsposition, bør prisfleksibiliteten ledsages af yderligere foranstaltninger til beskyttelse af konkurrencen og slutbrugernes interesser såsom strenge forpligtelser vedrørende ikke-diskriminering, foranstaltninger til sikring af teknisk og økonomisk replikabilitet for varer i senere omsætningsled, og en påviselig begrænsning af detailprisen som resultat af infrastrukturkonkurrencen eller et prisanker, der stammer fra andre regulerede adgangsprodukter, eller begge. Disse konkurrencemæssige garantier er ikke til hinder for de nationale tilsynsmyndigheds indkredsning af andre omstændigheder, under hvilke det vil være passende ikke at indføre regulerede adgangspriser for visse engrosinput, som eksempelvis i tilfælde hvor slutbrugernes høje

⁶⁹ EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1-15.

⁷⁰ Kommissionens henstilling 2013/466/EU af 11. september 2013 om sammenhængende forpligtelser vedrørende ikke-diskriminering og metoder til beregning af omkostninger for at fremme konkurrencen og forbedre investeringsmiljøet for bredbånd (EUT L 251 af 21.9.2013, s. 13).

efterspørgselspriselasticitet gør det urentabelt for udbyderen med en stærk markedsposition at fastsætte priser, som ligger væsentligt over konkurrenceniveauet.

↓ 2002/19/EF betragtning 21

- (180) Når en national tilsynsmyndighed pålægger forpligtelser til at indføre et omkostningsregnskabssystem med henblik på at støtte priskontrol, kan den selv foretage en årlig revision for at sikre, at dette omkostningsregnskabssystem følges, hvis den råder over nødvendigt kvalificeret personale, eller den kan kræve, at revisionen udføres af et andet kvalificeret organ, som er uafhængigt af den pågældende udbyder.

↓ ny

- (181) Unionens afregningssystem for engrosmarkedet for taletelefoniterminering er baseret på, at det opkaldende net betaler. En analyse af substitution på efterspørgsels- og udbudssiden viser, at der hverken nu og i en overskuelig fremtid findes erstatninger på engrosniveau, som kan begrænse fastsættelsen af afgifter for terminering i et givet net. Termineringsmarkedernes tovejskarakter betyder, at krydssubsidiering mellem operatører vil kunne give anledning til yderligere konkurrencemæssige problemer. Disse potentielle konkurrenceproblemer er fælles for både fastnet- og mobiltermineringsmarkederne. På grund af termineringsoperatørernes mulighed for og incitament til at hæve priserne væsentligt over omkostningerne synes omkostningsbaseret prisfastsættelse at være det mest hensigtsmæssige middel til at løse problemet på mellemlang sigt.
- (182) Med henblik på at mindske den lovgivningsmæssige byrde ved at tackle de konkurrencemæssige problemer, der p.t. er forbundet med engrosmarkedet for taletelefoniterminering i Unionen, bør der med dette direktiv fastsættes en fælles tilgang som grundlag for forpligtelser til priskontrol, som skal fuldføres med en bindende fælles metode, der skal fastsættes af Kommissionen, og af en teknisk vejledning, der skal udvikles af BEREC.
- (183) Med henblik på at forenkle fastsættelsen og i givet fald fremme brugen heraf, bør taksterne for engrosmarkedet for taletelefoniterminering på fastnet og mobilnet i Unionen fastsættes ved hjælp af en delegeret retsakt. Direktivet bør opstille detaljerede kriterier og parametre på grundlag af hvilke værdierne for taletelefonitermineringsraterne fastsættes. Ved anvendelsen af disse kriterier og parametre skal Kommissionen bl.a. tage højde for, at kun de omkostninger, som er grænseomkostninger for tilvejebringelsen af engros opkaldstermineringsydelser, bør være omfattet; at frekvensafgifter er abonnent- og ikke trafikafhængige og derfor ikke bør medregnes, og at yderligere frekvenser primært tildeles til data og følgelig ikke er relevante for opkaldsterminering; at det anerkendes, at mindre fastnetudbydere, skønt minimumsniveauet for effektivitet for mobilnet er anslået til mindst 20 % af markedsandelen, kan opnå den samme effektivitet og producere til de samme enhedsomkostninger som den reelle udbyder, uanset deres størrelse. Kommissionen skal ved fastsættelse af den præcise maksimumtakst medtage passende vægtning for at tage højde for det samlede antal slutbrugere i hver enkelt medlemsstat, hvor dette kræves på grund af de resterende omkostningsforskelle. Når Kommissionen fastsætter taksten, vil erfaringerne fra BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder, som bygger på passende omkostningsmodeller, være uvurderlige og bør medregnes.

(184) Dette direktiv fastsætter takster for engrosmarkedet for taletelefoniterminering på fastnet og mobilnet, i henhold til hvilke den første delegerede retsakt vil fastsætte den præcise takst, som skal anvendes af de nationale tilsynsmyndigheder. Den første takst vil blive opdateret. Baseret på de bottom-up LRIC-modeller, som de nationale tilsynsmyndigheder har anvendt indtil nu, og ved anvendelse af ovenstående kriterier, varierer termineringstaksterne for taletelefoni p.t. mellem 0,4045 eurocent pr. minut og 1,226 eurocent pr. minut i mobilnet og mellem 0,0430 eurocent pr. minut og 0,1400 eurocent pr. minut i fastnet i det mest lokale samtrafiklag (beregnet som et vægtet gennemsnit af takster i og uden for spidsbelastningsperioder). De forskellige takster skyldes lokale forhold og de relative prisstrukturer, der findes for øjeblikket, såvel som det faktum, at modelberegningerne har fundet sted på forskellige tidspunkter i medlemsstaterne. Dertil kommer, at niveauet for omkostningseffektive termineringstakster i fastnettene også afhænger af det netlag, hvor termineringstjenesten ydes.

(185) Da det er usikkert, hvor hurtigt efterspørgslen efter bredbåndstjenester med meget høj kapacitet samt de generelle stordriftsfordele og tætheden vil vokse, giver aftaler om fælles investering betydelige fordele hvad angår samling af omkostninger og risici, hvilket gør det muligt for mindre udbydere at investere på økonomisk fornuftige vilkår, og således at fremme bæredygtig langsigtet konkurrence, herunder i områder, hvor der ikke findes infrastrukturbaseret konkurrence. Hvis en udbyder med en stærk markedsposition laver en åben indkaldelse til fælles investering i nye netelementer på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår, som kan bidrage markant til udrulningen af net med meget høj kapacitet, bør den nationale tilsynsmyndighed normalt afstå fra at pålægge forpligtelser i henhold til dette direktiv for de nye netelementer, med forbehold af yderligere vurdering i de efterfølgende markedsanalyser. Forudsat, at der tages behørigt hensyn til de potentielle konkurrencefremmende virkninger af de fælles investeringer på engros- og detailniveau, vil de nationale tilsynsmyndigheder fortsat kunne finde det passende – set i lyset af den eksisterende markedsstruktur og -dynamik, som er udviklet under regulerede engrosadgangsbetingelser, og i fraværet af et kommercielt tilbud med henblik herpå – at sikre rettighederne for de ansøgere om adgang, som ikke deltager i en given fælles investering, ved at bevare eksisterende adgangsprodukter eller – i tilfælde, hvor gamle netelementer på sigt bliver afviklet – ved at indføre adgangsprodukter med en tilsvarende funktionalitet som dem, der tidligere var tilgængelige i den gamle infrastruktur.

↓ 2009/140/EC betragtning 61

(186) Formålet med krav om funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret udbyder forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige accessprodukter til alle udbydere i detailleret, herunder udbyderens egne vertikalt integrerede afdelinger. Funktionel adskillelse kan styrke konkurrencen på en række relevante markeder ved at reducere incitamentet til forskelsbehandling væsentligt og ved at gøre det lettere at kontrollere og håndhæve overholdelsen af krav om ikke-diskrimination. I særlige tilfælde kan et krav om funktionel adskillelse være berettiget, hvor det trods vedvarende forsøg ikke er lykkedes at sikre reel ikke-diskrimination på flere af de berørte markeder, og hvor der er ringe eller ingen udsigt til konkurrence på infrastrukturen inden for en rimelig tidsfrist, efter at der er indført en eller flere afhjælpende foranstaltninger, der tidligere ansås for hensigtsmæssige. Hvis der indføres et sådant krav, er det dog yderst vigtigt at sikre, at incitamenterne for den pågældende virksomhed til at investere i sit net

bevares, og at der ikke opstår potentielle negative virkninger for forbrugerne. Der skal således først gennemføres en koordineret analyse af de forskellige relevante markeder i tilknytning til accessnettet i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 67 ~~16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~. Under gennemførelsen af markedsanalysen og den nærmere udformning af kravet om funktionel adskillelse bør de nationale tilsynsmyndigheder være særlig opmærksomme på de produkter, der skal forvaltes af de særskilte forretningsenheder, og tage hensyn til nettets dækning og teknologiske stade, der kan have betydning for muligheden for substitution mellem fastnetttjenester og trådløse tjenester. For at undgå forvridning af konkurrencen i det indre marked bør planer om funktionel adskillelse godkendes på forhånd af Kommissionen.

↓ 2009/140/EF betragtning 62

- (187) Gennemførelsen af funktionel adskillelse bør ikke være til hinder for passende koordineringsmekanismer, der sikrer, at moderselskabets økonomiske og ledelsesmæssige tilsynsrettigheder tilgodeses.

↓ 2009/140/EF betragtning 64
(tilpasset)
⇒ ny

- (188) Hvis en vertikalt integreret virksomhed vælger at overdrage sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed til at stå for accessprodukter, bør den nationale tilsynsmyndighed vurdere konsekvenserne af den planlagte transaktion, [⇒] herunder enhver adgangsforpligtelse, som denne virksomhed tilbyder, [↔] for alle eksisterende forpligtelser, der er pålagt den vertikalt integrerede udbyder, for at sikre, at eventuelle nye ordninger er i overensstemmelse med ~~☒ dette ☒ direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~. Den pågældende tilsynsmyndighed bør gennemføre en ny analyse af de markeder, hvor den udskilte forretningsenhed driver virksomhed, og indføre, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser i overensstemmelse hermed. Til dette formål bør den nationale tilsynsmyndighed kunne anmode virksomheden om oplysninger.

↓ ny

- (189) Bindende forpligtelser kan tilføre forudsigelighed og gennemsigtighed til processen for frivillig adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder, som er udpeget som havende en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, ved at fastsætte gennemførelsesprocessen for den planlagte adskillelse, f.eks. ved at fastsætte en køreplan for gennemførelsen med klare milepæle og forudsigelige konsekvenser, hvis visse milepæle ikke nås. De nationale tilsynsmyndigheder bør betragte de afgivne forpligtelser ud fra et fremadrettet bæredygtighedsperspektiv, navnlig når de fastsætter den periode, hvor forpligtelserne skal være bindende, og bør tage hensyn til den værdi, interessenterne tillægger den offentlige høring om stabile og forudsigelige markedsvilkår.
- (190) Forpligtelserne kan omfatte udnævnelsen af en tilsynsadministrator, hvis identitet og mandat skal godkendes af den nationale tilsynsmyndighed, og udbyderens pligt til at aflevere periodiske rapporter om gennemførelsen.

(191) Netejere, som ikke har detailmarkedsaktiviteter, og hvis forretningsmodel derfor er begrænset til levering af engrosydeler til andre, kan være til nytte for skabelsen af et engrosmarked i fremgang med positiv virkning på detailkonkurrencen i de efterfølgende omsætningsled. Derudover kan deres forretningsmodel være attraktiv for potentielle økonomiske investorer i mindre omskiftelige infrastrukturaktiver og med mere langsigtede perspektiver for udrulningen af net med meget høj kapacitet. Ikke desto mindre fører tilstedeværelsen af udbydere, der udelukkende opererer på engrosniveau, ikke nødvendigvis til reelt konkurrencedygtige detailmarkeder, og disse udbydere kan udpeges som havende en stærk markedsposition på bestemte produktmarkeder og geografiske markeder. De konkurrencerisici, der hidrører fra adfærden blandt udbydere, hvis forretningsmodel udelukkende er engrosorienteret, kan være mindre end det er tilfældet for vertikalt integrerede udbydere, forudsat at engrosmodellen er reel, og der ikke findes incitamenter til diskriminering af udbydere i efterfølgende omsætningsled. Den reguleringsmæssige respons skal følgelig være tilsvarende mindre indgribende. Omvendt skal de nationale tilsynsmyndigheder være i stand til at gribe ind, hvis der er opstået konkurrenceproblemer til ulempe for slutbrugerne.

(192) For at lette migrationen fra de gamle kobbernet til næste generations net, hvilket er i slutbrugernes interesse, bør de nationale tilsynsmyndigheder være i stand til at overvåge netudbydernes egne initiativer i den henseende og til, hvor det er nødvendigt, at fastsætte en hensigtsmæssig migrationsproces, f.eks. ved hjælp af forudgående varsel, gennemsigtighed og acceptable sammenlignelige adgangsprodukter, når netudbyderen har givet klart udtryk for sin hensigt om og vilje til at afvikle kobbernettene. Med henblik på at undgå forsinkelser i migrationen bør de nationale tilsynsmyndigheder tildeles beføjelser til at ophæve adgangsforpligtelser for kobbernettet, når en hensigtsmæssig migrationsproces er blevet fastsat.

↓ 2002/22/EF betragtning 1
(tilpasset)

(193) Liberaliseringen af telesektoren, den stigende konkurrence og de øgede valgmuligheder inden for kommunikationstjenester går hånd i hånd med arbejdet for at fastlægge et harmoniseret regelsæt, der kan sikre udbuddet af forsyningspligtydelser. Begrebet forsyningspligt bør tages op til fornyet vurdering for at tage højde for de teknologiske fremskridt, markedsudviklingen og ændringer i brugernes behov. ~~De rammebestemmelser, Fællesskabet fastlagde i 1998 med henblik på at liberalisere hele telemarkedet, indbefattede et mindstekrav for forsyningspligten og regler for beregning af omkostningerne i forbindelse hermed samt for dens finansiering.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 2
(tilpasset)

(194) Det følger af ~~traktatens artikel 153~~ ☒ 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒, at ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ skal medvirke til beskyttelsen af forbrugerne.

↓ 2002/22/EF betragtning 3
(tilpasset)

~~Fællesskabet og medlemsstaterne har påtaget sig en række forpligtelser i forbindelse med rammebestemmelserne for telenet og tjenester i den aftale om basistelekommunikation, der er indgået i Verdenshandelsorganisationen (WTO). De enkelte medlemmer af WTO har ret til selv at afgøre, hvilke forsyningspligtigheder de ønsker at bevare. Sådanne forpligtelser vil ikke uden videre blive betragtet som konkurrencestridige, forudsat at de forvaltes på en gennemsækelig, ikke-diskriminerende og konkurrencemæssigt neutral måde og ikke udgør en større byrde, end det er nødvendigt for den form for forsyningspligt, der er fastlagt af medlemslandet.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 51
(tilpasset)

~~I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet som defineret i traktatens artikel 5 kan de overordnede målsætninger om at fastlægge fælles retningslinjer for forsyningspligten på teleområdet for alle europæiske brugere samt harmoniserede betingelserne for adgang til og anvendelse af offentlige telefonnet på et fast sted og tilhørende offentligt tilgængelige telefonitjenester ikke virkeliggøres i tilstrækkelig grad af de enkelte medlemsstater. Målet om at fastlægge et harmoniseret regelsæt for elektroniske kommunikationstjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter kan ikke realiseres af medlemsstaterne alene og bør derfor realiseres af Fællesskabet. Bestemmelserne i dette direktiv begrænses til, hvad der er nødvendigt for at opfylde disse målsætninger, og går ikke ud over, hvad der kræves til dette formål.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 5

~~På et marked med fri konkurrence bør alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester over faste net, være underlagt visse forpligtelser, mens andre forpligtelser kun bør gælde for virksomheder, der har en stærk markedsposition eller som er blevet udpeget som forsyningspligtudbydere.~~

↓ ny

- (195) Forsyningspligten er et sikkerhedsnet, der skal sikre, at alle slutbrugere har adgang til en række minimumsydelser til en rimelig pris i situationer, hvor der er risiko for social udstødelse, som stammer fra manglen på en sådan adgang, der hindrer borgerne i social og økonomisk deltagelse i samfundet.
- (196) Basal bredbåndsadgang til internettet er praktisk talt tilgængelig overalt i Unionen og bruges i vis udstrækning til en lang række aktiviteter. Den generelle udnyttelse er dog lavere end tilgængeligheden, eftersom der stadig findes borgere, som er uden forbindelse grundet bevidsthed, omkostninger, færdigheder og valg. Funktionel internetadgang til en rimelig pris har fået afgørende betydning for samfundet og for økonomien som helhed. Den danner grundlag for deltagelsen i den digitale økonomi og i samfundet gennem grundlæggende online internettjenester.

~~(197)~~ Det er et fundamentalt krav til forsyningspligt ☒ at sikre, at alle slutbrugere som minimum har adgang til funktionelle internetadgangstjenester og talekommunikationstjenester til en rimelig pris ☒ ~~efter anmodning at forsyne brugere med en tilslutning til det offentlige telefonnet på et fast sted, til en rimelig pris.~~ ⇒ Medlemsstaterne bør ligeledes have mulighed for at sikre, at tjenester, som ikke ydes på et fast sted men til borgere på farten, har en rimelig pris, hvis de finder dette nødvendigt for at sikre disse borgeres fulde sociale og økonomiske deltagelse i samfundet. ⇐ ~~Dette krav gælder kun for en enkelt smalbåndstilslutning, hvis tilrådighedsstillelse medlemsstaterne kan begrænse til kun at gælde slutbrugerens hovedopholdssted/bopæl, og som ikke omfatter det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN), der etablerer to eller flere forbindelser, der kan bruges samtidig. Der bør ikke være nogen begrænsninger på de tekniske midler, hvormed forbindelsen etableres, idet der kan anvendes trådbaseret eller trådløs teknologi, og heller ikke nogen begrænsning af, hvilken ☒ kategori af ☒ operatører der må varetage en del af eller hele forsyningspligten. Tilslutninger til det offentlige telefonnet på et fast sted bør understøtte tale- og datakommunikation ved hastigheder, der er tilstrækkelige til at give adgang til onlinetjenester som f.eks. dem der udbydes via det offentlige Internet. Den internet adgangshastighed, som en given bruger oplever, kan afhænge af en række faktorer som f.eks. internet udbyder(ens) (nes) tilslutningsmuligheder/ kvalitet samt den applikation, som forbindelsen anvendes til. Hvilken transmissionshastighed en enkelt smalbåndsforbindelse til det offentlige telefonnet kan understøtte, afhænger både af abonnentens terminaludstyrs formåen og af forbindelsen. Af denne årsag er det ikke hensigtsmæssigt at påbyde en specifik data- eller bithastighed på fællesskabsniveau. De talebåndsmodemmer, der kan fås på nuværende tidspunkt, giver mulighed for transmissionshastigheder på 56 kbps og anvender automatisk tilpasning af transmissionshastigheden for at tage højde for variabel linjekvalitet, således at den faktiske transmissionshastighed kan være lavere end 56 kbps. Der er brug for fleksibilitet dels for at give medlemsstaterne mulighed for, om nødvendigt, at træffe foranstaltninger til sikring af, at forbindelser understøtter en sådan transmissionshastighed, og dels for at give dem mulighed for, hvor det er relevant, at tillade transmissionshastigheder under denne øvre grænse på 56 kbps med henblik på f.eks. at udnytte mulighederne i trådløs teknologi (herunder trådløse mobilnet) til at varetage forsyningspligten over for en større del af befolkningen. Dette kan være af særlig betydning i tiltrædelseslande, hvor procenten af traditionelle telefonstilslutninger i husholdningerne er relativt beskeden. I særlige tilfælde, hvor det er klart, at tilslutningen til det offentlige telefonnet på et fast sted ikke giver mulighed for tilfredsstillende internet adgang, bør medlemsstaterne kunne kræve, at tilslutningen ændres, så den bringes op på det niveau, der gælder for størsteparten af abonnenterne, således at den understøtter transmissionshastigheder, der giver mulighed for Internet adgang. Hvis sådanne specifikke foranstaltninger medfører en nettoomkostning for de pågældende forbrugere, kan nettoeffekten medtages i en eventuel beregning af forsyningspligtens nettoomkostninger.~~

(198) ~~Datatilslutninger til det offentlige kommunikationsnet på et fast sted bør understøtte datakommunikation ved hastigheder, der er tilstrækkelige til at give adgang til onlinetjenester som f.eks. dem, der udbydes via det offentlige internet. Den internetadgangshastighed, som en given bruger oplever, kan afhænge af en række faktorer som f.eks. internetudbyderens tilslutningsmuligheder samt den applikation, som forbindelsen anvendes til. Hvilken transmissionshastighed en tilslutning til det offentlige kommunikationsnet kan understøtte, afhænger både af abonnentens terminaludstyrs formåen og af tilslutningen. Af denne årsag er det ikke hensigtsmæssigt at påbyde en specifik data- eller bithastighed på fællesskabsniveau. ⇒ Funktionel internetadgang til en rimelig pris bør være tilstrækkelig for at støtte adgangen til og anvendelsen af et minimumssæt af basale tjenester, som afspejler de tjenester, der anvendes af størstedelen af slutbrugerne. Dette minimumssæt af tjenester skal defineres yderligere af medlemsstaterne med henblik på at muliggøre et tilstrækkeligt niveau af social inklusion og deltagelse i det digitale samfund og økonomien på deres territorium. ⇐ Der er brug for fleksibilitet for at give medlemsstaterne mulighed for, om nødvendigt, at træffe foranstaltninger til sikring af, at en datatilslutning understøtter tilfredsstillende transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at muliggøre velfungerende internetadgang, som defineret af medlemsstaterne, under behørig hensyntagen til særlige omstændigheder på nationale markeder, f.eks. den fremherskende båndbredde, der bruges af de fleste abonnenter i medlemsstaterne, og hvad der er teknologisk muligt, forudsat at formålet med disse foranstaltninger er at begrænse markedsforvridning mest muligt. Hvis sådanne foranstaltninger medfører en uretfærdig omkostning for en udpeget virksomhed, under behørig hensyntagen til udgifter og indtægter samt de immaterielle fordele, der følger af leveringen af de pågældende tjenester, kan denne omkostning medtages i en eventuel beregning af forsyningspligtens nettoomkostninger. Der kan også ske alternativ finansiering af underliggende netinfrastruktur under anvendelse af fællesskabsmidler eller nationale foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten.~~

(199) Slutbrugerne skal ikke være tvunget at anvende tjenester, som de ikke ønsker, og det bør følgelig være muligt for berettigede slutbrugere efter anmodning at begrænse forsyningspligtydelserne til en rimelig pris til udelukkende at omfatte talekommunikationstjenester.

(200) De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne overvåge detailtaksternes udvikling og niveau for tjenester, der henhører under forsyningspligten, ~~også i de tilfælde, hvor en medlemsstat endnu ikke har udpeget en virksomhed til at varetage forsyningspligten. Overvågningen bør i så fald foretages på en sådan måde, at den ikke pålægger hverken de nationale tilsynsmyndigheder eller de virksomheder, der udbyder sådanne tjenester, for store administrative byrder.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 10
(tilpasset)
⇒ ny

- (201) Ved rimelig pris forstås en pris, som medlemsstaterne fastlægger på nationalt plan under hensyn til særlige nationale forhold, ~~herunder fastlæggelse af eventuelle ensartede takster uafhængigt af den geografiske placering eller~~ ⇒ og denne pris kan omfatte ⇐ særlige takstvilkår ⇒ eller pakker ⇐, der tager højde for ~~mindrebemidlede brugeres behov~~ behovene hos brugere med lav indkomst ☒ eller med særlige sociale behov, herunder ældre, personer med handicap og slutbrugere bosat i landdistrikter eller geografisk isolerede områder. Disse tilbud bør leveres med basale funktioner for at undgå fordrejning af markedets funktion. ☒ ~~De enkelte forbrugeres~~ ⇒ Grundlaget for ⇐ vurderingen af, hvorvidt priserne er rimelige for ~~de enkelte~~ ⇒ slutbrugere ⇐, ~~hænger sammen med~~ ⇒ bør være, at disse har ret til at indgå kontrakt med en virksomhed, at de skal have et nummer til rådighed, at tjenesten skal være til rådighed uafbrudt ⇐, og ~~om~~ ⇒ at ⇐ de ~~kan~~ ⇒ skal kunne overvåge og ⇐ kontrollere deres udgifter.

↓ ny

- (202) Det bør ikke længere være muligt at nægte slutbrugere adgang til et minimum af konnektivitetstjenester. Retten til at indgå kontrakt med en virksomhed bør indebære, at slutbrugere, som kan få afslag, navnlig slutbrugere med lav indkomst eller med særlige sociale behov, har mulighed for at indgå en kontrakt til en rimelig pris om levering af funktionelle internetadgangstjenester og talekommunikationstjeneste i det mindste fra et fast sted med enhver virksomhed, der udbyder sådanne tjenester på dette sted. For at minimere de finansielle risici såsom ubetalte regninger bør virksomhederne frit kunne beslutte, om de vil levere tjenesten efter forudbetaling på grundlag af individuelle forudbetalte enheder til en rimelig pris.
- (203) For at sikre at borgerne kan træffes via talebaserede kommunikationstjenester bør medlemsstaterne sikre, at der er et telefonnummer til rådighed i en rimelig periode, også i perioder, hvor talekommunikationstjenesten ikke anvendes. Virksomhederne bør være i stand til at etablere mekanismer til kontrol af, at slutbrugeren fortsat er interesseret i at bevare adgangen til nummeret.

↓ 2002/22/EF betragtning 4
(tilpasset)

- (204) ~~Sikring af forsyningspligttydelser (dvs. ydelse af et bestemt minimum af tjenester til alle slutbrugere til en rimelig pris) kan indebære ydelse af nogle tjenester til nogle slutbrugere til priser, der afviger fra de priser, der fremstår af normale markedsbetingelser.~~ Ydelse af kompensation til virksomheder, der ~~er udpeget til at~~ leverer sådanne tjenester under sådanne omstændigheder behøver ikke at medføre ~~nogen~~ konkurrenceforvridning, når blot ~~de udpegede~~ ☒ disse ☒ virksomheder får kompensation for de specifikke nettoomkostninger derved, og nettoomkostningsbyrden inddækkes på en konkurrenceneutral måde.

↓ ny

- (205) For at vurdere behovet for tiltag til sikring af en rimelig pris bør de nationale tilsynsmyndigheder være i stand til at overvåge udviklingen i og detaljerne vedrørende tilbud om takstvalgmuligheder eller pakker til slutbrugere med lave indkomster eller særlige sociale behov.
- (206) Såfremt yderligere tiltag ud over virksomhedernes basale takstvalgmuligheder eller pakker er utilstrækkelige til at sikre rimelige priser for slutbrugere med lave indkomster eller særlige behov, kan direkte støtte såsom kuponer til sådanne slutbrugere være et hensigtsmæssigt alternativ, idet der tages hensyn til behovet for at minimere markedsforvridninger.

↓ 2009/136/EF betragtning 9
(tilpasset)
⇒ ny

- (207) Medlemsstaterne bør gennemføre foranstaltninger, som fremmer skabelsen af et marked for ~~bredt tilgængelige~~ produkter og tjenester ☒ til rimelige priser ☒, som omfatter faciliteter for handicappede slutbrugere ☒, herunder udstyr med kompenserende teknologier ☒. Dette kan f.eks. ske ved henvisning til europæiske standarder, ☒ eller ☒ ved at indføre krav ~~om elektronisk tilgængelighed (eAccessibility)~~ ☒ i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xxx/YYYY/EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser⁷¹ ☒ ~~for offentlige indkøbsprocedurer og udbud vedrørende levering af tjenester, og ved gennemførelse af lovgivning om handicappede slutbrugeres rettigheder.~~ ⇒ Medlemsstaterne bør fastsætte passende foranstaltninger under hensyntagen til nationale omstændigheder, som giver medlemsstaterne fleksibilitet til at træffe specifikke foranstaltninger, f.eks. hvis markedet ikke leverer produkter og tjenester til en rimelig pris, der omfatter faciliteter for slutbrugere med handicap, under almindelige økonomiske omstændigheder. ⇐

↓ ny

- (208) Med henblik på datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel internetadgang, er fastnetforbindelser stort set tilgængelige for alle og benyttes af de fleste EU-borgere. Det almindelige fastnetbredbånd dækker og er tilgængeligt for 97 % af husstandene i Unionen i 2015 med en gennemsnitlig udnyttelsesgrad på 72 %, og tjenester baseret på trådløs teknologi når ud til endnu flere. Der er dog forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til tilgængeligheden og prisrimeligheden af fastnetbredbånd både i by- og landområder.
- (209) Markedet har en ledende rolle at spille for at sikre, at bredbåndsinternet med en stadigt stigende kapacitet er tilgængeligt. I områder, hvor markedet ikke vil levere, synes andre politiske redskaber til fremme af funktionelle internetadgangsforbindelser i princippet mere omkostningseffektive og mindre markedsforvridende end pålæggelse

⁷¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

af forsyningspligt, og der kunne benyttes finansielle instrumenter såsom dem, der er tilgængelige under EFSI og Connecting Europe-faciliteten, anvendelse af offentlige midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, tilknytning af dækningsforpligtelser til brugsretten til radiofrekvenser til støtte for etablering af bredbåndsnet i mindre tætbefolkede områder og offentlige investeringer overensstemmelse med EU's statsstøtteregler.

↓ 2009/136/EF betragtning 4
⇒ ny

- (210) ~~Det er et fundamentalt krav til forsyningspligt efter anmodning at forsyne brugere med en tilslutning til det offentlige kommunikationsnet på et fast sted til en rimelig pris.~~ ⇒ Hvis det efter en behørig vurdering under hensyntagen til resultaterne af de nationale tilsynsmyndigheders undersøgelse af den geografiske udbredelse af nettene påvises, at det hverken er sandsynligt, at markedet eller de offentlige interventionsmekanismer kan medvirke til, at slutbrugere i visse områder tilbydes en forbindelse til levering af en funktionel internetadgangstjeneste, som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og talekommunikationstjenester på et fast sted, bør medlemsstaten undtagelsesvist kunne udpege forskellige virksomheder eller grupper af virksomheder til at levere disse tjenester i forskellige relevante dele af det nationale område. ⇐ ~~Dette krav vedrører levering af lokale, nationale og internationale telefonopkald og telefakskommunikations- og datatjenester, hvis til rådighedsstillelse m~~ Medlemsstaterne kan begrænse ⇒ pålæggelse af forsyningspligt til fremme af tilgængeligheden af en funktionel internetadgangstjeneste ⇐ til kun at gælde slutbrugerens hovedopholdssted eller bopæl. Der bør ikke være nogen begrænsninger af de tekniske midler, hvormed disse tjenesteydelser ⇒ de funktionelle internetadgangstjenester og talekommunikationstjenesterne på et fast sted ⇐ leveres, idet der kan anvendes trådbaseret eller trådløs teknologi, og heller ikke nogen begrænsning af, hvilken operatør der må varetage en del af eller hele forsyningspligten.

↓ 2009/136/EF betragtning 16

- (211) Det er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet op til medlemsstaterne at bestemme ud fra objektive kriterier, hvilke virksomheder der udpeges som udbydere af forsyningspligtydelser, i givet fald under hensyntagen til disse virksomheders evne og vilje til at levere alle eller en del af disse forsyningspligtydelser. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i forbindelse med udpegningsprocessen kan medtage specifikke vilkår, der er begrundet i hensynet til effektivitet, herunder bl.a. samling af geografiske områder eller komponenter eller fastsættelse af minimumsperioder for udpegelsen.

↓ ny

- (212) Omkostningerne ved at sikre, at der er en forbindelse til rådighed til levering af funktionelle internetadgangstjenester, jf. artikel 79, stk. 2, og talekommunikationstjenester på et fast sted til en rimelig pris i medfør af forsyningspligten bør anslås navnlig ved at vurdere den forventede finansielle byrde for virksomheder og brugere i sektoren for elektronisk kommunikation.

(213) Som udgangspunkt må pålæggelse af krav til sikring af landsdækkende territorial dækning under udpegelsesproceduren forventes at udelukke eller afholde visse virksomheder fra at ansøge om at blive udpeget som udbyder af forsyningspligttydelser. Ligeledes kan det også medføre, at visse virksomheder udelukkes på forhånd, hvis forsyningspligtudbydere udpeges for en uforholdsmæssigt lang eller ubegrænset tidsperiode.

↓ 2002/22/EF betragtning 9

~~Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan udpege forskellige virksomheder til at udbyde hhv. net- og tjenesteelementerne i forsyningspligttydelserne. Det kan kræves af udpegede virksomheder, der leverer netelementer, at de sikrer en sådan opbygning og vedligeholdelse, som måtte være nødvendig og passende for at kunne imødekomme alle rimelige anmodninger om tilslutning til det offentlige telefonnet på et fast sted og adgang til offentlig tilgængelige telefontjenester på et fast sted.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 11
(tilpasset)

~~Nummeroplysning og nummeroplysningstjenester er et vigtigt adgangsgivende middel for offentligt tilgængelige telefonitjenester og indgår i forsyningspligten. Brugere og forbrugere ønsker udtømmende abonnentfortegnelser og nummeroplysningstjenester, der dækker alle registrerede telefonabonnenter og deres numre (herunder numre for faste telefoner og mobiltelefoner), og de har brug for, at oplysningerne gives uden forskel. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren⁷² sikrer abonnenternes ret til et privatliv, for så vidt angår optagelsen af deres personoplysninger i en offentlig abonnentfortegnelse.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 12
(tilpasset)

~~Det er vigtigt for borgerne, at der stilles det fornødne antal offentlige betalingstelefoner til rådighed, og at brugerne kan ringe op til alarmnumre, herunder navnlig det fælleseuropæiske alarmnummer ("112"), uden at skulle betale for det fra en hvilken som helst telefon, dvs. også fra de offentlige betalingstelefoner, uden at skulle bruge nogen form for betaling. Hvis borgerne ikke har tilstrækkeligt kendskab til alarmnummer "112", mangler de den yderligere sikkerhed, der ligger i, at nummeret kan bruges over hele Europa, navnlig når de rejser i andre medlemsstater.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 13

~~Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at handicappede brugere og brugere med særlige sociale behov har adgang til alle offentligt tilgængelige telefonitjenester på faste steder til rimelige priser. Konkrete foranstaltninger for handicappede kunne f.eks. bestå i at stille faciliteter til rådighed, der giver dem adgang til offentlige telefoner, og~~

⁷²

EFT L 24 af 30.1.1998, s. 1.

~~offentlige teksttelefoner eller tilsvarende foranstaltninger for døve eller talehæmmede, at tilbyde blinde og svagtseende gratis nummeroplysning og lignende eller på anmodning levere specificerede regninger i alternativ udformning til blinde og svagtseende. Der kan også være behov for særlige foranstaltninger med henblik på at give handicappede og brugere med særlige sociale behov adgang til alarmtjenesterne ("112") og for at give dem de samme muligheder for at vælge mellem forskellige operatører eller tjenesteudbydere, som andre forbrugere har. Der kan også være behov for særlige foranstaltninger med henblik på at give handicappede og brugere med særlige sociale behov adgang til alarmtjenesterne ("112") og for at give dem de samme muligheder for at vælge mellem forskellige operatører eller tjenesteudbydere, som andre forbrugere har. Sådanne kvalitetsstandarder findes ikke for de tjenester, der tilbydes handicappede brugere. Der bør derfor udvikles tilsvarende kvalitetsstandarder og relevante parametre for handicappede brugere som fastsat i direktivets artikel 11. Desuden bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne kræve, at oplysninger om kvaliteten af de ydede tjenester offentliggøres, hvis og når sådanne standarder og parametre er udviklet. Forsyningspligtudbyderen bør ikke træffe foranstaltninger, der hindrer brugerne i at drage fuld fordel af tjenester, der udbydes af andre operatører eller tjenesteudbydere, samtidig med at de benytter tjenester, der tilbydes som led i forsyningspligten.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 14

~~Adgangen til og brugen af det offentlige telefonnet på et fast sted har så stor betydning, at alle, der med rimelighed anmoder herom, bør have adgang hertil. Det er i overensstemmelse med nærhedsprincippet op til medlemsstaterne at bestemme ud fra objektive kriterier, hvilke virksomheder der skal levere forsyningspligttydelserne som defineret i dette direktiv, i givet fald under hensyntagen til disse virksomheders evne og vilje til at levere alle eller en del af disse ydelser. Det er vigtigt, at forsyningspligttydelserne leveres på den mest effektive måde, således at de priser, brugerne betaler, som helhed er baseret på de faktiske omkostninger. Det er også vigtigt, at operatørerne af forsyningspligten opretholder nettets integritet og sikrer driftssikkerheden og tjenesternes kvalitet. Den stigende konkurrence og de øgede valgmuligheder gør det muligt for virksomheder, der ikke har en stærk markedsposition, at levere samtlige eller enkelte forsyningspligttydelser. Forsyningspligten kan derfor i visse tilfælde overdrages til operatører, der kan udbyde netadgang og tjenester til de laveste omkostninger, f.eks. ved hjælp af konkurrencebaserede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer. Tilsvarende forpligtelser kan indgå i vilkårene, når der udstedes tilladelser til at udbyde offentligt tilgængelige tjenester.~~

↓ 2009/136/EF betragtning 10
(tilpasset)

- (214) Hvis en virksomhed, der er udpeget til at ~~varetage~~ sikre ☒ tilgængeligheden på et fast sted af funktionelle internetadgangstjenester eller talekommunikationstjenester, jf. ☒ ~~den i~~ ☒ artikel 81 ☒ 4 i ☒ dette ☒ direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) ~~omhandlede forsyning~~, vælger at afhænde en set i forhold til dens forsyningspligt væsentlig del af eller hele sit lokale accessnet på det nationale område til en særskilt juridisk enhed med et andet endeligt ejerskab, bør den nationale tilsynsmyndighed bedømme virkningerne af handelen for at sikre kontinuiteten i forsyningspligten på hele eller dele af det nationale område. Med henblik herpå bør den virksomhed, der af den nationale tilsynsmyndighed blev udpeget til at varetage forsyningspligten, på forhånd underrette denne myndighed om afhændelsen. Den nationale tilsynsmyndigheds bedømmelse bør ikke berøre handelens indgåelse.

↓ ny

(215) For at sikre stabile forhold og fremme en gradvis overgang bør medlemsstaterne fortsat inden for deres område kunne varetage levering af andre forsyningspligtigheder end funktionelle internetadgangstjenester og talekommunikationstjenester på et fast sted, som er omfattet af deres forsyningspligt i henhold til direktiv 2002/22/EF ved ikrafttrædelsen af dette direktiv, forudsat at disse tjenester eller sammenlignelige tjenester ikke er tilgængelige på normale kommercielle vilkår. Hvis medlemsstaterne fortsat gives mulighed for at sikre, at der, så længe behovet kan påvises, stilles offentlige telefonbokse, telefonbøger og nummeroplysningstjenester til rådighed inden for rammerne af forsyningspligten, vil de have den fornødne fleksibilitet til på behørig vis at tage hensyn til særlige nationale forhold. Sådanne tjenester bør imidlertid finansieres via offentlige fonde i lighed med de øvrige forsyningspligtigheder.

↓ 2002/22/EF betragtning 15

⇒ ny

~~(216)~~ Medlemsstaterne bør følge med i ~~forbrugernes~~ ⇒ slutbrugernes ⇐ forhold, hvad angår deres anvendelse af ⇒ funktionel internetadgang og talekommunikationstjenester ⇐ ~~offentligt tilgængelige telefonitjenester~~, og navnlig kontrollere, om priserne er rimelige. Hvorvidt prisen for ⇒ funktionel internetadgang og talekommunikationstjenester ⇐ ~~telefonitjenesten~~ er rimelig hænger sammen med, hvor detaljerede oplysninger brugerne får om udgifterne til deres ~~telefon~~ forbrug, samt med de relative omkostninger ved anvendelse af ~~telefon~~ i forhold til andre ydelser, og det afhænger også af, om de kan kontrollere udgifterne. Kravet om rimelige priser indebærer derfor, at forbrugerne gives øget indflydelse ~~og~~ ⇒ ved ⇐ at ~~de virksomhederne, der er anmeldt som forsyningspligtudbydere,~~ pålægges visse forpligtelser. Blandt disse forpligtelser kan nævnes specifikke krav om specificeret fakturering samt muligheden for, at forbrugeren selektivt blokerer for visse opkald (f.eks. dyre opkald til særtjenester med overtaksering), kontrollerer udgifterne gennem forudbetaling og modregner oprettelsesgebyrer. Sådanne foranstaltninger vil eventuelt skulle revurderes og ændres på baggrund af markedsudviklingen. ~~De gældende regler giver ikke de forsyningspligtige operatører mulighed for at underrette abonnenter, såfremt forbruget overskrider et vist beløb, eller der optræder usædvanlige opkaldsmønstre. Det bør overvejes i forbindelse med en fremtidig revurdering af lovgivningen, om der er behov for at henlede abonnenternes opmærksomhed på sådanne forhold.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 16

(tilpasset)

⇒ ny

(217) Medmindre forbrugere ⇒ med ret til rimelige priser ⇐ konsekvent betaler for sent eller undlader at betale, bør de beskyttes mod, at deres telefonforbindelse afbrydes øjeblikkeligt som følge af manglende betaling, og de bør, især i tilfælde af uenighed om store regninger for opkald til særtjenester med overtaksering, fortsat have adgang til absolut nødvendige ~~telefoni~~ ⇔ talekommunikations ⇔ tjenester, så længe tvisten ikke er afgjort. Medlemsstaterne kan beslutte, at adgangen kun opretholdes, hvis abonnenten fortsætter med at betale abonnementsafgiften.

↓ 2002/22/EF betragtning 17

~~Kvalitet og pris er nøglefaktorer på et marked med fri konkurrence, og de nationale tilsynsmyndigheder bør være i stand til at overvåge kvaliteten af de tjenester, der udbydes af virksomheder, der er udpeget til at varetage forsyningspligten. De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de anser det for nødvendigt, kunne træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe problemer i forbindelse med kvaliteten af disse virksomheders ydelser. De nationale tilsynsmyndigheder skal også kunne overvåge kvaliteten af tjenester, der udbydes af andre virksomheder, der stiller offentlige telefonnet og/eller offentligt tilgængelige telefonitjenester til rådighed for brugerne på faste steder.~~

↓ ny

(218) Hvis leveringen af funktionel internetadgang og talekommunikationstjenester eller leveringen af andre forsyningspligtgydelser i overensstemmelse med artikel 85 påfører en virksomhed en urimelig byrde, under behørig hensyntagen til udgifter og indtægter samt de immaterielle fordele, der følger af leveringen af de pågældende tjenester, kan denne urimelige byrde medtages i en eventuel beregning af forsyningspligtens nettoomkostninger.

↓ 2002/22/EF betragtning 18
(tilpasset)

(219) Medlemsstaterne skal om nødvendigt fastlægge ordninger til finansiering af nettoomkostningerne ved forsyningspligten, såfremt det godtgøres, at forpligtelserne kun kan opfyldes med tab til følge eller er forbundet med nettoomkostninger, der ligger uden for normal forretningsstandard. Det er vigtigt at sikre, at nettoomkostningerne i forbindelse med forsyningspligten beregnes korrekt, og at eventuel finansiering så vidt muligt sker uden at påvirke konkurrencen og virksomhederne samt i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 87 ~~og~~ 107 ~~og~~ 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ~~og~~.

↓ 2002/22/EF betragtning 19

(220) Når nettoomkostningerne ved forsyningspligten beregnes, skal både omkostninger og indtægter samt immaterielle goder, der resulterer af forsyningspligten, tages i betragtning, men der skal også tages højde for den generelle målsætning om at fastlægge prisstrukturer, der afspejler omkostningerne. Nettoomkostningerne ved forsyningspligten bør beregnes efter gennemskuelige procedurer.

↓ 2002/22/EF betragtning 20

(221) Hensyntagen til immaterielle fordele betyder, at en skønnet pengeværdi af de indirekte fordele, som en virksomhed opnår som følge af sin stilling som forsyningspligtleverandør, bør fratrækkes den direkte nettoomkostning ved forsyningspligten for at kunne bestemme den samlede omkostningsbyrde.

~~(222)~~ Hvis forsyningspligten udgør en urimelig byrde for en virksomhed, vil det være hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne lov til at indføre ordninger, der gør det muligt at få dækket nettoomkostningerne effektivt. ⇒ Nettoomkostningerne ved forsyningspligten bør godtgøres ved brug af offentlige midler. Funktionel internetadgang giver ikke blot fordele for sektoren for elektronisk kommunikation, men også til den onlineøkonomien i bred forstand og til samfundet som helhed. Når der leveres en forbindelse, som giver mulighed for bredbåndshastighed, til et øget antal slutbrugere, sættes disse i stand til at benytte onlinetjenester og dermed til at aktivt at deltage i det digitale samfund. Det tjener mindst lige så høj grad samfundets interesser som leverandørerne af elektroniske kommunikation, at sådanne forbindelser sikres på grundlag af forsyningspligten. Derfor bør medlemsstaterne godtgøre nettoomkostningerne ved sådanne forbindelser, der som en del af forsyningspligten understøtter bredbåndshastigheder, med offentlige midler, hvilket bør forstås som omfattende finansiering fra statens almindelige budgetter. ⇐ ~~Godtgørelse over de almindelige offentlige budgetter er én måde at dække nettoomkostningerne ved forsyningspligten på. Det vil også være rimeligt, at de beregnede nettoomkostninger godtgøres i fuld åbenhed af alle brugere gennem gebyrer, der pålægges virksomhederne. Medlemsstaterne bør kunne finansiere nettoomkostningerne ved forsyningspligtens forskellige elementer gennem forskellige ordninger og/eller finansiere nettoomkostningerne ved nogle eller alle elementer gennem én af ordningerne eller en kombination heraf. Når omkostningerne dækkes gennem gebyrer, der pålægges markedsaktørerne, bør medlemsstaterne sikre, at gebyrerne fordeles ud fra objektive og ikke-diskriminerende kriterier og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette princip hindrer ikke medlemsstaterne i at undtage nye markedsaktører, der endnu ikke har vundet tilstrækkelig fodfæste på markedet. Det skal ved fastlæggelsen af eventuelle finansieringsordninger sikres, at markedsdeltagerne kun bidrager til finansieringen af forsyningspligtydelser og ikke til andre aktiviteter, som ikke er direkte knyttet til varetagelsen af forsyningspligten. Kompensationsordninger skal under alle omstændigheder overholde fællesskabsrettens principper, og navnlig fondsbaserede ordninger skal baseres på principperne om ikke-diskriminering og proportionalitet. Det skal ved alle finansieringsordninger sikres, at brugere i én medlemsstat ikke bidrager til omkostninger ved forsyningspligten i en anden medlemsstat, f.eks. i forbindelse med opkald fra en medlemsstat til en anden.~~

~~Hvis medlemsstater beslutter at finansiere forsyningspligtens nettoomkostninger med offentlige midler, forstås hermed også finansiering over statens almindelige budgetter samt andre offentlige finansieringskilder som f.eks. statslotterier.~~

~~Nettoomkostningerne ved forsyningspligten kan deles mellem alle eller nærmere bestemte kategorier af virksomheder. Medlemsstaterne bør tilse, at fordelingsordningen iagttager princippet om transparens, mindst mulig konkurrenceforvridning, ikke-diskrimination og proportionalitet. Mindst mulig konkurrenceforvridning betyder, at bidrag bør opkræves på en~~

måde, der i videst muligt omfang minimerer virkningerne af den økonomiske byrde, der ender hos slutbrugerne, f.eks. ved at sprede indhentning af bidrag mest muligt.

↓ 2002/22/EF betragtning 24
(tilpasset)
⇒ ny

- (223) ~~De nationale tilsynsmyndigheder bør sikre sig, at~~ Virksomheder, der modtager økonomisk støtte til forsyningspligtydelser, ☒ bør ~~◻~~ fremlægge oplysninger om de enkelte støtteberettigede elementer, der er tilstrækkelig detaljerede til at begrunde deres anmodning~~◻~~, til de nationale tilsynsmyndigheder. ☒ Medlemsstaternes ordninger for omkostningsberegning og finansiering af forsyningspligten bør meddeles Kommissionen, så den kan undersøge, om de er forenelige med traktaten. ~~De udpegede virksomheder har en interesse i at fastlægge nettoomkostningerne ved forsyningspligten så højt som muligt.~~ Medlemsstaterne bør ~~derfor~~ skabe reel åbenhed om og mulighed for at kontrollere de beløb, der opkræves til finansiering af forsyningspligten. ⇒ Beregningen af nettoomkostningerne ved at levere forsyningspligtydelser bør baseres på en objektiv og gennemsigtighed metode for at sikre en så omkostningseffektiv levering af forsyningspligtydelser som muligt og fremme lige vilkår for markedsaktørerne. Det kan bidrage til at øge gennemsigtigheden at offentliggøre den metode, som påtænkes anvendt til beregning af nettoomkostningerne ved de enkelte aspekter af forsyningspligten, på forhånd inden beregningen foretages. ⇐

↓ 2002/22/EF betragtning 25

~~Kommunikationsmarkederne er inde i en stadig udvikling, som både omfatter tjenesterne og de tekniske midler, der tages i brug for at udbyde dem til brugerne. Forsyningspligtydelserne, som er defineret på EF-plan, bør revurderes løbende for at foreslå ændringer eller omdefinere omfanget. Der bør ved disse revurderinger tages hensyn til ændringer i de samfundsmæssige, erhvervsmæssige og teknologiske forhold, og til den kendsgerning, at eventuelle ændringer af forsyningspligtens omfang bør underkastes en dobbelt kontrol, hvad angår de tjenester, der stilles til rådighed for langt størsteparten af befolkningen og samtidig risikerer at føre til social udstødelse for de borgere, der ikke har råd til dem. Det vil ved enhver ændring af forsyningspligtens omfang være vigtigt at sikre, at visse teknologiske valg ikke fremhæves kunstigt frem for andre, at sektorspecifikke virksomheder ikke pålægges en uforholdsmæssig stor økonomisk byrde (til skade for markedsudviklingen og innovationen), og at den økonomiske byrde ikke rammer forbrugere med lavere indkomster særlig hårdt. Ændringer i omfanget betyder automatisk, at eventuelle nettoomkostninger kan finansieres ved hjælp af de metoder, der er tilladt ifølge direktivet. Medlemsstaterne kan ikke kræve, at markedsaktørerne bidrager til foranstaltninger, der ikke indgår i forsyningspligten. De enkelte medlemsstater har ret til at indføre særforanstaltninger (som ikke er omfattet af forsyningspligten) og finansiere dem i overensstemmelse med EF-lovgivningen, men de må ikke finansiere dem via bidrag fra markedsaktørerne.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 26

~~En øget reel konkurrence på alle netadgangs- og netjenestemarkeder vil give brugerne flere valgmuligheder. Både det reelle konkurrenceniveau og valgmulighederne varierer i Fællesskabet som helhed og mellem forskellige geografiske områder og forskellige~~

netadgangs og tjenestemarkeder inden for de enkelte medlemsstater. Nogle brugere kan være fuldstændig afhængige af den netadgang og de tjenester, der udbydes af en virksomhed med en stærk markedsposition. Som helhed er det af effektivitetshensyn og for at fremme fri konkurrence vigtigt, at taksterne for de tjenester, der udbydes af en virksomhed med en stærk markedsposition, er omkostningsbaserede. Af effektivitetshensyn og sociale årsager bør de takster, slutbrugerne skal betale, afspejle såvel efterspørgsels- som omkostningsforhold, forudsat at det ikke fører til konkurrenceforvridning. Der er risiko for, at en virksomhed med en stærk markedsposition på forskellig vis vil forsøge at blokere for andre aktører eller forvride konkurrencen, f.eks. ved at forlange unaturligt høje priser eller underpriser, foretage obligatorisk bundtning af bestemte detailedtjenester eller favorisere visse forbrugere uretmæssigt. De nationale tilsynsmyndigheder bør derfor have beføjelse til, som en sidste udvej og efter en rimelig afvejning at regulere detailpriserne for virksomheder med en stærk markedsposition. Prislofter, geografisk prisudligning eller lignende metoder samt ikke-regulerende foranstaltninger som f.eks. offentlig tilgængelige sammenligninger af detailedtpriser kan tages i brug for at fremme den frie konkurrence og samtidig varetage samfundsinteresser som f.eks., at sørge for, at adgang til offentlig tilgængelige telefonitjenester stadig er økonomisk overkommelig for nogle forbrugere. For at de nationale tilsynsmyndigheder kan opfylde deres lovbestemte forpligtigelser på området, herunder eventuelt pålæg af takstrestriktioner, må de have adgang til de relevante omkostningsregnskabsoplysninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør dog kun regulere tjenester i detaileddet, hvis de mener, at målsætningen om sikring af reel konkurrence og samfundsinteresser ikke ville kunne nås gennem relevante foranstaltninger i engrosleddet eller vedrørende operatørforvalg eller fast operatørforvalg.

↓ 2002/22/EF betragtning 27

Hvis en national tilsynsmyndighed pålægger anvendelse af et kalkulationssystem til understøttelse af en priskontrol, kan den selv foretage en årlig undersøgelse for at sikre, at dette kalkulationssystem anvendes efter reglerne, såfremt den råder over det nødvendige kvalificerede personale, eller den kan kræve, at undersøgelsen foretages af et andet kvalificeret organ, der er uafhængigt af den pågældende operatør.

↓ 2002/22/EF betragtning 29

De nationale tilsynsmyndigheder kan også på baggrund af en analyse af det relevante marked kræve, at mobiludbydere med en stærk markedsposition sætter deres abonnenter i stand til at få adgang til alle samtrafiktilsluttede udbydere af offentlig tilgængelige telefonitjenester ved operatørforvalg eller ved fast operatørforvalg.

↓ ny

(224) For effektivt at fremme den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og personer inden for EU bør det være muligt at anvende visse nationale nummerressourcer, navnlig visse ikke-geografiske numre, på en ekstraterritorial måde, det vil sige uden for den tildelende medlemsstat territorie i hele Unionen. Under hensyn til den betydelige risiko for svig med hensyn til interpersonel kommunikation bør en sådan ekstraterritorial anvendelse tillades for elektroniske kommunikationstjenester med undtagelse af interpersonelle kommunikationstjenester. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at de relevante nationale love, navnlig forbrugerbeskyttelsesreglerne og andre regler vedrørende brug af numre, håndhæves uafhængigt af den medlemsstat, hvor

retten til brug af numrene blev tildelt. Dette bør indebære, at de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor et nummer bruges, er kompetente til at anvende deres nationale lovgivning på den virksomhed, som har fået tildelt nummeret. Desuden bør de nationale tilsynsmyndigheder i disse medlemsstater have mulighed for at anmode om støtte fra den nationale tilsynsmyndighed med ansvar for nummertildelingen for at hjælpe denne med at håndhæve overholdelsen af de regler, der finder anvendelse i de medlemsstater, hvor nummeret anvendes. Sådanne støtteforanstaltninger bør omfatte sanktioner med afskrækkende virkning, navnlig i tilfælde af en grov overtrædelse tilbagetrækning af retten til ekstraterritorial anvendelse af det nummer, der er tildelt den berørte virksomhed. Kravene til ekstraterritorial anvendelse bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser til i en konkret sag at blokere adgangen til numre eller tjenester, hvor dette er begrundet af svig eller misbrug. Ekstraterritorial anvendelse af numre bør ikke berøre Unionens regler for levering af roamingtjenester, herunder reglerne til at forhindre unormal eller misbrug af roamingtjenester, der er genstand for detailprisregulering, og som nyder godt af regulerede engrosroamingtakster. Medlemsstaterne bør fortsat have mulighed for at indgå specifikke aftaler med tredjelande om ekstraterritorial anvendelse af nummerressourcer.

- (225) Medlemsstaterne bør fremme levering af nummerressourcer på afstand for at gøre det lettere at skifte udbyder af elektronisk kommunikation. Levering af nummerressourcer på afstand gør det muligt at omprogrammere telekommunikationsudstyr til identifikation uden fysisk adgang til de pågældende anordninger. Denne egenskab er især relevant for kommunikationstjenester mellem maskiner, det vil sige tjenester, som indebærer automatisk overførsel af data og oplysninger mellem anordninger eller software-baserede ansøgninger med begrænset eller ingen menneskelig interaktion. Leverandører af sådanne kommunikationstjenester mellem maskiner benytter sig måske ikke af fysisk adgang til deres anordninger, fordi de anvendes i fjerntliggende områder, eller fordi der anvendes et meget stort antal anordninger, eller på grund af deres brugsmønstre. Med henblik på det spirende marked for kommunikation mellem maskiner og nye teknologier bør medlemsstaterne bestræbe sig på at sikre teknologisk neutralitet, når levering på afstand fremmes.

↓ 2002/21/EF betragtning 20
(tilpasset)
⇒ ny

- ~~(226)~~ For at virksomhederne kan konkurrere i den elektroniske kommunikationssektor, er det afgørende, at der stilles nummerressourcer til rådighed på grundlag af transparente, objektive og ikke-diskriminerende kriterier. ⇒ Medlemsstaterne bør gives mulighed for at tildele brugsret til numre til andre virksomheder end udbydere af net eller tjenester til elektronisk kommunikation med henblik på at øge numrenes relevans for forskellige tjenester i forbindelse med tingenes internet. ⇐ Alle elementer i de nationale nummerplaner bør forvaltes af de nationale tilsynsmyndigheder, herunder de koder, der anvendes i netadressering. Hvor der er behov for harmonisering af nummerressourcer i Fællesskabet ☒ Unionen ☒ for at understøtte udviklingen af paneuropæiske tjenester ⇒ eller grænseoverskridende tjenester, navnlig nye tjenester baseret på kommunikation mellem maskiner såsom forbundne biler, og hvor efterspørgslen ikke kan dækkes af de eksisterende nummerressourcer ⇐, kan Kommissionen ⇒ med bistand fra BEREC ⇐ under anvendelse af sine udøvende beføjelser træffe tekniske gennemførelsesforanstaltninger. Medlemsstaterne

~~koordinerer i henhold til traktaten de nationale holdninger i internationale organisationer og fora, hvor der træffes beslutninger om nummereringsforhold, når dette er hensigtsmæssigt for at sikre tjenesters fulde globale interoperabilitet. Bestemmelserne i dette direktiv udstikker ikke nye ansvarsområder for de nationale tilsynsmyndigheder for så vidt angår Internet-navne og adresser.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 19
(tilpasset)

- (227) Kravet om offentliggørelse af afgørelser om tildeling af brugsret til frekvenser eller numre kan opfyldes ved at gøre disse afgørelser offentligt tilgængelige via et websted.

↓ 2009/136/EF betragtning 43
(tilpasset)
⇒ ny

- (228) Der gør sig særlige forhold gældende, når børn skal efterlyses, ~~og en tjeneste til dette formål er i øjeblikket kun til rådighed i begrænset omfang~~, hvorfor medlemsstaterne ☒ bør videreføre deres indsats ☒ ikke blot bør reservere et nummer, men også gøre alt for at sikre, at der faktisk straks stilles en ⇒ velfungerende ⇐ tjeneste til rådighed til efterlysning af børn på ⇒ i ⇐ deres område under nummer "116000". ~~Med henblik herpå bør medlemsstaterne om nødvendigt bl.a. tilrettelægge udbudsprocedurer for at opfordre interesserede parter til at yde en sådan tjeneste.~~

↓ 2009/136/EF betragtning 46
(tilpasset)
⇒ ny

- (229) Et enhedsmarked indebærer, at slutbrugerne kan få forbindelse med alle numre i andre medlemsstaters nationale nummerplaner og benytte tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, herunder bl.a. frikalds- og overtakseringsnumre⇒, bortset fra de tilfælde, hvor den slutbruger, der ringes op, af kommercielle årsager har valgt at begrænse adgangen fra visse geografiske områder ⇐. Slutbrugerne bør også kunne få forbindelse ~~med numre i det europæiske telefonnummerområde (ETNS) og~~ med internationale frikaldsnumre (UIFN). Der bør ikke lægges hindringer i vejen for opkald på tværs af grænserne til numre og benyttelse af de dertil knyttede tjenester, undtagen i objektivt velbegrundede tilfælde, som f.eks. når det er nødvendigt for at bekæmpe svig eller misbrug (f.eks. i forbindelse med visse særtjenester med overtaksering), hvor nummeret er defineret som rent nationalt (f.eks. et indenlandsk kortnummer), eller hvor det ikke er teknisk eller økonomisk muligt. ⇒ Taksten, der pålignes abonnenter, som foretager opkald fra steder uden for den pågældende medlemsstat, skal ikke nødvendigvis være den samme som for abonnenter, der foretager opkald fra medlemsstaten. ⇐ Der bør gives tydelige og fuldstændige forhåndsoplysninger til brugerne om enhver afgift for frikaldsnumre, f.eks. afgifter for internationale opkald til numre, som kan kaldes via de normale internationale retningsnumre.

↓ 2002/22/EF betragtning 38

⇒ ny

~~Slutbrugerens adgang til alle nummerressourcer i Fællesskabet er en afgørende forudsætning for et indre marked. Det bør omfatte frikalds- og overtakseringsnumre samt andre ikke geografiske numre bortset fra de tilfælde, hvor den opkaldte abonnent af kommercielle grunde har valgt at begrænse adgangen fra bestemte geografiske områder. Taksten, der pålægges abonnenter, som foretager opkald fra steder uden for den pågældende medlemsstat, skal ikke nødvendigvis være den samme som for abonnenter, der foretager opkald fra medlemsstaten.~~

↓ ny

(230) Gennemførelsen af det indre marked for elektronisk kommunikation kræver, at der fjernes hindringer for slutbrugernes grænseoverskridende adgang til elektroniske kommunikationstjenester i hele Unionen. Udbydere af elektronisk kommunikation til offentligheden bør ikke nægte eller begrænse adgang eller diskriminere slutbrugere på baggrund af deres nationalitet eller bopælsmedlemsstat. Det bør imidlertid være muligt at differentiere på grundlag af forskelle, der kan retfærdiggøres objektivt, hvad angår omkostninger og risici, hvilket kan være mere vidtgående end foranstaltningerne i forordning (EU) nr. 531/2012 med hensyn til misbrug eller unormal anvendelse af regulerede detailroamingtjenester.

(231) Den uensartede gennemførelse af reglerne om slutbrugerbeskyttelse på har skabt væsentlige hindringer på det indre marked, som påvirker både udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og slutbrugere. Disse hindringer bør reduceres ved anvendelse af ens regler, så der sikres et højt fælles beskyttelsesniveau i hele Unionen. En tilpasset fuld harmonisering af de slutbrugerrettigheder, der er omfattet af dette direktiv, bør i væsentlig grad øge retssikkerheden for både slutbrugere og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og bør medføre markant reduktion af hindringerne for markedsadgang og den unødvendige byrde ved regeloverholdelse, der skyldes de fragmenterede regler. Fuld harmonisering er med til at overvinde hindringer for det indre marked, som skyldes sådanne nationale slutbrugerbestemmelser, som samtidig beskytter nationale leverandører mod konkurrence fra andre medlemsstater. For at opnå et højt fælles beskyttelsesniveau bør flere bestemmelser om slutbrugere i nogen grad styrkes i dette direktiv i lyset af bedste praksis i medlemsstaterne. En fuldharmonisering af deres rettigheder øger slutbrugernes tillid i det indre marked, idet de nyder godt af en beskyttelse på samme høje niveau, når de benytter elektroniske kommunikationstjenester, både i deres medlemsstat og i forbindelse med ophold, arbejde eller rejser i andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør bevare muligheden for at have et højere niveau af slutbrugerbeskyttelse, såfremt der i dette direktiv findes en eksplicit undtagelse herom, og for at handle på områder, som ikke er omfattet af dette direktiv.

↓ 2002/22/EF betragtning 30

(tilpasset)

(232) Kontrakter er et vigtigt værktøj for ☒ slut-☐brugere ~~og forbrugere~~, når det drejer sig om at sikre ~~tilstrækkelig~~ gennemskuelige oplysninger og den fornødne retssikkerhed. De fleste tjenesteudbydere på et konkurrencebaseret marked indgår kontrakter med deres kunder, fordi det rent kommercielt er det mest hensigtsmæssige.

Forbrugertransaktioner i forbindelse med elektroniske ~~☒~~ kommunikations~~☒~~ net og tjenester er ud over bestemmelserne i nærværende direktiv underlagt kravene i gældende EF~~☒~~U~~☒~~-lovgivning til beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med kontrakter, herunder navnlig ~~Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁷³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg⁷⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder⁷⁵ og Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. Forbrugerne skal nærmere betegnet garanteres en vis retssikkerhed i kontraktforholdet med den direkte telefonitjenesteudbyder, ved at de pågældende kontrakter indeholder de kontraktmæssige betingelser og vilkår, regler om tjenstekvalitet, bestemmelser om ophævelse af kontrakten og tjenesten, erstatningsforanstaltninger og regler om bilæggelse af tvister. Hvis tjeneste-udbydere, der ikke er direkte udbydere af telefonitjenester, indgår kontrakter med forbrugerne, skal disse kontrakter også indeholde sådanne oplysninger. Hvis tjeneste-udbydere, der ikke er direkte udbydere af telefonitjenester, indgår kontrakter med forbrugerne, skal disse kontrakter også indeholde sådanne oplysninger.~~

↓ 2009/136/EF betragtning 21
(tilpasset)
⇒ ny

- (233) Bestemmelser om kontrakter ~~☒~~ i dette direktiv ~~☒~~ ⇒ bør finde anvendelse uanset det beløb, som kunden skal betale. ~~☒~~ ☒ De ~~☒~~ bør ikke alene finde anvendelse på forbrugere, men også på ~~andre slutbrugere, navnlig mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er)~~ ☒, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF, ~~☒ som måske foretrækker en kontrakt tilpasset forbrugernes behov~~ ⇒ hvis forhandlingsposition er sammenlignelig med forbrugernes, og som derfor bør nyde godt af samme beskyttelsesniveau ~~☒. For at undgå unødige administrative byrder for udbydere og kompleksiteten i at definere SMV'er bør~~ Bestemmelserne om kontrakter☒, herunder bestemmelserne i direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder, ~~☒ bør ikke~~ finde automatisk anvendelse på disse ☒ virksomheder ☒ ~~andre slutbrugere, men kun når disse anmoder herom~~ ⇒ medmindre de foretrækker at forhandle individuelle kontraktvilkår med udbydere af elektroniske kommunikationstjenester ~~☒. ⇒ I modsætning til mikrovirksomheder og små virksomheder har større virksomheder som regel en bedre forhandlingsposition og er derfor ikke afhængige af de samme oplysningskrav vedrørende kontrakter som forbrugerne. Andre bestemmelser, f.eks. om nummerportabilitet, som også er vigtige for større virksomheder, bør fortsat finde anvendelse på alle slutbrugere. ☒ Medlemsstaterne bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for i højere grad at gøre SMV'er bekendt med denne mulighed.~~

⁷³ ~~EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.~~

⁷⁴ ~~EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.~~

⁷⁵ ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF EØS-relevant tekst (EUT L 304 af 22.11.2011, s.64).~~

↓ ny

(234) De særlige forhold, der kendetegner sektoren for elektronisk kommunikation, kræver, ud over horisontale aftalebestemmelser, et begrænset antal yderligere bestemmelser om slutbrugerbeskyttelse. Slutbrugerne bør bl.a. oplyses om eventuelle kvalitetsniveauer, betingelser for tilbud og opsigelse af kontrakter, abonnement- og prisvilkår, der finder anvendelse, og takster for tjenester, som er genstand for særlige prisvilkår. Disse oplysninger er relevante for de fleste offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, men ikke for nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. For at gøre det muligt for slutbrugerne at foretage et veloplyst valg er det afgørende, at de påkrævede relevante oplysninger gives forud for kontraktens indgåelse i et klart og forståeligt sprog. Af samme grund bør udbyderne stille et resumé af de væsentlige aftalevilkår til rådighed. For at gøre det lettere at sammenligne og mindske efterlevelsensomkostningerne bør BEREC udstede en skabelon for sådanne kontraktresuméer.

(235) Efter vedtagelsen af forordning (EU) 2015/2120 er bestemmelserne i dette direktiv vedrørende oplysninger om betingelser for begrænsning af adgang til og/eller brug af tjenester og applikationer samt for trafikkontrol blevet forældede og bør ophæves.

↓ 2009/136/EF betragtning 24

⇒ ny

(236) Med hensyn til terminaludstyr bør kundekontrakten indeholde oplysninger om eventuelle restriktioner, som udbyderen måtte have pålagt brugen af udstyret, f.eks. ved at SIM-låse mobile anordninger, hvis sådanne restriktioner ikke er forbudt i henhold til den nationale lovgivning, og om eventuelle gebyrer, som måtte forfalde til betaling ved kontraktens opsigelse, uanset om denne finder sted før den fastsatte udløbsdato eller på denne dato, herunder om eventuelle omkostninger forbundet med at beholde udstyret. ⇒ Eventuelle gebyrer, der skal betales ved tidlig ophævelse af en aftale, for terminaludstyr og andre kampagnefordele, bør beregnes henholdsvis på grundlag af sædvanlige afskrivningsmetoder og på et tidsproportionalt grundlag. ⇐

↓ 2009/136/EF betragtning 25
(tilpasset)

⇒ ny

(237) ☒ Med forbehold af de materialretlige ☒ bestemmelser vedrørende sikkerhed, der påhviler udbyderen i henhold til dette direktiv, ~~I kunde bør kontrakten bør det ligeledes, uden at udbyderen dog kan forpligtes til at træffe forholdsregler ud over dem, der foreskrives i fællesskabslovgivningen,~~ fastlægges, hvilke forholdsregler udbyderen eventuelt kan træffe i tilfælde af sikkerheds- eller integritetshændelser, trusler eller sårbarheder.

↓ 2009/136/EF betragtning 32
(tilpasset)

⇒ ny

(238) Gennemskuelige, aktuelle og sammenlignelige oplysninger om tilbud og tjenester er vigtige for forbrugerne på markeder med konkurrence mellem flere tjenesteudbydere.

Slutbrugere og forbrugere af elektroniske kommunikationstjenester bør let kunne sammenligne priserne for de forskellige tjenester, der tilbydes på markedet, på grundlag af oplysninger, der offentliggøres i en let tilgængelig form. For at gøre prissammenligningen af priser og tjenester let bør de nationale tilsynsmyndigheder have mulighed for at forlange mere gennemskuelige oplysninger (herunder om takster, servicekvalitet, begrænsninger på leveret terminaludstyr, forbrugsmønstre og andre relevante statistiske oplysninger) af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og/eller -net, med undtagelse af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Et sådant krav bør tage behørigt hensyn til disse nets eller tjenesters egenskaber. De nationale tilsynsmyndigheder bør også sikre, at tredjeparter har ret til gratis at benytte offentligt tilgængelige oplysninger, der er udsendt af sådanne virksomheder, med henblik på at udbyde sammenligningsværktøjer. De nationale tilsynsmyndigheder bør også selv kunne stille prisoversigter til rådighed, navnlig når markedet ikke har sørget for det gratis eller til en rimelig pris. Virksomhederne bør ikke have ret til betaling for brugen af oplysninger, hvor disse allerede er offentliggjort og dermed henhører under det offentlige domæne. Desuden bør slutbrugerne og forbrugerne, før de køber en tjeneste, have fyldestgørende oplysninger om prisen på og arten af den tilbudte tjeneste, navnlig hvis der lægges ekstragebyrer på et frikaldsnummer. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne forlange, at sådanne oplysninger som generel regel videreformidles, og for visse af tilsynsmyndighederne fastsatte tjenestekategoriers vedkommende, at de formidles umiddelbart forud for etablering af opkaldet, medmindre andet er fastsat i den nationale lovgivning. De nationale tilsynsmyndigheder bør, når de fastsætter de opkaldskategorier, der kræver prisoplysning forud for etablering, tage behørigt hensyn til tjenestens art, de prisvilkår, der finder anvendelse herpå, og spørgsmålet om, hvorvidt den tilbydes af en udbyder, som ikke udbyder elektroniske kommunikationstjenester. Virksomhederne bør også, hvis medlemsstaterne kræver det, give abonnenterne almennyttige oplysninger udarbejdet af de relevante offentlige myndigheder, bl.a. om de mest almindelige overtrædelser og om, hvilke retlige følger de kan få, jf. dog direktiv 2000/31/EF (direktivet om elektronisk handel).

↓ ny

- (239) Slutbrugere er ofte ikke opmærksomme på omkostningerne ved deres forbrugsadfærd eller har svært ved at vurdere deres tids- eller dataforbrug, når de bruger elektroniske kommunikationstjenester. For at øge gennemsigtigheden og muliggøre bedre kontrol med deres kommunikationsforbrug er det vigtigt at give slutbrugerne faciliteter til i tide at overvåge deres forbrug.
- (240) Uafhængige sammenligningsværktøjer såsom websteder udgør et effektivt middel for slutbrugerne til at vurdere fordelene ved forskellige udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og til at indhente upartiske oplysninger, navnlig ved at sammenligne priser, takster og kvalitetsparametre på ét sted. Sådanne redskaber bør sigte på at give oplysninger, som både er klare, præcise, fuldstændige og omfattende. De bør sigte mod at omfatte den bredest mulige vifte af tilbud for at give et repræsentativt overblik, samtidig med at de dækker en betydelig del af markedet. De oplysninger, der gives via sådanne værktøjer, bør være troværdige, upartiske og gennemsigtige. Slutbrugerne bør informeres om, at der findes sådanne værktøjer.

Medlemsstaterne bør sikre, at slutbrugerne har gratis adgang til mindst et sådant værktøj i deres respektive områder.

- (241) De uafhængige sammenligningsværktøjer bør være operationelt uafhængige af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. De kan være drevet af private virksomheder eller af eller på vegne af kompetente myndigheder, men bør drives i henhold til bestemte kvalitetskriterier, herunder bør der stilles krav om at levere oplysninger om deres ejere, give præcise og ajourførte oplysninger, angive tidspunktet for den seneste ajourføring, fastsætte klare, objektive kriterier for sammenligningen og inddrage en bred vifte af tilbud på offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, der ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og som dækker en betydelig del af markedet. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte hvor ofte sammenligningsværktøjerne skal gennemgå og ajourføre de oplysninger, som de formidler til slutbrugerne, under hensyntagen til hvor ofte udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, almindeligvis ajourfører deres oplysninger om takster og kvalitet. Hvis der kun er et værktøj i en medlemsstat, og det værktøj tages ud af drift eller ikke længere lever op til kvalitetskriterierne, bør medlemsstaten sikre, at slutbrugerne inden for rimelig tid har adgang til et andet sammenligningsværktøj på nationalt plan.

↓ 2009/136/EF betragtning 26
(tilpasset)
⇒ ny

- (242) De ~~relevante nationale~~ ⇒ kompetente ⇐ myndigheder bør, af hensyn til at tage fat om spørgsmål af relevans for almenheden for så vidt angår brug af ⇒ offentligt tilgængelige elektroniske ⇐ kommunikationstjenester samt for at tilskynde beskyttelsen af andres rettigheder og frihedsrettigheder, med tjenesteudbydernes bistand kunne udarbejde almennyttige oplysninger om brugen af sådanne tjenester og foranledige sådanne oplysninger videreformidlet. Dette kunne omfatte oplysninger til almenheden ⇒ om de hyppigst forekommende overtrædelser og deres retlige konsekvenser, f.eks. ⇐ om overtrædelse af reglerne om ophavsret, anden ulovlig anvendelse og formidling af skadeligt indhold og vejledning om og metoder til beskyttelse mod de risici, der kan true den personlige sikkerhed, f.eks. i forbindelse med videregivelse af personoplysninger under visse omstændigheder, samt privatlivets fred og personlige data, samt oplysninger om tilgængeligheden af let anvendelig og konfigurerbar software eller softwareoptioner, som gør det muligt at beskytte børn eller sårbare personer. Disse oplysninger kunne koordineres ved hjælp af samarbejdsproceduren i ~~artikel 33, stk. 3, i~~ ☒ dette ☒ direktiv ~~2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~. Sådanne almennyttige oplysninger bør ajourføres, når det er påkrævet, og bør forelægges ~~på~~ let forståelige ~~trykte og elektroniske~~ formater som fastlagt af de enkelte medlemsstater og på de nationale offentlige myndigheders websider. De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge udbydere at videreformidle disse standardiserede oplysninger til alle deres kunder på en efter de nationale tilsynsmyndigheders opfattelse hensigtsmæssig måde. ~~De pågældende oplysninger bør ligeledes medtages i kontrakter, hvis medlemsstaterne kræver det.~~ Videreformidlingen af sådanne oplysninger bør imidlertid ikke være forbundet med for stor en byrde for virksomhederne. Medlemsstaterne bør kræve, at denne

videreformidling sker under anvendelse af de midler, som virksomhederne sædvanligvis benytter i deres kommunikation med ~~abbonenter~~ ⇒ slutbrugerne ⇐.

↓ 2009/136/EF betragtning 31
(tilpasset)

- (243) Hvis der ikke findes relevante ~~fællesskabs~~ ☒ EU ☒-retlige bestemmelser, betragtes indhold, applikationer og tjenester som lovlige eller skadevoldende i overensstemmelse med nationale materielle og processuelle regler. Det er en opgave for medlemsstaterne, ikke for udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, ud fra gældende ret at tage stilling til, om indhold, applikationer eller tjenester er lovlige eller skadevoldende. ~~Ramme~~ ☒ Dette ☒ direktivet og ☒ e-datadirektivet 2002/58/EU ☒ ~~særdirektiverne~~ finder anvendelse, medmindre andet er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel,⁷⁶ som bl.a. indeholder en regel om ren videreformidling ("mere conduit") for mellemliggende tjenesteydere, som defineret deri.

↓ 2002/22/EF betragtning 31
(tilpasset)
⇒ ny

- (244) ~~Slutbrugerne bør have adgang til offentligt tilgængelige oplysninger om kommunikationstjenester. Medlemsstaterne skal kunne overvåge kvaliteten af de tjenester, der udbydes inden for landets grænser. De nationale tilsynsmyndigheder skal~~ ☒ bør bemyndiges til at overvåge kvaliteten af tjenesterne ☒ systematisk ☒ og til systematisk at ☒ kunne indsamle oplysninger om kvaliteten af ~~de tjenesterne, der udbydes på deres område,~~ ☒, herunder oplysninger om levering af tjenester til brugere med handicap. ☒ ☒ Disse oplysninger bør indsamles ☒ baseret på kriterier, der gør det muligt at sammenligne oplysningerne mellem tjenesteudbydere og mellem medlemsstater. Virksomheder, der udbyder ☒ elektroniske ☒ kommunikationstjenester og driver virksomhed på et marked med fri konkurrence, må forventes at gøre passende og ajourførte oplysninger om deres tjenester offentligt tilgængelige, eftersom de har en forretningsmæssig interesse heri. De nationale tilsynsmyndigheder skal dog alligevel kunne kræve, at sådanne oplysninger offentliggøres, såfremt de ikke tilstrækkeligt effektivt er bragt til offentlighedens kendskab. ⇒ De nationale tilsynsmyndigheder bør også fastsætte de målemetoder, som tjenesteudbydere skal anvende for at forbedre sammenligneligheden af de formidlede data. For at fremme sammenligneligheden på tværs af EU og mindske efterlevelseseftersøgningsomkostningerne bør BEREC vedtage retningslinjer om relevante tjenestekvalitetsparametre, som de nationale tilsynsmyndigheder bør tage størst muligt hensyn til. ⇐

⁷⁶

EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

- (245) Forbrugerne bør kunne træffe velinformerede valg og skifte udbydere, når det er i deres interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet. Det er afgørende at sikre, at det kan gøres ~~uden~~ dette ~~uden~~ hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art, herunder aftalevilkår, procedurer, afgifter osv. Dette hindrer ikke, at ~~virksomheder~~ ~~i~~ forbrugeraftaler kan ~~indeholde bestemmelser om~~ ~~fastsætte~~ rimelige mindsteperioder ~~på op til 24 måneder~~ for aftalens løbetid. Medlemsstater bør imidlertid have mulighed for at fastsætte en kortere maksimal varighed i lyset af nationale forhold såsom konkurrenceniveauet og stabiliteten af investeringer i net. Forbrugerne kunne tænkes uafhængigt af aftalen om elektroniske kommunikationstjenester at foretrække og nyde godt af en længere tilbagebetalingsperiode for fysiske forbindelser. Sådanne forbrugerforpligtelser kan spille en vigtig rolle med hensyn til at lette udbredelsen af netforbindelser med meget høj kapacitet hen til eller meget tæt på slutbrugers ejendom, herunder gennem efterspørgselsaggregeringsordninger, der giver netinvestorer mulighed for at reducere de opstartsrisici, der er forbundet med udbredelse. Forbrugernes ret til at skifte mellem udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som fastsat i dette direktiv, bør ikke begrænses af sådanne tilbagebetalingsperioder i aftaler om fysiske forbindelser.

~~Nummerportabilitet er en afgørende faktor, som letter forbrugernes valg og fremmer effektiv konkurrence på markeder for elektronisk kommunikation og bør derfor gennemføres med mindst mulig forsinkelse, således at nummeret aktiveres og bliver funktionelt inden for en frist på én arbejdsdag, og brugeren dermed ikke må undvære den pågældende tjeneste i mere end én arbejdsdag. De kompetente nationale myndigheder kan fastlægge den globale proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter og den teknologiske udvikling. Erfaringerne i visse medlemsstater har vist, at der er risiko for, at forbrugerne påtvinges et udbyderskift, uden at de har givet deres samtykke hertil. Skønt dette er et anliggende, der først og fremmest bør henhøre under de retshåndhavende myndigheder, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre det minimum af forholdsmæssige foranstaltninger herunder passende sanktioner vedrørende udbyderskift, der er nødvendigt for at minimere sådanne risici, og at sikre, at forbrugerne beskyttes under hele udbyderskiftet uden at gøre processen mindre attraktiv for dem.~~

- (246) Forbrugerne bør være i stand til at opsig deres kontrakt uden omkostninger, også i tilfælde af automatisk forlængelse efter udløbet af den oprindelige kontraktperiode.
- (247) Enhver ændring af de kontraktvilkår, der pålægges af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, til skade for slutbrugeren, f.eks. hvad angår gebyrer, takster, begrænsning af datamængden, datahastigheden, dækningen eller behandlingen af personoplysninger, bør anses for at give slutbrugeren ret til at ophæve kontrakten uden at blive pålagt nogen omkostninger, selv hvis sådanne ændringer også indebærer fordele.

(248) Det er afgørende for at gøre konkurrencen i et konkurrencepræget miljø effektivt, at der er mulighed for at skifte udbyder. Det forventes at øge slutbrugernes tryghed ved at skifte udbyder og gøre dem mere villige til at deltage aktivt i konkurrenceprocessen, at der er gennemsigtige, præcise og rettidige oplysninger om udbyderskifte til rådighed. Tjenesteudbyderne bør sikre tjenestens kontinuitet, så slutbrugerne har mulighed for at skifte udbyder uden at blive hæmmet af risikoen for, at tjenesten er utilgængelig.

↓ 2002/22/EF betragtning 40
(tilpasset)
⇒ ny

(249) Nummerportabilitet spiller en nøglerolle med hensyn til at øge forbrugernes valgmuligheder og skabe reel konkurrence på ~~det liberaliserede konkurrenceprægede telemarked~~ ⇒ markeder for elektronisk kommunikation. ⇐ ~~ved at give Slutbrugere,~~ der anmoder herom, bør have mulighed for at beholde deres nummer eller numre i det offentlige telefonnet, uanset hvilken ~~organisation~~ ☒ virksomhed ☒, der udbyder tjenesten ~~til brugerne~~. Nummerportabilitet mellem det offentlige fastnet og mobilnettet er ikke omfattet af direktivet. Medlemsstaterne kan dog anvende bestemmelser om nummerportabilitet mellem net, der udbyder tjenester på faste steder, og mobilnet.

↓ 2002/22/EF betragtning 41

(250) Nummerportabilitet styrkes i betydelig grad, når såvel slutbrugerne, der tager deres numre med sig, og slutbrugere, der ringer til disse, har adgang til transparente takstoplysninger. De nationale tilsynsmyndigheder bør, som led i implementeringen af nummerportabilitet, hvor det er muligt, fremme relevant taksttransparens.

↓ 2002/22/EF betragtning 42

(251) De nationale tilsynsmyndigheder kan, når de sikrer, at prissætningen af samtrafik i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, også tage hensyn til tilgængelige priser på sammenlignelige markeder.

↓ 2009/136/EF betragtning 47
(tilpasset)
⇒ ny

(252) ~~Forbrugerne bør kunne træffe velinformerede valg og skifte udbyder, når det er i deres interesse, således at de kan få fuldt udbytte af konkurrencen på markedet. Det er afgørende at sikre, at det kan gøres uden hindringer af juridisk, teknisk eller praktisk art, herunder aftalevilkår, procedurer, afgifter osv.~~ Nummerportabilitet er en afgørende faktor, som letter forbrugernes valg og fremmer effektiv konkurrence på markeder for elektronisk kommunikation og bør derfor gennemføres med mindst mulig forsinkelse, således at nummeret aktiveres og bliver funktionelt inden for en frist på én arbejdsdag, og brugeren dermed ikke må undvære den pågældende tjeneste i mere end én arbejdsdag. ☒ For at understøtte etstedsbestilling og for at fremme gnidningsløst udbyderskifte for slutbrugerne bør skifteprocessen styres af den modtagende udbyder af elektronisk kommunikation til offentligheden. ☒ De ~~kompetente~~ nationale ~~⇒ tilsyns~~ myndigheder kan fastlægge den ~~globale overordnede~~ proces for porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter og den

teknologiske udvikling. Erfaringerne i visse medlemsstater har vist, at der er risiko for, at forbrugerne påtvinges et udbyderskift, uden at de har givet deres samtykke hertil. Skønt dette er et anliggende, der først og fremmest bør henhøre under de retshåndhævende myndigheder, bør det være muligt for medlemsstaterne at indføre det minimum af forholdsmæssige foranstaltninger herunder passende sanktioner vedrørende udbyderskift, der er nødvendigt for at minimere sådanne risici, og at sikre, at forbrugerne beskyttes under hele udbyderskiftet uden at gøre processen mindre attraktiv for dem.

↓ ny

(253) Pakker, der indeholder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, og andre tjenester såsom lineær spredning eller varer såsom apparater er blevet mere og mere udbredt og udgør en vigtig faktor i konkurrencen. Selv om de ofte indebærer fordele for slutbrugerne, kan de gøre det sværere eller bekosteligt at skifte udbyder og øge risikoen for "fastlåsnings" til en kontrakt. I tilfælde, hvor der gælder forskellige kontraktlige regler for de forskellige tjenester i pakken vedrørende ophævelse af kontrakten og udbyderskifte, og for enhver kontraktlig forpligtelse vedrørende erhvervelse af produkter, som indgår i en pakke, er forbrugerne reelt hæmmede, hvad angår deres ret efter dette direktiv til at skifte til konkurrencedygtige tilbud på hele pakken eller dele af den. Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende kontrakter, gennemsigtighed, kontrakternes varighed og opsigelse og udbyderskifte bør derfor finde anvendelse på alle dele af en pakke, undtagen når andre regler, der finder anvendelse på de dele af pakken, der ikke er elektronisk kommunikation, er mere fordelagtige for forbrugeren. Andre kontraktuelle forhold, f.eks. vedrørende foranstaltninger i tilfælde af manglende overensstemmelse med aftalen, bør være omfattet af de regler, der finder anvendelse på de respektive dele af pakken, f.eks. af reglerne i aftaler om salg af varer eller levering af digitalt indhold. Af samme grund bør forbrugerne ikke blive låst fast i et forhold til en udbyder via en kontraktuel de facto-forlængelse af den oprindelige kontraktperiode.

↓ 2009/136/EF betragtning 23
(tilpasset)
⇒ ny

(254) Udbydere af ~~elektroniske~~ ⇒ nummerbaserede interpersonelle ⇐ kommunikationstjenester, ~~som omfatter opkald,~~ ⇒ er forpligtede til at give adgang til beredskabstjenester via alarmkommunikationer. ⇐ ⇒ Under ekstraordinære omstændigheder, navnlig grundet manglende teknisk gennemførlighed, er disse måske ikke i stand til at levere adgang til beredskabstjenester eller lokalisering af den kaldende part eller begge dele. I sådanne tilfælde bør de på passende vis oplyse deres kunder herom i kontrakten. ⇐ ~~bør sørge for, at deres kunder får tilstrækkelige informationer om, hvorvidt der ydes adgang til alarmtjenester, og om eventuelle begrænsninger af tjenesten (f.eks. en begrænsning med hensyn til opkaldslokaliseringsfaciliteter og rutning af nødopkald).~~ Sådanne udbydere bør også give deres kunder klare og gennemskuelige oplysninger i den oprindelige kontrakt og ⇒ ajourføre dem ⇐ i forbindelse med enhver ændring af ~~den udbudte~~ ⇒ leveringen af adgang til nød⇐tjenester, f.eks. i fakturaeringsoplysningerne til kunden. Disse oplysninger bør omfatte enhver begrænsning i territorial dækning baseret på planlagte

tekniske driftsparametre for ⇨kommunikations⇨tjenesten og den tilgængelige infrastruktur. Ydes tjenesten ikke over ~~et koblet telefonnet~~ ⇨ en forbindelse, som er opsat til at give en bestemt tjenestekvalitet ⇨, bør oplysningerne også omfatte pålidelighedsniveauet for adgang og for lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i forhold til en tjeneste ydet over ~~en koblet telefonnet~~ ⇨ sådan forbindelse ⇨, under hensyntagen til den eksisterende teknologi og de gældende kvalitetsstandarder samt tjenestekvalitetsparametrene i ☒ dette ☒ direktiv ~~2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~.

↓ 2009/140/EF betragtning 22
(tilpasset)

- (255) I overensstemmelse med målene for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder bør regelsættet sikre, at alle brugere, herunder handicappede slutbrugere, ældre og brugere med særlige sociale behov, har nem adgang til tjenester af høj kvalitet og til en overkommelig pris. Ifølge erklæring nr. 22, der er knyttet som bilag til slutakten til Amsterdamtraktaten, skal ~~Fællesskabets~~ EU's institutioner i forbindelse med udarbejdelsen af foranstaltninger i henhold til artikel ~~95 i traktaten~~ ☒ 114 i TEUF ☒ tage hensyn til handicappedes behov.

↓ ny

- (256) Slutbrugere bør fra ethvert apparat, som muliggør brugen af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, kunne få adgang til beredskabstjenester gennem gratis alarmkommunikationer og uden at skulle benytte betalingsmidler, også når de benytter roamingtjenester i en medlemsstat. Ved alarmkommunikationer forstås kommunikationsmidler, der ikke kun omfatter talekommunikation, men også SMS, beskedtjenester, video eller andre former for kommunikation, hvormed man i en medlemsstat kan få adgang til beredskabstjenester. Alarmkommunikationer kan udløses på vegne af en person af det køretøjsmonterede eCall-system, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/758/EU⁷⁷.
- (257) Medlemsstaterne bør sikre, at virksomheder, der udbyder nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester til slutbrugere, leverer pålidelig og nøjagtig adgang til beredskabstjenester under hensyn til nationale specifikationer og kriterier. I tilfælde hvor den nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjeneste ikke leveres via en forbindelse, som er opsat til at give en bestemt servicekvalitet, er tjenesteudbyderen måske ikke i stand til at sikre, at nødopkald foretaget via dennes tjeneste dirigeres til den mest passende alarmcentral med samme pålidelighed. For sådanne netuafhængige virksomheder, navnlig virksomheder som ikke er integreret med en udbyder af et offentligt kommunikationsnet, er det måske ikke altid teknisk muligt at levere lokaliseringsoplysninger om den kaldende part. Medlemsstaterne bør sikre, at der indføres standarder til sikring af præcis og pålidelig routing og forbindelse til beredskabstjenesterne så hurtigt som muligt for at gøre det muligt for netuafhængige udbydere af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester

⁷⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 77).

at opfylde de forpligtelser, der vedrører adgang til beredskabstjenester og levering af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, på et niveau, der er sammenligneligt med det, der kræves af andre leverandører af sådanne kommunikationstjenester.

↓ 2002/22/EF betragtning 36
(tilpasset)

~~Det er vigtigt, at brugerne kan benytte det fælles europæiske alarmnummer »112« samt eventuelle andre nationale alarmnumre gratis fra en hvilken som helst telefon, herunder også offentlige betalingstelefoner, uden at skulle bruge nogen form for betaling. Medlemsstaterne er tidligere blevet pålagt at træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger, som af hensyn til den nationale tilrettelæggelse af alarmtjenesterne er bedst egnet til at sikre, at opkald til dette nummer besvares og håndteres på tilfredsstillende vis. Hvis alarmtjenesterne, i det omfang det er teknisk muligt, får mulighed for nummervisning, vil de kunne beskytte brugerne af »112«-tjenesterne bedre, og det vil øge sikkerheden og hjælpe alarmtjenesterne med at udføre deres opgaver, forudsat at det sikres, at opkald og tilhørende oplysninger fremføres til alarmtjenesterne. Modtagelsen og brugen af sådanne oplysninger bør ske i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning om behandling af personoplysninger. Modtagelsen og brugen af sådanne oplysninger bør ske i overensstemmelse med den relevante fællesskabslovgivning om behandling af personoplysninger. Det vil også medvirke til at øge sikkerheden for europæiske borgere, der benytter sig af alarmnummer "112".~~

↓ 2002/22/EF betragtning 37
(tilpasset)

~~Let adgang til det internationale telefonnet er af største betydning både for de europæiske borgere og for europæisk erhvervsliv. "00" anvendes allerede som det normale udlandspræfiks ved telefonopkald i EF. Det er muligt at indføre eller opretholde særordninger for lokale telefonopkald mellem to medlemsstater, der støder op til hinanden. ITU har i overensstemmelse med ITU's anbefaling E.164 tildelt det europæiske telefonnummereringsområde (ETNS) præfikset »3883«. For at kunne sikre, at opkald til ETNS får forbindelse, bør virksomheder, der driver offentlige telefonnet, sikre, at opkald, der anvender »3883«, bliver direkte eller indirekte sammenkoblet med netværk, der betjener ETNS-tjenester, som specificeret i relevante ETSI-standarder. Sådanne opkoblings-/samtrafikordninger bør være omfattet af bestemmelserne i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet)⁷⁸.~~

↓ 2009/136/EF betragtning 41

(258) Medlemsstaterne bør træffe særlige foranstaltninger for at sikre, at beredskabsalarmtjenesterne, herunder 112, er lige så tilgængelige for handicappede, herunder døve, hørehæmmede, talehæmmede og døv-blinde slutbrugere, som for andre. Det kan betyde, at der skal tilvejebringes særligt terminaludstyr for hørehæmmede brugere, tekstformidlingstjenester eller andet specifikt udstyr.

⁷⁸

Se side 7 i dette EFT.

↓ 2009/136/EF betragtning 39
(tilpasset)
⇒ ny

(259) ~~Det bør være muligt for slutbrugerne at kalde og få adgang til alarmtjenester via enhver telefonitjeneste, der kan etablere taleopkald ved hjælp af et eller flere numre i nationale telefonnummerplaner. De medlemsstater, der benytter nationale alarmnumre ved siden af 112, bør kunne pålægge virksomhederne tilsvarende forpligtelser til at give adgang til sådanne nationale alarmnumre. Beredskabsmyndighederne bør kunne behandle og besvare opkald til nummer 112 mindst lige så hurtigt og effektivt som opkald til nationale alarmnumre.~~ Det er vigtigt, at 112 bliver mere kendt, da det vil øge beskyttelsen og sikkerheden for borgere, der rejser i Unionen. Borgerne bør ved rejse i en hvilken som helst medlemsstat således bringes på det rene med, navnlig gennem oplysninger på opslag i internationale busterminaler, banegårde, havne og lufthavne samt i telefonbøger, ~~telefonbokse og abonnements~~ ⇒ slutbruger- ⇐ og faktureringsmateriale, at 112 kan benyttes som fælles alarmnummer i hele ~~Fællesskabet~~ ⇔ Unionen ⇔. Det er først og fremmest medlemsstaterne, som er ansvarlige herfor, men Kommissionen bør fortsat både støtte og supplere medlemsstaternes initiativer med henblik på at øge kendskabet til 112 og foretage regelmæssige evalueringer af offentlighedens kendskab til dette nummer. ~~Pligten til at stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed bør styrkes for at yde borgerne bedre beskyttelse. Specielt bør virksomhederne stille stedbestemmelsesdata til rådighed for alarmtjenester, så snart opkaldet når frem til den pågældende tjeneste, uanset hvilken teknologi der anvendes. For at gøre det muligt at følge med den teknologiske udvikling, herunder udviklingen hen imod stadig mere præcise lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der kan sikre effektiv adgang til 112-tjenester i Fællesskabet til gavn for borgerne. Sådanne foranstaltninger bør ikke skade den måde, hvorpå medlemsstaternes alarmtjenester er strukturerede.~~

↓ ny

(260) Lokaliseringsoplysninger om den kaldende part øger beskyttelsesniveauet og sikkerheden for slutbrugere og hjælper alarmtjenesterne med at udføre deres opgaver, forudsat at det nationale system af alarmcentraler garanterer, at alarmkommunikation og tilhørende data fremføres til beredskabstjenesterne. Modtagelsen og brugen af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør ske i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning om behandling af personoplysninger. Virksomheder, der leverer netbaseret lokalisering, bør stille lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabstjenester, så snart opkaldet når frem til den pågældende tjeneste, uanset hvilken teknologi der anvendes. Imidlertid har lokaliseringsteknologier baseret på mobiltelefoner vist sig at være betydelig mere præcise og omkostningseffektive på grund af tilgængeligheden af data fra EGNOS og satellitnavigationssystemet Galileo samt andre globale satellitnavigationssystemer og wi-fi-data. Lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, der stammer fra mobiltelefoner, bør derfor supplere netbaserede lokaliseringsoplysninger, selv hvis lokalisering på grundlag af data fra mobiltelefoner først bliver tilgængelig, efter at alarmkommunikationen er etableret. Medlemsstaterne bør sikre, at alarmcentralen er i stand til at uddrage og håndtere de tilgængelige oplysninger om den kaldende part. Etableringen og overførslen af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør

være omkostningsfri for både slutbrugeren og den myndighed, der håndterer alarmkommunikationen, uanset midlet til etablering, f.eks. via mobiltelefonen eller nettet, eller fremsendelsesmidlet, f.eks. via talekanal, SMS eller IP-baseret.

- (261) For at følge den teknologiske udvikling med hensyn til præcise lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, lige adgang for slutbrugere med handicap og routing af opkald til den mest passende alarmcentral bør Kommissionen have beføjelse til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at sikre foreneligheden, interoperabiliteten, kvaliteten og kontinuiteten af alarmkommunikation i Unionen. Disse foranstaltninger kan bestå i funktionelle bestemmelser, hvorved forskellige parter rolle i kommunikationskæden fastlægges, f.eks. Udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, operatører af elektroniske kommunikationsnet og alarmcentraler samt tekniske bestemmelser, hvorved de tekniske midler til at opfylde de funktionelle bestemmelser fastlægges. Sådanne foranstaltninger bør ikke skade den måde, hvorpå medlemsstaternes beredskabstjenester er strukturerede.

↓ 2009/136/EF betragtning 36
(tilpasset)
⇒ ny

- (262) De relevante nationale myndigheder bør for at sikre, at handicappede slutbrugere kan udnytte konkurrencen og de samme valgmuligheder mellem tjenesteudbydere som de fleste slutbrugere, om nødvendigt og på baggrund af de nationale forhold præcisere de forbrugerbeskyttelseskrav ⇒ for slutbrugere med handicap ⇐, som skal opfyldes af de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. Sådanne krav kan bl.a. omfatte krav om, at virksomhederne sikrer, at handicappede slutbrugere udnytter deres tjenester på tilsvarende vilkår og betingelser, herunder priser, ~~og~~ takster ⇒ og kvalitet ⇐, som deres øvrige slutbrugere, uanset de ekstraomkostninger, som ~~de~~ ⇐ disse virksomheder ⇐ måtte pådrage sig. Yderligere krav kan relatere sig til engrosordninger mellem virksomheder. ⇒ For at undgå at skabe en uforholdsmæssig stor byrde for tjenesteyderne bør de nationale tilsynsmyndigheder kontrollere, om målene om lige adgang og valgmuligheder faktisk kan opnås uden sådanne foranstaltninger. ⇐

↓ ny

- (263) I tillæg til foranstaltningerne om rimelige priser for brugere med handicap, som er fastsat i dette direktiv, fastsættes der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xxx/YYYY/EU om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser flere obligatoriske krav til harmoniseringen af et antal tilgængelighedsegenskaber for brugere med handicap, der benytter elektroniske kommunikationstjenester og tilhørende forbrugerterminaludstyr. Derfor er den tilsvarende forpligtelse i dette direktiv, hvorved medlemsstaterne blev pålagt at fremme tilgængeligheden af terminaludstyr til handicappede brugere, forældet og bør ophæves.

↓ 2002/22/EF betragtning 35
(tilpasset)

- (264) ☒ Der er opstået reel konkurrence med hensyn til ☒ Nummeroplysningstjenester og abonnementsfortegnelser ☒ bl.a. i medfør af artikel 5 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF⁷⁹ ☒. ~~er allerede underlagt fri konkurrence. Bestemmelserne i dette direktiv supplerer bestemmelserne i direktiv 97/66/EF ved at give abonnenterne ret til at få deres personlige oplysninger optaget i en trykt eller elektronisk abonnentfortegnelse~~ ☒ For at opretholde denne situation med reel konkurrence bør ☒ Alle tjenesteudbydere, der tildeler deres ~~abbonenter~~ ☒ slutbrugere ☒ telefonnumre, ~~har~~ ☒ fortsat have ☒ pligt til at stille alle relevante oplysninger til rådighed på en hensigtsmæssig, omkostningsbaseret og ikke-diskriminerende måde.

↓ ny

- (265) Slutbrugere bør oplyses om deres ret til at bestemme, om de ønsker at indgå i en abonnementsfortegnelse eller ej. Udbydere af nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester bør respektere slutbrugernes beslutning, når de giver nummeroplysningstjenester adgang til data. I artikel 12 i direktiv 2002/58/EF sikres slutbrugernes ret til privatlivets fred, for så vidt angår optagelsen af deres personoplysninger i en offentlig abonnentfortegnelse.

↓ 2002/22/EF betragtning 32
(tilpasset)

- (266) Slutbrugere ~~og forbrugere~~ skal kunne stole på, at alt udstyr, der sælges i ~~EF~~ ☒ Unionen ☒ til modtagelse af digital-~~tv~~TV, er indbyrdes kompatibelt. Medlemsstaterne skal kunne sikre, at sådant udstyr overholder et minimum af harmoniserede standarder. Disse standarder kan tilpasses løbende i takt med den teknologiske og markedsmæssige udvikling.

↓ 2002/22/EF betragtning 33
(tilpasset)
⇒ ny

- (267) Det er ønskeligt, at forbrugere opnår den højeste grad af tilslutningsmuligheder til digitale fjernsynsapparater. Interoperabilitet er et koncept, der udvikler sig på dynamiske markeder. Standardiseringsorganer bør gøre deres yderste for at sikre, at relevante standarder udvikler sig i takt med den pågældende teknologi. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at der er stik på ☒ digitale ☒ fjernsynsapparater, der kan overføre alle nødvendige elementer i et digitalt signal, herunder audio- og videosignaler, adgangsstyringsinformation, serviceoplysninger, oplysninger om programmeringsgrænseflader for applikationer (API) og kopibeskyttelsesinformation. Direktivet ☒ bør ☒ ~~sikre~~ derfor sikre, at ~~digitale fjernsynsapparaters åbne grænseflades~~ funktionalitet ☒ tilhørende og/eller implementeret i stik ☒ ikke begrænses af netoperatører, tjenesteudbydere eller udstyrsfabrikanter, og ~~at den~~

⁷⁹

Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 249 af 17.9.2002, s. 21).

fortsætter med at udvikle sig i takt med den teknologiske udvikling. Med hensyn til visning og udformning af digitale interaktive ⇨ forbundne ⇨ tv-tjenester må det anses for at være til gavn for forbrugerne, at der etableres en fælles standard baseret på markedskræfterne. Til at fremme en sådan udvikling kan medlemsstaterne og Kommissionen tage politiske initiativer i overensstemmelse med traktaten.

↓ 2009/136/EF betragtning 38
(tilpasset)

- (268) ~~Nummeroplysningstjenester bør leveres og leveres også ofte på konkurrenceprægede markedsvilkår i henhold til artikel 5 i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og tjenester⁸⁰. Foranstaltninger i engrosledet til sikring af medtagelse af slutbrugerdata (både fra fastnet og mobilnet) i databaser bør overholde kravene til beskyttelse af personoplysninger ☒ i henhold til direktiv 95/46/EF, der vil blive erstattet af forordning (EU) 2016/679⁸¹ den 25. maj 2018 ☒, herunder artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation). Der bør indføres omkostningsorienteret levering af disse data til tjenesteudbydere, idet medlemsstaterne bør gives mulighed for at etablere en central mekanisme til levering af omfattendefyldestgørende samlet information til udbydere af nummerfortegnelser, og drages omsorg for netadgang på rimelige og gennemsigtige vilkår for at sikre, at slutbrugerne fuldt ud kan drage fordel af konkurrence, ~~idet det endelige mål er afskaffelse af ☒~~ hvilket i vidt omfang har gjort det muligt at afskaffe ☒ regulering af disse tjenester i detaileddet og tilvejebringelse af tilbud om nummeroplysningstjenester på rimelige og gennemsikkelige vilkår.~~

↓ ny

- (269) Efter at forsyningspligten for nummeroplysningstjenester er ophævet, og da der findes et velfungerende marked for sådanne tjenester, er der ikke længere behov for at sikre adgangsretten til nummeroplysningstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder bør dog fortsat kunne indføre forpligtelser og betingelser for virksomheder, der kontrollerer adgangen til slutbrugerne, således at adgangen til og konkurrencen på dette marked opretholdes.

↓ 2002/22/EF betragtning 43
(tilpasset)
⇒ ny

- (270) ~~Medlemsstaterne har på nuværende tidspunkt overdraget visse fordelingspligter (»must carry«) til net, der er etableret med henblik på fremføring af radio- og tv-programmer til offentligheden. Medlemsstaterne bør kunne pålægge virksomheder i deres retsområde en rimelige forpligtelser sendeligt for at tilgodese velbegrundede politiske hensyn, men en sådan pligt bør kun pålægges i den udstrækning, det er~~

⁸⁰ ~~EFT L 249 af 17.9.2002, s. 21~~

⁸¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

nødvendigt for at virkeliggøre almennyttige målsætninger, som medlemsstaterne nøje har fastlagt i overensstemmelse med Fællesskabets ~~EU-~~ ☐ lovgivningen, og den bør være rimelig ☐ og ☐ transparent ~~og revideres med regelmæssige mellemrum.~~ Der kan anvendes lovfæstede »must carry«-☐-forpligtelser for nærmere bestemte radio- og tv-kanaler samt supplerende tjenester, der udbydes af en nærmere bestemt medietjenesteudbyder. ☐ ~~En~~ af medlemsstaterne pålagt fordelingspligt skal være rimelig; dvs., at den skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent på baggrund af klart definerede målsætninger i almenhedens interesse. ☐ Medlemsstaterne bør give en objektiv begrundelse for de »must carry«-forpligtelser, som de pålægger i deres nationale ret, så det sikres, at sådanne forpligtelser er transparente, står i et rimeligt forhold til målet og er klart afgrænsede. Forpligtelserne bør tilrettelægges på en måde, der giver tilstrækkelige incitamenter til effektive infrastrukturinvesteringer. Forpligtelserne bør tages op til nyvurdering mindst hvert femte år med det formål at føre dem ajour med den teknologiske og markedsmæssige udvikling og at sikre, at de fortsat står i et rimeligt forhold til de tilstræbte mål. ~~og den~~ ☐ Forpligtelserne ☐ kan eventuelt indeholde en bestemmelse om en afpasset godtgørelse. ~~Sådanne »must carry«-forpligtelser kan omfatte transmission af tjenester, der er specielt beregnet på at sikre handicappede brugere behørig adgang.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 44
(tilpasset)
☐ ny

- (271) Net, der bruges til fordeling af radio- og fjernsynsudsendelser til offentligheden omfatter kabel-tv-, ☐ IPTV-, ☐ satellit- og jordbaserede sendernet. De kan også omfatte andre net, hvis et betydeligt antal slutbrugere anvender sådanne net som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-udsendelser. ☐ »Must carry«-forpligtelser kan omfatte transmission af tjenester, der er specielt beregnet på at sikre ☐ handicappede ☐ brugere ☐ med handicap ☐ behørig adgang. Som følge heraf kan supplerende tjenester bl.a. omfatte tjenester med det formål at lette adgangsmulighederne for handicappede slutbrugere, f.eks. videotekst, undertekstning, synstolkning og tegnsprogstolkning. Grundet væksten i udbuddet og modtagelsen af forbundne TV-tjenester og elektroniske programoversigters vedvarende betydning for brugernes valgmuligheder kan transmissionen af programrelaterede data til støtte for disse funktioner også være omfattet af »must carry«-forpligtelser. ☐

↓ 2002/22/EF betragtning 39

- (272) Faciliteter som ~~tonesignalering og~~ nummervisning er normalt til rådighed på moderne telefoncentraler og kan derfor i stigende grad udbydes uden eller med ganske få omkostninger. ~~Tonesignalering anvendes i stadig højere grad til interaktiv kommunikation med særtjenester og faciliteter, herunder tillægstjenester, og manglende adgang til denne facilitet kan forhindre, at brugerne får adgang til disse tjenester.~~ Medlemsstaterne behøver ikke at stille krav om, at disse faciliteter udbydes, såfremt det allerede er tilfældet. Direktiv ~~97/66/EF~~ 2002/58/EF sikrer brugernes privatliv i forbindelse med specificeret fakturering ved at give dem mulighed for at beskytte deres privatliv i forbindelse med nummervisning. Udviklingen af disse tjenester på et paneuropæisk grundlag vil gavne forbrugerne og fremmes ved dette direktiv.

↓ 2002/19/EF betragtning 22

- (273) Medlemsstaterne sikrer ved at informere herom, at markedsaktørerne og potentielle nye aktører på markedet har kendskab til deres rettigheder og pligter og ved, hvor de kan få nærmere oplysninger herom. Når oplysningerne offentliggøres i den pågældende medlemsstats officielle tidende, kan de berørte parter i andre medlemsstater finde de oplysninger, de har brug for.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 23

- (274) For at sikre, at det paneuropæiske marked for elektronisk kommunikation fungerer effektivt og virkningsfuldt, bør Kommissionen føre tilsyn med de omkostninger, der påvirker priserne for slutbrugerne, og offentliggøre oplysninger derom.
-

↓ 2002/19/EF betragtning 24

~~Udviklingen af markedet for elektronisk kommunikation og de tilhørende infrastrukturer kan få negative følger for miljø og landskab. Derfor bør medlemsstaterne føre tilsyn med denne proces og om nødvendigt gribe ind for at begrænse sådanne følgevirkninger mest muligt gennem hensigtsmæssige aftaler og andre ordninger med de relevante myndigheder.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 25
(tilpasset)

- (275) For at afgøre, om ~~Fællesskabs-regler~~ ☒ EU-retten ☒ anvendes korrekt, skal Kommissionen vide, hvilke virksomheder der er udpeget som havende en stærk markedsposition, og hvilke forpligtelser de nationale tilsynsmyndigheder har pålagt markedsaktørerne. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne ud over at offentliggøre oplysningerne også sender dem til Kommissionen. Når medlemsstaterne skal sende oplysninger til Kommissionen, kan dette ske i elektronisk form under forudsætning af, at der fastsættes passende procedurer for autentifikation.
-

↓ ny

- (276) For at tage hensyn til den markeds-mæssige, sociale og teknologiske udvikling, styre risiciene for sikkerheden i net og tjenester og sikre en effektiv adgang til nødtjenester via alarmkommunikationer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår foranstaltninger til imødegåelse af sikkerhedsrisici, tilpasning af vilkår for adgang til digitale TV- og -radiotjenester, etablere et fælles engrosmarked for taletelefoniterminering på fastnet og mobilnet, vedtagelse af foranstaltninger i relation til alarmkommunikationer i Unionen og tilpasning af bilag II, IV, V, VI, VIII, IX og X til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes

eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

(277) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage afgørelser med henblik på at løse problemer med grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstater; gøre implementeringen af de relevante standarder obligatorisk eller fjerne standarder og/eller specifikationer fra den obligatoriske del af listen over standarder; træffe afgørelse om, hvorvidt rettigheder i et harmoniseret frekvensbånd skal være omfattet af en generel tilladelse eller af individuelle brugsrettigheder; præcisere retningslinjerne for anvendelsen af kriterier, regler og betingelser med hensyn til harmoniserede radiofrekvenser; præcisere retningslinjerne for anvendelsen af de betingelser, som medlemsstaterne kan knytte til tilladelser til brug af harmoniserede radiofrekvenser; udpege de frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder til radiofrekvenser kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder; fastsætte fælles seneste datoer for, hvornår brugen af bestemte harmoniserede radiofrekvensbånd skal være tilladt; vedtage overgangsforanstaltninger angående varigheden af brugsrettigheder til radiofrekvenser; fastsætte kriterier for at koordinere implementeringen af visse forpligtelser; specificere de tekniske egenskaber ved design, udrulning og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde; løse problemer med uopfyldt efterspørgsel efter numre på tværs af landegrænser eller på paneuropæisk plan og præcisere arten og omfanget af de forpligtelser, hvormed der sikres effektiv adgang til nødtjenester eller end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere i en eller flere medlemsstater eller i hele Den Europæiske Union. Sådanne beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

(278) ⇒ Endelig bør Kommissionen – om fornødent og efter i videst muligt omfang at have taget hensyn til BEREC's udtalelse – kunne vedtage henstillinger angående udpegningen af de relevante produkt- og tjenestemarkeder, anmeldelserne i henhold til proceduren for konsolidering af det indre marked og den harmoniserede anvendelse af bestemmelserne i regelsættet. ⇐

↓ 2002/21/EF betragtning 39

(279) Bestemmelserne i dette direktiv bør regelmæssigt tages op til fornyet overvejelse, særlig med henblik på at afgøre, om der er behov for ændringer i lyset af skiftende teknologiske betingelser og markedsvilkår.

↓ 2002/21/EF betragtning 42

(280) Visse direktiver og beslutninger på dette område bør ophæves.

↓ 2002/21/EF betragtning 43
(tilpasset)

(281) Kommissionen bør overvåge overgangen fra det gældende til det nye ~~rammebestemmelser~~ regelsæt og kan mere specifikt, når tiden er inde, stille forslag om

~~ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18. december 2000 om ubundet adgang til abonnentledninger~~⁸².

↓ 2002/21/EF betragtning 34

~~ÖNP-udvalget, der er nedsat i henhold til artikel 9 i direktiv 90/387/EØF, og Licensudvalget, der er nedsat i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for tele tjenester, bør erstattes af et enkelt udvalg~~⁸³.

↓ 2002/21/EF betragtning 35

~~De nationale tilsynsmyndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder bør give hinanden de oplysninger der er nødvendige for at anvende bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne, således at de kan samarbejde fuldt ud. Hvad angår de udvekslede oplysninger, bør den modtagende myndighed sikre den samme grad af fortrolighed som den afgivende myndighed.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 36

~~Kommissionen har tilkendegivet, at den agter at oprette en europæisk gruppe af tilsynsmyndigheder inden for elektroniske kommunikationsnetværk og tjenester, hvilket vil være en passende mekanisme til fremme af samarbejdet og samordningen mellem nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at fremme udviklingen af det indre marked for elektroniske kommunikationsnetværk og tjenester og med henblik på at opnå en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i medlemsstaterne, navnlig på områder, hvor den nationale lovgivning til gennemførelse af fællesskabsretten giver de nationale tilsynsmyndigheder betydelige skønsmæssige beføjelser i anvendelsen af de relevante regler.~~

↓ 2002/21/EF betragtning 41
(tilpasset)
⇒ ny

(282) Målene for dette direktiv, nemlig at skabe harmoniserede ⇒ og forenklede ⇐ rammer for regulering af elektroniske kommunikationstjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og tjenester, ⇒ vilkårene for tilladelser til net og tjenester, frekvensbrug og numre, regulering af adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter samt beskyttelse af slutbrugerne ⇐ kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne ~~og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan~~ ☒, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan ☒. ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ kan derfor ~~træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5~~ kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ~~ud over, videre, end~~ hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁸² ~~EFT L 336 af 30.12.2000, s. 4.~~

⁸³ ~~EFT L 117 af 7.5.1997, s. 15.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 1
(tilpasset)

~~Resultatet af den offentlige høring i 1999 om rammebestemmelserne for den elektroniske kommunikationssektor, jf. Kommissionens meddelelse af 26. april 2000, samt Kommissionens konklusioner i dens meddelelser om femte og sjette rapport om gennemførelse af reformpakken for telekommunikationssektoren, har bekræftet behovet for en mere harmoniseret og mindre indgribende regulering af markedsadgangen for elektroniske kommunikationsnet og tjenester i hele EF.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 2

~~De forskellige elektroniske kommunikationsnet og tjenester og de teknologier, der ligger til grund for dem, konvergerer, og derfor bør der fastlægges en ordning for tilladelser, som gælder på samme måde for alle sammenlignelige tjenester, uanset hvilken teknologi de anvender.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 14

~~Medlemsstaterne er hverken forpligtet til eller forhindret i at tildele brugsret til numre i den nationale nummerplan eller at tildele tilladelse til at installere faciliteter til andre virksomheder end udbydere af elektroniske kommunikationsnet og tjenester.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 26

~~Hvis virksomhederne finder, at deres ansøgninger om tilladelse til at installere faciliteter ikke er blevet behandlet i overensstemmelse med principperne i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), eller hvis afgørelserne forsinkes unødigt, bør de kunne gøre indsigelse mod afgørelserne eller forsinkelsen af sådanne afgørelser i henhold til nævnte direktiv.~~

↓ 2002/20/EF betragtning 27

~~Sanktionsmulighederne over for overtrædelser af vilkårene for den generelle tilladelse bør stå i forhold til overtrædelsen. Medmindre der foreligger helt specielle omstændigheder, er det ikke rimeligt at suspendere eller inddrage retten til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til radiofrekvenser eller numre, fordi en virksomhed ikke overholder et eller flere af vilkårene for den generelle tilladelse. Dette berører dog ikke eventuelle hasteforanstaltninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte træffe i tilfælde af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, menneskers sikkerhed eller sundhed eller andre virksomheders økonomiske interesser eller drift. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle krav om skadeserstatning i henhold til national ret, som en virksomhed fremsætter over for en anden virksomhed.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 4
(tilpasset)

~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler⁸⁴ indeholder ikke noget krav om, at der anvendes bestemte digital-tv-transmissionssystemer eller tjenester, og markedsaktørerne har derfor kunnet udvikle passende systemer på eget initiativ. De europæiske markedsaktører har gennem The Digital Video Broadcasting Group (DVB) udviklet en vifte af tv-transmissionssystemer, der er taget i brug af tv-stationer over hele verden. Disse transmissionssystemer er blevet standardiseret af Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) og har fået status som rekommandationer fra Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU). Med hensyn til »digital tv-tjeneste i bredskærms format« udgør 16:9-formatet referenceformatet for bredformat tv-tjenester og programmer, og dette format har nu fundet indpas i medlemsstaterne i medfør af Rådets afgørelse 93/424/EØF af 22. juli 1993 om en handlingsplan for indførelse af avancerede tv-tjenester i Europa⁸⁵.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 26
(tilpasset)

~~Som følge af den hastige teknologiske og markeds-mæssige udvikling vil det være hensigtsmæssigt at tage gennemførelsen af dette direktiv op til fornyet overvejelse inden for tre år efter dets iværksættelsesdato for at undersøge, om det er lykkedes at virkeliggøre målsætningerne heri.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 27
(tilpasset)

~~De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸⁶.~~

↓ 2002/19/EF betragtning 22
(tilpasset)

~~Målene for denne handling, nemlig at oprette et harmoniseret regelsæt til regulering af adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —~~

⁸⁴ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 51.

⁸⁵ EFT L 196 af 5.8.1993, s. 49.

⁸⁶ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

↓ 2002/22/EF betragtning 7
(tilpasset)

~~Medlemsstaterne bør fortsat sikre, at de i kapitel II omhandlede tjenester udbydes i den specificerede kvalitet til alle slutbrugere på deres område uanset geografisk placering, samt til en rimelig pris under hensyn til specifikke nationale forhold. Medlemsstaterne kan i forbindelse med forsyningspligten og på baggrund af de nationale vilkår træffe særlige foranstaltninger for forbrugere i landdistrikter og geografisk afsidesliggende områder for at sikre disses adgang til de i kapitel II omhandlede tjenester til en rimelig pris samt på samme betingelser sikre ældre, handicappede og personer med særlige sociale behov en sådan adgang. Sådanne foranstaltninger kan også omfatte foranstaltninger, der er målrettet mod forbrugere med særlige sociale behov, idet nærmere bestemte forbrugere støttes, f.eks. gennem specifikke foranstaltninger, der træffes efter en individuel behandling af anmodningerne, som f.eks. betaling af gæld.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 45
(tilpasset)

~~Ydelse af indholdstjenester som f.eks. tilbud om salg af en pakke med radio- og tv-kanaler er ikke omfattet af de fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester. Udbydere af sådanne tjenester bør ikke pålægges forsyningspligt for så vidt angår sådanne tjenester. Dette direktiv er med forbehold af foranstaltninger, der i overensstemmelse med fællesskabsretten er truffet på nationalt niveau vedrørende sådanne tjenester.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 46
(tilpasset)

~~Såfremt en medlemsstat ønsker at sikre udbuddet af andre specifikke tjenester på sit område, bør sådanne forpligtelser implementeres på en omkostningseffektiv måde og ikke være omfattet af forsyningspligten. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse hermed og under iagttagelse af fællesskabsretten træffe supplerende foranstaltninger (som f.eks. at lette udvikling af infrastruktur og tjenester under omstændigheder, hvor markedet ikke i tilstrækkeligt omfang imødekommer slutbrugere eller forbrugeres krav). Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23. 24. marts 2000 som reaktion på Kommissionens eEurope-initiativ medlemsstaterne til at sikre, at alle skoler har adgang til internettet og til multimedieressourcer inden udgangen af 2002.~~

↓ 2002/22/EF betragtning 52
(tilpasset)

~~De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸⁷.~~

⁸⁷

EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

↓ ny

(283) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁸⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til, i tilfælde hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.

↓

- (284) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.
- (285) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne —

↓ 2009/140/EF (tilpasset)

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

DEL I. RAMMEBESTEMMELSER (GENERELLE REGLER FOR FORVALTNING AF SEKTOREN)

AFSNIT ~~II~~ I: ANVENDELSESOMRÅDE, MÅL, FORMÅL OG DEFINITIONER

KAPITEL I

~~GENSTAND~~ ~~ANVENDELSESOMRÅDE~~, MÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

~~Anvendelsesområde~~ ~~GENSTAND~~ og mål

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 1), litra a) (tilpasset)
⇒ ny

1. Dette direktiv fastlægger harmoniserede rammer for regulering af elektroniske kommunikationstjenester, elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og tjenester samt visse aspekter af terminaludstyr ~~med sigte på at lette tilgængeligheden for handicappede brugere~~. Det fastsætter de nationale tilsynsmyndigheders ~~⇒ og andre~~

⁸⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

kompetente myndigheders ⇨ opgaver og opstiller en række procedurer, der skal sikre, at rammebestemmelserne regelsættet anvendes ensartet i hele Fællesskabet ⇨ Unionen ⇨ .

↓ 2002/20/EF

~~Artikel 1~~

~~Formål og anvendelsesområde~~

~~12.~~ Målet med dette direktiv er ⇨ på den ene side ⇨ gennem en harmonisering og forenkling af regler og vilkår for tilladelser at skabe et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester for derigennem at lette udbud heraf i hele Fællesskabet.

~~2. Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~Artikel 1~~

~~Anvendelsesområde og formål~~

1. Inden for rammerne af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) fastlægges der i nærværende direktiv harmoniserede regler for, hvordan medlemsstaterne kan regulere adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter. Formålet er med udgangspunkt i principperne for det indre marked at opstille et regelsæt for forholdene mellem leverandører af net og tjenester med henblik på at ⇨ sikre udrulning og ibrugtagning af net med meget høj kapacitet og ⇨ skabe holdbar konkurrence, interoperabilitet mellem elektroniske kommunikationstjenester og fordele for forbrugerne ⇨ slutbrugerne ⇨ .

2. Direktivet fastlægger rettigheder og pligter for udbydere og for virksomheder, der anmoder om samtrafik og/eller adgang til deres net eller tilhørende faciliteter. Der opstilles målsætninger for de nationale tilsynsmyndigheder med hensyn til adgang og samtrafik og fast sættes procedurer, der sikrer, at de forpligtelser, der fastlægges af de nationale tilsynsmyndigheder, revurderes og om nødvendigt trækkes tilbage, så snart de tilsigtede mål er nået. Slutbrugernes adgang er ikke omfattet af dette direktiv.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 1)

(tilpasset)

⇒ ny

~~Artikel 1~~

~~Genstand og anvendelsesområde~~

1. Inden for rammerne af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) vedrører nærværende direktiv udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til slutbrugere. Formålet er, ⇨ Samtidig er det formålet, ⇨ gennem effektiv konkurrence og valgmuligheder, at sikre, at ⇨ der udbydes ⇨ offentligt tilgængelige tjenester af høj kvalitet ⇨ og til en rimelig pris ⇨ er tilgængelige i hele Fællesskabet ⇨ Unionen ⇨ , samt at tage højde for de tilfælde, hvor behovene hos slutbrugernes ⇨ , herunder brugere med handicap, ⇨ behov ikke opfyldes

tilfredsstillende af markedet ⇒ , og at fastsætte de nødvendige rettigheder for slutbrugerne ⇐ . Direktivet indeholder desuden bestemmelser om visse aspekter af terminaludstyr, herunder bestemmelser, der har til formål at lette adgangen for handicappede slutbrugere.

~~2. Dette direktiv fastlægger slutbrugeres rettigheder og de tilsvarende forpligtelser for virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og tjenester. For at sikre, at der stilles forsyningspligtigheder til rådighed på markeder med fri og åben konkurrence, fastlægger dette direktiv det minimum af tjenester af en bestemt kvalitet, hvortil alle slutbrugere under hensyn til særlige nationale forhold skal have adgang til en rimelig pris, uden at det medfører konkurrenceforvridning. Direktivet fastsætter desuden forpligtelser med hensyn til udbud af visse obligatoriske tjenester.~~

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

~~23. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke:~~

~~– forpligtelser, der er pålagt ved national ret i henhold til fællesskabslovgivning ☒ EU-retten ☒ eller ved fællesskabslovgivning ☒ EU-retten ☒ for så vidt angår ydelser, der leveres via elektroniske kommunikationsnet og -tjenester;~~

~~3. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke – foranstaltninger, der er truffet på fællesskabsplan ☒ EU-plan ☒ og eller på nationalt plan i henhold til EF-lovgivning ☒ EU-retten ☒ for at forfølge mål af almen interesse, navnlig for så vidt angår regulering af indhold og politikken på det audiovisuelle område.~~

~~4. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke – bestemmelserne i direktiv 2014/53/EU/1999/5/EF.~~

↓ 544/2009, Art. 2 (tilpasset)

~~5. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke specifikke foranstaltninger, der vedtages til regulering af de internationale roamingtakster i offentlige mobilkommunikationsnet i Fællesskabet ☒ - forordning (EU) nr. 531/2012 og forordning (EU) 2015/2120 ☒.~~

↓ 2009/136/EF (tilpasset)

~~3. Dette direktiv hverken kræver eller forbyder, at udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og tjenester fastsætter betingelser, der begrænser slutbrugernes adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer, hvor dette er tilladt i henhold til national ret og er i overensstemmelse med fællesskabsretten, men fastsætter en forpligtelse til at give oplysninger om sådanne betingelser. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.~~

4. Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende slutbrugerrettigheder finder anvendelse med forbehold af fællesskabsreglerne ☒ EU-bestemmelserne ☒ om forbrugerbeskyttelse,

navnlig direktiv 93/13/EØF, ~~97/7/EF~~ og ~~2011/83/EU~~ , og nationale regler, der er i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ~~EU-retten~~ .

↓ 2002/21/EF

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra

a)

⇒ ny

~~1a)~~"elektronisk kommunikationsnet": transmissionssystemer , ⇒ uanset om de bygger på en permanent infrastruktur eller centraliseret forvaltningskapacitet, ⇔ og, hvor det er relevant, koblings- og dirigeringsudstyr og andre ressourcer, herunder netelementer, der ikke er aktive, som gør det muligt at overføre signaler ved hjælp af trådforbindelse, radiobølger, lyslederteknik eller andre elektromagnetiske midler, herunder satellitnet, jordbaserede fastnet (kredsløbs- og pakkekoblede, herunder i internettet) og mobilnet, elkabelsystemer, i det omfang de anvendes til transmission af signaler, net, som anvendes til radio- og tv-spredning, samt kabel-tv-net, uanset hvilken type information der overføres.

↓ ny

2) "net med meget høj kapacitet": et elektronisk kommunikationsnet, der enten udelukkende består af optiske fibrelementer, som minimum frem til fordeleren på betjeningsstedet, eller som under normale spidsbelastningsvilkår kan give en tilsvarende netpræstation, for så vidt angår disponibel båndbredde til down- og uplink, robusthed, fejlrelaterede parametre samt latenstid og variation i denne. Netpræstationen kan anses for "tilsvarende", uanset om slutbrugerens oplevelse heraf varierer på grund af iboende forskellige egenskaber ved de medier, hvormed nettet i sidste ende etablerer forbindelse med nettermineringspunktet

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra

b) (tilpasset)

~~3b)~~"transnationale markeder": de i overensstemmelse med artikel ~~15, stk. 4,~~ 63 udpegede markeder, som dækker ~~Fællesskabet~~ ~~Unionen~~ eller en væsentlig del heraf, og som er lokaliseret i mere end en medlemsstat

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~e4)~~"elektronisk kommunikationstjeneste": en tjeneste, som normalt ydes mod betaling ~~via elektroniske kommunikationsnet,~~ og som ~~udelukkende eller overvejende består i~~ ⇒ omfatter "internetadgangstjenester" som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2015/2120, og/eller "interpersonelle

kommunikationstjenester" og/eller tjenester, der udelukkende eller overvejende består i ⇐ overføring af signaler ~~via elektroniske kommunikationsnet, herunder telekommunikationstjenester og ☒~~, som f.eks. ☒ transmissionstjenester på net, der anvendes til ⇒ kommunikation mellem maskiner og til ⇐ radio- og tv-spredning, men ikke tjenester, der består i tilrådighedsstillelse af eller udøvelse af redaktionel kontrol over indhold fremført via elektroniske kommunikationsnet og -tjenester; ~~begrebet omfatter ikke informationssamfundets tjenester som defineret i artikel 1 i direktiv 98/34/EF, og som ikke udelukkende eller overvejende består i overføring af signaler via elektroniske kommunikationsnet~~

↓ ny

5) "interpersonel kommunikationstjeneste": en tjeneste, som normalt ydes mod betaling, og som muliggør direkte interpersonel og interaktiv informationsudveksling via elektroniske kommunikationsnet mellem et afgrænset antal personer, hvor de personer, der indleder eller deltager i udvekslingen, bestemmer hvem modtageren eller modtagerne skal være; dette omfatter ikke tjenester, der blot muliggør interpersonel og interaktiv kommunikation som en mindre støttefunktion, der er tæt knyttet til en anden tjeneste

6) "nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste": en interpersonel kommunikationstjeneste, der etablerer forbindelse til det offentlige telefonnet, enten ved brug af tildelte nummerressourcer, dvs. et eller flere numre i nationale eller internationale telefonnummerplaner, eller ved at muliggøre kommunikation med et eller flere numre i nationale eller internationale telefonnummerplaner

7) "nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste": en interpersonel kommunikationstjeneste, der ikke etablerer forbindelse til det offentlige telefonnet, hverken ved brug af tildelte nummerressourcer, dvs. et eller flere numre i nationale eller internationale telefonnummerplaner, eller ved at muliggøre kommunikation med et eller flere numre i nationale eller internationale telefonnummerplaner

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra c)

~~48)~~ "offentligt kommunikationsnet": et elektronisk kommunikationsnet, som udelukkende eller overvejende bruges til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, der er tilgængelige for offentligheden, og som danner grundlag for overførsel af information mellem nettermineringspunkter

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra d) (tilpasset)
⇒ ny

~~49)~~ "nettermineringspunkt (~~NTP~~)" ☒ eller "NTP" ☒: et fysisk punkt, hvor en ~~abonnent~~ ⇒ slutbruger ⇐ får adgang til et offentligt kommunikationsnet; for net, hvor der anvendes kobling eller ~~routing~~ routing, identificeres NTP ved hjælp af en specifik netadresse, der kan være knyttet til ~~abonnentens~~ ⇒ slutbrugerens ⇐ nummer eller navn

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra e)

~~e~~10) "tilhørende faciliteter": tilhørende tjenester, fysiske infrastrukturer og andre faciliteter eller elementer i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter bygninger eller adgangsveje til bygninger, ledningsnet i bygninger, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, master, mandehuller og skabe

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra f)
⇒ ny

~~ea~~11) "tilknyttede tjenester": tjenester i tilknytning til et elektronisk kommunikationsnet og/eller en elektronisk kommunikationstjeneste, som muliggør udbud af tjenester ⇒, selvforsyning eller automatisk levering ⇐ via dette net og/eller denne tjeneste og/eller støtter denne eller har mulighed for at gøre dette og bl.a. omfatter nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgangsstyringssystemer og elektroniske programoversigter ⇒, talestyring, oversættelse mellem to eller flere sprog⇐ samt andre tjenester ~~såsom~~ vedrørende f.eks. identitet, geografisk placering og tilstedeværelse

↓ 2002/21/EF
⇒ ny

~~f~~12) "adgangsstyringssystem": teknisk foranstaltning ⇐ ⇒ autentifikationssystem ⇐ og/eller ordning, der gør adgang til en krypteret radio- eller fjernsynstjeneste i klar form betinget af abonnement eller en anden form for forudgående tilladelse

~~g)~~ »national tilsynsmyndighed« den eller de instanser, der af en medlemsstat har fået til opgave at varetage de tilsynsopgaver, der pålægges i dette direktiv og i særdirektiverne

~~h~~13) "bruger": en fysisk eller juridisk person, der anvender eller anmoder om en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste

~~n~~14) "slutbruger": bruger, der ikke udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester

~~i~~15) "forbruger": enhver fysisk person, der anvender eller anmoder om en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste til formål, der ikke har forbindelse med vedkommendes erhverv, forretning ⇒, håndværk ⇐ eller profession

~~j)~~ »forsyningspligtigheder« det i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) nærmere bestemte minimumsæt af tjenester af en given kvalitet, hvortil alle brugere, uanset deres geografiske placering, har adgang og til en efter nationale forhold rimelig pris

~~k)~~ »abonnent« en fysisk eller juridisk person, som har indgået en aftale med en udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester om levering af sådanne tjenester

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra g)

~~l) »særdirektiver«: direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)~~⁸⁹ ;

↓ 2002/21/EF

~~m~~16) "udbud af et elektronisk kommunikationsnet": etablering, drift, styring eller tilrådsstilling af et sådant net

~~o~~17) "enhanced digitalt tv-udstyr": set-top-bokse beregnet til tilslutning til tv-apparater eller integrerede digitale tv-apparater, der kan modtage digitale interaktive tv-tjenester

~~p~~18) "Application Program Interface (API)": softwaregrænsefladen mellem applikationer, som radio-tv-selskaber eller tjenesteudbydere stiller til rådighed, og faciliteterne i "enhanced" digitalt tv-udstyr til digitale radio- og tv-tjenester

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 2), litra h) (tilpasset)
⇒ ny

~~q~~19) "frekvensallokering": udpegning af et givet frekvensbånd til brug for en eller flere typer radiokommunikationstjenester, om nødvendigt på bestemte vilkår

~~r~~20) "skadelig interferens": interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter, eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med gældende internationale regler eller ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ eller medlemsstaternes gældende regler

~~s~~21) "opkald": en forbindelse, som etableres ved hjælp af en offentligt tilgængelig ~~elektronisk~~ ⇒ interpersonel ⇐ kommunikationstjeneste og giver mulighed for tovejstalekommunikation

↓ ny

22) "sikkerhed i net og tjenester": elektroniske kommunikationsnets og -tjenesters evne til, på et givet sikkerhedsniveau, at modstå handlinger, der er til skade for tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten eller fortroligheden i forbindelse med lagrede eller overførte eller behandlede data eller de dermed forbundne tjenester, der tilbydes af eller er tilgængelige via disse net eller tjenester

⁸⁹

~~EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.~~

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 1)
(tilpasset)

~~2. I dette direktiv forstås endvidere ved:~~

(23) "generel tilladelse": retlige rammer, der i overensstemmelse med dette direktiv er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

↕ ny

24) "trådløst adgangspunkt med lille rækkevidde": lille trådløs netadgangsinstallation med lav effekt og lille rækkevidde, der enten benytter radiofrekvenser på grundlag af en tilladelse eller på et tilladelsesfrit grundlag eller begge dele, og som kan være del af et offentligt jordbaseret mobilkommunikationsnet og kan være udstyret med en eller flere ikke iøjnefaldende antenner, som giver brugerne trådløs adgang til elektroniske kommunikationsnet, uanset om den underliggende nettopologi er mobil- eller fastnetbaseret

25) "radiobaseret lokalt datanet" (RLAN): et trådløst adgangssystem med lav effekt og lille rækkevidde, der har en ringe risiko for at skabe interferens for andre lignende systemer etableret i nærheden af andre brugere, og som på et ikke-eksklusivt grundlag anvender frekvenser, for hvilke betingelserne for adgang og effektiv udnyttelse til dette formål er harmoniseret på EU-plan

26) "delt brug af radiofrekvenser": to eller flere brugeres adgang til samme frekvenser i henhold til en deleordning, der er godkendt af en national tilsynsmyndighed på grundlag af en generel tilladelse, individuelle brugsrettigheder eller en kombination heraf, herunder reguleringsmetoder som tilladelsesbetinget delt adgang, og som har til formål at fremme delt brug af et frekvensbånd; deleordningen kræver, at der indgås en bindende aftale mellem alle involverede parter i overensstemmelse de bestemmelser om frekvensdeling, der indgår i deres brugsrettigheder, således at alle brugere sikres en forudsigelig og pålidelig deleordning, uden at anvendelsen af konkurrenceretten indskrænkes

27) "harmoniserede radiofrekvenser": radiofrekvenser, for hvilke betingelserne for adgang og effektiv udnyttelse er harmoniseret ved en teknisk gennemførelsesforanstaltning i overensstemmelse med artikel 4 i beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 1), litra
a)
⇒ ny

(28) "adgang": tilrådighedsstillelse af faciliteter og/eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på eksklusivt eller ikke-eksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, herunder når de anvendes til levering af informationssamfundstjenester eller radio- eller tv-indholdstjenester. Adgang omfatter bl.a. adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til ~~abonnementledninger~~ accesnet og de

nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på levering af tjenester via abonnentledninger accesnet), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til informationssystemer eller databaser til forhåndsbestilling, levering, bestilling, vedligeholdelses- og reparationsbestilling samt fakturering, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, adgang til fastnet og mobilnet, $\Rightarrow$ herunder softwareemulerede net, $\Leftarrow$ navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle netjenester

↓ 2002/19/EF

b29) "samtrafik": fysisk og logisk sammenkobling af offentlige kommunikationsnet, som bruges af den samme eller af en anden virksomhed med henblik på at give en virksomheds brugere mulighed for at kommunikere indbyrdes eller med en anden virksomheds brugere eller få adgang til andre virksomheders tjenester. Tjenester kan udbydes af de berørte parter eller af andre parter, som har adgang til nettet. Samtrafik er en særlig form for adgang, der etableres mellem offentlige netudbydere udbydere af offentlige net

e30) "udbyder": en virksomhed, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde et offentligt kommunikationsnet eller en tilhørende facilitet

~~d) »tv-tjeneste i bredskærmsformat« en tv-tjeneste, der helt eller delvis består af programmer, der produceres og redigeres med henblik på at blive vist i fuldt bredskærmsformat. 16:9-formatet er referenceformatet for bredskærms-tv-tjenester~~

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 1), litra
b) (tilpasset)

e31) "abonnentledninger" "accesnet": den fysiske $\boxtimes$ vej, som elektroniske kommunikationssignaler følger $\boxtimes$ ledning, der og som forbinder nettermineringspunktet til en hovedfordeler eller et tilsvarende punkt i faste offentlige elektroniske kommunikationsnet.

↓ 2002/22/EF Art. 2

~~a) »offentlig betalingstelefon« en telefon, der er offentlig tilgængelig, og for hvis brug der kan betales med mønter og/eller betalingskort og/eller forudbetalte kort, herunder kort, der benyttes sammen med en kode, der indtastes~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 2), litra
b) (tilpasset)
 $\Rightarrow$ ny

e32) "offentligt tilgængelig telefonitjeneste" $\Rightarrow$ "talekommunikation" $\Leftarrow$: en tjeneste, der er tilgængelig for offentligheden med henblik på at etablere og modtage indenlandske og/eller indenlandske og internationale opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan

(433) "geografisk nummer": et nummer fra den nationale telefonnummerplan, hvor en del af talstrukturen indeholder en geografisk information, der anvendes til at dirigere opkald til nettermineringspunktets (NTP) fysiske placering

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 2), litra d) (tilpasset)
⇒ ny

34) "ikke-geografisk nummer": et nummer fra den nationale telefonnummerplan, som ikke er et geografisk nummer. ~~Det omfatter bl.a.~~ ☒, f.eks. ☒ mobil-, frikalds- og overtakseringsnumre.

↓ ny

35) "alarmcentral": en fysisk lokalitet, hvor en alarmkommunikation modtages under ansvar af en offentlig myndighed eller en privat organisation, der er godkendt som sådan af medlemsstaten

36) "den mest passende alarmcentral": den alarmcentral, som de ansvarlige myndigheder har fastsat skal dække alarmkommunikationer fra et bestemt område eller af en bestemt type

37) "alarmkommunikation": kommunikation, der etableres via en interpersonel kommunikationstjeneste mellem en slutbruger og alarmcentralen med det formål at anmode om og modtage hjælp fra beredskabstjenester

38) "beredskabstjeneste": en tjeneste, der er godkendt som en sådan af medlemsstaten, og som i overensstemmelse med national lovgivning yder omgående og hurtig bistand i situationer, hvor der i særlig grad er direkte risiko for liv eller lemmer, for individuel eller kollektiv sundhed eller sikkerhed, for privat eller offentlig ejendom eller for miljøet.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL II

MÅL

Artikel 83

~~Politiske~~ ☒ Overordnede ☒ mål og tilsynsprincipper

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder ~~og andre kompetente myndigheder~~ ☒ under udførelsen af de i dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ omhandlede tilsynsopgaver, træffer alle rimelige foranstaltninger ☒, der er nødvendige og forholdsmæssige ☒ med henblik på opfyldelse af målene i stk. 2, 3 og 4. ~~Foranstaltningerne skal stå i et rimeligt forhold til disse mål.~~ ☒ Medlemsstaterne og BEREC bidrager også til opfyldelsen af disse mål. ☒

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra
a)

~~Medmindre andet følger af artikel 9 for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne videst muligt hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence.~~

↓ 2002/21/EF
⇒ ny

De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ kan inden for deres beføjelser bidrage til at sikre, at der på forskellige områder gennemføres en politik, der tilsigter at fremme såvel kulturel og sproglig mangfoldighed som mediepluralisme.

~~2. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer konkurrencen inden for udbud af elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester og dertil hørende faciliteter og tjenester ved bl.a. at:~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra
b)

~~a) sikre, at brugerne, herunder handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet~~

~~b) sikre, at der i sektoren for elektronisk kommunikation hverken hersker konkurrenceforvriddning eller begrænsning, herunder hvad angår transmission af indhold~~

↓ 2002/21/EF

~~d) tilskynde til en effektiv udnyttelse og sikre en effektiv forvaltning af radiofrekvenser og nummerressourcer.~~

↓ ny

2. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder samt BEREC:

a) fremmer adgang til og brug af dataforbindelser med meget høj kapacitet, både via fastnet og mobilnet, blandt alle Unionens borgere og virksomheder

b) fremmer konkurrencen inden for udbud af elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, herunder reel infrastrukturbaseret konkurrence, og inden for udbud af elektroniske kommunikationstjenester og tilknyttede tjenester

c) bidrager til udviklingen af det indre marked ved at fjerne de resterende hindringer og fremme ensartede vilkår for investering i og udbud af elektroniske kommunikationsnet, tilhørende faciliteter og tilknyttede tjenester samt elektroniske

kommunikationstjenester i hele Unionen, ved at fastlægge fælles regler og en forudsigelig reguleringspraksis og ved at fremme en reel, effektiv og koordineret anvendelse af frekvenser, åben innovation, etablering og udvikling af transeuropæiske net, udbud af og interoperabilitet mellem paneuropæiske tjenester samt end-to-end-konnektivitet

d) fremmer EU-borgernes interesser, også på lang sigt, ved at sikre udbredt adgang til og brug af forbindelser med meget høj kapacitet, både via fastnet og mobilnet, samt interpersonelle kommunikationstjenester, ved på grundlag af reel konkurrence at skabe størst mulige fordele for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet, ved at opretholde sikkerheden i net og tjenester, ved at sikre slutbrugerne et højt og ensartet beskyttelsesniveau ved hjælp af de nødvendige sektorspecifikke regler og ved at tilgodese behovene, f.eks. behovet for rimelige priser, hos særlige sociale grupper, især brugere med handicap, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov.

↓ 2002/21/EF

~~3. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved bl.a. at:~~

~~a) fjerne tilbageværende hindringer for udbud af elektroniske kommunikationsnet, dertil hørende faciliteter og tjenester samt elektroniske kommunikationstjenester på europæisk plan~~

~~b) anspore til etablering og udvikling af transeuropæiske net og paneuropæiske tjenester interoperabilitet samt end-to-end-forbindelse~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra e)

~~d) samarbejde indbyrdes, med Kommissionen og BEREC for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne.~~

↓ 2002/21/EF

~~4. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer Den Europæiske Unions borgeres interesser ved bl.a. at:~~

~~a) sikre, at alle borgere har adgang til en forsyningspligttydelse som defineret i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~

~~b) sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau i deres kontakt med leverandørerne, navnlig ved at sikre, at de har adgang til enkle og billige procedurer til bilæggelse af tvister forestået af et organ, der er uafhængigt af de involverede parter~~

~~c) bidrage til sikring af et højt beskyttelsesniveau for så vidt angår personoplysninger og privatlivets fred~~

~~d) fremme, at der gives præcise oplysninger, navnlig ved at kræve, at takster og vilkår for brug af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester er transparente~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra f)

~~e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede brugere, ældre brugere og brugere med særlige sociale behov~~

↓ 2002/21/EF

~~f) sikre de offentlige kommunikationsnets integritet og sikkerhed~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra g)

~~g) fremme slutbrugernes adgang til og mulighed for at videreformidle information samt deres mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra h) (tilpasset)
⇒ ny

35. De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ anvender med henblik på opfyldelse af de politiske mål, der henvises til i stk. 2 ~~, 3 og 4~~, ☒ og uddybes i nærværende stykke, ☒ objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige reguleringsprincipper ved bl.a.:

a) at fremme forudsigelighed i reguleringen ved at sikre en ensartet tilsynspraksis i passende analyseperioder ⇒ og ved at samarbejde med hinanden, med BEREC og med Kommissionen ⇐

b) at sikre, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, under ensartede omstændigheder behandles lige

~~c) at sikre konkurrencen til forbrugernes fordel og at fremme infrastrukturbaseret konkurrence, hvor dette er hensigtsmæssigt~~

↓ ny

c) at anvende EU-retten på en teknologineutral måde, for så vidt som dette er foreneligt med opfyldelsen af målene i stk. 1

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 8), litra h) (tilpasset)
⇒ ny

d) at fremme effektive investeringer og innovation i ny og forbedret infrastruktur, herunder ved at sikre, at adgangsbetingelserne tager behørigt højde for de risici, som de investerende virksomheder tager, og ved at tillade forskellige samarbejdsordninger mellem investorer og adgangssøgende aktører for at sprede investeringsrisikoen og samtidig sikre, at konkurrencen på markedet og princippet om ikke-diskrimination opretholdes

e) at tage behørigt hensyn til de mange forskellige betingelser vedrørende ~~⇒~~ infrastruktur, ~~⇐~~ konkurrence og forbrugere, der findes i de forskellige geografiske områder i medlemsstaterne

f) kun at indføre forhåndsregulerende forpligtelser ~~, hvor der ikke er nogen~~ ~~⇒~~ i det omfang, det er nødvendigt for at sikre ~~⇐~~ effektiv og holdbar konkurrence ~~☒~~ på det pågældende detailmarked ~~☒~~, og lempe eller ophæve sådanne forpligtelser, så snart denne betingelse er opfyldt.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 9)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~8a~~4

Strategisk planlægning og koordinering af radiofrekvenspolitikken

1. Medlemsstaterne samarbejder med hinanden og med Kommissionen om den strategiske planlægning, koordinering og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i ~~Det Europæiske Fællesskab~~ ~~☒~~ Unionen ~~☒~~. De tager bl.a. hensyn til de økonomiske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, kulturelle, videnskabelige, sociale og tekniske aspekter af ~~EU's~~ Unionens politikker og til aspekter som offentlighedens interesser ~~⇒~~, den offentlige sikkerhed og forsvaret ~~⇐~~ ~~ogsamt~~ ytringsfrihed ~~samt~~ ~~☒~~ og ~~☒~~ til de forskellige interesser hos grupper af brugere af radiofrekvenserne med henblik på at optimere anvendelsen af radiofrekvenserne og undgå skadelig interferens.

2. Medlemsstaterne bidrager gennem samarbejde med hinanden og med Kommissionen til koordineringen af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i ~~Det Europæiske Fællesskab~~ ~~☒~~ Unionen ~~☒~~ og, om nødvendigt, harmoniserede betingelser med hensyn til den tilgængelighed og effektive udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for at sikre ~~oprettelsen og funktionen af det~~, at der etableres et funktionsdygtigt indre marked for elektronisk kommunikation.

3. Medlemsstaterne samarbejder via Frekvenspolitikgruppen, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF, med hinanden og med Kommissionen samt efter anmodning med Europa-Parlamentet og Rådet for at støtte den strategiske planlægning og koordinering af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i Unionen.

~~34.~~ Kommissionen kan under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen ~~den frekvenspolitikgruppe~~, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2002/622/EF af 26. juli 2002 om nedsættelse af en frekvenspolitikgruppe⁹⁰, forelægge lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om oprettelse af flerårige radiofrekvenspolitikprogrammer. Sådanne programmer skal opstille politiske retningslinjer og målsætninger for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenserne i overensstemmelse med dette direktiv ~~og særdirektiverne~~.

~~4. Når det er nødvendigt for at sikre effektiv koordinering af Det Europæiske Fællesskabs interesser i internationale organisationer med ansvar for spørgsmål vedrørende radiofrekvenser, kan Kommissionen under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen foreslå Europa-Parlamentet og Rådet fælles politiske målsætninger.~~

⁹⁰

~~EFT L 198 af 27.7.2002, s. 49.~~

☒ AFSNIT II: INSTITUTIONEL RAMME OG FORVALTNING ☒

KAPITEL ~~II~~ I

NATIONALE TILSYNSMYNDIGHEDER ☒ OG ANDRE KOMPETENTE MYNDIGHEDER ☒

Artikel ~~35~~

Nationale tilsynsmyndigheder ☒ og andre kompetente myndigheder ☒

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle opgaver, ~~de nationale tilsynsmyndigheder får pålagt~~ ⇒ der er fastlagt ⇐ i dette direktiv ~~og i særdirektiverne~~, varetages af ~~et~~ en kompetent ~~organ~~ ☒ myndighed ☒ .

↓ ny

Den nationale tilsynsmyndighed er som minimum ansvarlig for at:

- gennemføre forhåndsregulering af markedet, herunder indføre forpligtelser vedrørende adgang og samtrafik
- gennemføre den geografiske undersøgelse, jf. artikel 22
- sikre, at tvister mellem virksomheder indbyrdes og mellem virksomheder og forbrugere løses
- træffe afgørelse om de markedsformnings-, konkurrence- og reguleringsmæssige elementer i de nationale procedurer for tildeling, ændring eller forlængelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser i overensstemmelse med dette direktiv
- indrømme generel tilladelse
- sikre forbrugerbeskyttelse og slutbrugernes rettigheder i sektoren for elektronisk kommunikation
- fastlægge de nærmere regler for gennemførelse af finansieringsordningen for forsyningspligt samt vurdere omfanget af den urimelige byrde og beregne nettoomkostningerne ved opfyldelse af forsyningspligten
- behandle spørgsmål i forbindelse med adgang til det åbne internet
- tildele nummerressourcer og forvalte nummerplaner
- sikre nummerportabilitet
- udføre andre opgaver, som i henhold til dette direktiv er forbeholdt de nationale tilsynsmyndigheder.

Medlemsstaterne kan pålægge de nationale tilsynsmyndigheder andre opgaver, der er fastsat i dette direktiv.

2. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater har ret til at indgå samarbejdsaftaler med hinanden for at fremme et reguleringsmæssigt samarbejde.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)
⇒ ny

43. Medlemsstaterne offentliggør oplysninger om, hvilke opgaver der udføres af de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐, ~~på en let tilgængelig måde i en let tilgængelig form~~, navnlig hvor disse opgaver er fordelt på flere organer. Medlemsstaterne sikrer, at der, hvor det er relevant, foregår høringer og samarbejdes om spørgsmål af fælles interesse mellem disse myndigheder indbyrdes samt mellem disse myndigheder og nationale myndigheder med ansvar for gennemførelse af konkurrencelovgivningen og nationale myndigheder med ansvar for gennemførelse af forbrugerlovgivningen. Hvis mere end én myndighed har beføjelser til at tage sig af sådanne spørgsmål, sikrer medlemsstaterne, at disse myndigheder offentliggør deres respektive opgaver i en let tilgængelig form.

64. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ der har fået tildelt opgaver i henhold til dette direktiv ~~og særdirektiverne~~, samt disses respektive ansvarsområder ☒ såvel som ændringer heraf ☒.

Artikel 6

Nationale tilsynsmyndigheder ☒ og andre kompetente myndigheder ☒ ☒ uafhængighed ☒

21. Medlemsstaterne garanterer de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ uafhængighed, idet de sikrer, at de er retligt adskilt fra og funktionelt uafhængige af alle organisationer, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, elektronisk kommunikationsudstyr eller elektroniske kommunikationstjenester. Medlemsstater, som bevarer ejerskab til eller kontrol over virksomheder, der stiller elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester til rådighed, sikrer, at der er reel strukturel adskillelse mellem myndighedernes tilsynsfunktion og aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 3), litra a) (tilpasset)
⇒ ny

32. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ udøver deres beføjelser upartisk, transparent og rettidigt. Medlemsstaterne sikrer, at de ~~nationale tilsynsmyndigheder~~ har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de pålægges.

↓ ny

Artikel 7

Udnævnelse og afskedigelse af medlemmer af nationale tilsynsmyndigheder

1. Lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmerne af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed eller deres stedfortrædere udnævnes for en periode på mindst fire år blandt personer, som er værdige i almindeligt omdømme, og som har

professionel erfaring, på grundlag af fortjeneste, kvalifikationer, viden og erfaring og efter en åben udvælgelsesprocedure. De må ikke udøve hvervet i mere end to perioder, uanset om disse følger på hinanden eller ej. Medlemsstaterne sikrer kontinuitet i beslutningsprocessen ved at sørge for en passende rotationsordning for medlemmerne af det kollegiale organ eller den øverste ledelse, f.eks. ved at udnævne de første medlemmer af det kollegiale organ for forskellige perioder, således at de forskellige medlemmers mandater, såvel som deres efterfølgeres, ikke udløber på samme tidspunkt.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 3), litra
b) (tilpasset)
⇒ ny

~~23a.~~ Medlemsstaterne sikrer, at lederen af en national tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan i en national tilsynsmyndighed, ~~der omhandler i første afsnit,~~ eller disses stedfortrædere kun kan afskediges ☒ i løbet af deres mandatperiode ☒, hvis de ikke længere opfylder de betingelser ~~for at udøve deres hverv, der på forhånd er fastlagt i den nationale lovgivning~~ ⇒ , der er fastsat i denne artikel. ⇐

3. Afgørelsen om at afskedige lederen af den pågældende nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan skal offentliggøres på tidspunktet for afskedigelsen. Den afskedigede leder af den nationale tilsynsmyndighed eller i givet fald de afskedigede medlemmer af det kollegiale ledelsesorgan modtager en begrundelse, som de har ret til at kræve offentliggjort, hvis det ellers ikke ville ske, hvilket medfører, at den offentliggøres. ⇒ Medlemsstaterne sikrer, at denne afgørelse kan underkastes domstolsprøvelse med hensyn til såvel faktiske som retlige forhold. ⇐

Artikel 8

☒ De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed og ansvarlighed ☒

~~3a1.~~ Med forbehold af bestemmelserne i ~~stk. 4 og 5~~ ☒ artikel 10 ☒ skal de nationale tilsynsmyndigheder, ~~der er ansvarlige for forhåndsmarkedsregulering eller for bilæggelse af tvister mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 20 og 21 i dette direktiv,~~ handle uafhængigt ⇒ og objektivt ⇐ og må hverken søge eller modtage instrukser fra andre organer i forbindelse med udførelsen af de opgaver, de er pålagt i henhold til den nationale lovgivning, der gennemfører ~~fællesskabslovgivningen~~ ☒ EU-lovgivningen ☒. Dette er ikke til hinder for, at der kan føres tilsyn i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser. Kun klageinstanser, der er oprettet i overensstemmelse med artikel ~~431~~, har beføjelse til at suspendere eller omstøde afgørelser truffet af de nationale tilsynsmyndigheder.

↓ ny

2. De nationale tilsynsmyndigheder aflægger hvert år rapport bl.a. om situationen på markedet for elektronisk kommunikation, hvilke beslutninger de har truffet, deres personalemæssige og økonomiske ressourcer og fordelingen af disse, samt om deres fremtidige planer. Rapporterne offentliggøres.

↓ 2009/140/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 9

⊠ De nationale tilsynsmyndigheders handleevne ⊠

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder, ~~som omhandlet i første afsnit,~~ har særskilte årsbudgetter ⇒ og kan gennemføre det tildelte budget i fuld uafhængighed ⇐. Budgetterne offentliggøres.

↓ ny

2. Uden at det indskrænker forpligtelsen til at sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de pålægges, må økonomisk uafhængighed ikke forhindre tilsyn eller kontrol i overensstemmelse med nationale forfatningsretlige bestemmelser. Udøves der kontrol over de nationale tilsynsmyndigheders budget, skal det ske på en transparent måde og offentliggøres.

↓ 2009/140/EF (tilpasset)

3. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de nationale tilsynsmyndigheder råder over tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til aktivt at deltage i og bidrage til Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC)⁹¹.

Artikel 10

⊠ De nationale tilsynsmyndigheders deltagelse i BEREC ⊠

~~3b~~1. Medlemsstaterne sikrer, at BEREC's mål med hensyn til at fremme en bedre koordinering og sammenhæng på tilsynsområdet støttes aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.

~~3c~~2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til erklæringer og fælles udtalelser vedtaget af BEREC, når de træffer deres egne afgørelser for deres nationale markeder.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 11

⊠ Samarbejde mellem nationale myndigheder ⊠

~~5~~1. Nationale tilsynsmyndigheder ⇒ , andre kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, ⇐ og nationale konkurrencemyndigheder giver hinanden de oplysninger, der er

⁹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor.

nødvendige for at anvende direktivets bestemmelser ~~bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne~~. Hvad angår de udvekslede oplysninger, skal den modtagende myndighed sikre den samme grad af fortrolighed som den afgivende myndighed.

↓ 2002/20/EF

~~Artikel 1~~

Formål og anvendelsesområde

~~1. Målet med dette direktiv er gennem en harmonisering og forenkling af regler og vilkår for tilladelser at skabe et indre marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester for derigennem at lette udbud heraf i hele Fællesskabet.~~

~~2. Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

⇒ ny

KAPITEL II

GENERELLE TILLADELSER

AFDELING 1 GENERELLE BESTEMMELSER

~~Artikel 3~~12

Generel tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer fri adgang til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester på de i dette direktiv omhandlede vilkår. I den forbindelse må medlemsstaterne ikke hindre en virksomhed i at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, medmindre dette er nødvendigt under hensyn til traktatens artikel ~~46~~ 52, stk. 1. ⇒ Enhver sådan begrænsning af friheden til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester skal være behørigt begrundet og skal meddeles Kommissionen. ⇐

2. Udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ⇒, bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, ⇐ kan med forbehold af de særlige forpligtelser, der er omhandlet i artikel ~~61~~3, stk. 2, eller brugsrettigheder omhandlet i artikel ~~54~~6 og ~~88~~, kun gøres betinget af en generel tilladelse.

3. ⇒ Hvis en medlemsstat vurderer, at det er berettiget at stille krav om, at en aktivitet anmeldes, kan den pågældende medlemsstat kun kræve, at virksomhederne ⇐ ~~Der kan stilles krav om, at den pågældende virksomhed skal~~ anmelder aktiviteten ⇒ til BEREC, ⇐ men ikke om, at ~~den de skal~~ indhente en udtrykkelig afgørelse eller anden administrativ handling fra den nationale tilsynsmyndigheds ⇒ eller en anden myndigheds ⇐ side, inden den udfører de rettigheder, tilladelsen indebærer. Efter anmeldelse ⇒ til BEREC ⇐, når en sådan kræves, kan en virksomhed påbegynde sin aktivitet, om nødvendigt med forbehold af bestemmelserne om brugsrettigheder 5 i medfør af dette direktiv ~~5, 6, 7~~ ⇒ BEREC videresender straks elektronisk enhver anmeldelse til de nationale tilsynsmyndigheder i alle medlemsstater,

der er berørt af udbuddet af elektroniske kommunikationsnet eller elektroniske kommunikationstjenester. ⇐

⇒ Oplysninger i overensstemmelse med dette stykke om eksisterende anmeldelser, der allerede er indgivet til den nationale tilsynsmyndighed på datoen for dette direktivs gennemførelse i national ret, forelægges for BEREC senest den [datoen for direktivets gennemførelse i national ret]. ⇐

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 2)

~~Virksomheder, der leverer grænseoverskridende elektroniske kommunikationstjenester til virksomheder, der er etableret i flere medlemsstater, pålægges højst at indgive én anmeldelse pr. berørt medlemsstat.~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~3.4. Den i stk. 2 ☒ 3 ☒ omhandlede anmeldelsesprocedure må højst kræve, at en juridisk eller fysisk person afgiver erklæring til den nationale tilsynsmyndighed ⇐ BEREC ⇐ om, at førstnævnte har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og indgiver de minimumsoplysninger, som ⇐ BEREC og ⇐ tilsynsmyndigheden skal bruge for at kunne føre register eller fortegnelse over udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Disse oplysninger skal begrænses til det strengt nødvendige til identifikation af udbyderen, som f.eks. virksomhedens registreringsnumre, og dennes kontaktpersoner, udbyderens adresse, en kort beskrivelse af nettet eller tjenesten samt en skønnet startdato for aktiviteten. :~~

↓ ny

(1) udbyderens navn

(2) udbyderens retlige status, retlige form og registreringsnummer, hvis udbyderen er optaget i et handelsregister eller et andet lignende offentligt register i EU

(3) den fysiske adresse på udbyderens hovedsæde i EU og på eventuelle filialer i medlemsstaterne

(4) en kontaktperson og kontaktoplysninger

(5) en kort beskrivelse af de net eller tjenester, som det er hensigten at udbyde

(6) de berørte medlemsstater og

(7) en skønnet startdato for aktiviteten.

Medlemsstaterne må ikke pålægge yderligere eller særskilte anmeldelseskrav.

↓ 2002/20/EF

⇒ ny

Artikel ~~6~~13

Vilkår knyttet til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre samt særlige forpligtelser

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 4), litra a) (tilpasset)
⇒ ny

1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester samt brugsretten til radiofrekvenser og numre kan kun underlægges de i ~~bilaget~~ ☒ bilag I ☒ anførte vilkår. Sådanne vilkår skal være ikke-diskriminerende, forholdsmæssigt afpassede og transparente, og brugsretten til radiofrekvenser skal være i overensstemmelse med artikel ~~9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ 45, og 51 ☒ , og brugsretten til numre skal være i overensstemmelse med artikel 88 ☒.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
→₁ 2009/140/EF Art. 3, nr. 4), litra b)

2. Særlige forpligtelser, der i henhold til artikel ~~5, stk. 1 og 2, samt artikel 6 og 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~ 13, artikel 36, artikel 46, stk. 1 og artikel 48, stk. 2, ~~og → 1 artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) ←~~ kan pålægges udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller udbydere, som i henhold til ~~nævnte~~ ☒ dette ☒ direktiv er blevet udpeget til at varetage forsyningspligttydelser, skal retligt være adskilt fra de rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse. For at sikre virksomhederne transparens skal der i den generelle tilladelse henvises til de kriterier og procedurer , der ligger til grund for at pålægge den enkelte virksomhed sådanne særlige forpligtelser.

3. Den generelle tilladelse må kun indeholde vilkår, der er specifikke for den pågældende sektor og er anført i ~~bilagets~~ bilag I, del A, B og C, og må ikke indeholde vilkår, som allerede gælder for virksomhederne i medfør af anden national lovgivning.

4. Medlemsstaterne må ikke gentage den generelle tilladelses vilkår, når de giver virksomheder brugsret til radiofrekvenser eller numre.

↓ 2002/20/EF
⇒ ny

Artikel ~~9~~14

Erklæringer med henblik på at lette udøvelsen af rettigheder til installation af faciliteter og samtrafikrettigheder

Efter anmodning fra en virksomhed udsteder ~~de nationale tilsynsmyndigheder~~ ☒ BEREC ☒ inden én uge standardiserede erklæringer, hvori det i givet fald bekræftes, at virksomheden har indgivet en anmeldelse i henhold til artikel ~~312~~, stk. 2, og det nøje beskrives, under hvilke omstændigheder enhver virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i medfør af den generelle tilladelse, har ret til at ansøge om tilladelse til at installere faciliteter, forhandle samtrafik og/eller få adgang eller samtrafik, for dermed at lette udøvelsen af disse rettigheder f.eks. over for andre instanser eller andre virksomheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan sådanne erklæringer også udstedes som et automatisk svar på en anmeldelse som omhandlet i artikel ~~312~~, stk. 2.

AFDELING 2 RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSE I HENHOLD TIL GENEREL TILLADELSE

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

Artikel ~~4~~15

Minimumsliste over rettigheder, som kan afledes af den generelle tilladelse

1. Virksomheder med tilladelse i henhold til artikel ~~3~~12 har ret til:

- a) at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester
- b) at få deres ansøgning om de nødvendige tilladelser til installation af faciliteter behandlet i henhold til artikel ~~41~~ 43 i ☒ dette ☒ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

↓ ny

- c) at anvende radiofrekvenser i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med forbehold af artikel 13, 46 og 54.
- d) at få deres ansøgning om de nødvendige brugsrettigheder til numre behandlet i overensstemmelse med artikel 88.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

2. Når sådanne virksomheder udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til offentligheden, giver den generelle tilladelse dem også ret til:

- a) at forhandle samtrafik med og, hvor det er relevant, få adgang til eller samtrafik med andre udbydere af offentligt tilgængelige kommunikationsnet og -tjenester, som er omfattet af en generel tilladelse inden for ~~EF~~ ☒ Unionen ☒ på vilkårene i og i overensstemmelse med ☒ dette ☒ direktiv ~~2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~
- b) at få mulighed for at blive udpeget til at opfylde forskellige dele af forsyningspligten og/eller til at dække hele eller dele af en medlemsstats område, jf. ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁹²~~ ☒ Artikel 81 eller 82. ☒

↓ 2002/20/EF
⇒ ny

Artikel ~~12~~16

Administrationsgebyrer

⁹²

Se side 51 i denne EUT.

1. Administrationsgebyrer, som afkræves virksomheder, der udbyder en tjeneste eller et net i henhold til den generelle tilladelse, eller som har fået tildelt brugsrettigheder,

a) må i alt kun dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administration, kontrol og gennemførelse af den generelle tilladelsesordning, brugsrettigheder og særlige forpligtelser, jf. artikel ~~6~~13, stk. 2, som kan omfatte udgifter til internationalt samarbejde, harmonisering og standardisering, markedsanalyse, overensstemmelsesovervågning og anden markedskontrol, samt lovgivningsarbejde vedrørende udarbejdelse og gennemførelse af sekundær ret og administrative afgørelser, såsom afgørelser om adgang og samtrafik, og

b) skal pålægges de enkelte virksomheder på en objektiv, transparent og forholdsmæssigt afpasset måde, der minimerer ekstra administrationsomkostninger og ledsagende gebyrer. ⇒ En medlemsstat kan vælge ikke at opkræve administrationsgebyrer af virksomheder, hvis omsætning ligger under en bestemt tærskel, eller hvis aktiviteter ikke opnår en minimumsandel af markedet eller har en meget begrænset geografisk rækkevidde. ⇐

2. Når de nationale tilsynsmyndigheder ⇐ eller andre kompetente myndigheder ⇐ pålægger administrationsgebyrer, offentliggør de en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede gebyrbeløb, der er opkrævet. På baggrund af forskellen mellem det samlede ~~afgiftsgebyr~~beløb og administrationsomkostningerne, foretages der passende justeringer.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~13~~17

Regnskabsmæssig adskillelse og regnskaber

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og som nyder særlige eller eksklusive rettigheder til at udbyde tjenester i andre sektorer i samme eller en anden medlemsstat:

a) fører særskilte regnskaber for aktiviteter, der vedrører udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, i samme grad som det ville være påkrævet, hvis disse aktiviteter blev forestået af retligt uafhængige selskaber, således at det er muligt at identificere alle omkostnings- og indtægtslementer, inklusive anvendt beregningsgrundlag og anvendte detaljerede henførimetoder, i forbindelse med selskabernes aktiviteter inden for udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester samt en specificeret opgørelse over anlægsaktiver og strukturomkostninger, eller

b) er organiseret, så aktiviteterne vedrørende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er strukturelt udskilt.

En medlemsstat kan vælge ikke at stille de i litra a) omhandlede krav over for virksomheder, hvis årlige omsætning på aktiviteter i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i medlemsstaterne er mindre end 50 mio. EUR.

2. Virksomheder, som udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og som ikke er omfattet af selskabsrettens krav, og som ikke opfylder kriterierne for små og mellemstore virksomheder i ~~Fællesskabets~~

☒ Unionens ☒ regler om regnskabsaflæggelse, skal udarbejde regnskaber, lade dem revidere af en uafhængig revisor og offentliggøre dem. Revisionen skal ske i henhold til gældende regler i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ og medlemsstaten.

Dette krav gælder også særskilte regnskaber, jf. stk. 1, litra a).

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 8)
⇒ ny

AFDELING 3 ÆNDRING OG TILBAGEKALDELSE

Artikel ~~14~~18

Ændring af rettigheder og forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at rettigheder, vilkår og procedurer vedrørende generelle tilladelser og brugsret ⇒ til radiofrekvenser eller numre ⇐ eller tilladelser til at installere faciliteter kun kan ændres i objektivt begrundede tilfælde og på en forholdsmæssigt afpasset måde, idet der, hvor det er rimeligt, tages hensyn til de særlige betingelser, der gælder for brugsrettigheder til radiofrekvenser ⇒ og numre ⇐, som kan overdrages.

2. Medmindre de foreslåede ændringer er beskedne og er aftalt med rettighedshaveren eller indehaveren af den generelle tilladelse, ⇒ og med forbehold af artikel 35 ⇐ skal der på passende vis orienteres om, at sådanne ændringer er planlagt, og de berørte parter, herunder brugere og forbrugere, skal have en rimelig frist til at fremføre deres synspunkter om de foreslåede ændringer; denne frist må kun i ~~særlige tilfælde~~ under ekstraordinære omstændigheder være mindre end fire uger.

↓ ny

Enhver ændring offentliggøres med angivelse af årsagerne hertil.

↓ 2002/140/EF Art. 3, nr. 8)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel 19

☒ Begrænsning eller tilbagekaldelse af rettigheder ☒

~~21~~1. Medlemsstaterne må ikke begrænse eller tilbagekalde tilladelser til at installere faciliteter eller brugsrettigheder til radiofrekvenser ⇒ eller numre ⇐ inden udløbet af den periode, for hvilken de er tildelt, undtagen i begrundede tilfælde ☒ i medfør af stk. 2 ☒ og i givet fald i overensstemmelse med ~~bilaget~~ ☒ I ☒ og relevante nationale bestemmelser om kompensation for tilbagekaldelse af tilladelser.

↓ ny

2. I overensstemmelse med behovet for at sikre en reel og effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne eller gennemførelsen af harmoniserede betingelser, der er vedtaget i

henhold til beslutning 676/2002/EF, kan medlemsstaterne tillade, at rettigheder tilbagekaldes, herunder rettigheder med en minimumsgyldighed på 25 år, på grundlag af procedurer, der er fastsat på forhånd i overensstemmelse med principperne om proportionalitet og ikkediskrimination.

3. En ændring i brugen af radiofrekvenserne som følge af anvendelsen af stk. 4 og 5 i artikel 45, er ikke i sig selv en begrundelse for at tilbagekalde brugsretten til radiofrekvenser.

4. Enhver plan om at begrænse eller tilbagekalde tilladelser eller individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre skal underkastes en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 23.

↓ 2002/21/EF Art. 5 (tilpasset)

KAPITEL III

OPLYSNINGSPLIGT, UNDERSØGELSER OG HØRINGSORDNING

Artikel ~~520~~

~~Oplysningspligt~~ ☒ Oplysningskrav til virksomhederne ☒

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 5)
(tilpasset)
⇒ ny

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, ⇒ tilhørende faciliteter eller tilknyttede tjenester, ⇐ giver de nationale tilsynsmyndigheder, ⇒ andre kompetente myndigheder og BEREC ⇐ alle de oplysninger, herunder økonomiske, som disse myndigheder har behov for, for at kunne påse, at bestemmelserne i dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ samt afgørelser truffet i henhold hertil overholdes. Det præciseres, at nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at afkræve disse virksomheder oplysninger om fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostenester, som de stiller til rådighed for konkurrenter. ⇒ De kan også kræve oplysninger om elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, der er opdelt efter lokalområder og tilstrækkeligt detaljerede til, at den nationale tilsynsmyndighed kan gennemføre den geografiske undersøgelse og udpege områder med utilstrækkelig netforbindelse, jf. artikel 22. I overensstemmelse med artikel 29 kan de nationale tilsynsmyndigheder pålægge sanktioner over for virksomheder, der bevidst opgiver vildledende, fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger. ⇐

Det kan også kræves, at virksomheder med en stærk markedsposition på engrosmarkeder forelægger regnskabsoplysninger om de detailmarkeder, der er forbundet med disse engrosmarkeder.

↓ ny

De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder kan udbede sig oplysninger fra de centrale dokumentationstjenester, der er oprettet i medfør af direktiv 2014/61/EU om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 5)

⇒ ny

Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de fastsatte frister og i den krævede detaljeringsgrad, som den nationale tilsynsmyndighed kræver. De af den nationale tilsynsmyndighed krævede oplysninger, der anmodes om, skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaven kræver. Den nationale tilsynsmyndighed ⇒ kompetente myndighed ⇐ begrundet sin anmodning om oplysninger og behandler oplysningerne i overensstemmelse med stk. 3.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

⇒ ny

2. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder ☒ og andre kompetente myndigheder ⇐, efter begrundet anmodning fra Kommissionen, forelægger denne de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine traktatfæstede opgaver. De oplysninger, som Kommissionen udbeder sig, skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaverne kræver. Hvis de forelagte oplysninger henviser til oplysninger, som på et tidligere tidspunkt er indgivet af virksomheder på den nationale tilsynsmyndigheds ⇒ myndigheds ⇐ anmodning, underrettes virksomhederne herom. Kommissionen stiller i nødvendigt omfang oplysninger til rådighed for en anden myndighed af samme art i en anden medlemsstat, ~~og~~ medmindre den myndighed, der har indgivet oplysningerne, har fremsat en udtrykkelig og begrundet anmodning om ikke at gøre det.

Med forbehold af kravene i stk. 3, sikrer medlemsstaterne, at de oplysninger, som er blevet indgivet til en national tilsynsmyndighed, efter en begrundet anmodning kan stilles til rådighed for en anden national tilsynsmyndighed i samme eller en anden medlemsstat ⇒ og for BEREC ⇐, hvis det er nødvendigt for, at den ene eller den anden af disse myndigheder ⇒ eller BEREC ⇐ kan opfylde sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten ☒ EU-retten ⇐.

3. Oplysninger, der af en national tilsynsmyndighed ☒ eller en anden kompetent myndighed ⇐ betragtes som fortrolige i henhold til fællesskabsregler ☒ EU-regler ⇐ og nationale regler om forretningshemmeligheder ⇒ eller om beskyttelse af personoplysninger ⇐, behandles også som fortrolige af Kommissionen og de berørte nationale tilsynsmyndigheder. ⇒ I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde må nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder ikke nægte at videregive de ønskede oplysninger til Kommissionen, BEREC eller en anden myndighed med den begrundelse, at oplysningerne er fortrolige, eller at det er nødvendigt at høre de parter, som har afgivet oplysningerne. Når Kommissionen, BEREC eller en kompetent myndighed forpligter sig til at respektere fortroligheden af oplysninger, der er udpeget som fortrolige af den myndighed, som ligger inde med oplysningerne, videregiver sidstnævnte de ønskede oplysninger til det angivne formål uden at måtte høre de parter, der har afgivet oplysningerne. ⇐

4. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ under iagttagelse af nationale regler om aktindsigt og med forbehold af fællesskabets ☒ Unionens ☒ og de enkelte medlemsstats regler om forretningshemmeligheder ⇒ og beskyttelse af personoplysninger ⇐ offentliggør sådanne oplysninger, som kunne bidrage til skabelsen af et åbent og konkurrencepræget marked.

5. De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ offentliggør vilkårene for offentlighedens adgang til de i stk. 4 omhandlede oplysninger, herunder procedurer for opnåelse af en sådan adgang.

↓ 2002/20/EF
⇒ ny

Artikel ~~11~~21

Oplysninger, som kræves i forbindelse med generelle tilladelser, brugsrettigheder og de særlige forpligtelser

1. Med forbehold af oplysninger og indberetningskrav i henhold til anden national lovgivning end den generelle tilladelse kan de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ kun stille krav om, at virksomhederne fremlægger oplysninger i forbindelse med den generelle tilladelse, brugsretten eller særlige forpligtelser i artikel ~~6~~13, stk. 2, som er forholdsmæssigt afpasset og som der er et objektivt grundlag for med henblik på:

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 7), litra a) (tilpasset)

a) systematisk eller i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere overholdelsen af vilkår nr. 1 ~~og 2~~ i del A, vilkår nr. 2 og 6 i del ~~B~~ ~~D~~ ~~E~~ og vilkår nr. 2 og 7 i del ~~E~~ ~~I~~, alle i bilaget ~~I~~, samt af de i artikel ~~6~~13, stk. 2, omhandlede forpligtelser

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
⇒ ny

b) i det konkrete tilfælde at kunne kontrollere, om de i bilaget ~~I~~ angivne vilkår overholdes, når der er modtaget en klage, eller når den ~~nationale tilsynsmyndighed~~ ⇒ kompetente myndighed ⇐ har andre grunde til at antage, at et vilkår overtrædes, eller når den ~~nationale tilsynsmyndighed~~ ⇒ kompetente myndighed ⇐ foretager en undersøgelse på eget initiativ

c) procedurer for og vurdering af anmodninger om tildeling af brugsret

d) offentliggørelse af sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne

e) klart definerede statistiske formål

f) markedsanalyse jf. ~~dette direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) eller direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 7), litra b)
⇒ ny

g) sikre en effektiv udnyttelse og en effektiv forvaltning af radiofrekvenser og ~~nummersressourcer~~ ⇒ .

h) at evaluere fremtidige ændringer i net eller tjenester, der kan få indflydelse på de engrostenester, som stilles til rådighed for konkurrenter ⇨ , på slutbrugernes muligheder for konnektivitet eller på udpegningen af områder med utilstrækkelig netforbindelse ⇐

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 7), litra c)

Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de i litra a), b), d), e), f), g) og h) i første afsnit omhandlede oplysninger forud for eller som betingelse for markedsadgang.

↓ ny

2. For så vidt angår brugsrettighederne til radiofrekvenser skal oplysningerne navnlig vedrøre den reelle og effektive udnyttelse af frekvensressourcerne og overholdelsen af de forpligtelser vedrørende dækning og tjenestekvalitet, der er knyttet til brugsrettighederne, samt kontrol af, om forpligtelserne overholdes.

↓ 2002/20/EF
⇨ ny

23. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder ⇨ eller andre kompetente myndigheder ⇐ kræver, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere virksomhederne om, til hvilket specifikt formål disse oplysninger skal bruges.

↓ ny

4. De nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder må ikke anmode om oplysninger, som BEREC allerede har anmodet om i henhold til artikel 30 i forordning [xxxx/xxxx/EU (BEREC-forordningen)]⁹³.

Artikel 22

Geografiske undersøgelser af netudrulning

1. Senest tre år efter [fristen for gennemførelse af direktivet] gennemfører de nationale tilsynsmyndigheder en geografisk undersøgelse af rækkevidden af elektroniske kommunikationsnet med bredbåndkapacitet ("bredbåndnet"); herefter gennemføres en ny undersøgelse mindst hvert tredje år.

Den geografiske undersøgelse skal omfatte:

- a) en undersøgelse af den geografiske rækkevidde af bredbåndsnettene på deres område, navnlig med henblik på de opgaver, der skal udføres i henhold til artikel 62, 65 og 81, samt med henblik på at indføre forpligtelser i overensstemmelse med artikel 66 og på de undersøgelser, der kræves i forbindelse med anvendelsen af statsstøttereglerne, og

⁹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xxxx/xxxx af [...] om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) (EUT L [...]).

- b) en treårsprognose over rækkevidden af bredbåndsnettene på deres område, baseret på de oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med litra a), hvor disse er tilgængelige og relevante.

Denne prognose skal afspejle de økonomiske udsigter for sektoren for elektronisk kommunikation og operatørernes investeringsplaner på det tidspunkt, hvor oplysningerne er indsamlet, således at det er muligt at kortlægge konnektiviteten i forskellige områder. Prognosen skal indeholde oplysninger om alle virksomheders og offentlige myndigheders planer om netudrulning, navnlig hvad angår net med meget høj kapacitet samt væsentlige opgraderinger eller udvidelser af eksisterende bredbåndsnets, så de leverer mindst samme præstation som næstgenerationsnet. Til dette formål udbeder de nationale tilsynsmyndigheder sig relevante oplysninger fra virksomhederne om deres planer om etablering af sådanne net.

De oplysninger, der indsamles som led i undersøgelsen, skal være af en passende detaljeringsgrad på lokalt plan og skal omfatte tilstrækkelige oplysninger om de forskellige aspekter af tjenestekvalitet.

2. De nationale tilsynsmyndigheder kan udpege "områder med utilstrækkelig netforbindelse", dvs. klart afgrænsede geografiske områder, hvorom det ud fra de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, fastslås, at der i hele den periode, prognosen dækker, ikke er nogen virksomhed eller offentlig myndighed, der har udrullet eller har planer om at udrulle et net med meget høj kapacitet, eller som har opgraderet eller udvidet sit net væsentligt, så det kan yde en downloadhastighed på mindst 100 Mbps, eller har planer om at gøre det. De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør oplysninger om områderne med utilstrækkelig netforbindelse.

3. Med hensyn til områder med utilstrækkelig netforbindelse kan de nationale tilsynsmyndigheder iværksætte en indkaldelse, der giver enhver virksomhed mulighed for at erklære, at den har til hensigt at udrulle net med meget høj kapacitet i det pågældende område i løbet af den periode, prognosen dækker. Den nationale tilsynsmyndighed præciserer, hvilke oplysninger sådanne erklæringer skal indeholde, så der sikres mindst samme detaljeringsgrad som den, der blev taget i betragtning i prognosen, jf. stk. 1, litra b). Den meddeler også enhver virksomhed, der tilkendegiver sin interesse, om det pågældende område ifølge de oplysninger, der er indsamlet i medfør af stk. 1, litra b), er dækket eller sandsynligvis vil blive dækket af et næstgenerationsnet med downloadhastigheder på under 100 Mbps.

4. Når de nationale tilsynsmyndigheder træffer foranstaltninger i henhold til stk. 3, følger der en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende procedure, hvorved ingen virksomheder på forhånd udelukkes. Hvis en virksomhed ikke fremlægger oplysninger i henhold til stk. 1, litra b), eller ikke reagerer på en indkaldelse af interessetilkendegivelser i medfør af stk. 3, kan det betragtes som afgivelse af vildledende oplysninger i henhold til artikel 20 eller 21.

5. Medlemsstaterne sikrer, at lokale, regionale og nationale myndigheder med ansvar for tildeling af offentlige midler til etablering af elektroniske kommunikationsnet, udformning af nationale bredbåndspaner, fastsættelse af dækningsforpligtelser, der er knyttet til brugsrettigheder til radiofrekvenser, og til kontrol af udbuddet af tjenester, der er omfattet af forsyningspligt på deres område, tager hensyn til resultaterne af undersøgelserne og resultaterne om de udpegede områder med utilstrækkelig netforbindelse, jf. stk. 1, 2 og 3; medlemsstaterne sikrer endvidere, at de nationale tilsynsmyndigheder videregiver resultaterne på betingelse af, at den modtagende myndighed sørger for samme grad af fortrolighed og beskyttelse af forretningshemmeligheder som den afgivende myndighed. Resultaterne stilles også til rådighed for BEREC og Kommissionen efter anmodning og på de samme betingelser.

6. De nationale tilsynsmyndigheder kan, idet de overholder deres forpligtelse til at beskytte fortrolige oplysninger og forretningshemmeligheder, stille IT-værktøjer til rådighed for slutbrugerne for at hjælpe dem til at fastslå, hvilken konnektivitet der er til rådighed i forskellige områder, med en detaljeringsgrad, som kan støtte slutbrugerne i deres valg af konnektivitetstjenester.

7. Med henblik på en ensartet anvendelse af geografiske undersøgelser og prognoser udsteder BEREC, efter at have hørt de interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen, senest den [dato] retningslinjer for gennemførelsen af de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelser i henhold til denne artikel.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 6)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~6~~23

Høring og transparens

Medlemsstaterne sikrer med undtagelse af spørgsmål, der er omfattet af artikel ~~7~~32, stk. 9, artikel ~~20~~26 eller artikel ~~21~~ 27, at de nationale tilsynsmyndigheder ~~☒~~ eller andre kompetente myndigheder ~~☒~~, når de i medfør af dette direktiv ~~eller af særdirektiverne~~ agter at træffe foranstaltninger, eller når de agter at indføre begrænsninger i overensstemmelse med artikel ~~9~~, ~~stk. 3 og 4~~ 45, stk. 4 og 5, med væsentlige virkninger for det relevante marked, giver de interesserede parter lejlighed til ~~inden for en rimelig frist~~ at fremsætte bemærkninger til udkastet til foranstaltninger ~~inden for en rimelig frist~~ ⇒ ; denne frist fastsættes under hensyn til sagens kompleksitet og må ikke være kortere end 30 dage, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder ⇐.

De nationale tilsynsmyndigheder ~~☒~~ og andre kompetente myndigheder ~~☒~~ offentliggør deres nationale høringsprocedurer.

Medlemsstaterne sikrer, at der etableres ét informationssted, hvorfra der er adgang til alle igangværende høringer.

Resultaterne af høringsproceduren skal gøres offentligt tilgængelige ~~af de pågældende nationale tilsynsmyndigheder~~, medmindre de er fortrolige i henhold til ~~fællesskabsretten~~ ~~☒~~ EU-retten ~~☒~~ og den nationale lovgivning om fortrolig behandling af forretningsoplysninger.

↓ 2002/22/EF

Artikel ~~33~~24

Høring af berørte parter

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 23),
litra a)

1. Medlemsstaterne sikrer i fornødent omfang, at de nationale tilsynsmyndigheder for så vidt angår alle spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, tager hensyn til synspunkter fra

slutbrugere, forbrugere (herunder navnlig ~~handicappede~~ forbrugere med handicap), producenter og virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, navnlig når disse har stor indvirkning på markedet.

Medlemsstaterne sikrer navnlig, at de nationale tilsynsmyndigheder opretter en høringsmekanisme, der sikrer, at forbrugernes interesser i elektronisk kommunikation får tilstrækkelig vægt i tilsynsmyndighedernes beslutninger for så vidt angår spørgsmål vedrørende slutbruger- og forbrugerrettigheder i forbindelse med offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester.

↓ 2002/22/EF

2. Om nødvendigt udvikler de berørte parter under de nationale tilsynsmyndigheders vejledning mekanismer, som inddrager forbrugere, brugergrupper og tjenesteudbydere, med det formål at fremme tjenesternes generelle kvalitet ved bl.a. at udvikle og overvåge adfærdskodekser og driftsstandarder.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 23),
litra b) (tilpasset)

3. Uden at dette berører anvendelsen af nationale regler, som er i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, til fremme af målene for kultur- og mediepolitikken, f.eks. kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, kan de nationale tilsynsmyndigheder og andre relevante myndigheder fremme samarbejdet mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og sektorer, der interesserer sig for fremme af lovligt indhold i de elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dette samarbejde kan også omfatte koordinering af de almennyttige oplysninger, som skal stilles til rådighed i henhold til 96, stk. 3, og artikel 95, stk. 1.

↓ 2002/22/EF

Artikel ~~34~~25

Udenretslig bilæggelse af tvister

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 24)
(tilpasset)
⇒ ny

1. Medlemsstaterne sikrer, at ☒ forbrugerne har adgang til ~~☒ der findes~~ transparente, ikke-diskriminerende, enkle ☒, hurtige, retfærdige ☒ og prisbillige udenretslige procedurer til behandling af ☒ deres ☒ uløste tvister ~~mellem forbrugere og ☒ med ☒ virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller tjenester~~ ⇒ offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester ⇐ ⇒ bortset fra nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, ⇐, på et område, der er omfattet af dette direktiv, og som vedrører vilkårene i og/eller gennemførelsen af kontrakter om tilrådighedsstillelse af disse ~~net og/eller tjenester~~. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til sikring af, at ☒ tillader den nationale tilsynsmyndighed at fungere som tvistbilæggelsesinstans. ☒ ~~sådanne procedurer~~ Tvistbilæggelsesprocedurerne ☒ skal opfylde kvalitetskravene i kapitel II i direktiv 2013/11/EU. ☒ ~~muliggør en retfærdig og hurtig tvistbilæggelse, og kan, hvor det er~~

~~berettiget, vedtage en tilbagebetalings- og/eller kompensationsordning. Sådanne procedurer skal muliggøre uvildig bilæggelse af tvister og ikke fratage forbrugeren den retlige beskyttelse, der ydes efter national ret. Medlemsstaterne kan udvide disse forpligtelser til også at gælde for tvister, der involverer~~ ⇒ give ⇐ andre slutbrugere ⇒ , navnlig mikrovirksomheder og små virksomheder, ⇐ ⇒ adgang til disse procedurer ⇐.

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

⇒ ny

2. Medlemsstaterne sørger for, at deres lovgivning ikke er til hinder for oprettelsen af klagekontorer og on-line-tjenester på det relevante territoriale plan for at give forbrugere og ☒ andre ☒ slutbrugere lettere adgang til tvistbilæggelse. ⇒ For tvister, der vedrører forbrugere og er omfattet af forordning (EU) nr. 524/2013, gælder bestemmelserne i denne forordning, forudsat at tvistbilæggesinstansen er anmeldt til Kommissionen i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/11/EU. ⇐

3. Vedrører en tvist parter i forskellige medlemsstater, koordinerer disse deres indsats med henblik på at bilægge tvisten ☒ , uden at dette i øvrigt tilsidesætter bestemmelserne i direktiv 2013/11/EU ☒.

4. Denne artikel berører ikke de nationale retsprocedurer.

↓ 2002/21/EF

Artikel ~~2026~~

Tvistbilæggelse mellem virksomheder

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 22)
(tilpasset)

⇒ ny

1. Opstår der en tvist i forbindelse med eksisterende forpligtelser, der følger af dette direktiv ~~eller særdirektiverne~~, mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, eller mellem sådanne virksomheder og andre virksomheder i medlemsstaten, som ~~er omfattet af~~ gør brug af ~~adgangs- og/eller sammenkøblings- og samtrafikforpligtelser~~ ⇒ , eller mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, og udbydere af tilhørende faciliteter ⇐ ~~i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne~~, træffer den pågældende nationale tilsynsmyndighed, efter anmodning fra den ene eller den anden af parterne, med forbehold af ~~bestemmelserne i~~ stk. 2, en bindende afgørelse for at bilægge tvisten hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden fire måneder, bortset fra helt ekstraordinære tilfælde. Medlemsstaterne kræver, at alle parter samarbejder fuldt og helt med den nationale tilsynsmyndighed.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

2. Medlemsstaterne kan i bestemmelserne åbne mulighed for, at nationale tilsynsmyndigheder kan afslå at bilægge en tvist ved en bindende afgørelse, hvis der findes andre mulige mekanismer, f.eks. mægling, som bedre kunne bidrage til en hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med ~~bestemmelserne i~~ artikel ~~38~~. Den nationale tilsynsmyndighed

underretter hurtigst muligt parterne herom. Er tvisten endnu ikke bilagt efter fire måneder, og er den ikke indbragt for en domstol af den klagende part, træffer den nationale tilsynsmyndighed på anmodning fra en af parterne hurtigst muligt, og under alle omstændigheder inden fire måneder, en bindende afgørelse til bilæggelse af tvisten.

3. Ved bilæggelse af en tvist træffer den nationale tilsynsmyndighed afgørelser, der tilsigter at opfylde målene i artikel ~~38~~. Forpligtelser, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelsen af en tvist, skal respektere bestemmelserne i dette direktiv ~~eller i særdirektiverne~~.

4. Den nationale tilsynsmyndigheds afgørelse offentliggøres, idet der dog tages hensyn til krav om fortrolighedsbeholdelse af forretningshemmeligheder. De berørte parter modtager en fuldstændig redegørelse for de grunde, som afgørelsen bygger på.

5. Proceduren i stk. 1, 3 og 4 hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 23)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~21~~27

Tvistbilæggelse mellem parter i forskellige medlemsstater

1. Opstår der uenighed mellem ~~parter~~ ☒ virksomheder ☒ i forskellige medlemsstater på et område, der er omfattet af dette direktiv ~~eller særdirektiverne, og har tilsynsmyndigheder fra mere end én medlemsstat kompetence i sagen,~~ finder bestemmelserne i stk. 2, 3 og 4 anvendelse. ⇒ Disse bestemmelser finder dog ikke anvendelse på tvister vedrørende radiofrekvenskoordinering, der er omfattet af artikel 28. ⇐

2. Alle parter kan forelægge tvisten for ~~de~~ ☒ den eller de ☒ berørte nationale tilsynsmyndigheder. ~~De~~ ☒ Den eller de ☒ kompetente nationale tilsynsmyndigheder koordinerer deres indsats og har ret til at høre ⇒ underretter ⇐ BEREC ⇒ om tvisten ⇐ for at finde en konsekvent løsning ~~på tvisten~~ herpå i overensstemmelse med målene i artikel ~~8~~3.

~~Enhver national tilsynsmyndighed, der har kompetence i en sådan tvist, kan anmode BEREC om at vedtage en udtalelse om, hvilken foranstaltning der skal træffes i overensstemmelse med rammedirektivet og/eller særdirektiverne for at bilægge tvisten.~~

↓ ny

3. BEREC afgiver hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for fire måneder, bortset fra under ekstraordinære omstændigheder, en udtalelse om, hvorvidt den eller de berørte nationale tilsynsmyndigheder skal træffe konkrete foranstaltninger for at bilægge tvisten eller undlade handling.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 23)

~~Når en sådan anmodning forelægges for BEREC, skal alle nationale tilsynsmyndigheder med kompetence i et aspekt af tvisten afvente BEREC's udtalelse, før de tager skridt til at bilægge tvisten. Dette udelukker ikke, at nationale tilsynsmyndigheder om nødvendigt kan træffe hasteforanstaltninger.~~

↓ ny

4. Den eller de berørte nationale tilsynsmyndigheder afventer BEREC's udtalelse, før den/de tager skridt til at bilægge tvisten. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrence og beskytte slutbrugernes interesser, kan enhver af de kompetente nationale myndigheder, enten på parternes anmodning eller på eget initiativ, vedtage midlertidige foranstaltninger.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 23)
(tilpasset)
⇒ ny

~~Alle forpligtelser, der pålægges en virksomhed af de nationale tilsynsmyndigheder som led i bilæggelsen af en tvist, skal være i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.~~

5. Enhver forpligtelse, som den nationale tilsynsmyndighed pålægger en virksomhed som led i bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med ~~bestemmelserne i dette direktiv, og særdirektiverne~~ og tage nøje hensyn til den udtalelse, BEREC har vedtaget ⇒, og skal vedtages senest en måned efter udtalelsen ⇐.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 23),
ændret ved berigtigelse, EUT L
241 af 10.9.2013, s. 8

~~3. Medlemsstaterne kan i deres bestemmelser åbne mulighed for, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder sammen kan afslå at bilægge en tvist, hvor der findes andre mulige mekanismer, f.eks. mægling, som bedre kan bidrage til en hurtig bilæggelse af tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8.~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 23)

~~De underretter hurtigst muligt parterne herom. Er tvisten endnu ikke bilagt efter fire måneder, og er den ikke indbragt for en domstol, koordinerer de nationale tilsynsmyndigheder, hvis en af parterne anmoder om det, deres indsats for at bilægge tvisten i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, idet de tager nøje hensyn til en eventuel udtalelse vedtaget af BEREC.~~

46. Den i stk. 2 omhandlede procedure hindrer ikke nogen af parterne i at indbringe sagen for en domstol.

↓ ny

Artikel 28

Koordinering af anvendelsen af radiofrekvenser mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder sikrer, at brugen af radiofrekvenser på deres område tilrettelægges på en sådan måde, at ingen andre medlemsstater forhindres,

navnlig på grund af grænseoverskridende skadelig interferens mellem medlemsstater, i at tillade brug af harmoniserede radiofrekvenser på deres område i henhold til EU-lovgivningen.

De træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå, uden at dette indskrænker deres forpligtelser i henhold til folkeretten og de relevante internationale aftaler, herunder ITU's radioreglement.

2. Medlemsstaterne samarbejder via Frekvenspolitikgruppen om grænseoverskridende koordinering af anvendelsen af radiofrekvenser med henblik på at:

(a) sikre overholdelse af stk. 1

(b) løse eventuelle problemer eller tvister i forbindelse med grænseoverskridende koordinering eller grænseoverskridende skadelig interferens.

3. Enhver berørt medlemsstat samt Kommissionen kan anmode Frekvenspolitikgruppen om at optræde som mellemlidende og, hvor det er hensigtsmæssigt, foreslå en koordineret løsning i form af en udtalelse, for at bistå medlemsstaterne med at overholde stk. 1 og 2.

4. På anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ kan Kommissionen, under videst mulig hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen, vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at løse problemer med grænseoverskridende skadelig interferens mellem to eller flere medlemsstater, der forhindrer dem i at gøre brug af harmoniserede radiofrekvenser på deres område. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 110, stk. 4.

AFSNIT III: GENNEMFØRELSE

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 24)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~21~~ 29

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter ⇒ , hvor det er nødvendigt, ⇐ bestemmelser om sanktioner ⇒ , bøder og periodiske sanktioner ⇐ for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv ⇒ eller andre relevante retligt bindende afgørelser truffet af den nationale tilsynsmyndighed eller andre kompetente myndigheder ⇐ ~~og særdirektiverne~~, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. ⇒ Inden for rammerne af nationale forfatningsretlige bestemmelser skal de nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge sådanne sanktioner . ⇐ De sanktioner, der pålægges, skal være hensigtsmæssige, effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ~~25. maj 2011~~ ☒ [datoen for direktivets gennemførelse] ☒ Kommissionen meddelelse om disse sanktionsbestemmelser og giver omgående meddelelse om senere ændringer af betydning for dem.

Artikel ~~1030~~

Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller for brugsret og af særlige forpligtelser

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 6), litra
a) (tilpasset)
⇒ ny

1. ⇒ Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale tilsynsmyndighed og andre kompetente myndigheder ⇐ ~~Den nationale tilsynsmyndighed~~ overvåger og kontrollerer i overensstemmelse med artikel 11, at overholdelsen af vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret ⇒ til radiofrekvenser og numre, ⇐ ~~og de særlige forpligtelser, jf. artikel 613, stk. 2,~~ ⇒ og forpligtelsen til at sikre en reel og effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne i overensstemmelse med artikel 4, artikel 45 og artikel 47, stk. 1 og 2 ⇐ ~~overholdes.~~

Den nationale tilsynsmyndighed ⇒ og andre kompetente myndigheder ⇐ skal have beføjelse til i overensstemmelse med artikel ~~1121~~ at pålægge virksomheder, ~~som udbyder elektroniske kommunikationsnet og tjenester i henhold til~~ ⇒ , der er omfattet af ⇐ den generelle tilladelse, eller som har brugsret til radiofrekvenser eller numre, at fremlægge alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kontrollere, om vilkårene for den generelle tilladelse, vilkårene for brugsret eller de særlige forpligtelser i artikel ~~613~~, stk. 2, ☒ eller artikel 47, stk. 1 og 2, ☒ overholdes.

2. Hvis en national ~~tilsynsmyndighed~~ ⇒ kompetent myndighed ⇐ konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere af den generelle tilladelses eller brugsrettens vilkår, eller de særlige forpligtelser, der nævnes i artikel ~~613~~, stk. 2, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den mulighed for at fremføre sine synspunkter inden for en rimelig frist.

3. Den relevante myndighed har beføjelse til at kræve, at overtrædelserne, jf. stk. 2, ophører øjeblikkeligt eller inden for en rimelig frist, og tager passende og forholdsmæssigt afpassede skridt for at sikre, at vilkårene overholdes.

Medlemsstaterne bemyndiger i denne forbindelse de relevante myndigheder til at:

- a) iværksætte afskrækkende økonomiske sanktioner, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, herunder periodiske sanktioner med tilbagevirkende kraft og
- b) udstede ordre til at udsætte eller indstille leveringen af en tjeneste eller et bundt af tjenester, som i alvorlig grad vil kunne skade konkurrencen, indtil adgangsforpligtelser, pålagt efter udarbejdelsen af en markedsanalyse i henhold til artikel ~~16~~ 65 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), er opfyldt.

Foranstaltningerne og begrundelsen herfor meddeles straks virksomheden, og denne skal have en rimelig frist til at efterkomme foranstaltningerne.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 6), litra b) (tilpasset)
⇒ ny

4. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 bemyndiger medlemsstaterne den relevante myndighed til, i givet fald, at iværksætte økonomiske sanktioner over for virksomhederne, hvis de ikke fremlægger oplysninger i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat efter artikel ~~11~~21, stk. 1, litra a) eller litra b), i ~~dette direktiv~~ og artikel 9 67 i ~~direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~ inden for en rimelig frist, der fastlægges af den nationale ~~tilsynsmyndighed~~ ⇒ kompetente myndighed ⇐.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 6), litra c) (tilpasset)

5. Ved alvorlige eller gentagne overtrædelser af den generelle tilladelses eller en brugsrets vilkår eller af særlige forpligtelser i artikel ~~6~~13, stk. 2, ☒ eller artikel 47, stk. 1 eller 2, ☒ ~~kan~~ ☒ sikrer medlemsstaterne, at ☒ de nationale tilsynsmyndigheder ☒ og andre kompetente myndigheder ☒, hvis de i denne artikels stk. 3 omhandlede foranstaltninger til sikring af vilkårenes overholdelse har været virkningsløse, ~~kan~~ hindre en virksomhed i fortsat at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, eller suspendere eller tilbagekalde brugsretten. ☒ Medlemsstaterne giver den relevante myndighed beføjelse til at pålægge ☒ ~~Der kan pålægges~~ sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. ☒ . Sådanne sanktioner kan anvendes ☒ for en periode svarende til overtrædelsens varighed, også selv om overtrædelserne efterfølgende er bragt til ophør.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 6), litra d) (tilpasset)

6. Uanset bestemmelserne i stk. 2, 3 og 5, kan den relevante myndighed, når den har bevis for en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller ☒ for ☒ brugsretten eller af de særlige forpligtelser i artikel ~~6~~13, stk. 2, ☒ eller artikel 47, stk. 1 og 2, ☒ som udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden, eller som vil skabe alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester eller andre brugere af radiofrekvenser, træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe situationen, inden der træffes en endelig afgørelse. Den pågældende virksomhed skal herefter have rimelig mulighed for at fremføre sine synspunkter og foreslå eventuel afhjælpning. Når det er hensigtsmæssigt, kan den relevante myndighed bekræfte de foreløbige foranstaltninger, der højst kan være gyldige i tre måneder, men som i tilfælde, hvor håndhævelsesprocedurerne ikke er afsluttet, kan forlænges med indtil tre måneder.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

7. Virksomheder har ret til at indklage foranstaltninger, som træffes i henhold til denne artikel, efter proceduren i artikel 4 31 i ☒ dette ☒ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

↓ 2002/21/EF

Artikel ~~4~~31

Klageadgang

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 4), litra
a)
⇒ ny

1. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og som berøres af en ~~national tilsynsmyndigheds~~ ⇒ kompetent myndigheds ⇨ afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er ⇒ fuldstændig ⇨ uafhængig af de involverede parter ⇒ og af indblanding udefra og politisk pres, der kan forhindre en uafhængig vurdering af de sager, den skal behandle ⇨. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til at udføre sine funktioner effektivt. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, og at der forefindes en effektiv klagemekanisme.

Klagesagen har ikke opsættende virkning for den afgørelse, som den ⇒ kompetente myndighed ⇨ ~~nationale tilsynsmyndighed~~ har truffet, medmindre der træffes foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale lovgivning.

↓ 2002/21/EF

2. Når den i stk. 1 omhandlede klageinstans ikke har domstolskarakter, begrundes dens afgørelser altid skriftligt. I sådanne tilfælde kan dens afgørelser desuden indbringes for en ret i en medlemsstat, jf. traktatens artikel 267.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 4), litra
b)
⇒ ny

3. Medlemsstaterne indsamler oplysninger om klagers generelle genstand, antallet af klager, klagesagernes varighed og antallet af afgørelser om foreløbige forholdsregler. Medlemsstaterne meddeler disse oplysninger ⇒ samt afgørelser eller domme ⇨ til Kommissionen og BEREC efter en begrundet anmodning fra en af dem.

AFSNIT IV: PROCEDURER VEDRØRENDE DET INDRE MARKED

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 6)
(tilpasset)

Artikel ~~7~~32

Konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation

1. De nationale tilsynsmyndigheder tager under udførelsen af deres opgaver i medfør af dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ størst muligt hensyn til målene i artikel ~~8~~ 3, herunder i det omfang de vedrører det indre markeds funktion.

2. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved at samarbejde indbyrdes og med Kommissionen og BEREC på en transparent måde for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ i alle medlemsstaterne. De samarbejder navnlig med Kommissionen og BEREC om at identificere, hvilke typer af instrumenter og afhjælpende foranstaltninger der er de bedst egnede til at håndtere bestemte typer af situationer på markedet.

3. Når den høring, der er omhandlet i artikel ~~6~~ 23, er afsluttet, og medmindre andet gælder ifølge henstillinger og/eller retningslinjer, der vedtages i henhold til artikel ~~7b~~ 34, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

a) er omfattet af artikel ~~5~~ 59, 62, 65 eller 66 ~~15 eller 16~~ i dette direktiv ~~eller artikel 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~, og og

b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

under iagttagelse af artikel ~~520~~ 520, stk. 3, samtidig stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og underrette Kommissionen, BEREC og de andre nationale tilsynsmyndigheder herom. De nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden for en måned. Fristen på én måned kan ikke forlænges.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede foranstaltning sigter på:

a) afgrænsning af et relevant marked, som afviger fra dem, der er nævnt i den i artikel ~~15~~ 62, stk. 1, omhandlede henstilling, eller

b) en afgørelse om, hvorvidt en virksomhed enten alene eller i fællesskab med andre anses for at have en stærk markedsposition, jf. artikel ~~1665~~ 65, stk. 3, ~~5~~ eller 4,

og vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller nærer alvorlig tvivl om dets forenelighed med ~~fællesskabsretten~~ EU-retten og mere specifikt med målene i artikel ~~83~~ 3, kan foranstaltningen først vedtages efter en yderligere frist på to måneder. Denne frist kan ikke forlænges. Kommissionen underretter i så fald de andre nationale tilsynsmyndigheder om sine forbehold.

5. Inden for den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 4, kan Kommissionen:

a) træffe en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker udkastet tilbage, og/eller

b) beslutte at hæve sine forbehold med hensyn til et udkast til foranstaltning, der er omhandlet i stk. 4.

Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den nøje hensyn til udtalelsen fra BEREC. Afgørelsen skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning.

6. Har Kommissionen i henhold til stk. 5 truffet en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltning tilbage, skal den nationale

tilsynsmyndighed ændre udkastet eller trække det tilbage inden for seks måneder efter datoen for Kommissionens afgørelse. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer udkastet, skal den gennemføre en offentlig høring i overensstemmelse med artikel ~~623~~, og gennotificere det ændrede udkast over for Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

7. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager i videst mulig udstrækning hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder, BEREC og Kommissionen, og kan, når bortses fra de i stk. 4 og stk. 5, litra a), omhandlede tilfælde, vedtage det således ændrede udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen.

8. Den nationale tilsynsmyndighed fremsender alle vedtagne endelige foranstaltninger, der falder ind under ~~artikel 7~~, stk. 3, litra a) og b), ~~☒~~ i denne artikel ~~☒~~ til Kommissionen og BEREC.

9. Hvor en national tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i stk. 3 og 4 med det samme vedtage forholdsmæssige foranstaltninger af midlertidig karakter. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen, de andre nationale tilsynsmyndigheder og BEREC med en udførlig begrundelse. En beslutning truffet af den nationale tilsynsmyndighed om at gøre sådanne foranstaltninger permanente eller forlænge deres gyldighedsperiode er omfattet af stk. 3 og 4.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 7)
(tilpasset)

Artikel ~~7~~³³

Procedure for ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger

1. Hvis en planlagt foranstaltning, der er omfattet af artikel ~~732~~, stk. 3, sigter mod at indføre, ændre eller ophæve en forpligtelse, der er pålagt en operatør i medfør af artikel ~~16~~ ⁶⁵ sammenholdt med artikel ~~5~~ ⁵⁹ og artikel ~~967-13~~ ⁷⁴ i ~~direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~ og artikel ~~17~~ i ~~direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~, kan Kommissionen inden for den frist på en måned, der er fastsat i ~~nærværende direktiv~~ artikel ~~732~~, stk. 3, underrette den pågældende nationale tilsynsmyndighed og BEREC om årsagerne til, at den mener, at udkastet til foranstaltning vil skabe hindringer for det indre marked, eller om, at den er stærkt i tvivl om foranstaltningens forenelighed med ~~fællesskabsretten~~ [☒] EU-retten [☒]. I et sådant tilfælde vedtages udkastet til foranstaltning ikke før yderligere tre måneder efter, at Kommissionen har underrettet den pågældende tilsynsmyndighed.

Udebliver en sådan notifikation, kan den pågældende nationale tilsynsmyndighed vedtage den foreslåede foranstaltning under størst mulig hensyntagen til eventuelle bemærkninger fremsat af Kommissionen, BEREC eller andre nationale tilsynsmyndigheder.

2. Inden for den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode arbejder Kommissionen, BEREC og den pågældende nationale tilsynsmyndighed tæt sammen for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning i lyset af målene i artikel ~~83~~ og under behørig hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter og behovet for at sikre udviklingen af en ensartet tilsynspraksis.

3. Inden for en periode på seks uger fra begyndelsen af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode afgiver BEREC efter en beslutning truffet af et flertal af organisationens medlemmer en udtalelse om Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation, hvori

organisationen oplyser, om den mener, at udkastet til foranstaltning bør ændres eller tages tilbage, og om nødvendigt fremsætter specifikke forslag herom. Udtalelsen begrundes og offentliggøres.

4. Hvis BEREC i sin udtalelse deler Kommissionens alvorlige tvivl, arbejder organisationen tæt sammen med den pågældende nationale tilsynsmyndighed for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning. Inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode kan den nationale tilsynsmyndighed:

a) ændre sit udkast til foranstaltning eller trække det tilbage under størst mulig hensyntagen til Kommissionens i stk. 1 omhandlede notifikation og BEREC's udtalelse og råd

b) fastholde sit udkast til foranstaltning.

5. ~~Hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl eller ikke afgiver udtalelse, eller hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer eller fastholder sit udkast til foranstaltning, jf. stk. 4, kan~~ Kommissionen kan senest en måned fra udløbet af den i stk. 1 omhandlede tremånedersperiode og under størst mulig hensyntagen til BEREC's udtalelse, hvis en sådan foreligger

a) udarbejde en begrundet henstilling til den pågældende nationale tilsynsmyndighed om at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, navnlig hvis BEREC ikke deler Kommissionens alvorlige tvivl, samt specifikke forslag herom

b) beslutte at hæve sine forbehold, jf. stk.1.

↓ ny

c) beslutte at pålægge den pågældende nationale tilsynsmyndighed at trække udkastet til foranstaltning tilbage, hvis BEREC deler Kommissionens alvorlige tvivl. Afgørelsen skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning. I dette tilfælde finder proceduren i artikel 32, stk. 6, tilsvarende anvendelse.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 7)
(tilpasset)

6. Senest en måned efter, at Kommissionen har udarbejdet sin henstilling i henhold til stk. 5, litra a), eller hævet sine forbehold i henhold til stk. 5, litra b), ~~☒~~ i denne artikel ~~☒~~ underretter den nationale tilsynsmyndighed Kommissionen og BEREC om den vedtagne endelige foranstaltning.

Denne frist kan forlænges for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at foretage en offentlig høring i henhold til artikel ~~62~~3.

7. Hvis den nationale tilsynsmyndighed på grundlag af henstillingen i henhold til stk. 5, litra a), beslutter ikke at ændre udkastet til foranstaltning eller trække det tilbage, forelægger den en begrundelse for denne beslutning.

8. Den nationale tilsynsmyndighed kan trække den foreslåede foranstaltning tilbage på et hvilket som helst trin i proceduren.

Gennemførelsesbestemmelser

~~1.~~ Efter offentlig høring og høring af de nationale tilsynsmyndigheder og under størst mulig hensyntagen til udtalelsen fra BEREC kan Kommissionen vedtage henstillinger og/eller retningslinjer vedrørende artikel ~~73~~³² om, hvilken form og hvilket indhold de anmeldelser af foranstaltninger ~~notifikationer~~, der kræves i henhold til artikel ~~73~~³², stk. 3, skal have, hvor detaljerede de skal være, under hvilke omstændigheder ~~notifikationer~~ anmeldelse ikke er påkrævet~~de~~, samt om hvordan tidsfristerne fastsættes.

~~2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.~~

↓ ny

KAPITEL II

ENSARTET FREKVENSTILDELING

Artikel 35

Peer review-proces

1. For så vidt angår forvaltningen af radiofrekvenser, skal de nationale tilsynsmyndigheder som minimum have beføjelse til at fastlægge følgende:

- (a) udvælgelsesprocessen i forbindelse med individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, jf. artikel 54
- (b) kriterier for, hvem der kan byde, hvor dette er hensigtsmæssigt, jf. artikel 48, stk. 4
- (c) parametrene for økonomisk værdiansættelse af frekvenser, herunder mindsteprisen, jf. artikel 42
- (d) brugsrettighedernes gyldighedsperiode og betingelserne for forlængelse i overensstemmelse med artikel 49 og 50
- (e) foranstaltninger til fremme af konkurrencen i henhold til artikel 52, når det er nødvendigt
- (f) betingelserne for tildeling, overdragelse, herunder handel med og leje af brugsrettigheder til radiofrekvenser, jf. artikel 51, delt brug af frekvenser eller trådløs infrastruktur, jf. artikel 59, stk. 3, eller akkumulering af brugsrettigheder, jf. artikel 52, stk. 2, litra c) og e) og
- (g) parametrene for krav om dækning i henhold til medlemsstatens overordnede politiske mål i denne henseende, jf. artikel 47.

Når den nationale tilsynsmyndighed vedtager disse foranstaltninger, skal den tage hensyn til de relevante nationale politiske mål, som medlemsstaten har fastsat, samt andre relevante nationale foranstaltninger vedrørende forvaltningen af radiofrekvenser i overensstemmelse med EU-retten, og den skal basere sin afgørelse på en grundig og objektiv vurdering af konkurrenceforholdene og den tekniske og økonomiske situation på markedet.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed agter at træffe foranstaltninger, der henhører under anvendelsesområdet for stk. 1, litra a) - g), skal den samtidig stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater.

3. Inden for en måned, eller en længere periode, hvis den nationale tilsynsmyndighed beslutter at forlænge fristen, afgiver BEREC en begrundet udtalelse om udkastet til foranstaltning med en analyse af, om foranstaltningen er den mest hensigtsmæssige med henblik på at:

- (a) fremme udviklingen af det indre marked såvel som konkurrencen og opnå størst mulige fordele for forbrugerne, samt overordnet betragtet at opfylde de mål og principper, der er fastsat i traktatens artikel 3 og artikel 45, stk. 2
- (b) sikre en reel og effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og
- (c) sikre stabile og forudsigelige investeringsvilkår for eksisterende og fremtidige brugere af radiofrekvenser, når der etableres net til udbud af elektroniske kommunikationstjenester, som er afhængige af radiofrekvenser.

I den begrundede udtalelse tilkendegiver BEREC, om udkastet til foranstaltning bør ændres eller trækkes tilbage. I givet fald fremsætter BEREC specifikke henstillinger i denne henseende. De nationale tilsynsmyndigheder og Kommissionen kan også fremsætte bemærkninger om udkastet til foranstaltninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed.

4. Under udførelsen af deres opgaver i henhold til denne artikel tager BEREC og de nationale tilsynsmyndigheder navnlig hensyn til:

- (a) målene og principperne i dette direktiv samt relevante gennemførelsesafgørelser, der vedtages i overensstemmelse med dette direktiv og med beslutning nr. 676/2002/EF og afgørelse nr. 243/2012/EU
- (b) særlige nationale mål, der er fastsat af medlemsstaten i overensstemmelse med EU-retten
- (c) behovet for at undgå, at konkurrencen fordrejes, når sådanne foranstaltninger vedtages
- (d) resultaterne af den seneste geografiske undersøgelse af netudrulning i medfør af artikel 22
- (e) behovet for at sikre sammenhæng med nylige og igangværende tildelingsprocedurer i andre medlemsstater samt de mulige følger for samhandelen mellem medlemsstaterne og
- (f) enhver relevant udtalelse fra Frekvenspolitikgruppen.

5. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager i videst mulig udstrækning hensyn til BEREC's udtalelse og til Kommissionens og andre nationale tilsynsmyndigheders bemærkninger, før den træffer sin endelige beslutning. Den meddeler den endelige beslutning til BEREC og Kommissionen.

Hvis den nationale tilsynsmyndighed beslutter ikke at ændre udkastet til foranstaltning eller at trække det tilbage på grundlag af den begrundede udtalelse, jf. stk. 2, forelægger den en begrundelse for denne beslutning.

Den pågældende nationale tilsynsmyndighed kan trække udkastet til foranstaltning tilbage på et hvilket som helst trin i proceduren.

6. I forbindelse med udarbejdelsen af udkast til foranstaltninger i medfør af denne artikel kan de nationale tilsynsmyndigheder anmode om bistand fra BEREC.

7. BEREC, Kommissionen, og den pågældende nationale tilsynsmyndighed arbejder tæt sammen for at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive løsning i lyset af reguleringsmålene og -principperne i dette direktiv og under behørig hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter og behovet for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis.

8. Den nationale tilsynsmyndigheds endelige beslutning offentliggøres.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

Artikel ~~836~~

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Hvis brugen af radiofrekvenser er harmoniseret, hvis der er indgået aftaler om adgangsvilkår og -procedurer, og hvis de virksomheder, som får tildelt radiofrekvenser, er blevet udvalgt i henhold til internationale aftaler og ~~fællesskabsregler~~ ☒ EU-regler ☒, skal medlemsstaterne tildele brugsret til sådanne radiofrekvenser i overensstemmelse hermed. Under forudsætning af, at alle de nationale vilkår i tilknytning til brugsretten til de berørte radiofrekvenser er blevet opfyldt i tilfælde af anvendelse af en fælles udvælgelsesprocedure, må medlemsstaterne ikke opstille yderligere vilkår, supplerende kriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af den fælles tildeling af sådanne radiofrekvenser.

↓ ny

Artikel 37

Fælles tilladelsesproces med henblik på tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. To eller flere medlemsstater kan samarbejde med hinanden og med Kommissionen og BEREC om at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 13, 46 og 54 ved sammen at fastlægge de fælles aspekter af en tilladelsesproces og ligeledes sammen at gennemføre udvælgelsesprocessen med henblik på tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, om relevant efter en fælles tidsplan fastlagt i overensstemmelse med artikel 53. Den fælles tilladelsesproces skal opfylde følgende kriterier:

- (a) den enkelte nationale tilladelsesproces skal indledes og gennemføres af de kompetente myndigheder efter en plan, der aftales i fællesskab
- (b) den skal, hvor det er relevant, omfatte fælles betingelser og procedurer for udvælgelse og tildeling af individuelle rettigheder i de pågældende medlemsstater
- (c) den skal, hvor det er relevant, omfatte fælles eller sammenlignelige betingelser, som skal knyttes til de individuelle brugsrettigheder i de pågældende medlemsstater, og som bl.a. gør det muligt for brugerne at få tildelt samme frekvensblokke

- (d) andre medlemsstater skal til enhver tid, indtil tilladelsesprocessen er afsluttet, kunne tilslutte sig processen.

2. Hvis de foranstaltninger, der træffes med henblik på stk. 1, henhører under anvendelsesområdet for artikel 35, stk. 1, skal de pågældende nationale tilsynsmyndigheder samtidig følge den procedure, der er fastlagt i den nævnte artikel.

KAPITEL III

HARMONISERING

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 21)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~19~~38

Harmonisering

1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders ~~og kompetente myndigheders~~ ~~udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne~~, kan skabe hindringer i det indre marked, kan den under nøje iagttagelse af BEREC's udtalelse, vedtage en henstilling eller en ~~beslutning~~ afgørelse om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ for at fremme opfyldelsen af målene i artikel ~~38~~, jf. dog artikel ~~9~~ ~~37~~, artikel 45, artikel 46, stk. 3, artikel 47, stk. 3, og artikel 53 ~~i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).~~

2. ~~Når Kommissionen udsteder en henstilling i henhold til stk. 1, handler den efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2.~~

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder ~~og andre kompetente myndigheder~~ under udførelsen af deres opgaver tager nøje hensyn til ~~sådanne~~ henstillinger ~~i~~ i medfør af stk. 1 ~~i~~. Vælger en national tilsynsmyndighed ~~og~~ eller en anden kompetent myndighed ~~at~~ at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrundet sin holdning.

3. ~~Beslutninger~~ Afgørelser, der vedtages i henhold til stk. 1, kan kun omfatte fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde med henblik på at behandle følgende spørgsmål:

- (a) inkonsekvent gennemførelse af almindelig regulering i praksis fra de nationale tilsynsmyndigheders side i forbindelse med regulering af markederne for elektronisk kommunikation i henhold til artikel ~~15~~ 62 og ~~16~~ 65, hvor det skaber hindringer for det indre marked. I sådanne ~~beslutninger~~ afgørelser henvises der ikke til specifikke ~~notifikationer~~ anmeldelser fra de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel ~~7a~~ 33.

I sådanne tilfælde udarbejder Kommissionen ikke et udkast til ~~beslutning~~ afgørelse

- før der er gået mindst to år fra vedtagelsen af en henstilling fra Kommissionen om samme spørgsmål, og

- uden at tage nøje hensyn til en udtalelse fra BEREC om det hensigtsmæssige i at vedtage en sådan ~~beslutning~~ afgørelse, som udarbejdes af BEREC senest tre måneder efter Kommissionens anmodning

- (b) nummerering, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresseomsætningssystemer og adgang til 112-alarmtjenester.

4. Den i stk. 1 nævnte ~~beslutning~~ afgørelse, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter ~~forskriftsproceduren med kontrol~~ ⇒ undersøgelsesproceduren ⇐, jf. i artikel ~~22, stk. 3~~ 110, stk. 4.

5. BEREC kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.

↓ 2002/21/EF
→₁ 2009/140/EF Art. 1, nr. 19),
litra a)

Artikel ~~17~~ 39

Standardisering

1. Kommissionen udarbejder ~~efter proceduren i artikel 22, stk. 2~~ og offentliggør i ~~De Europæiske Fællesskabers~~ Den Europæiske Unions Tidende en liste over →₁ ikke-obligatoriske standarder ← og/eller specifikationer, som skal danne grundlag for at fremme et harmoniseret udbud af elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester og dertil hørende faciliteter og tjenester. ~~Efter proceduren i artikel 22, stk. 2, kan~~ Kommissionen kan om nødvendigt og efter høring af det udvalg, som er nedsat i henhold til direktiv ~~2015/1535/EU~~ 98/34/EC, anmode de europæiske standardiseringsorganisationer (Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) og Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI)) om at udarbejde standarder.

2. Medlemsstaterne fremmer anvendelse af de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer i forbindelse med udbud af tjenester, tekniske grænseflader og/eller netfunktioner, i det omfang det er strengt nødvendigt for at sikre interoperabilitet mellem tjenester og øge brugernes valgmuligheder.

Så længe der ikke er offentliggjort standarder og/eller specifikationer som anført i stk. 1, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af standarder og/eller specifikationer, der er vedtaget af de europæiske standardiseringsorganisationer.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 19),
litra b)

Hvis sådanne standarder og/eller specifikationer ikke foreligger, tilskynder medlemsstaterne til anvendelse af internationale standarder eller rekommandationer, som er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC).

↓ 2002/21/EF

Hvor der foreligger internationale standarder, tilskynder medlemsstaterne de europæiske standardiseringsorganer til at benytte dem eller relevante dele af dem som grundlag for de standarder, de udarbejder, undtagen i tilfælde, hvor sådanne internationale standarder eller relevante dele af standarder ville være virkningsløse.

3. Hvis de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke er blevet korrekt implementeret, således at interoperabiliteten mellem tjenester i en eller flere medlemsstater ikke kan sikres, kan implementeringen af sådanne standarder og/eller specifikationer efter den i stk. 4 omhandlede procedure gøres obligatorisk i det omfang, det er strengt nødvendigt for at sikre interoperabiliteten og øge brugernes valgmuligheder.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 19),
litra c)

4. Når Kommissionen påtænker at gøre implementering af bestemte standarder og/eller specifikationer obligatorisk, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* en opfordring til alle berørte parter om at fremsætte deres bemærkninger offentligt. Kommissionen træffer passende ~~implementeringsgennemførelsesforanstaltninger~~ og gør implementering af de relevante standarder obligatorisk ved at betegne dem som obligatoriske standarder i den liste over standarder og/eller specifikationer, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Mener Kommissionen, at de i stk. 1 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, skal den ~~efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2, fjerne dem fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer.~~

↓ 2002/21/EF
→₁ 2009/140/EF Art. 1, nr. 19),
litra d)

6. Mener Kommissionen, at de i stk. 4 omhandlede standarder og/eller specifikationer ikke længere bidrager til udbud af harmoniserede elektroniske kommunikationstjenester, ikke længere opfylder forbrugernes behov eller hæmmer den teknologiske udvikling, →₁ skal den træffe passende ~~implementeringsgennemførelsesforanstaltninger~~ og fjerne disse standarder og/eller specifikationer fra den i stk. 1 omhandlede liste over standarder og/eller specifikationer ←.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 19),
litra e) (tilpasset)
⇒ ny

~~6-7. De implementeringsgennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i stk. 4 og 6, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskrifts~~ ⇒ undersøgelses ⇐ ~~proceduren med kontrol i, jf. artikel 110, stk. 422, stk. 3.~~

↓ 2002/21/EF

~~78.~~ Denne artikel gælder ikke for nogen af de væsentlige krav, grænsefladespecifikationer eller harmoniserede standarder, som bestemmelserne i direktiv ~~2014/53/EU~~ ~~1999/5/EF~~ finder anvendelse på.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

~~Artikel 18~~

~~Interoperabilitet mellem digitale interaktive tv-tjenester~~

~~1. For at fremme den fri informationsstrøm, mediepluralismen og adgangen til kulturel mangfoldighed tilskynder medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2:~~

~~a) udbydere af digitale interaktive tv-transmissioner beregnet til udsendelse til offentligheden inden for Fællesskabet på digitale interaktive tv-pladformer, uanset transmissionsform, til at anvende en åben API-grænseflade~~

~~b) udbydere af enhanced digitalt tv-udstyr beregnet til modtagelse af digitale interaktive tv-transmissioner på eksisterende digitale interaktive tv-pladformer til at tilbyde en åben API-grænseflade i overensstemmelse med minimumskravene i de relevante standarder eller specifikationer~~

~~c) udbydere af digital tv-tjenester og -udstyr til at samarbejde om at stille interoperable tv-tjenester til rådighed for handicappede slutbrugere.~~

~~2. Med forbehold af artikel 5, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) tilskynder medlemsstaterne indehavere af API-grænseflader til på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår og mod rimelig modydelse at stille alle oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at give udbydere af digitale interaktive tv-transmissioner mulighed for at udbyde alle de tjenester, der understøttes af API-grænsefladen, i fuldt funktionsdygtig form.~~

AFSNIT V: SIKKERHED OG INTEGRITET

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 15)
(tilpasset)
⇒ ny

~~Artikel 13 a40~~

Sikkerhed og integritet ☒ i net og tjenester ☒

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for på passende vis at styre risiciene for sikkerheden i deres net og tjenester. Under hensyn til teknologiens aktuelle stade skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen. Der skal navnlig træffes foranstaltninger for at forhindre og minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, ~~med hvilke det berørte net er sammenkoblet~~ ⇒ og tjenester ⇐.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet, træffer alle passende foranstaltninger for at garantere deres nets integritet og dermed kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, $\Rightarrow$ uden unødigt ophold $\Leftarrow$ underretter den kompetente ~~nationale tilsyns~~ myndighed om brud på sikkerheden ~~eller tab af integritet~~, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester.

Med henblik på at fastlægge omfanget af en sikkerhedshændelses konsekvenser tages navnlig følgende kriterier i betragtning

- (a) antallet af brugere, der berøres af bruddet på sikkerheden
- (b) varigheden af bruddet
- (c) den geografiske udbredelse med hensyn til det område, der er berørt af bruddet
- (d) i hvilket omfang tjenestens funktionsdygtighed påvirkes af bruddet
- (e) virkningen for økonomiske og samfundsmæssige aktiviteter.

Den pågældende ~~nationale~~ $\Rightarrow$ kompetente $\Leftarrow$ myndighed underretter, hvor det er relevant, de ~~nationale tilsyns~~ $\Rightarrow$ kompetente $\Leftarrow$ myndigheder i andre medlemsstater og Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA). Den pågældende ~~nationale tilsyns~~ $\Rightarrow$ kompetente $\Leftarrow$ myndighed kan underrette offentligheden eller kræve, at virksomhederne gør det, hvis den godtgør, at det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres.

En gang om året forelægger den pågældende ~~nationale tilsyns~~ $\Rightarrow$ kompetente $\Leftarrow$ myndighed en sammenfattende rapport for Kommissionen og ENISA om de indberetninger, den har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke.

~~4. Kommissionen kan, idet den tager nøje hensyn til udtalelsen fra ENISA, vedtage passende tekniske gennemførelsesbestemmelser for at harmonisere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udformes. Disse tekniske gennemførelsesbestemmelser skal i videst muligt omfang baseres på europæiske og internationale standarder og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne vedtager supplerende krav med henblik på at opfylde målene i stk. 1 og 2.~~

~~Disse gennemførelsesbestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.~~

↓ ny

4. Denne artikel indskrænker ikke anvendelsen af forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger eller af direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109 med henblik på at specificere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udformes. De delegerede retsakter skal i videst muligt omfang baseres på europæiske og internationale standarder og er ikke til hinder

for, at medlemsstaterne vedtager supplerende krav med henblik på at opfylde målene i stk. 1 og 2.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 15)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~13b~~41

Gennemførelse og håndhævelse

1. Medlemsstaterne sikrer med henblik på gennemførelsen af artikel ~~13a~~40, at de kompetente ~~nationale tilsyns~~myndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bindende instrukser, bl.a. ~~vedrørende om~~ ⇒ hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at afhjælpe et brud på sikkerheden, og om ⇐ gennemførelsesfrister.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente ~~nationale tilsyns~~myndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at:

a) forelægge de oplysninger, der nødvendige for at vurdere sikkerheden og integriteten i deres tjenester og net, herunder en dokumenteret sikkerhedspolitik og

b) forelægge en sikkerhedsrevision udført af et kvalificeret uafhængigt organ eller en kompetent ~~national~~ myndighed og stille resultaterne heraf til rådighed for den ~~nationale tilsyns~~ ⇒ kompetente ⇐ myndighed. Udgifterne til revisionen afholdes af virksomheden.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de ~~nationale tilsyns~~ ⇒ kompetente ⇐ myndigheder har de nødvendige beføjelser til at undersøge tilfælde af manglende opfyldelse af kravene samt virkningerne for nettenes ☒ og tjenesternes ☒ sikkerhed ~~og integritet~~.

↓ ny

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelsen af artikel 40 har beføjelse til at indhente bistand fra enheder, der håndterer IT-sikkerhedshændelser, ("CSIRT'er") jf. artikel 9 i direktiv 2016/1148/EU, vedrørende spørgsmål, der falder ind under disse enheders opgaver i henhold til bilag I, punkt 2, i nævnte direktiv.

5. De kompetente myndigheder skal, hvor det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med national ret, rådføre sig og samarbejde med de relevante nationale retshåndhævende myndigheder, de kompetente myndigheder som defineret i artikel 8, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/1148 og de nationale databeskyttelsesmyndigheder.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 15)

~~4. Disse bestemmelser berører ikke artikel 3 i dette direktiv.~~

Artikel 13

Afgifter for brugsrettigheder og tilladelser til installation af faciliteter

~~Medlemsstaterne kan give den relevante myndighed tilladelse til at opkræve afgifter for brugsret til radiofrekvenser eller numre eller for tilladelser til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne afgifter er ikke-diskriminerende, transparente, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til målene i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
⇒ ny

⊗ DEL II. NET ⊗

⊗ AFSNIT I: MARKEDSADGANG OG UDRULNING ⊗

Artikel 13 42

Afgifter for brugsrettigheder ⊗ til radiofrekvenser ⊗ og tilladelser til installation af faciliteter

Medlemsstaterne kan give den ~~relevante~~ ⊗ kompetente ⊗ myndighed tilladelse til at opkræve afgifter for brugsret til radiofrekvenser ~~eller numre~~ eller for tilladelser til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, ⇒ der anvendes til levering af elektroniske kommunikationstjenester eller -netværk og tilhørende faciliteter, ⇐ som ~~afspejler behovet for at sikre~~ sikrer, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne afgifter er ~~ikkediskriminerende~~ ikke-diskriminerende, transparente, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til målene i artikel 3, 4 og 45, stk. 2, ~~8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ ⊗, samt at: ⊗

↓ ny

- (f) de er tjeneste- og teknologineutrale, at de kun er genstand for begrænsninger i overensstemmelse med artikel 45, stk. 4 og 5, at de fremmer en effektiv brug af frekvenser og maksimerer den sociale og økonomiske nytteværdi af frekvenser
- (g) de tager hensyn til behovet for at fremme udviklingen af innovative tjenester og
- (h) de tager hensyn til eventuelle alternative anvendelser af ressourcerne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de mindstepriser, der fastsættes for brugsret til radiofrekvenser, afspejler de ekstraomkostninger, der følger af de betingelser, der er knyttet til denne ret for at opfylde målene i artikel 3, 4 og 45, stk. 2, såsom dækningsforpligtelser, der falder uden for normale forretningsmæssige standarder i overensstemmelse med stk. 1.

3. Medlemsstaterne anvender betalingsmetoder i forbindelse med de faktiske radiofrekvenser, som ikke medfører urimelige byrder for eventuelle ekstra investeringer i net og tilhørende faciliteter, der er nødvendige for den effektive brug af radiofrekvenserne og ydelsen af tilhørende tjenester.

4. Medlemsstaterne sikrer, at såfremt kompetente myndigheder pålægger afgifter, skal de tage hensyn til andre afgifter eller administrative omkostninger, der er knyttet til den generelle tilladelse eller brugsret i henhold til nærværende direktiv, således at der ikke skabes unødige finansielle byrder for virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og – tjenester, og således, at der skabes incitament til en optimal brug af de tildelte ressourcer.

5. Afgiftspålæggelsen i henhold til denne artikel skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 23 og, hvor det er relevant, artikel 35, artikel 48, stk. 6, og artikel 54.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

KAPITEL I

⊠ ADGANG TIL JORD ⊠

↓ 2002/21/EF

Artikel ~~11~~43

Tilladelse til at installere faciliteter

1. 1. Medlemsstaterne sikrer, at en kompetent myndighed ved behandlingen af

- en ansøgning om tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom til en virksomhed, der har tilladelse til at udbyde offentlige kommunikationsnet, eller
- en ansøgning om tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom til en virksomhed, der har tilladelse til at udbyde ikke offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet,

skal:

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 13),
litra a)

- handle på grundlag af enkle, effektive, transparente og offentligt tilgængelige procedurer, som anvendes uden diskrimination og uden forsinkelse, og under alle omstændigheder træffe afgørelse inden seks måneder, efter at ansøgningen er modtaget, undtagen i tilfælde af ekspropriation, og

↓ 2002/21/EF

- følge principperne om transparens og ~~ikkediskrimination~~~~ikke-diskrimination~~, når der knyttes vilkår til sådanne rettigheder.

Ovenstående procedurer kan variere alt efter, om ansøgeren udbyder offentlige kommunikationsnet eller ej.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 13),
litra b)

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i sådanne tilfælde, hvor offentlige eller lokale myndigheder stadig ejer eller kontrollerer virksomheder, der driver offentlige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, sker en reel organisatorisk adskillelse mellem den i stk. 1 omhandlede rettighedstildelingsfunktion og aktiviteterne i forbindelse med ejerskab og kontrol.

↓ 2002/21/EF

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive mekanismer, som gør det muligt for virksomhederne at påklage afgørelser om tildeling af tilladelse til at installere faciliteter til et organ, som er uafhængigt af de involverede parter.~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 14)

Artikel 12

Samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

~~1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder bl.a. bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, mandehuller og skabe.~~

~~2. Af hensyn til miljø, folkesundhed, eller den offentlige sikkerhed eller til opfyldelse af målene for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.~~

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter, også har beføjelse til at stille krav til de i stk. 1 omhandlede indehavere af brugsretten til og/eller ejere af kabler med hensyn til delt brug af disse kabler inde i bygninger eller frem til det første krydsfelt eller den første fordeler, hvis dette befinder sig uden for bygningen, såfremt det er berettiget, fordi en infrastrukturoverlappning ville være urentabel eller uigennemførlig i praksis. Sådanne dele eller koordineringsordninger kan omfatte regler for fordeling af omkostningerne til deling af faciliteter eller ejendom, justeret i forhold til eventuelle risici.~~

~~4. Medlemsstaterne sikrer de kompetente myndigheder ret til at forlange, at virksomheder stiller de nødvendige oplysninger til rådighed, når de kompetente myndigheder kræver det, for at disse myndigheder i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder kan udarbejde en detaljeret fortegnelse over arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af de i stk. 1 omhandlede faciliteter og stille den til rådighed for de berørte parter.~~

↓ ny

Artikel 44

Samhusning og delt brug af netelementer og tilhørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en udbyder i henhold til national lovgivning har udøvet retten til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller har påberåbt sig en procedure for ekspropriation af eller brugsret til ejendom, skal de kompetente nationale myndigheder skulle stille krav om samhusning og delt brug af installerede netelementer og tilhørende faciliteter for at beskytte miljøet, folkesundheden og den offentlige sikkerhed eller for at opfylde målene for by- og landsplanlægningen. Krav om samhusning eller delt brug af installerede netelementer og faciliteter og delt brug af ejendom kan kun pålægges efter en offentlig høring af passende varighed, i løbet af hvilken alle interesserede parter skal have mulighed for at udtrykke deres holdninger, og kun inden for de specifikke områder, hvor en sådan delt brug skønnes nødvendig af hensyn til målene i denne artikel. De kompetente myndigheder skal kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder bl.a. jord, bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, mandehuller og skabe eller foranstaltninger, som fremmer koordineringen af offentlige anlægsarbejder. Om nødvendigt skal de nationale tilsynsmyndigheder fastsætte regler for fordeling af omkostninger ved delt brug af faciliteter eller ejendom og ved koordinering af anlægsarbejder.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 14)
(tilpasset)
⇒ ny

52. Foranstaltninger, som en ~~national tilsynsmyndighed~~ ⇒ kompetent ⇐ ~~myndighed~~ træffer i overensstemmelse med denne artikel, skal være objektive, transparente, ~~ikkediskriminerende~~ ~~ikke-diskriminerende~~ og forholdsmæssigt afpassede. Sådanne foranstaltninger gennemføres, hvor det er relevant, i samarbejde med ☒ de ☒ ~~lokale~~ ⇒ nationale tilsynsmyndigheder ⇐ ~~myndigheder~~.

KAPITEL II

ADGANG TIL RADIOFREKVENSER

AFSNIT 1 TILLADELSER

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 10)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~94~~5

Forvaltning af radiofrekvenser ~~til elektroniske kommunikationstjenester~~

1. Under behørig hensyntagen til det forhold, at radiofrekvenser er et offentligt gode, som har en vigtig social, kulturel og økonomisk værdi, sikrer medlemsstaterne, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester ⇒ og -net ⇐ forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel ~~83~~ og ~~48a~~. De sikrer, at de kompetente ~~nationale~~ myndigheders allokering af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester ⇒ og -net ⇐ og udstedelse af generelle tilladelser eller individuelle rettigheder til at anvende sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ~~ikke-diskriminerende~~ og forholdsmæssige kriterier.

Når medlemsstaterne anvender denne artikel, overholder de relevante internationale aftaler, herunder ITU's radioreglement, ⇒ og andre aftaler, der er vedtaget inden for rammerne af ITU ⇐, og kan tage hensyn til almene interesser.

2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse og sikrer forbrugerne fordele, f.eks. stordriftsfordele og tjenesternes ☒ og nettenes ☒ interoperabilitet. I denne forbindelse handler de i overensstemmelse med artikel ~~8a~~ 4 og med beslutning ~~nr.~~ 676/2002/EF (~~frekvenspolitikbeslutningen~~) ⇒ ved bl.a. at ⇐

↓ ny

- (i) sikre, at deres nationale område og befolkning har dækning af høj kvalitet og hastighed, både indendørs og udendørs, herunder langs større transportveje, bl.a. det transeuropæiske transportnet
- (j) sikre, at områder, som ligner hinanden, især hvad angår udrulning af net eller befolkningstæthed, underlægges de samme dækningsbetingelser
- (k) fremme en hurtig udvikling i Unionen af nye trådløse kommunikationsteknologier og -applikationer, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, på tværs af sektorer

- (l) sikre forebyggelse af grænseoverskridende eller national skadelig interferens i henhold til henholdsvis artikel 28 og 46 og træffe passende foregribende og afhjælpende foranstaltninger med henblik herpå
- (m) fremme delt brug af radiofrekvenser mellem ens og/eller forskellig brug af frekvenser ved behørigt etablerede regler og betingelser for delt brug, herunder beskyttelsen af gældende brugsret, i overensstemmelse med EU-retten
- (n) anvende det mest hensigtsmæssige og mindst kostbare tilladelsessystem, der er muligt, i overensstemmelse med artikel 46 på en måde, der maksimerer fleksibilitet, delt brug og effektivitet i brugen af radiofrekvenser
- (o) sikre, at reglerne for tildeling, overdragelse, forlængelse og tilbagekaldelse af brugsretten til radiofrekvenser er klart og tydeligt defineret og anvendt for at sikre forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen
- (p) sikre sammenhæng og forudsigelighed i hele Unionen med hensyn til måden, hvorpå brugen af radiofrekvenser tillades, når det gælder beskyttelse af folkesundheden mod skadelige elektromagnetiske felter.

Når Kommissionen vedtager tekniske harmoniseringsforanstaltninger i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, kan den under nøje hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen vedtage en gennemførelsesforanstaltning, hvoraf det fremgår, om rettigheder i et harmoniseret frekvensbånd i henhold til artikel 46 i nærværende direktiv skal være omfattet af en generel tilladelse eller af individuelle brugsrettigheder. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4.

Når Kommissionen overvejer at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 39, kan den søge Frekvenspolitikgruppens råd hvad angår følgerne af eventuelle standarder eller specifikationer til brug for koordinering og harmonisering af samt rådighed over radiofrekvenser. Kommissionen tager nøje hensyn til Frekvenspolitikgruppens råd i forbindelse med eventuelle efterfølgende trin. 3. I tilfælde af manglende national eller regional efterspørgsel på brugen af et harmoniseret frekvensbånd og med forbehold af den harmoniseringsforanstaltning, der er vedtaget i henhold til direktiv nr. 676/2002/EF, kan medlemsstaterne tillade en alternativ brug af hele eller dele af frekvensbåndet, herunder den gældende brug, i overensstemmelse med stk. 4 og 5, forudsat at:

- (q) konstateringen af den manglende efterspørgsel på brugen af det harmoniserede frekvensbånd bygger på en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 23
- (r) at en sådan alternativ anvendelse ikke lægger hindringer i vejen for rådigheden over eller brugen af det harmoniserede frekvensbånd i andre medlemsstater og
- (s) den pågældende medlemsstat tager behørigt hensyn til rådigheden over eller brugen af det harmoniserede frekvensbånd i Unionen og til stordriftsfordele for udstyr, som skyldes brugen af det harmoniserede frekvensbånd i Unionen

Alternativ brug må kun tillades undtagelsesvist. Den skal være genstand for revision hvert tredje år eller på en potentiel brugers anmodning til den kompetente myndighed med ansvar for brugen af frekvensbåndet i overensstemmelse med harmoniseringsforanstaltningen. Medlemsstaten meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater den afgørelse, der træffes, samt resultatet af en eventuel revision og sin begrundelse.

34. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologi, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester ⇒ eller -net ⇐ , kan anvendes i de frekvensbånd, der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i deres nationale frekvensplan og i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ~~ikke-diskriminerende~~ ~~ikke-diskriminerende~~ begrænsninger for, hvilke typer af teknologi i forbindelse med radionet eller trådløs adgang, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, hvor dette er nødvendigt for at:

- a) undgå skadelig interferens
- b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter ☒ , idet der tages nøje hensyn til Rådets henstilling nr. 1999/519/EF⁹⁴ ☒
- c) sikre tjenesters tekniske kvalitet
- d) sikre mest mulig fælles brug af ~~radiofrekvenser~~ ⇒ radiofrekvensressourcer i overensstemmelse med EU-retten ⇐
- e) sikre effektiv udnyttelse af ⇒ radio ⇐ frekvenserne eller
- f) sikre opfyldelse af en almenyttig målsætning i overensstemmelse med stk. 54.

45. Medmindre andet gælder i medfør af andet afsnit, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologi, der anvendes til elektroniske kommunikationstjenester, kan anvendes i de ~~frekvensbånd~~ ⇒ radiofrekvenser ⇐ , der er erklæret til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester i deres nationale frekvensplan og i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ . Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ~~ikke-diskriminerende~~ ~~ikke-diskriminerende~~ begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes, herunder om nødvendigt for at opfylde en forpligtelse under ITU-radioreglementet.

Foranstaltninger, der kræver, at en elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd afsat til elektroniske kommunikationstjenester, skal være begrundet i hensynet til at sikre, at en almenyttig målsætning opfyldes som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ ; det kan bl.a. dreje sig om følgende:

- a) menneskers sikkerhed
- b) fremme af social, regional eller territorial samhørighed
- c) forebyggelse af ineffektiv udnyttelse af radiofrekvenser eller
- d) fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme, f.eks. ved at udbyde radio- og tv-tjenester.

⁹⁴ Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) (EUT L 1999 af 30.7.1999, s. 59).

En foranstaltning, der hindrer, at en hvilken som helst anden elektronisk kommunikationstjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra nødvendigheden af at beskytte livskritiske tjenester. Medlemsstaterne kan også undtagelsesvis udvide en sådan foranstaltning for at opfylde andre almentnyttige målsætninger som fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒.

~~65.~~ Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. ~~34~~ og ~~45~~, fortsat er nødvendige, og de offentliggør resultaterne af disse vurderinger.

↓ ny

7. Restriktioner, der blev indført inden den 25. maj 2011, skal være i overensstemmelse med stk. 4 og 5, fra datoen for nærværende direktivs anvendelse.

↓ 2009/140/EF Art.1, nr. 10)

~~6. Stk. 3 og 4 gælder for radiofrekvenser, der er allokeret til brug for elektroniske kommunikationstjenester, generelle tilladelser, der er udstedt, og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt efter den 25. maj 2011.~~

~~Artikel 9a finder anvendelse på allokeringer af radiofrekvenser, generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, der eksisterede den 25. maj 2011.~~

~~7. Med forbehold af bestemmelserne i særdirektiverne og under hensyn til de relevante nationale forhold kan medlemsstaterne fastsætte bestemmelser for at forhindre hamstring af frekvenser, navnlig ved at fastsætte faste frister for rettighedshaverens effektive udnyttelse af brugsrettighederne og ved at anvende sanktioner, herunder finansielle sanktioner eller tilbagetrekning af brugsrettigheder i tilfælde af manglende overholdelse af fristerne. Disse bestemmelser skal indføres og anvendes på en forholdsmæssig, ikke-diskriminerende og transparent måde.~~

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~54~~6

~~Brugsret til radiofrekvenser og numre~~ ☒ **Tilladelse til brug af radiofrekvenser** ☒

1. Medlemsstaterne skal lette brugen af radiofrekvenser ⇒, herunder delt brug, ⇐ inden for rammerne af generelle tilladelser ⇒ og begrænse tildelingen af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til situationer, hvor sådanne rettigheder er nødvendige for at udnytte dem så effektivt som muligt i lyset af efterspørgslen og under hensyntagen til kriterierne i andet afsnit ⇐. ⇒ I alle andre tilfælde skal de fastsætte betingelserne for brug af radiofrekvenser i en generel tilladelse. ⇐

⇒ Til dette formål beslutter medlemsstaterne, hvad der er den bedst egnede ordning for tilladelse af brugen af radiofrekvenser, idet de tager hensyn til ⇐ ~~Medlemsstaterne kan om nødvendigt tildele individuelle rettigheder for at:~~

↓ ny

(t) den pågældende radiofrekvens særlige kendetegn

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)

⇒ ny

(u) ⇒ behovet for at beskytte mod ~~⇒ undgå~~ skadelig interferens

↓ ny

(v) kravene til en pålidelig deleordning, hvor dette er relevant

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)

(tilpasset)

⇒ ny

(w) ⇒ modtagerteknologi, der er tilstrækkelig robust til at ~~⇒~~ sikre
⇒ kommunikationens eller ~~⇒~~ tjenesternes tekniske kvalitet

~~sikre effektiv udnyttelse af frekvenserne eller~~

(x) ~~opfylde andre~~ almennyttige målsætninger, som medlemsstaterne definerer i
overensstemmelse med ~~fællesskabslovgivningen~~ ☒ EU-retten ☒.

↓ ny

Når medlemsstaterne anvender en generel tilladelse eller individuelle rettigheder under hensyntagen til foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, hvor det pågældende radiofrekvensbånd er harmoniseret, tilstræber de at minimere problemer med skadelig interferens, herunder i tilfælde af delt brug af radiofrekvenser, på grundlag af en kombination af en generel tilladelse og individuelle brugsrettigheder. De skal i den forbindelse tage hensyn til behovet for:

- at fastholde et incitament til indarbejdelse af robust modtagerteknologi i anordninger
- at forebygge hindringer, som skabes af alternative brugere
- så vidt muligt at undgå at anvende princippet om ikke-interferens kombineret med ikke-beskyttelse på generelle tilladelsesordninger og
- at beskytte mod interferens uden for frekvensbåndet, i de tilfælde hvor dette princip fortsat finder anvendelse.

2. Når der træffes en afgørelse i henhold til stk. 1 med henblik på at fremme delt brug af radiofrekvenser, sikrer de kompetente myndigheder, at reglerne og betingelserne for den delte brug af radiofrekvenserne er klart beskrevet og specificeret i tilladelserne.

3. Kommissionen kan under nøje hensyntagen til udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen vedtage gennemførelsesforanstaltninger vedrørende anvendelsen af de kriterier, regler og betingelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, med hensyn til harmoniserede radiofrekvenser. Den vedtager disse foranstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4.

Artikel 47

Betingelser knyttet til generelle tilladelser og til retten til brug af radiofrekvenser

1. De kompetente myndigheder knytter betingelser til de individuelle rettigheder og generelle tilladelser til brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, på en måde, der sikrer, at de parter, der nyder godt af den generelle tilladelse, indehaverne af individuelle rettigheder eller tredjepart, til hvem en individuel rettighed er solgt eller udlejet, bruger radiofrekvenserne så effektivt som muligt. De definerer klart sådanne betingelser, herunder hvilken brug der kræves og muligheden for at sælge og udleje i forbindelse med denne forpligtelse, for at sikre, at betingelserne opfyldes i overensstemmelse med artikel 30. Betingelser, der er knyttet til forlængelsen af en brugsret til radiofrekvenser, må ikke give aktuelle indehavere af en sådan ret urimelige fordele.

For at maksimere den effektive radiofrekvensudnyttelse skal den kompetente myndighed, når den fastlægger, hvilken mængde og type radiofrekvenser der skal tildeles, især tage hensyn til:

- a. muligheden for at kombinere supplerende frekvensbånd i en tildelingsproces og
- b. relevansen af radiofrekvensblokkenes størrelse eller af muligheden for at kombinere sådanne blokke i forbindelse med eventuel brug heraf, idet der navnlig ses på helt nye kommunikationssystemers behov.

De kompetente myndigheder hører og underretter interesserede parter om, hvilke betingelser der er knyttet til individuelle brugsrettigheder og generelle tilladelser, i god tid før betingelserne indføres. De fastlægger på forhånd kriterierne for at vurdere, om betingelserne er opfyldt, og underretter de interesserede parter klart og tydeligt herom.

2. Når de kompetente myndigheder knytter betingelser til individuelle rettigheder til radiofrekvenser, kan de tillade delt brug af passiv eller aktiv infrastruktur eller af radiofrekvenser samt kommercielle roamingaftaler, eller fælles udrulning af infrastruktur til levering af tjenester eller net, som er afhængig af brugen af radiofrekvenser, især med henblik på at sikre effektiv brug af radiofrekvenser eller at fremme dækning. De betingelser, der er knyttet til brugsretten, må ikke forhindre delt brug af radiofrekvenser. Virksomhedernes opfyldelse af de betingelser, der er tilknyttet ifølge dette stykke, forbliver omfattet af konkurrenceretten.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger for at præcisere retningslinjerne for anvendelsen af de betingelser, som medlemsstaterne kan knytte til tilladelser til brug af harmoniserede radiofrekvenser i henhold til stk. 1 og 2, med undtagelse af de afgifter, der er omhandlet i artikel 42.

Med hensyn til dækningskravene i del D i bilag I skal gennemførelsesforanstaltningerne begrænses til at præcisere, hvilke kriterier der skal anvendes af den kompetente myndighed til at definere dækningsforpligtelser og måle opfyldelsen deraf, idet der tages hensyn til ligheder mellem regionale geografiske egenskaber, befolkningstæthed, økonomisk udvikling eller etablering af net til bestemte former for elektronisk kommunikation og efterspørgslens udvikling. Gennemførelsesforanstaltningerne må ikke omfatte definitionen på bestemte dækningsforpligtelser.

Gennemførelsesforanstaltningerne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4, idet der nøje tages hensyn til udtalelser fra Frekvenspolitikgruppen.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3
(tilpasset)
⇒ ny

⊗ AFSNIT 2 BRUGSRET ⊗

Artikel 48

⊗ Tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser ⊗

21. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser ~~og numre~~, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed med henblik på udbud af net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, der er omhandlet i artikel ~~312~~, med forbehold af artikel ~~613~~, ~~754~~ og ~~1121~~, stk. 1, litra c), ~~i dette direktiv~~, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med ⊗ nærværende ⊗ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

2. Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af ~~fællesskabsretten~~ ⊗ EU-retten ⊗, tildeles brugsrettighederne til radiofrekvenser ~~og numre~~ gennem åbne, objektive, transparente, ~~ikkediskriminerende~~ ~~ikke-diskriminerende~~ og forholdsmæssigt afpassede procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel ~~945 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

3. Der kan gøres undtagelse fra kravet om åbne procedurer, hvor det er nødvendigt, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en almennyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ⊗ EU-retten ⊗.

↓ ny

4. De kompetente myndigheder behandler ansøgninger om individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser i forbindelse med udvælgelsesprocedurer på grundlag af objektive, transparente, forholdsmæssigt afpassede og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier, som fastlægges på forhånd og afspejler de betingelser, der knytter sig til de givne rettigheder. De skal kunne anmode ansøgere om alle oplysninger, der er nødvendige for på grundlag af de givne kriterier at kunne vurdere ansøgerens evne til at opfylde betingelserne. Hvis myndigheden på grundlag af vurderingen konkluderer, at ansøgeren ikke har de fornødne forudsætninger, skal den træffe en behørigt begrundet afgørelse herom.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)
(tilpasset)
⇒ ny

5. Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage ⇒ eller udleje ⇐ disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel ~~945~~ og ~~96~~ 51 i nærværende direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at tillade en passende periode til amortisation af investeringen.

Tildeles der individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser for ti år eller mere, som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), sikrer den kompetente nationale myndighed, at kriterierne for at tildele individuel brugsret overholdes i hele brugstilladelsens gyldighedsperiode, navnlig hvis rettighedshaveren fremsætter en begrundet anmodning herom. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere finder anvendelse, ændres den individuelle brugsret til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, efter forudgående varsel og efter en rimelig frist, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

36. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er afsat til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er erklæret til rådighed for tildelt til at blive brugt af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til den i deres nationale frekvensplan. Den sidstnævnte Denne frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel 49

⊠ Rettighedernes gyldighedsperiode ⊠

Hvis medlemsstaterne ⇒ tillader brugen af radiofrekvenser gennem individuelle ⇒ tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, ⇒ skal de sikre, at tilladelsen gives for en periode, der er ⇒ skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at ⇒ sikre en effektiv brug og fremme effektive investeringer, herunder ⇒ ⊠ ved at ⊠ tillade en passende periode til amortisation af investeringen.

↓ ny

2. Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser med en begrænset gyldighedsperiode, skal disse brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser være gyldige i mindst 25 år med undtagelse af midlertidige rettigheder, midlertidig forlængelse af rettigheder i henhold til stk. 3, og rettigheder til sekundær brug i harmoniserede frekvensbånd.

3. Medlemsstaterne kan forlænge brugsrettigheders gyldighedsperiode for en kort periode for sikre, at rettigheder i et eller flere frekvensbånd udløber samtidigt.

Artikel 50

Forlængelse af rettigheder

1. De kompetente myndigheder træffer afgørelse om forlængelsen af individuelle brugsrettigheder til harmoniserede radiofrekvenser mindst tre år før gyldighedsperiodens udløb. De tager stilling til en given forlængelse på eget initiativ eller på anmodning af rettighedshaveren, og i sidstnævnte tilfælde tidligst fem år før udløbet af de pågældende rettigheders gyldighedsperiode. Dette berører ikke forlængelsesklausuler, som gælder eksisterende rettigheder.

2. Når de kompetente myndigheder træffer afgørelse i henhold til stk. 1, tager de følgende i betragtning:

a) opfyldelsen af målene i artikel 3, artikel 45, stk. 2, og artikel 48, stk. 2, samt målene i de grundlæggende retsprincipper i national ret eller EU-retten

b) gennemførelsen af en foranstaltning, der er vedtaget i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 676/2002/EF

c) kontrol af den korrekte opfyldelse af de betingelser, der er knyttet til den pågældende ret

d) behovet for at fremme konkurrencen eller undgå forvridning heraf i overensstemmelse med artikel 52

e) behovet for at effektivisere brugen af radiofrekvenser i lyset af den teknologiske udvikling eller markedsudviklingen

(f) behovet for at undgå driftsforstyrrelser.

3. Når de kompetente myndigheder tager stilling til, om individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for hvilke der er et begrænset antal rettigheder, skal forlænges, følger de en objektiv, transparent og ikkediskriminerende procedure for at undersøge kriterierne i stk. 2, idet de især

a) giver alle interesserede parter, herunder brugere og forbrugere, mulighed for at tilkendegive deres holdning ved hjælp af en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 23 og

b) tydeligt angiver grundene til en eventuel forlængelse.

Hvis det som følge af høringen i stk. 1 påvises, at der er markedsefterspørgsel fra andre virksomheder end dem, der er indehavere af brugsretten til radiofrekvenser i det pågældende frekvensbånd, skal de kompetente myndigheder tildele rettigheder i overensstemmelse med artikel 54.

4. En afgørelse om at forlænge en rettighed skal ledsages af en revision af de dertil knyttede afgifter. De kompetente myndigheder kan justere afgifterne på brugsrettighederne efter principperne i artikel 42, stk. 1 og 2.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 11)
(tilpasset)

~~Artikel 9a~~

~~Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder~~

~~1. I en periode på fem år fra den 25. maj 2011 kan medlemsstaterne tillade, at indehavere af brugsrettigheder til radiofrekvenser, der er tildelt før denne dato, og som er gyldige i en periode på ikke under fem år efter denne dato, anmoder den kompetente nationale myndighed om en revurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.~~

~~Før den kompetente nationale myndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin revurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter revurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for inden for en rimelig frist at trække sin ansøgning tilbage.~~

~~Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.~~

~~2. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle passende foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på alle resterende generelle tilladelser/individuelle brugsrettigheder og allokeringer af radiofrekvenser til brug for elektroniske kommunikationstjenester, der var gældende den 25. maj 2011.~~

~~3. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at fremme en fair konkurrence.~~

~~4. Foranstaltninger, der vedtages i medfør af denne artikel, indebærer ikke tildeling af nye brugsrettigheder og er derfor ikke omfattet af de relevante bestemmelser i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

~~Artikel 17~~

~~Gældende tilladelser~~

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 10
(tilpasset)

~~1. Medlemsstaterne bringer de generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, som allerede er gældende den 31. december 2009, i overensstemmelse med artikel 5, 6, 7 og bilaget i dette direktiv senest 19. december 2011, jf. dog artikel 9a i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

~~2. Når anvendelsen af stk. 1 medfører en indskrænkning af rettigheder eller en udvidelse af allerede eksisterende generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse rettigheder og forpligtelser til senest den 30. september 2012, såfremt dette ikke påvirker andre virksomheders rettigheder i henhold til~~

~~fællesskabsretten. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og begrundet dem.~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

~~3. Hvis de berørte medlemsstater kan bevise, at fjernelsen af vilkår for tilladelser vedrørende adgang til elektroniske kommunikationsnet, der var gældende inden datoen for dette direktivs ikrafttrædelse, skaber uforholdsmæssigt store vanskeligheder for virksomheder, der har haft bemyndiget adgang til et andet net, og hvis det ikke er muligt for disse virksomheder at forhandle nye aftaler på rimelige handelsmæssige vilkår inden iværksættelsesdatoen som omhandlet i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne anmode om midlertidig forlængelse af det (de) relevante vilkår. En sådan anmodning skal fremsættes senest på den i artikel 18, stk. 1, nævnte iværksættelsesdato og skal præcisere det (de) pågældende vilkår samt den periode, som anmodningen om midlertidig forlængelse vedrører.~~

~~Medlemsstaten underretter Kommissionen om begrundelsen for at anmode om forlængelse. Kommissionen overvejer anmodningen under hensyntagen til medlemsstatens og den (de) pågældende virksomhed(er)s særlige situation samt behovet for at sikre en sammenhængende regulering på fællesskabsplan. Den træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen skal efterkommes eller afvises, og hvis den beslutter at efterkomme anmodningen, skal den træffe afgørelse om omfanget og varigheden af forlængelsen. Kommissionen meddeler den berørte medlemsstat sin afgørelse senest 6 måneder efter at have modtaget ansøgningen om forlængelse. Afgørelserne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 11)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~9b~~51

Overdragelse eller udlejning af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til stk. ~~3~~ 4 ⇒ , eller andre EU-foranstaltninger såsom et radiofrekvenspolitikprogram, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 4, ⇐ , til andre virksomheder i overensstemmelse med de betingelser, der gælder for brugsrettigheder til frekvensbånd, og i overensstemmelse med de nationale procedurer.

For så vidt angår andre frekvensbånd, kan medlemsstaterne også fastsætte, at virksomheder i overensstemmelse med de nationale procedurer kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder.

⊗ Uanset stk. 3, ⊗ forbliver de betingelser ~~Betingelser~~ , der er knyttet til individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, ~~forbliver~~ uændret ved overdragelse eller udlejning, medmindre andet fastsættes af den kompetente ~~nationale~~ myndighed.

Medlemsstaterne kan også beslutte, at bestemmelserne i dette stykke ikke finder anvendelse, hvis virksomheden oprindeligt fik tildelt sine individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser uden betaling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser samt den faktiske overdragelse heraf i overensstemmelse med nationale

procedurer meddeles den ⇒ nationale tilsynsmyndighed og den ⇐ kompetente nationale myndighed, der er ansvarlig for tildeling af individuelle brugsrettigheder, og offentliggøres. Hvis radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af frekvenspolitikbeslutningen eller andre fællesskabsforanstaltninger ☒ EU-foranstaltninger ☒, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

↓ ny

3. Medlemsstaterne tillader overdragelse eller udlejning af brugsrettigheder til radiofrekvenser, hvis de oprindelige betingelser, der er knyttet til brugsretten, fastholdes. Med forbehold af behovet for at sikre, at der ikke forekommer konkurrenceforvridning, navnlig i henhold til artikel 52 i nærværende direktiv, påhviler det medlemsstaterne:

a) at underkaste handel og udlejning den mindst omkostningsfulde procedure

b) efter udlejers meddelelse ikke at nægte udlejning af brugsrettigheder til radiofrekvenser, medmindre udlejer ikke fortsat påtager sig ansvaret for at opfylde de betingelser, der oprindeligt blev knyttet til brugsretten

c) på anmodning af parterne at godkende overdragelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, medmindre den nye indehaver ikke er i stand til at opfylde betingelserne for brugsretten.

Litra a)-c) berører ikke medlemsstaternes kompetence til at håndhæve overholdelsen af de betingelser, der er knyttet til brugsretten, til enhver tid, både hvad angår udlejer og lejer, i henhold til deres nationale lovgivning.

De kompetente myndigheder fremmer overdragelsen eller udlejningen af brugsretten til radiofrekvensen ved rettidigt at behandle anmodninger om at tilpasse de betingelser, der er knyttet til retten, og ved at sikre, at rettighederne eller radiofrekvenserne, som er knyttet dertil, så vidt muligt kan deles eller opsplittes.

De kompetente myndigheder stiller med henblik på overdragelse eller udleje af brugsrettigheder til radiofrekvenser alle oplysninger vedrørende individuelle rettigheder, der kan handles, offentligt tilgængeligt i en standardiseret elektronisk format, når rettighederne er tildelt, og opbevarer oplysningerne, så længe rettighederne eksisterer.

↓ 2009/140/EF (tilpasset)

⇒ ny

~~43.~~ Kommission kan vedtage passende gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at udpege de frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder til radiofrekvenser kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder. Disse foranstaltninger dækker ikke frekvenser, der anvendes til radio- og tv-transmission.

Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger, ~~der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det,~~ vedtages efter ~~forskriftsproceduren med kontrol~~ ⇒ undersøgelsesproceduren ⇐ i artikel ☒ 110, stk. 4 ☒ ~~22, stk. 3.~~

Artikel 52

Konkurrence

1. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer effektiv konkurrence og undgår konkurrenceforvridning på det indre marked, når de træffer afgørelse om tildelingen, ændringen eller forlængelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester og -net i henhold til direktivet.

2. Når medlemsstaterne tildeler, ændrer eller forlænger rettigheder til radiofrekvenser, kan deres nationale tilsynsmyndigheder træffe passende foranstaltninger ved f.eks.:

- a) at begrænse mængden af radiofrekvenser, for hvilke der tildeles brugsrettigheder til en enkelt virksomhed, eller ved at knytte betingelser til sådanne brugsrettigheder, såsom at der skal være engrosadgang eller national eller regional roaming i visse frekvensbånd eller visse grupper af frekvensbånd med ensartede egenskaber
- b) om nødvendigt af hensyn til en særlig situation på det nationale marked at reservere en bestemt del af frekvensbåndet eller gruppen af frekvensbånd til nye aktører på markedet
- c) at nægte at tildele nye brugsrettigheder til radiofrekvenser eller tillade ny brug af radiofrekvenser i bestemte frekvensbånd, eller ved at knytte betingelser til tildelingen af sådanne brugsrettigheder til radiofrekvenser eller til tilladelsen af ny brug af radiofrekvenser med henblik på at undgå, at en tildeling, overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder fører til konkurrenceforvridning
- d) at forbyde eller knytte betingelser til overdragelsen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, som ikke er omfattet af fusionskontrol på nationalt plan eller EU-plan, i tilfælde hvor en sådan overdragelse sandsynligvis vil skade konkurrencen væsentligt
- e) at ændre gældende rettigheder i overensstemmelse med direktivet, hvis dette er nødvendigt for efterfølgende at rette op på den konkurrenceforvridning, der er opstået som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser.

De nationale tilsynsmyndigheder bygger under hensyntagen til markedsvilkår og til rådighed værende benchmark deres afgørelse på en objektiv og fremadrettet vurdering af konkurrencevilkårene på markedet, af nødvendigheden af sådanne foranstaltninger for at bevare eller opnå en effektiv konkurrence og af de sandsynlige konsekvenser af sådanne foranstaltninger for markedsaktørers aktuelle og kommende investeringer, især for udrulning af net.

3. Når de nationale tilsynsmyndigheder anvender stk. 2, skal de handle efter procedurerne i direktivets artikel 18, 19, 23 og 35.

AFSNIT 3 PROCEDURER

Artikel 53

Koordineret tidsplan for tildelinger

Med henblik på at koordinere brugen af harmoniserede radiofrekvenser i Unionen og under behørig hensyntagen til de forskellige nationale markedssituationer kan Kommissionen ved en gennemførelsesforanstaltning:

- a) fastsætte en eller om nødvendigt flere fælles datoer for, hvornår brugen af bestemte harmoniserede radiofrekvensbånd skal være tilladt
- b) såfremt det er nødvendigt at sikre en effektiv koordinering, vedtage overgangsforanstaltninger vedrørende gyldighedsperioden for rettigheder i henhold til artikel 49, såsom en forlængelse eller reduktion af deres gyldighedsperiode, for derved at tilpasse gældende rettigheder eller tilladelser til en sådan harmoniseret dato.

Gennemførelsesforanstaltningerne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4, idet der nøje tages hensyn til udtalelser fra Frekvenspolitikgruppen.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

Artikel 54

⊗ Procedure for begrænsning af det antal brugsrettigheder til radiofrekvenser, der vil blive tildelt ⊗

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 5), litra
a) (tilpasset)
⇒ ny

1. Hvis en medlemsstat ⇒ konkluderer, at brugsretten til en radiofrekvens ikke kan tildeles i henhold til artikel 46, ⇐ ⊗ og hvis den ⊗ overvejer, om den skal begrænse det antal brugsrettigheder til radiofrekvenser, der skal tildeles, ~~eller om gyldigheden af eksisterende rettigheder skal forlænges på andre vilkår end dem, der er knyttet til rettighederne skal den,~~ skal den ⊗ med forbehold af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 53, ⇐ bl.a.:

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
⇒ ny

- a) ⇒ tydeligt angive grundene til, at brugsrettighederne begrænses, navnlig ⇐ ⊗ ved at ⊗ tage fornødent hensyn til, at brugerne sikres de størst mulige fordele, og at konkurrencen fremmes ⇒ , og tage begrænsningen op til revision med jævne mellemrum eller på begrundet anmodning af de berørte virksomheder ⇐
- b) give alle interesserede parter, bl.a. brugere og forbrugere, lejlighed til ⊗ ved en offentlig høring ⇐ at tilkendegive deres holdning til eventuelle begrænsninger i henhold til artikel 236 i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ ⇒ . Hvad angår harmoniserede radiofrekvenser skal den offentlige høring indledes inden for seks

måneder efter vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningen i henhold til beslutning nr. 676/2002/EF, medmindre der af tekniske grunde deri kræves en længere frist ⇐

↓ ny

2. Hvis en medlemsstat konkluderer, at antallet af brugsrettigheder skal begrænses, definerer og begrundes den klart de mål, som søges opfyldt med udvælgelsesproceduren, og kvantificerer dem om muligt, idet den tillægger nødvendigheden af at opfylde nationale og interne markeds mål behørig vægt. De mål, som medlemsstaterne fastsætter med henblik på at udforme den specifikke udvælgelsesprocedure, skal begrænses til en eller flere af følgende:

a) fremme af dækning

b) tjenester af den nødvendige kvalitet

c) fremme af konkurrence

d) fremme af innovation og virksomhedsudvikling og

e) sikring af, at afgifter fremmer optimal brug af radiofrekvenser i overensstemmelse med artikel 42

Den nationale tilsynsmyndighed skal klart definere og begrunde valget af udvælgelsesproceduren, herunder eventuelt indledende trin med henblik på at få adgang til udvælgelsesproceduren. Den anfører også klart resultatet af eventuelle tilknyttede vurderinger af den konkurrencemæssige, den tekniske og den økonomiske situation på markedet samt årsagerne til den eventuelle brug og det eventuelle valg af foranstaltninger i henhold til artikel 35.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 5), litra
a) (tilpasset)
⇒ ny

3. ~~(e)~~ ☒ Medlemsstaterne ☒ offentliggøre offentliggør beslutninger om ⇐ den valgte udvælgelsesprocedure og tilhørende elementer ⇐ ~~begrænsning af tildelingen af brugsret eller forlængelse af brugsret~~ med ☒ tydelig angivelse af ☒ begrundelsen herfor ⇐, og hvordan der er taget hensyn til den foranstaltning, den nationale tilsynsmyndighed har vedtaget i overensstemmelse med artikel 35. De offentliggør også de betingelser, der vil blive knyttet til brugsretten. ⇐

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
⇒ ny

~~4. d)~~ Efter fastlæggelse af proceduren ☒ skal medlemsstaten ☒ indkalde ansøgninger om brugsret og

~~e) med rimelige mellemrum eller på rimelig anmodning fra berørte virksomheder tage begrænsningen op til revision.~~

52. Hvis en medlemsstat konkluderer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser ⇐ eller til en kombination af forskellige former for rettigheder ⇐, offentliggør den denne konklusion og ⇐ indleder proceduren for tildeling af ⇐ ~~indkalder ansøgninger om~~ sådanne rettigheder ⇐ under hensyntagen til avancerede metoder til beskyttelse mod skadelig interferens ⇐.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 5), litra b) (tilpasset)
⇒ ny

~~63.~~ Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier ~~⇒~~ og en procedure fastlagt af deres nationale tilsynsmyndighed i henhold til artikel 35 ~~⇐~~, som skal være objektive, transparente, ~~ikke diskriminerende~~ og forholdsmæssigt afpassede. Alle udvælgelseskriterier af denne art skal i fornødent omfang tilgodese opfyldelsen af målene i ~~artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ og af kravene i ~~samme direktiv~~ artikel 3, 4, 28 og 459.

↓ ny

7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger, der fastsætter betingelserne, med henblik på at koordinere medlemsstaternes opfyldelse af forpligtelserne i stk. 1-3. Gennemførelsesforanstaltningerne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4, idet der nøje tages hensyn til udtalelser fra Frekvenspolitikgruppen.

↓ 2002/20/EF
→₁ 2009/140/EF Art. 3, nr. 5), litra c)
⇒ ny

~~84.~~ Hvis der bruges konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge den i artikel 48, stk. 6, ~~5, stk. 3~~ omhandlede maksimumperiode på seks uger så meget, som det måtte være nødvendigt for at sikre, at sådanne procedurer er ~~retfærdige~~ fair, rimelige, åbne og transparente for alle interesserede parter, dog højst med otte måneder ~~⇒~~, med forbehold af specifikke frister i henhold til artikel 53 ~~⇐~~.

Disse tidsfrister berører ikke gældende internationale aftaler om anvendelse af radiofrekvenser og satellitvirksomhed.

~~95.~~ Denne artikel berører ikke de i ~~→₁ artikel 519b~~ ~~⇐~~ i ~~nærværende~~ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~ omhandlede ~~overdragelser~~ ~~overførsler~~ af brugsret til radiofrekvenser.

↓ ny

KAPITEL III

UDBREDELSE OG BRUG AF TRÅDLØST NETUDSTYR

Artikel 55

Adgang til radiobaseret lokalt datanet

1. De kompetente myndigheder tillader udbud af adgang via radiobaseret lokalt datanet til et offentligt kommunikationsnet samt brug af harmoniserede radiofrekvenser til dette udbud med forbehold af gældende betingelser i den generelle tilladelse.

Hvis et sådan udbud ikke er af kommerciel karakter eller blot er et supplement til en anden kommerciel aktivitet eller offentlig tjeneste, der ikke er afhængig af overførslen af signaler via disse net, er en virksomhed, offentlig myndighed eller slutbruger, som udbyder en sådan adgang, ikke omfattet af generelle tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i henhold til artikel 12, af forpligtelser vedrørende slutbrugerens rettigheder i henhold til afsnit III i del III i nærværende direktiv eller af forpligtelser til at sammenkoble deres net i henhold til artikel 59, stk. 1.

2. De kompetente myndigheder må ikke forhindre udbydere af offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester i at give offentligheden adgang til deres net gennem radiobaseret lokalt datanet, der kan befinde sig på slutbrugerens ejendom, forudsat at det sker i overensstemmelse med betingelserne i den generelle tilladelse, og at slutbrugeren forudgående har givet sit informerede samtykke.

3. De kompetente myndigheder sikrer, navnlig i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/120⁹⁵, at udbydere af offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester ikke ensidigt begrænser:

- a) slutbrugerens ret til at tilgå et radiobaseret lokalt datanet efter eget valg, som udbydes af tredjepart
- b) slutbrugerens ret til at tillade andre slutbrugere gensidig eller en mere generel adgang til disse udbyderes net gennem radiobaserede lokale datanet, herunder på grundlag af tredjeparts initiativer, som samler forskellige slutbrugerens radiobaserede lokale datanet og gør dem offentligt tilgængelige.

Til dette formål skal udbydere af offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester stille produkter eller særlige tilbud, som gør det muligt for slutbrugerne at give tredjepart adgang til et radiobaseret lokalt datanet, til rådighed, og de skal aktivt tilbyde disse på en klar og gennemsigtig måde.

4. De kompetente myndigheder må ikke begrænse slutbrugerens ret til at tillade andre slutbrugere gensidig eller en mere generel adgang til deres radiobaserede lokale datanet, herunder på grundlag af tredjeparts initiativer, som samler forskellige slutbrugerens radiobaserede lokale datanet og gør dem offentligt tilgængelige.

5. De kompetente myndigheder må ikke begrænse udbuddet af adgang til radiobaserede lokale datanet til offentligheden:

- a) gennem offentlige myndigheder på eller i umiddelbar nærhed af områder, der benyttes af sådanne offentlige myndigheder, når udbuddet er et supplement til de offentlige tjenester, der udbydes på de pågældende områder
- b) gennem ikkestatslige organisationers eller offentlige myndigheders initiativer, der har til formål at samle forskellige slutbrugerens radiobaserede lokale datanet og stille dem til rådighed gensidigt eller mere generelt, herunder eventuelle radiobaserede lokale datanet, hvortil der gives offentlig adgang i overensstemmelse med litra a).

⁹⁵Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1)

Udrulning og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde

1. De kompetente myndigheder tillader udrulning, forbindelse og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, der er diskrete, under den generelle tilladelsesordning og må ikke uberettiget begrænse denne udrulning, forbindelse eller drift gennem individuelle byplanlægningstilladelser eller på anden vis, hvor sådan en brug er i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 2. De trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde må ikke gøres til genstand for afgifter eller omkostninger, der er større end den administrative omkostning, der kan knyttes til den generelle tilladelse i henhold til artikel 16.

Dette stykke finder anvendelse med forbehold af den tilladelsesordning for radiofrekvenser, der anvendes ved drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde.

2. Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af den generelle tilladelsesordning for udrulning, forbindelse og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde kan Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt specificere de tekniske egenskaber ved design, udrulning og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, der som minimum skal overholde kravene i direktiv 2013/35/EU⁹⁶ og tage højde for de tærskelværdier, der er fastsat i Rådets henstilling nr. 1999/519/EF⁹⁷. Kommissionen specificerer disse tekniske egenskaber ved at henvise til den maksimale størrelse, effekt, de elektromagnetiske egenskaber og den synlighed, som de udrullede trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde må have. Efterlevelsen af de specificerede egenskaber skal sikre, at trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde er diskrete, når de bruges i forskellig lokal sammenhæng.

De tekniske egenskaber, der specificeres med henblik på, at udrulning, forbindelse og drift af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde kan være omfattet af stk. 1, berører ikke de væsentlige krav i direktiv 2014/53/EU⁹⁸.

Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4.

⁹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/35/EU af 26. juni 2013 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (20. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) og om ophævelse af direktiv 2004/40/EF (EUT L 179 af 29.6.2013, s. 1).

⁹⁷ Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) (EUT L 199 af 30.7.1999, s. 59).

⁹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF (EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62).

⊠ AFSNIT II: ADGANG ⊠

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER ⊠ OG ADGANGSPRINCIPPER ⊠

Artikel 357

Generelle bestemmelser for adgang og samtrafik

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke findes begrænsninger, som forhindrer virksomheder i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater i indbyrdes at forhandle sig frem til tekniske og kommercielle aftaler om adgang og/eller samtrafik i overensstemmelse med ~~EF-lovgivningen~~ ⊠ EU-retten ⊠. Den virksomhed, der anmoder om netadgang eller samtrafik, behøver ikke indhente tilladelse til at drive virksomhed i den medlemsstat, hvor der anmodes om adgang eller samtrafik, såfremt den ikke udbyder tjenester og ikke driver et net i denne medlemsstat.

2. Med forbehold af artikel 106 31 i ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester (forsyningspligtdirektivet)~~⁹⁹ undlader medlemsstaterne at opretholde love eller administrative forskrifter, som kræver, at udbydere ved etablering af adgang eller samtrafik skal tilbyde virksomheder forskellige vilkår og betingelser for tilsvarende tjenester, og/eller som opstiller forpligtelser, der ikke er forbundet med de tjenester i forbindelse med adgang og samtrafik, der faktisk leveres, jf. betingelserne i ~~bilaget~~ bilag I i ⊠ dette ⊠ direktiv ~~2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)~~.

Artikel 458

Rettigheder og pligter for virksomheder

1. Udbydere af offentlige kommunikationsnet har ret og, hvis andre virksomheder, der har en tilsvarende tilladelse i overensstemmelse med artikel 4 15 i ⊠ dette ⊠ direktiv ~~2002/20/EC (tilladelsesdirektivet)~~, anmoder derom, også pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, så det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele ~~Fællesskabet~~ ⊠ Unionen ⊠, og at der er interoperabilitet. Udbydere skal tilbyde andre virksomheder adgang og samtrafik på vilkår og betingelser, der er i overensstemmelse med de forpligtelser, som pålægges af de nationale tilsynsmyndigheder i medfør af artikel 59, 60 og 66 ~~5-8~~.

⁹⁹

Se side 51 i denne EUT.

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

~~2. Offentlige elektroniske kommunikationsnet, der er etableret med henblik på fremføring af digitale tv-tjenester, skal kunne anvendes til fremføring af tv-tjenester og programmer i bredskærmsformat. Netudbydere, der modtager og videregiver bredskærms tv-tjenester og programmer, skal bevare dette bredskærmsformat.~~

23. Med forbehold af artikel ~~11~~ 21 i ~~☒~~ nærværende ~~☒~~ direktiv ~~2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)~~ kræver medlemsstaterne, at virksomheder, der får oplysninger fra en anden virksomhed før, under eller efter forhandlingerne om adgangs- eller samtrafikaftaler, udelukkende anvender disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og til enhver tid respekterer, at de oplysninger, der fremsendes eller opbevares, skal behandles fortroligt. De oplysninger, der modtages, må ikke videregives til anden side, og navnlig ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere, som herved kunne opnå en konkurrencemæssig fordel.

KAPITEL II

ADGANG OG SAMTRAFIK

Artikel ~~55~~ 59

De nationale tilsynsmyndigheders beføjelser og ansvar i forbindelse med netadgang og samtrafik

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 3), litra

a)

⇒ ny

1. De nationale tilsynsmyndigheder skal med henblik på at virkeliggøre målsætningerne i artikel ~~3~~ ~~8~~ i ~~direktivet 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ tilskynde til og, når det er hensigtsmæssigt, sørge for, at der i henhold til bestemmelserne i ~~nærværende~~ ~~dette~~ direktiv etableres den fornødne adgang og samtrafik og sikres interoperabilitet mellem tjenesterne, samt varetage deres ansvar med henblik på at fremme effektivitet, holdbar konkurrence, ⇒ udrulning af net med meget høj kapacitet, ⇐ effektive investeringer og innovation samt skabe flest mulige fordele for slutbrugerne. ⇒ De skal give vejledning og gøre procedurerne for adgang og samtrafik offentligt tilgængelige, således at det sikres, at små og mellemstore virksomheder og udbydere med begrænset geografisk rækkevidde kan drage fordel af de gældende forpligtelser. ⇐

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

⇒ ny

Med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes vedrørende virksomheder med stærk markedsposition i henhold til artikel ~~96~~ 66, skal de nationale tilsynsmyndigheder navnlig:

a) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre end-to-end-forbindelse, kunne indføre forpligtelser for ~~☒~~ de ~~☒~~ virksomheder ⇒, der er omfattet af en generel

tilladelse, ⇐ og ⇐ ~~some~~ kontrollerer adgangen til slutbrugere, herunder i begrundede tilfælde pligt til sammenkoble deres net, hvis det ikke allerede er sket

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 3), litra a), ændret ved berigtigelse, EUT L 241 af 10.9.2013, s. 8
⇒ ny

~~a~~b) i begrundede tilfælde og i det omfang, det er nødvendigt, kunne forpligte de virksomheder, ⇒ der er omfattet af en generel tilladelse, og som ⇐ kontrollerer adgangen til slutbrugerne, til at gøre deres tjenester interoperable

↓ ny

c) i begrundede tilfælde kunne pålægge udbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester en forpligtelse til at gøre deres tjenester interoperable, nemlig når adgangen til beredskabstjenester eller end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere er i fare på grund af manglende interoperabilitet mellem interpersonelle kommunikationstjenester.

↓ 2002/19/EF

~~d~~b) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre slutbrugeres adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester, der nærmere angives af medlemsstaten, kunne forpligte udbydere til at tilbyde adgang til de andre faciliteter, der er nævnt i del II i bilag II, på ~~redelige~~fair, rimelige og ~~ikke-diskriminerende~~ikke-diskriminerende vilkår.

↓ ny

Forpligtelserne i andet afsnit, litra c), kan kun pålægges:

i) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre interoperabilitet mellem interpersonelle kommunikationstjenester, og kan omfatte forpligtelser vedrørende brugen og gennemførelsen af standarder eller specifikationer i artikel 39, stk. 1, eller af andre relevante europæiske eller internationale standarder og

ii) hvis Kommissionen på grundlag af en rapport, som den har anmodet BEREK om, har konstateret en mærkbar trussel mod en effektiv adgang til beredskabstjenester eller end-to-end-forbindelser mellem slutbrugere i en eller flere medlemsstater eller i hele Den Europæiske Union og har vedtaget gennemførelsesforanstaltninger, der præciserer arten og omfanget af de forpligtelser, der kan indføres, i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4.

↓ ny

2. De nationale tilsynsmyndigheder pålægger efter velbegrundet anmodning ejere af ledningsnet eller kabler eller virksomheder med brugsret til sådanne forpligtelse til at give adgang til ledningsnet og kabler inde i bygninger eller frem til det første krydsfelt eller den første fordeler, hvis dette krydsfelt eller denne fordeler befinder sig uden for bygningen, såfremt dette er berettiget, fordi en dublikering af sådanne netelementer ikke vil være økonomisk rentabel eller gennemførlig i praksis. De adgangsbetingelserne, der indføres, kan

omfatte særlige regler om adgang, transparens og ikkediskrimination samt fordeling af adgangsomkostninger, som om nødvendigt tilpasses for at tage højde for risikofaktorer.

De nationale tilsynsmyndigheder kan på fair og rimelige vilkår udvide sådanne adgangsfpligtelser for disse ejere eller virksomheder til også at gælde et krydsfelt, der ligger efter det første krydsfelt eller den første fordele, og som ligger så tæt på slutbrugerne som muligt, i det omfang dette er strengt nødvendigt for at tackle uoverstigelige økonomiske eller fysiske hindringer for dublikering i mere tyndt befolkede områder.

De nationale tilsynsmyndigheder må ikke pålægge forpligtelser i henhold til andet afsnit, hvis:

a) der stilles en rentabel og lignende alternativ adgangsmulighed for slutbrugere til rådighed for enhver virksomhed, forudsat at adgangen gives på fair og rimelige vilkår til et net med meget høj kapacitet af en virksomhed, der opfylder kriterierne i artikel 77, litra a) og b), og

b) det i forbindelse med nyligt udrullede netelementer, især ved mindre lokale projekter, ville skade deres økonomiske eller finansielle rentabilitet at give adgang.

3. Medlemsstaterne sikrer, at nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder eller har tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet, forpligtelser i forbindelse med delt brug af passiv eller aktiv infrastruktur, forpligtelser til at indgå lokale roamingaftaler eller fælles udrulning af infrastruktur, der umiddelbart er nødvendig for det lokale udbud af tjenester, som er afhængige af brugen af frekvenser, i overensstemmelse med EU-retten, hvis dette er berettiget på grund af:

a) at dublikeringen af den givne infrastruktur ville være ineffektiv eller fysisk umulig, og

b) at forbindelserne i området, herunder langs områdets hovedtransportveje, ville være meget utilstrækkelige, eller lokalbefolkningen ville være underlagt strenge restriktioner med hensyn til valg af tjenester eller tjenesternes kvalitet eller begge dele.

De nationale tilsynsmyndigheder tager hensyn til:

a) behovet for at få flest mulige forbindelser i hele Unionen og i bestemte områder

b) den effektive udnyttelse af radiofrekvenserne

c) de tekniske muligheder for deling og tilknyttede betingelser

d) situationen med hensyn til infrastrukturbaseret og tjenestebaseret konkurrence

e) muligheden for at øge valget og kvaliteten af tjenester for slutbrugerne væsentligt

f) teknologisk innovation

g) det overordnede behov for at fremme værtens incitament til overhovedet at udrulle infrastrukturen.

Sådanne delings-, adgangs- eller koordineringsforpligtelser skal være omfattet af aftaler, der er indgået på grundlag af fair og rimelige vilkår. I tilfælde af tvistbilæggelse kan de nationale tilsynsmyndigheder bl.a. pålægge den part, der drager fordel af dele- eller adgangsfpligtelsen, pligt til at dele sine frekvenser med infrastrukturværten i det pågældende område.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 3), litra b) (tilpasset)
⇒ ny

~~42.~~ Forpligtelser og betingelser, der indføres i overensstemmelse med stk. 1, ~~⇒ 2 og 3~~ skal være objektive, transparente, forholdsmæssige og ~~ikke diskriminerende~~ og ~~de~~ skal gennemføres efter procedurerne i artikel ~~236, 732 og 7a33 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ ~~⇒~~ . De nationale tilsynsmyndigheder vurderer resultaterne af sådanne forpligtelser og betingelser inden for fem år fra vedtagelsen af den tidligere foranstaltning, der blev vedtaget for samme udbydere, og vurderer om det ville være hensigtsmæssigt at trække dem tilbage eller ændre dem i lyset af de ændrede forhold. De nationale tilsynsmyndigheder meddeler resultatet af deres vurdering efter samme procedurer ~~⇒~~ .

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 3), litra d) (tilpasset)

~~53.~~ Hvad angår adgang og samtrafik, jf. stk. 1, sørger medlemsstaterne for, at den nationale tilsynsmyndighed kan gribe ind på eget initiativ, når dette er begrundet i hensynet til at sikre de politiske målsætninger i artikel ~~3 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, jf. bestemmelserne i nærværende direktiv og procedurerne i artikel ~~236, 327, 2620 og 21 27.~~

↓ ny

6. Med henblik på at bidrage til, at de nationale tilsynsmyndigheder fastlægger en konsistent definition af nettermineringspunktets placering, vedtager BEREC efter høring af interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen inden [ikrafttrædelse plus 18 måneder] retningslinjer for en fælles tilgang til identifikationen af nettermineringspunktet i forskellige nettopologier. De nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til disse retningslinjer, når de definerer nettermineringspunkternes placering.

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

Artikel ~~660~~

Adgangsstyringssystemer og andre faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne i del I i bilag ~~I~~ ~~II~~ finder anvendelse på adgangsstyring for digitale radio- og tv-tjenester, som udsendes til seere og lyttere i ~~Fællesskabet~~ Unionen, uanset transmissionsform.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 4)
(tilpasset)
⇒ ny

2. På baggrund af den markedsmæssige og teknologiske udvikling ~~kan~~ skal Kommissionen have beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger ~~⇒ delegerede retsakter i henhold til artikel 109~~ for at ændre bilag II. Disse foranstaltninger,

~~der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan medlemsstaterne give deres nationale tilsynsmyndighed tilladelse til, hurtigst muligt efter ~~nærværende~~dette direktivs ikrafttræden og derefter med regelmæssige mellemrum, at revurdere de betingelser, der finder anvendelse i medfør af denne artikel, ved at foretage en markedsanalyse efter proceduren i artikel 65, stk. 1, ~~16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ for at kunne afgøre, om de anvendte betingelser skal videreføres, ændres eller trækkes tilbage.

Hvis den nationale tilsynsmyndighed på baggrund af denne markedsanalyse finder, at en eller flere af udbydere ikke har en stærk markedsposition på det pågældende marked, kan den kun ændre eller trække betingelserne tilbage for så vidt angår disse udbydere i overensstemmelse med artikel ~~6~~ 23 og ~~327 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, for så vidt

- a) sådanne ændringer eller tilbagetrækninger ikke vil have negative følger for slutbrugeres adgang til radio- og tv-transmissioner, -kanaler og -tjenester som fastsat i artikel ~~106~~ 31 i ~~direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~
- b) sådanne ændringer eller tilbagetrækninger ikke vil have negative følger for mulighederne for effektiv konkurrence på:
 - i) detailmarkederne for digital tv- og radiospredningstjenester og
 - ii) adgangsstyringssystemer og andre faciliteter.

Parter, der berøres af, at forpligtelser ændres eller trækkes tilbage, skal underrettes herom i passende tid i forvejen.

4. Betingelser, der finder anvendelse i medfør af denne artikel, berører ikke medlemsstaternes mulighed for at pålægge forpligtelser om, hvordan elektroniske programoversigter og lignende oversigts- og navigationsfaciliteter skal udformes.

KAPITEL III

MARKEDSANALYSER OG STÆRK MARKEDSPOSITION

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

Artikel ~~14~~61

Virksomheder med stærk markedsposition

1. Stk. 2 og 3 i denne artikel finder anvendelse i de tilfælde, hvor de nationale tilsynsmyndigheder ifølge ~~særdirektiverne~~ ☒ nærværende direktiv ☒ og efter proceduren i artikel ~~65~~46 skal afgøre, om udbydere har en stærk markedsposition.

2. En virksomhed anses for at have en stærk markedsposition, hvis den enten alene eller i fællesskab med andre indtager, hvad der svarer til en dominerende stilling, dvs. en økonomisk styrkeposition, der giver den magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter, kunder og i sidste ende forbrugerne.

Mere specifikt handler de nationale tilsynsmyndigheder ved vurderingen af, om to eller flere virksomheder indtager en kollektivt dominerende stilling på markedet, i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒ og tager i størst muligt omfang hensyn til de af Kommissionen i henhold til artikel ~~1562~~ offentliggjorte retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition. ~~De kriterier, der skal anvendes til vurderingen, er anført i bilag II.~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 16

~~3. Når en virksomhed har en stærk markedsposition på et bestemt marked (det primære marked), kan den også betegnes som havende en stærk markedsposition på et nært beslægtet marked (det sekundære marked), hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det primære marked kan overføres til det sekundære marked og dermed yderligere styrker virksomhedens markedsposition. Derfor kan der for at forhindre en sådan overførsel tages afhjælpende foranstaltninger i anvendelse på det sekundære marked, jf. artikel 9, 10, 11 og 13 i direktiv 2002/19/EF (i det følgende benævnt »adgangsdirektivet«), og såfremt disse afhjælpende foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, kan der pålægges afhjælpende foranstaltninger i medfør af artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet).~~

↓ 2002/21/EF Art.15

Artikel ~~1562~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 17, litra a)

Procedure for udpegning og afgrænsning af markeder

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 17, litra b) (tilpasset)

1. Efter en offentlig høring ~~omfattende høring~~ ☒, herunder ☒ af de nationale tilsynsmyndigheder, og under nøje hensyntagen til BEREC's udtalelse vedtager Kommissionen ~~efter rådgivningsproceduren i artikel 22, stk. 2,~~ en henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder (i det følgende benævnt "henstillingen"). I henstillingen udpeges de produkt- og tjenestemarkeder i den elektroniske kommunikationssektor, hvor forholdene kan være af en sådan art, at det vil være berettiget at indføre regulerende forpligtelser som omhandlet i ~~særdirektiverne~~ ☒ nærværende direktiv ☒, uden at muligheden for ~~under ekstraordinære omstændigheder i særlige tilfælde~~ at udpege markeder i henhold til konkurrenceretten derved indskrænkes. Kommissionen afgrænser markederne under anvendelse af principperne i konkurrenceretten.

↓ ny

Kommissionen medtager produkt- og tjenestemarkederne i henstillingen, hvis den efter at have iagttaget den generelle udvikling i Unionen konstaterer, at alle kriterier i artikel 65, stk. 1, er opfyldt.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

Kommissionen tager regelmæssigt henstillingen op til fornyet vurdering.

2. Kommissionen offentliggør senest på datoen for ~~nærværende~~ direktivs ikrafttræden retningslinjer for markedsanalyser og vurdering af stærk markedsposition (i det følgende benævnt "~~☒~~ SMP- ~~☒~~ retningslinjerne"), der er i overensstemmelse med konkurrencerettens principper.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 17, litra c) (tilpasset)
⇒ ny

3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og ~~☒~~ SMP- ~~☒~~ retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ tager hensyn til resultaterne i den geografiske undersøgelse, der foretages i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1. De ⇐ følger procedurerne i artikel ~~623~~ og ~~732~~ , inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er udpeget i henstillingen.

↓ ny

Artikel 63

Procedure for udpegning af transnationale markeder

1. BEREC kan efter høring af interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommission vedtage en afgørelse, hvori de transnationale markeder udpeges i overensstemmelse med konkurrencerettens principper og under nøje hensyntagen til henstillingen og de SMP-retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 62. BEREC foretager en analyse af et potentielt transnationalt marked, hvis Kommissionen eller mindst to berørte nationale tilsynsmyndigheder indgiver en begrundet anmodning med underbyggende dokumentation.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 18, litra b) (tilpasset)
⇒ ny

~~52.~~ For så vidt angår de transnationale markeder, der udpeges i ~~den i artikel 15, stk. 4, omhandlede beslutning~~ ⇒ henhold til stk. 1 ⇐ , gennemfører de pågældende nationale tilsynsmyndigheder fælles markedsanalyser under nøje hensyntagen til ~~☒~~ SMP- ~~☒~~ retningslinjerne og træffer en samordnet afgørelse om, hvorvidt de i ~~stk. 2~~ artikel 65, stk. 4, omhandlede sektorspecifikke forpligtelser skal pålægges, opretholdes, ændres eller ophæves. ⇒ De pågældende nationale tilsynsmyndigheder meddeler i fællesskab Kommissionen deres udkast til foranstaltninger vedrørende markedsanalyser og forskriftsmæssige forpligtelser i henhold til artikel 32 og 33. ⇐

To eller flere nationale tilsynsmyndigheder kan også i fællesskab meddele deres udkast til foranstaltninger vedrørende markedsanalyser og forskriftsmæssige forpligtelser i fravær af transnationale markeder, hvis de mener, at markedsvilkårene i deres respektive områder er tilstrækkeligt ens.

Artikel 64

Procedure for udpegning af transnational efterspørgsel

1. BEREC foretager en analyse af den transnationale efterspørgsel blandt slutbrugere efter produkter og tjenester, der udbydes i Unionen på et eller flere af de markeder, der er opført i henstillingen, hvis den modtager en begrundet anmodning med dokumentation fra Kommissionen eller fra mindst to af de berørte nationale tilsynsmyndigheder, der tyder på, at der er et alvorligt efterspørgselsproblem, som skal løses. BEREC kan også foretage sådanne analyser, hvis den modtager en begrundet anmodning fra markedsdeltagere med tilstrækkelig dokumentation og mener, at der er et alvorligt efterspørgselsproblem, der skal løses. BERECs analyse griber ikke ind i konklusioner vedrørende transnationale markeder i henhold til artikel 63, stk. 1, eller konklusioner vedrørende nationale eller lokale geografiske markeder fra tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 63, stk. 3.

Analysen af den transnationale efterspørgsel blandt slutbrugere kan omfatte produkter og tjenester, der udbydes på produkt- og tjenestemarkeder, som er afgrænset på forskellig vis af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder under hensyntagen til nationale forhold, forudsat at disse produkter og tjenester kan erstattes af dem, der udbydes på et af de markeder, der er opført i henstillingen.

Hvis BEREC konkluderer, at der findes en transnational efterspørgsel blandt slutbrugere, at den er betydelig, og at den ikke i tilstrækkelig grad dækkes af udbuddet på et kommercielt eller reguleret grundlag, skal BEREC efter høring af interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen udstede retningslinjer for en fælles tilgang til de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på at dække den konstaterede transnationale efterspørgsel, herunder om nødvendigt når de indfører afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 66. De nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til disse retningslinjer, når de udfører tilsynsopgaver på deres områder.

2. På grundlag af de stk. 1 omhandlede retningslinjer fra BEREC kan Kommissionen i henhold til artikel 38 vedtage en afgørelse med henblik på at harmonisere de tekniske specifikationer for engrossalg af accessprodukter, der kan dække den konstaterede transnationale efterspørgsel, hvis udbydere, der er udpeget som havende en stærk markedsposition på markeder, som er afgrænset i overensstemmelse med de nationale forhold, og hvorpå de pågældende accessprodukter udbydes, pålægges sådanne specifikationer af de nationale tilsynsmyndigheder. I så fald finder artikel 38, stk. 3, litra a), andet afsnit ikke anvendelse.

Artikel ~~46~~65

Markedsanalyseprocedure

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 18),
litra a) (tilpasset)
⇒ ny

1. De nationale tilsynsmyndigheder

~~analyserer de relevante markeder under hensyntagen til de markeder, der er udpeget i henstillingen, og under nøje iagttagelse af retningslinjerne~~ ⇒ fastlægger, om et relevant marked, der er afgrænset i overensstemmelse med artikel 62, stk. 3, kan berettige indførelsen af forpligtelserne i nærværende direktiv⇐. Medlemsstaterne sikrer, at ~~denne~~ ☒ en ☒ analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder. ⇒ De nationale tilsynsmyndigheder tager nøje hensyn til SMP-retningslinjerne og følger de procedurer, der er omhandlet i artikel 23 og 32, når de foretager en sådan analyse. ⇐

↓ ny

Et marked kan berettige, at de forskriftsmæssige forpligtelser i nærværende direktiv indføres, hvis følgende tre kriterier samlet set er opfyldt:

- a) der er store og varige strukturelle, juridiske eller forskriftsmæssige hindringer for adgangen
- b) der er en markedsstruktur, som ikke går i retning af en reel konkurrence inden for den givne tidshorisont hvad angår den infrastrukturbaserede konkurrence og andre kilder til konkurrence bag hindringerne for adgang
- c) konkurrenceretten alene er ikke tilstrækkelig til at kunne afhjælpe de konstaterede markedssvigt.

Hvis en national tilsynsmyndighed foretager en markedsanalyse, som indgår i henstillingen, skal den sørge for, at litra a), b) og c) i andet afsnit er opfyldt, medmindre den nationale tilsynsmyndighed fastslår, at et eller flere af kriterierne ikke er opfyldt i den specifikke nationale situation.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 18, litra a)

~~2. Når en national tilsynsmyndighed i henhold til denne artikels stk. 3 eller 4, artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet) eller artikel 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) skal afgøre, om forpligtelser for virksomheder skal opretholdes, indføres, ændres eller ophæves, træffer den på grundlag af sin markedsanalyse som anført i stk. 1 i denne artikel afgørelse om, hvorvidt der reelt er konkurrence på et relevant marked.~~

↓ ny

2. Hvis en national tilsynsmyndighed foretager en analyse i henhold til stk. 1, ser den på udviklingen ud fra et fremadrettet perspektiv, hvis der ikke findes regulering på grundlag denne artikel på det relevante marked, og tager hensyn til:

- a) om der ses en markedsudvikling, der kan øge sandsynligheden for, at der vil opstå reel konkurrence på det relevante marked, såsom kommercielle aftaler om fælles investering eller om adgang mellem operatører, som gavner dynamikken i konkurrencen væsentligt

b) alle relevante former for konkurrencepres, herunder i detailledet, uanset om kilderne til presset anses for at være elektroniske kommunikationsnet, elektroniske kommunikationstjenester eller andre former for tjenester eller applikationer, der er sammenlignelige hermed set slutbrugerens synspunkt, og uanset om sådanne former for pres er en del af det relevante marked

c) andre former for forskrifter eller foranstaltninger, der er indført og påvirker det relevante marked eller det beslægtede detailmarked/de beslægtede detailmarkeder i hele den relevante periode, herunder men ikke begrænset til forpligtelser, der er indført i henhold til artikel 44, 58 og 59, og

d) forskrifter, der er pålagt andre relevante markeder på grundlag af denne artikel.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

⇒ ny

3. Konkluderer en national tilsynsmyndighed, at ⇒ et relevant marked måske ikke er af en sådan karakter, at det berettiger, at der pålægges forpligtelser i overensstemmelse med proceduren i stk. 1 og 2a, eller hvis betingelserne i stk. 4 ikke er opfyldt ⇐ ~~der er reel konkurrence på markedet~~, må den ikke indføre eller opretholde nogen af de i stk. 2 omhandlede specifikke forpligtelser ☒, jf. artikel 66 ☒. Hvis der i forvejen ☒ allerede er indført ☒ findes sektorspecifikke forpligtelser ☒ i henhold til artikel 66 ☒, skal den ophæve sådanne forpligtelser for virksomheder på det relevante marked. ~~Parter, der berøres af en sådan ophævelse af forpligtelser, skal underrettes herom i passende tid i forvejen.~~

↓ ny

De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at parter, der påvirkes af en sådan ophævelse af forpligtelser, underrettes herom i passende tid i forvejen, idet der foretages en afvejning af behovet for at sikre en bæredygtig overgang for dem, der drager fordel af disse forpligtelser, og slutbrugerne, slutbrugernes muligheder og en regulering, der ikke går videre end hvad der er nødvendigt. De nationale tilsynsmyndigheder kan, når de fastlægger en sådan varselsfrist, fastsætte bestemte betingelser og varselsfrister i forbindelse med gældende adgangsftaler.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 18, litra b) (tilpasset)

⇒ ny

4. Når en national tilsynsmyndighed fastslår, at ⇒ pålæggelsen af forpligtelser i henhold til stk. 1 og 2, ⇐ ~~der ikke er reel konkurrence~~ på et relevant marked ⇒ er berettiget ⇐, udpeger den virksomheder, som hver især eller sammen har en stærk markedsposition på det pågældende ☒ relevante ☒ marked i overensstemmelse med artikel ~~61.14~~, og ~~Den~~ nationale tilsynsmyndighed pålægger sådanne virksomheder passende specifikke forpligtelser ~~som anført i stk. 2 i denne artikel~~ ☒ i overensstemmelse med artikel 66 ☒ eller opretholder eller ændrer sådanne forpligtelser, hvis de findes i forvejen ⇒, hvis den mener, at der på et eller flere detailmarkeder ikke vil være reel konkurrence uden sådanne forpligtelser ⇐.

~~56.~~ Foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 3 og 4, behandles efter procedurerne i artikel ~~623~~ og ~~732~~. De nationale tilsynsmyndigheder foretager en analyse af det relevante marked og notificerer det tilsvarende udkast til foranstaltning i overensstemmelse med artikel ~~327~~:

a) inden for ~~tre~~ ⇒ fem ⇐ år efter vedtagelsen af en tidligere foranstaltning ⇒ , når den nationale tilsynsmyndighed har afgrænset det relevante marked og fastlagt, hvilke virksomheder der har en stærk markedsposition ⇐ ~~vedrørende dette marked~~. Denne ☒ femårsperiode ⇐ periode kan dog undtagelsesvis forlænges med op til yderligere ~~tre~~ ⇒ et ⇐ år, når den nationale tilsynsmyndighed ⇒ senest fire måneder inden udløbet af femårsperioden ⇐ har notificeret en foreslået forlængelse til Kommissionen med en begrundelse, og Kommissionen ikke har gjort indsigelse mod den notificerede forlængelse inden en måned.

b) inden for to år efter vedtagelsen af en revideret henstilling om relevante markeder, når der er tale om markeder, der ikke tidligere er notificeret til Kommissionen, eller

c) inden for ~~to~~ ⇒ tre ⇐ år efter tiltrædelsen for medlemsstater, der for nylig er tiltrådt EU.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 18, litra c) (tilpasset)
⇒ ny

76. Hvis en national tilsynsmyndighed ⇒ mener, at den måske ikke kan gennemføre eller ⇐ ikke har gennemført analysen af et relevant marked, der er udpeget i henstillingen, inden for den frist, der er fastsat i stk. 6, yder BEREC₃ på anmodning₃ bistand til den pågældende nationale tilsynsmyndighed ved at fuldføre analysen af det specifikke marked og de særlige forpligtelser, der skal pålægges. Med denne bistand notificerer den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden seks måneder ☒ regnet fra fristen i stk. 5 ⇐ udkastet til foranstaltning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 732.

↓ 2002/19/EF Art. 8 (tilpasset)
→₁ 2009/140/EF Art. 2, nr. 6, litra a)
→₂ 2009/140/EF Art. 2, nr. 6, litra b)
⇒ ny

KAPITEL IV

☒ AFHJÆLPENDE ADGANGSFORANSTALTNINGER OG STÆRK MARKEDSPOSITION ⇐

Artikel ~~86~~6

Fastlæggelse, ændring eller tilbagetrækning af forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge de forpligtelser, der er beskrevet i →₁ artikel 967 - ~~13a78~~ ←.

2. Såfremt det som resultat af en markedsanalyse, der er foretaget ifølge artikel 6516 i nærværende direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), fastslås, at en udbyder har en stærk markedsposition på et bestemt marked, ~~pålægger~~ ⇒ skal ⇐ de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ kunne ⇐ pålægge ⇒ alle ⇐ forpligtelserne i artikel 67-759-13 og 77 i nærværende direktiv i fornødent omfang.

3. 3. Med forbehold af

- bestemmelserne i ➔₂ artikel ~~595, stk. 1~~ og ~~6 60~~ ←,
- bestemmelserne i artikel ~~12 44~~ og ~~1317~~ i ~~nærværende direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, betingelse 7 i afdeling ~~B D~~ i bilag ~~et I~~ til ~~direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)~~ som anvendt i medfør af artikel ~~613~~, stk. 1, i ~~nævnte~~ ☒ nærværende ☒ direktiv, og artikel ~~27, 28 91~~ og ~~30 99~~ i ~~nærværende direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~ samt de relevante bestemmelser i ➔₂ ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)~~¹⁰⁰ ← direktiv 2002/58/EF, der også indeholder forpligtelser for andre virksomheder end dem, for hvilke det er fastslået, at de har en stærk markedsposition, eller
- nødvendigheden af at overholde internationale forpligtelser

kan nationale tilsynsmyndigheder ikke pålægge udbydere, der ikke er blevet udpeget i henhold til stk. 2, de forpligtelser, der er nævnt i artikel ~~967 - 1375~~ ☒ og 77 ☒.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 6, litra b) (tilpasset)
⇒ ny

Under ~~ekstraordinære omstændigheder~~ ~~især i særlige tilfælde~~, hvor en national tilsynsmyndighed påtænker at pålægge udbydere med en stærk markedsposition andre forpligtelser i forbindelse med adgang og samtrafik end de i artikel ~~967 - 1375~~ ☒ og 77 ☒ nævnte, skal den fremsætte anmodning herom over for Kommissionen. Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den nøje hensyn til udtalelsen fra BEREC. Kommissionen træffer i overensstemmelse med ⇒ proceduren i ☐ artikel ~~14, stk. 2~~ ☒ 110, stk. 3 ☒, afgørelse om, hvorvidt den nationale tilsynsmyndighed må træffe sådanne foranstaltninger eller ej.

↓ 2002/19/EF (tilpasset)
⇒ ny

4. Forpligtelser, der pålægges i henhold til denne artikel, skal tage udgangspunkt i det konkrete problem, ⇒ især i detailleret, og skal om nødvendigt tage hensyn til udpegningen af den transnationale efterspørgsel, jf. artikel 64. De skal ☐ være forholdsmæssige ⇒, tage hensyn til omkostninger og fordele ☐, og berettigede i lyset af de målsætninger, der er fastlagt i artikel ~~83~~ i ☒ nærværende ☒ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~. Sådanne forpligtelser kan kun pålægges efter høring i overensstemmelse med artikel ~~6 23~~ og ~~732~~ i ~~nævnte direktiv~~.

5. Med hensyn til stk. 3, første afsnit, tredje led, underretter de nationale tilsynsmyndigheder Kommissionen efter proceduren i artikel ~~732~~ i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ om deres afgørelser om at pålægge eller ændre forpligtelser for markedsaktører eller trække dem tilbage.

¹⁰⁰ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

↓ ny

6. De nationale tilsynsmyndigheder overvejer konsekvenserne af ny udvikling på markederne, f.eks. i forbindelse med kommercielle aftaler, herunder aftaler om fælles investeringer, som er indgået eller uventet er blevet brudt eller bragt til ophør med følger for dynamikken i konkurrencen. Hvis denne udvikling ikke er tilstrækkelig vigtig til at afgøre, om der er behov for en ny markedsanalyse i henhold til artikel 65, vurderer den nationale tilsynsmyndighed, om det er nødvendigt at ændre de forpligtelser, som udbyderne, der udpeget som havende en stærk markedsposition, er pålagt, for at sikre, at disse forpligtelser fortsat opfylder betingelserne i stk. 4. Sådanne ændringer kan kun ske efter høring i overensstemmelse med artikel 23 og 32.

↓ 2002/19/EF

Artikel ~~96~~7

Forpligtelse vedrørende transparens

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 7, litra
a) (tilpasset)

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel ~~86~~6 pålægge forpligtelser vedrørende transparens i forbindelse med samtrafik og/eller adgang og kræve, at udbydere skal offentliggøre bestemte oplysninger, som f.eks. regnskabsoplysninger, tekniske specifikationer, netkarakteristika, betingelser og vilkår for levering og anvendelse, herunder eventuelle betingelser for begrænsning af adgangen til og/eller anvendelsen af tjenester og applikationer, hvor medlemsstaterne tillader sådanne betingelser i overensstemmelse med ~~fællesskabsretten~~ ☒ EU-retten ☒, samt priser.

↓ 2002/19/EF

2. Såfremt en udbyder er underlagt forpligtelser vedrørende ~~ikke-diskriminering~~~~ikke-diskriminering~~, kan de nationale tilsynsmyndigheder forlange, at udbyderen offentliggør et standardtilbud, der skal være tilstrækkelig ubundet til at sikre, at virksomhederne ikke skal betale for faciliteter, som ikke er nødvendige for den ønskede tjeneste, og som indeholder en beskrivelse af de udbudte tjenester, opgjort efter enkeltkomponenter alt efter markedssituationen, og de hertil knyttede vilkår og betingelser, herunder priser. Den nationale tilsynsmyndighed skal bl.a. kunne forlange ændringer af standardtilbud for at sikre overholdelse af forpligtelser, der er pålagt i henhold til ~~nærværende~~~~dette~~ direktiv.

3. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastlægge, hvilke specifikke oplysninger der skal stilles til rådighed, hvor detaljerede de skal være, og hvordan de skal offentliggøres.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 7, litra
b) (tilpasset)
⇒ ny

4. ⇒ Med henblik på en ensartet gennemførelse af forpligtelserne til transparens udsteder BEREC efter høring af interesserede parter og i tæt samarbejde med Kommissionen senest [et

år efter vedtagelsen af nærværende direktiv], retningslinjer om minimumskriterierne for et standardtilbud og reviderer disse efter behov, således at de er afstemt efter den teknologiske udvikling og markedsudviklingen. Når BEREC udsteder sådanne minimumskriterier skal det ske med målene i artikel 3 for øje og under hensyntagen til behovene hos dem, der drager fordel af adgangsforpligtelser, og hos slutbrugere, der er aktive i mere end en medlemsstat, samt til andre retningslinjer fra BEREC, som udpeger transnational efterspørgsel i henhold til artikel 64 og eventuelle relaterede kommissionsafgørelser. ⇐

Uanset stk. 3 skal de nationale tilsynsmyndigheder sikre, at der offentliggøres et standardtilbud, der ~~som mindstekrav indeholder de elementer, der er fastsat i bilag II~~ ⇐ tager nøje hensyn til retningslinjerne fra BEREC om minimumskriterier for et standardtilbud ⇐ , når en udbyder i henhold til artikel ~~42~~ ☒ 70 eller 71 ☒ har forpligtelser vedrørende engrosadgang til netinfrastruktur.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 7, litra c)

~~5. Kommissionen kan vedtage de ændringer til bilag II, der er nødvendige for at tilpasse det til den teknologiske og markeds-mæssige udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3. Kommissionen kan ved gennemførelsen af dette stykke lade sig bistå af BEREC.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~40~~68

Forpligtelse vedrørende ~~ikkediskriminering~~ ikke-diskriminering

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel ~~66~~ 68 pålægge forpligtelser vedrørende ~~ikkediskriminering~~ ikke-diskriminering i forbindelse med samtrafik og/eller adgang.
2. Forpligtelsen vedrørende ~~ikkediskriminering~~ ikke-diskriminering skal navnlig sikre, at ~~denne~~ pågældende udbydere under tilsvarende forhold tilbyder andre virksomheder, der udbyder tilsvarende tjenester, tilsvarende vilkår, og at ~~denne~~ udbyder tjenester og formidler oplysninger til andre på samme vilkår og af samme kvalitet, som gælder for tjenester, der udbydes af ~~denne~~ selv, ~~dens~~ datterselskaber eller partnere. ⇐ De nationale tilsynsmyndigheder kan navnlig i tilfælde, hvor udbyderen udruller nye systemer, pålægge denne udbyder en forpligtelse til at levere adgangsprodukter og -tjenester til alle virksomheder, herunder sig selv, inden for samme frister, på samme vilkår, herunder vilkår vedrørende pris og serviceniveau, og ved hjælp af samme systemer og processer for at sikre lige adgang. ⇐

Artikel ~~41~~69

Forpligtelse vedrørende regnskabsmæssig opsplitning

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel ~~86~~ 66 pålægge forpligtelser vedrørende særskilte regnskaber for bestemte aktiviteter i forbindelse med samtrafik og/eller adgang.

De nationale tilsynsmyndigheder kan navnlig kræve, at vertikalt integrerede virksomheder sørger for transparens mht. deres engrospriser og interne afregningspriser, bl.a. for at sikre, at de overholder reglerne, hvis der stilles krav om ~~ikkediskriminering~~~~ikke-diskriminering~~ i henhold til artikel 68~~10~~, eller om nødvendigt for at undgå uretmæssig krydssubsidiering. De nationale tilsynsmyndigheder kan specificere, hvilket format og hvilken regnskabsmetode der skal anvendes.

2. Med forbehold af artikel 20 ~~5 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ og for at kunne kontrollere, om forpligtelserne vedrørende transparens og ~~ikkediskrimination~~~~ikke-diskrimination~~ er overholdt, skal de nationale tilsynsmyndigheder kunne kræve, at regnskabsoplysninger, herunder oplysninger om indtægter modtaget fra tredjemand, stilles til rådighed, såfremt der anmodes herom. De nationale tilsynsmyndigheder kan under hensyn til national lovgivning og ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ bestemmelser om fortrolighedsafholdelse af forretningshemmeligheder offentliggøre oplysninger, der kan medvirke til virkeliggørelsen af et åbent og konkurrencebaseret marked.

↓ ny

Artikel 70

Adgang til bygningsingeniørarbejde

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i henhold til artikel 66 pålægge udbydere forpligtelser til at imødekomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af bygningsingeniørarbejde, herunder bl.a. bygninger, adgangsveje til bygninger, inklusive kabler i bygninger, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, master, kabelkanaler, mandehuller og skabe, i situationer hvor markedsanalyser viser, at nægtelse af adgang eller adgang på urimelige vilkår med tilsvarende virkning ville kunne hindre, at der skabes et bæredygtigt konkurrencebaseret marked i detailledet, eller være i strid med slutbrugernes interesser.

2. De nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge en udbyder en forpligtelse til at give adgang i henhold til denne artikel, uanset om de aktiver, der påvirkes af forpligtelsen, er en del af det relevante marked ifølge markedsanalysen, forudsat at forpligtelsen er nødvendig og rimelig for at kunne opfylde målene i artikel 3.

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~42~~71

Forpligtelser vedrørende adgang til og anvendelse af specifikke netfaciliteter

1. ☒ Kun hvis ☒ ~~de~~De nationale tilsynsmyndigheder ⇒ konkluderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 79, ikke i sig selv vil føre til opfyldelse af målene i artikel 3, ☒ kan ☒ de ☒ i medfør af bestemmelserne i artikel ~~66~~68 pålægge udbydere forpligtelser til at efterkomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter, ~~bl.a.~~ i tilfælde hvor den nationale tilsynsmyndighed er af den opfattelse, at nægtelse af adgang eller urimelige vilkår og betingelser med tilsvarende virkning vil kunne hindre, at der skabes et holdbart konkurrencebaseret marked i detailledet, ☒ og ☒ ~~eller~~ være i modstrid med slutbrugernes interesser.

Udbydere kan bl.a. pålægges pligt til:

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8), litra a), ændret ved berigtigelse, EUT L 241 af 10.9.2013, s. 8 (tilpasset)
⇒ ny

a) at give tredjemand adgang til specifikke netelementer og/eller faciliteter, herunder
⇒ om nødvendigt ⇌ adgang til netelementer, som ☒ enten ☒ ikke er aktive
⇒ eller fysiske ⇌ , og/eller ⇒ aktiv eller virtuel ⇌ ubundet adgang til
abonnentledninger, ~~for bl.a. at muliggøre operatorvalg og/eller fast operatorvalg
og/eller tilbud om videresalg af abonnentledninger~~

↓ 2002/19/EF

b) at forhandle i god tro med virksomheder, der ansøger om adgang

c) at opretholde adgang til faciliteter, som der tidligere er givet adgang til

~~d) at tilbyde bestemte tjenester på engrosbasis til tredjeparters videresalg~~

de) at tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre
nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle net tjenesters
interoperabilitet

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8), litra b)

ef) at tilbyde samhusning eller andre former for fælles brug af tilhørende faciliteter

↓ 2002/19/EF
⇒ ny

fg) at udbyde bestemte tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet
mellem end-to-end-tjenester til slutbrugere, herunder faciliteter til
⇒ softwareemulerede net ⇌ ~~intelligente net tjenester~~ eller roaming på mobile net

gh) at tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er
nødvendige for at skabe reelle konkurrenceforhold på tjenesteområdet

hi) at sammenkoble net eller netfaciliteter

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8, litra c)

ij) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet,
geografisk placering og tilstedeværelse.

↓ 2002/19/EF

De nationale tilsynsmyndigheder kan i tilknytning til de nævnte forpligtelser stille krav om
redelighed, rimelighed og rettidighed.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8, litra
d) (tilpasset)
⇒ ny

2. Når de nationale myndigheder overvejer, om ~~⇒~~ det er hensigtsmæssigt at ~~⇐~~ pålægge ~~⇒~~ nogle af de mulige specifikke ~~⇐~~ forpligtelser ~~ne~~ i stk. 1 og især, når de ~~⊗~~ , i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet ~~⊗~~ vurderer, om ~~⊗~~ og hvordan ~~⊗~~ sådanne forpligtelser ~~⊗~~ bør pålægges ~~⊗~~ ~~er i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, ~~⇒~~ skal de undersøge, om andre former for adgang til engrosinput enten på det samme eller et beslægtet engrosmarked allerede ville være tilstrækkeligt til at afhjælpe det konstaterede problem i detailledet. Undersøgelsen skal omfatte eksisterende eller mulige kommercielle tilbud om adgang, reguleret adgang i henhold til artikel 59 eller eksisterende eller planlagt reguleret adgang til andre engrosinput i henhold til nærværende artikel. ~~⇐~~ De skal ~~de~~ navnlig tage hensyn til nedenstående faktorer:

a) om det i lyset af den igangværende markedsudvikling er teknisk og økonomisk gennemførligt at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede samtrafik- og/eller adgangsordninger, herunder levedygtigheden af andre opstrøms accessprodukter såsom adgang til kabelkanaler

↓ ny

b) den forventede teknologiske udvikling, som påvirker netudformningen og netforvaltningen

↓ 2002/19/EF

~~cb)~~ om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede adgang i betragtning af den forhåndenværende kapacitet

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8, litra
e)
⇒ ny

~~de)~~ hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed ~~⇒~~ , især hvad angår investeringer i net med meget høj kapacitet og risikoniveauer forbundet hermed ~~⇐~~ ;

~~ed)~~ behovet for at sikre konkurrence på længere sigt, med særlig vægt på økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence ~~⇒~~ og bæredygtig konkurrence baseret på fælles investeringer i net ~~⇐~~

↓ 2002/19/EF

~~fe)~~ i givet fald relevante intellektuelle ejendomsrettigheder

g) udbuddet af paneuropæiske tjenester.

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 8, litra f)

3. Når det pålægges en udbyder at give adgang i medfør af denne artikel, kan de nationale tilsynsmyndigheder fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af udbyderen og/eller dem, der er berettiget i medfør af sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel ~~39~~ 17 i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

↓ 2002/19/EF

Artikel ~~13~~ 72

Forpligtelser vedrørende priskontrol og omkostningsregnskaber

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 9
(tilpasset)
⇒ ny

1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel ~~66~~ pålægge forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol, herunder forpligtelser vedrørende omkostningsbaserede priser og udarbejdelse af omkostningsregnskabssystemer i forbindelse med udbud af bestemte former for samtrafik og/eller adgang, såfremt en markedsanalyse viser, at den pågældende udbyder som følge af en utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne.

⇒ Når de nationale myndigheder fastlægger, om forpligtelser vedrørende priskontrol er hensigtsmæssige eller ej, tager de hensyn til slutbrugernes langsigtede interesser vedrørende udrulning og brug af næste generations net, og især net med meget høj kapacitet. ⇐ For at tilskynde udbyderen til investeringer, herunder i næste generations net, skal de nationale tilsynsmyndigheder ⇒ især⇐ tage hensyn til udbyderens investeringer. ⇒ Hvis de nationale tilsynsmyndigheder mener, at priskontrol er hensigtsmæssig, skal de ⇐ og lade udbyderen få en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyntagen til eventuelle specifikke risici i forbindelse med et bestemt nyt netinvesteringsprojekt.

↓ ny

De nationale tilsynsmyndigheder må ikke pålægge eller fastholde forpligtelser i henhold til denne artikel, hvis de fastslår, at der findes en påviselig begrænsning af detailprisen, og at forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel 67-71, herunder navnlig økonomiske replikabilitetstest, der er pålagt i henhold til artikel 68, sikrer en effektiv og ikkediskriminerende adgang.

Hvis de nationale tilsynsmyndigheder mener, at det er hensigtsmæssigt at indføre priskontrol på adgangen til eksisterende netelementer, skal de ligeledes tage hensyn til fordelene ved forudsigelige og stabile engrospriser, når det gælder om at sikre, at der er effektive og tilstrækkelige incitament for alle udbydere til at udrulle nye og bedre net.

2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at alle mekanismer til omkostningsdækning eller metoder, der kan anvendes til fastlæggelse af priser, sigter mod at fremme ⇒ udrulningen af nye og bedre net, ⇐ effektiviteten, og skabe holdbar konkurrence og øgede ⇒ bæredygtige ⇐ fordele for forbrugerne. I den forbindelse kan de nationale tilsynsmyndigheder også tage hensyn til de priser, der kan opnås på tilsvarende markeder med konkurrence.

3. Har en udbyder pligt til sikre, at priserne er omkostningsbaserede, er det udbyderen selv, der skal bevise, at taksterne er baseret på omkostningerne inklusiv en rimelig forrentning af investeringerne. Til fastlæggelse af omkostningerne i forbindelse med et effektivt udbud af ydelser kan de nationale tilsynsmyndigheder foretage en omkostningsberegning, der er uafhængig af virksomhedens omkostningsberegning. De nationale tilsynsmyndigheder kan anmode en udbyder om at fremlægge fuld dokumentation for priserne og om nødvendigt kræve, at priserne tilpasses.

4. De nationale tilsynsmyndigheder sørger for, at der, hvis der stilles krav om anvendelse af et omkostningsregnskabssystem til støtte for priskontrollen, stilles en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, omkostningerne er samlet i, og hvordan omkostningerne er fordelt, til rådighed for offentligheden. Det kontrolleres af en kompetent uafhængig instans, at omkostningsregnskabet er udfærdiget efter det pågældende omkostningsregnskabssystem. En gang om året offentliggøres der en overensstemmelseserklæring.

Artikel 73

Termineringstakster

1. Når en national myndighed pålægger forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol på udbydere, der er udpeget som havende en stærk markedsposition på et engrosmarked for taleopkaldsterminering, fastsætter den maksimale symetriske termineringstakster baseret på de faktiske omkostninger, en udbyder afholder. Vurderingen af de faktiske omkostninger skal bygge på aktuelle kostpriser. Metoden til beregning af de faktiske omkostninger skal bygge på en bottom-up-model, hvor der anvendes langsigtede trafikafhængige mæromkostninger ved at yde engrostaleopkaldstermineringstjenester til tredjepart.

De nærmere detaljer vedrørende beregningsmetoden fastsættes ved en kommissionsafgørelse, der vedtages i henhold til artikel 38.

2. Inden den [dato] vedtager Kommissionen efter høring af BEREC delegerede retsakter i henhold til artikel 109 vedrørende en fælles maksimal termineringstakst, som de nationale tilsynsmyndigheder skal pålægge virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition på markedet for terminering af taleopkald i henholdsvis faste og mobile net i Unionen.

Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter, følger den principperne i stk. 1, første afsnit, og overholder betingelserne og parametrene i bilag III.

4. Når Kommissionen anvender stk. 2, sikrer den, at den fælles taleopkaldstermineringstakst i mobilnet ikke overstiger 1,23 eurocent pr. minut, og at den fælles taleopkaldstermineringstakst i fastnet ikke overstiger 0,14 eurocent pr. minut. Kommissionen tager hensyn til det vægtede gennemsnit af maksimale termineringstakster i fastnet og mobilnet, der er fastlagt i overensstemmelse med principperne i stk. 1, første afsnit, og som anvendes overalt i Unionen, når den første gang fastsætter den fælles maksimale termineringstakst.

5. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til stk. 2, tager den hensyn til det samlede antal slutbrugere i hver medlemsstat for at sikre en korrekt vægtning af de maksimale termineringstakster samt de nationale forhold, som medfører væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne, når de maksimale termineringstakster skal fastlægges i Unionen.

6. Kommissionen kan anmode BEREC om at udvikle en økonomisk model, som kan hjælpe Kommissionen ved fastlæggelsen af de maksimale termineringstakster i Unionen. Kommissionen tager hensyn til markedoplysninger, som den får fra BEREC, de nationale tilsynsmyndigheder eller direkte fra virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

7. Kommissionen reviderer hvert femte år de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til denne artikel.

Artikel 74

Regulering af nye netelementer

1. En national tilsynsmyndighed må ikke pålægge forpligtelser hvad angår nye netelementer, der er en del af det relevante marked, hvorpå den har til hensigt at pålægge eller fastholde forpligtelser i henhold til artikel 66 og artikel 67-72, og som den udbyder, der er udpeget som havende en stærk markedsoperation på det relevante marked, har udrullet eller planlægger at udrulle, hvis følgende kumulative betingelser er opfyldt:

a) udrulningen af de nye netelementer er åben for tilbud om samfinansiering i overensstemmelse med en transparent procedure og på vilkår, der fremmer bæredygtig konkurrence på lang sigt, bl.a. ved fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår for potentielle medinvestorer, fleksibilitet med hensyn til værdi af og tidsplan for de enkelte medinvestorers tilsagn, mulighed for at øge tilsagnene på et senere tidspunkt og gensidige rettigheder, som tildeles af medinvestorerne efter udrulningen af den samfinansierede infrastruktur

b) udrulningen af de nye netelementer bidrager væsentligt til udrulningen af net med meget høj kapacitet

c) adgangssøgende virksomheder, som ikke deltager i samfinansieringen, kan drage fordel af samme kvalitet, hastighed, betingelser og muligheder for at nå ud til slutbrugere som før udrulningen enten ved hjælp af kommercielle aftaler, der bygger på fair og rimelige vilkår, eller ved en reguleret adgang, der fastholdes eller tilpasses af den nationale tilsynsmyndighed

Når de nationale tilsynsmyndigheder vurderer tilbud om og procedurer for samfinansiering som omhandlet i litra a), skal de sikre, at tilbuddene og procedurerne opfylder kriterierne i bilag IV.

↓ 2002/140/EF Art. 2, nr. 10)
(tilpasset)
→₁ 2009/140/EF Art. 2, nr. 10)
ændret ved berigtigelse, EUT L
241 af 10.9.2013, s. 8

Artikel ~~13a~~ 75

Funktionel adskillelse

1. Konkluderer den nationale tilsynsmyndighed, at de relevante forpligtelser, der er pålagt i henhold til artikel ~~67-729-13~~, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence, og at der er konstateret vigtige og vedvarende konkurrenceproblemer og/eller markedssvigt i forbindelse med engrossalg på visse markeder for accessprodukter, kan den som en undtagelsesforanstaltning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel ~~866~~, stk. 3, andet afsnit, pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af relevante accessprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Denne forretningsenhed skal levere accessprodukter og -tjenester til alle virksomheder, herunder andre forretningsenheder af moderselskabet, efter samme tidsfrister, vilkår og betingelser, herunder vedrørende priser og serviceniveau, og via samme systemer og processer.

2. Når en national tilsynsmyndighed agter at pålægge et krav om funktionel adskillelse, forelægger den Kommissionen et forslag, der omfatter

- a) dokumentation, der underbygger den nationale tilsynsmyndigheds konklusioner, jf. stk. 1
- b) en begrundet vurdering, hvoraf det fremgår, at der er ingen eller ringe udsigt til faktisk og bæredygtig infrastrukturbaseret konkurrence inden for en rimelig tidshorisont
- c) en analyse af de forventede konsekvenser for tilsynsmyndigheden, for virksomheden, især de ansatte i den særskilte virksomhed og sektoren for elektronisk kommunikation som helhed, og for incitamenter til at investere i sektoren som helhed, navnlig med hensyn til behovet for at sikre social og territorial samhørighed, →₁ samt for andre ~~interesserede parter~~ ~~interessenter~~, herunder navnlig de forventede konsekvenser for konkurrencen og eventuelle følgevirkninger for forbrugerne ←
- d) en analyse af årsagerne til, at denne forpligtelse vil være det mest effektive middel til at gennemføre afhjælpningsforanstaltninger med sigte på at reagere på konstaterede konkurrenceproblemer/markedssvigt.

3. Udkastet til foranstaltninger skal omfatte følgende elementer:

- a) nøje oplysninger om adskillelsens art og grad, herunder navnlig den særskilte forretningsenheds retlige status
- b) en beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver samt de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed
- c) de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentstruktur

d) regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse

e) regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurerne, navnlig over for andre interesserede parter ~~interessenter~~

f) et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelsen af en årlig rapport.

4. Når Kommissionen har truffet afgørelse om udkastet til foranstaltninger i henhold til artikel ~~866~~, stk. 3, gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel ~~6546~~ i dette direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~ en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet. På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel ~~236~~ og ~~327~~ i nærværende direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~ afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser.

5. En virksomhed, der er pålagt funktionel adskillelse, kan pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel ~~967~~ - ~~7243~~ på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel ~~6546~~ i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel ~~866~~, stk. 3.

Artikel ~~436~~ 76

Frivillig funktionel adskillelse hos vertikalt integrerede virksomheder

1. En virksomhed, der i overensstemmelse med artikel ~~6546~~ i nærværende direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~ er udpeget som værende i besiddelse af en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder, skal underrette den nationale tilsynsmyndighed på forhånd og i god tid for at give den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at vurdere virkningen af den planlagte transaktion, hvis den vil overdrage sit accessnet eller en væsentlig del heraf til en særskilt juridisk enhed med en anden ejer eller oprette en særskilt forretningsenhed med henblik på at give alle detailudbydere, herunder virksomhedens egne detailafdelinger, fuldt ud tilsvarende accessprodukter.

En virksomhed skal også underrette den nationale tilsynsmyndighed om enhver ændring af denne plan og om slutresultatet af adskillelsesprocessen.

↓ ny

En virksomhed kan også afgive tilsagn om adgangsbetingelser, der vil gælde dens net i løbet af implementeringsperioden, og efter at den foreslåede form for adskillelse er gennemført, med henblik på at sikre tredjepart effektiv og ikkediskriminerende adgang. Tilbuddet om tilsagn skal indeholde tilstrækkelige detaljer, herunder om tidspunktet for og varigheden af gennemførelsen, til at den nationale tilsynsmyndighed kan udføre sine opgaver i henhold til stk. 2. Sådanne tilsagn kan forlænges ud over den maksimale frist for markedsanalyser, der er fastsat i artikel 65, stk. 6.

↓ 2002/140/EF Art. 2, nr. 10
(tilpasset)
⇒ ny

2. Den nationale tilsynsmyndighed vurderer, hvilke følger den planlagte transaktion ⇒ sammen med eventuelle foreslåede tilsagn ⇐ har for de gældende forpligtelser i henhold til ☒ nærværende ☒ direktiv ~~2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

Til det formål gennemfører den nationale tilsynsmyndighed efter proceduren i artikel ~~65~~ ~~16~~ i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ en koordineret analyse af de forskellige markeder med tilknytning til accessnettet.

↓ ny

De nationale myndigheder tager hensyn til eventuelle tilsagn fra virksomheden, navnlig vedrørende målene i artikel 3. Den nationale tilsynsmyndighed konsulterer i den forbindelse tredjeparter i overensstemmelse med artikel 23, især men ikke begrænset til de tredjeparter, der er direkte berørt af den påtænkte transaktion.

↓ 2002/140/EF Art. 2, nr. 10
⇒ ny

På grundlag af resultatet af analysen træffer den nationale tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel ~~236~~ og ~~32~~ ~~7~~ i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ afgørelse om at pålægge, opretholde, ændre eller ophæve forpligtelser ⇒ , idet bestemmelserne i artikel 77 anvendes, hvor det er relevant. Den nationale tilsynsmyndighed kan i sin afgørelse gøre tilsagnene helt eller delvist bindende. Uanset artikel 65, stk. 6, kan den nationale tilsynsmyndighed gøre nogle eller alle tilsagn bindende i hele den periode, de afgives for. ⇐

3. ⇒ Med forbehold af bestemmelserne i artikel 77, ⇐ kan den ~~Den~~ juridisk og/eller driftsmæssigt særskilte forretningsenhed ~~kan~~ ⇒ om nødvendigt ⇐ pålægges enhver af de forpligtelser, der er nævnt i artikel ~~67-729-13~~ på ethvert specifikt marked, hvor den i overensstemmelse med artikel ~~65~~ ~~16~~ i ~~direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~, er udpeget som virksomhed med en stærk markedsposition, eller enhver anden forpligtelse, der er godkendt af Kommissionen i medfør af artikel ~~866~~, stk. 3, ⇒ og såfremt alle andre tilsagn, der er afgivet, er utilstrækkelige til at kunne opfylde målene i artikel 3⇐ .

↓ ny

4. Den nationale tilsynsmyndighed fører tilsyn med gennemførelsen af de af virksomhederne afgivne tilsagn, som tilsynsmyndigheden har gjort bindende i henhold til stk. 2 i denne artikel, og tager stilling til en eventuel forlængelse af tilsagnene, når den periode, de indledningsvis blev afgivet for, er udløbet.

Artikel 77

Vertikalt adskilte virksomheder

1. Hvis en national tilsynsmyndighed finder, at en virksomhed, som ikke er aktiv på noget detailmarked for elektroniske kommunikationstjenester, har en stærk markedsposition på et

eller flere engrosmarkeder, jf. artikel 65, vurderer den, om den pågældende virksomhed har følgende egenskaber:

a) alle selskaber og forretningsenheder inden for virksomheden, herunder alle selskaber, som kontrolleres, men ikke nødvendigvis ejes fuldstændig, af den(de) samme endelig(e) ejer(e), har kun nuværende og planlagte aktiviteter på engrosmarkeder for elektroniske kommunikationstjenester, og de har derfor ikke nogen aktiviteter på noget detailmarked for elektroniske kommunikationstjenester til slutbrugere i Unionen

b) virksomheden har ikke nogen eksklusivaftale eller en aftale, som de facto udgør en eksklusivaftale, med nogen enkelt, selvstændig virksomhed senere i forsyningskæden, som er aktiv på et detailmarked for elektroniske kommunikationstjenester til private eller kommercielle slutbrugere.

2. Hvis den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at betingelserne i stk. 1, litra a) og b), i denne artikel er opfyldt, kan tilsynsmyndigheden kun pålægge den pågældende virksomhed forpligtelser i henhold til artikel 70 eller 71.

3. Den nationale tilsynsmyndighed reviderer de forpligtelser, der er pålagt virksomheden i henhold til denne artikel, hvis den konkluderer, at betingelserne i stk. 1, litra a) og b), i denne artikel ikke længere er opfyldt, og lader artikel 65-72 finde anvendelse, hvis det er relevant.

4. Den nationale tilsynsmyndighed reviderer også forpligtelser pålagt virksomheden i henhold til denne artikel, hvis tilsynsmyndigheden på grundlag af beviser for betingelser og vilkår, som virksomheden tilbyder sine kunder senere i forsyningskæden, konkluderer, at der er opstået konkurrenceproblemer til ulempe for slutbrugerne, som kræver, at der pålægges en eller flere af forpligtelserne i artikel 67, 68, 69 eller 72, eller at de pålagte forpligtelser ændres i overensstemmelse med stk. 2.

5. Pålæggelsen af forpligtelser og revision af disse i overensstemmelse med denne artikel gennemføres i henhold til procedurerne i artikel 23, 32 og 33.

Artikel 78

Migration fra eksisterende infrastruktur

1. Virksomheder, der findes at have en stærk markedsposition på et eller flere relevante markeder i overensstemmelse med artikel 65, underretter den nationale tilsynsmyndighed på forhånd og i god tid, hvis de planlægger at afvikle dele af nettet, herunder eksisterende infrastruktur, som er nødvendig for at drive et kobbernet, og som er underlagt forpligtelser i henhold til artikel 66-77.

2. Den nationale tilsynsmyndighed sikrer, at afviklingsprocessen indeholder en gennemskuelig tidsplan og gennemskuelige betingelser, herunder bl.a. en passende anmeldelses- og transitionsperiode, og at der er adgang til alternative sammenlignelige produkter, som giver adgang til de netelementer, der erstatter den afviklede infrastruktur, hvis dette er nødvendigt for at sikre konkurrence og slutbrugerne rettigheder.

For aktiver, der foreslås afviklet, kan den nationale tilsynsmyndighed ophæve forpligtelserne efter at have konstateret:

a) om internetudbyderen beviseligt har skabt de rette betingelser for migration, herunder gjort et sammenligneligt alternativt accessprodukt tilgængeligt, som giver mulighed for at nå ud til de samme slutbrugere, som kunne nås via den eksisterende infrastruktur, og

b) om internetudbyderen har overholdt de betingelser og processer, som er fastsat for den nationale tilsynsmyndighed i henhold til nærværende artikel.

En sådan nedlukning skal gennemføres i henhold til procedurerne i artikel 23, 32 og 33.

DEL III. TJENESTER

AFSNIT I: FORSYNINGSPLIGT

Artikel 79

Forsyningspligtydelser til en rimelig pris

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere på deres område, under hensyntagen til særlige nationale forhold, har adgang til tilgængelige funktionelle internetadgangs- og talekommunikationstjenester, til en rimelig pris, som er af den kvalitet, der er specificeret for deres område, herunder den underliggende forbindelse, som minimum på et fast sted.

2. Medlemsstaterne definerer den funktionelle internetadgangstjeneste, der er henvist til i stk. 1, med henblik på i tilstrækkelig grad at afspejle de tjenester, som anvendes af flertallet af slutbrugere på medlemsstatens område. Med henblik herpå skal funktionelle internetadgangstjenester være i stand til at understøtte det minimum af tjenester, der er fastsat i bilag V.

3. Når en slutbruger anmoder derom, kan den forbindelse, der henvises til i stk. 1, begrænses til kun at understøtte talekommunikation.

Artikel 80

Udbud af forsyningspligtydelser til en rimelig pris

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger udviklingen og niveauet af de på markedet tilgængelige detailtakster for de tjenester, som er angivet i artikel 79, stk. 1, navnlig i forhold til nationale priser og nationale slutbrugeres indkomst.

2. Hvis en medlemsstat fastsætter, at detailpriserne for de tjenester, der er fastsat i artikel 79, stk. 1, under hensyn til de nationale forhold ikke er rimelige, fordi slutbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov er forhindret i at få adgang til tjenesterne, kan myndighederne kræve af de virksomheder, som leverer tjenesterne, at de skal tilbyde disse slutbrugere takstvalgmuligheder eller pakker, som er anderledes end dem, virksomhederne leverer på normale kommercielle betingelser. Med henblik herpå kan medlemsstaterne kræve, at virksomhederne anvender fælles takster, herunder geografisk udligning, i hele området. Medlemsstaterne skal sikre, at slutbrugere, som er berettiget til disse takstvalgmuligheder eller -pakker, har ret til en aftale med en virksomhed, der leverer de tjenester, der er fastsat i artikel 79, stk. 1, og at virksomhederne leverer dem med en tilstrækkelig tilgængelighedsperiode for et nummer og undgår uberettiget afbrydelse af tjenesten.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der tilbyder slutbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov takstvalgmuligheder eller pakker i henhold til stk. 2 holder de nationale tilsynsmyndigheder informeret om detaljerne i denne type tilbud. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at de betingelser, hvorpå virksomhederne tilbyder takstvalgmuligheder eller pakker i henhold til stk. 2, er fuldt ud gennemsigtige og offentliggøres og anvendes i overensstemmelse med princippet om ikkediskriminering. De nationale tilsynsmyndigheder kan kræve, at bestemte ordninger ændres eller trækkes tilbage.

4. Medlemsstaterne kan under hensyn til nationale forhold sikre, at der ydes støtte til slutbrugere med en lav indkomst eller særlige sociale behov med henblik på at sikre adgang til funktionel internetadgangs- og talekommunikationstjenester til en rimelig pris som minimum på et fast sted.

5. Medlemsstaterne sikrer under hensyn til nationale forhold, at der ydes passende støtte til slutbrugere med et handicap, eller at der træffes andre specifikke foranstaltninger med henblik på at sikre, at relevant terminaludstyr, specifikt udstyr og specifikke tjenester, der fremmer lige adgang, fås til en rimelig pris.

6. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, skal de søge at minimere fordrejning af markedsvilkårene.

↓ 2002/22/EF

~~Artikel 3~~

~~Adgang til forsyningspligtigheder~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere på deres område, uanset hvor de geografisk befinder sig, har mulighed for at få adgang til de i dette kapitel nævnte tjenester, i den krævede kvalitet og, under hensyn til de særlige nationale forhold, til en rimelig pris.~~

~~2. Medlemsstaterne fastlægger den mest effektive og hensigtsmæssige strategi til sikring af forsyningspligtens varetagelse under iagttagelse af principperne om objektivitet, transparens, ikke-diskriminering og proportionalitet. De skal minimere konkurrenceforvriddning, navnlig udbud af tjenester til priser eller på betingelser eller vilkår, der afviger fra almindelige forretningsmæssige betingelser, idet de samtidig tilgodeser samfundsinteresser.~~

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

~~Artikel 8~~

~~Udpegning af virksomheder~~

~~1. Medlemsstaterne kan udpege en eller flere virksomheder til at varetage de i artikel 4, 5, 6 og 7 og, hvor det er muligt, artikel 9, stk. 2, omhandlede forsyningspligt-tjenester, således at hele det nationale område dækkes. Medlemsstaterne kan udpege forskellige virksomheder eller grupper af virksomheder til at varetage forskellige af forsyningspligtens elementer og/eller til at dække forskellige dele af deres område.~~

~~2. Når medlemsstaterne udpeger virksomheder til at varetage forsyningspligten på hele deres område eller en del heraf, skal de anvende en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende udpegningsmetode, der sikrer, at ingen virksomhed på forhånd er udelukket fra at blive udpeget. Sådanne udvælgelsesmetoder skal sikre, at forsyningspligten varetages på en omkostningseffektiv måde og kan anvendes som et middel til at bestemme nettoomkostningerne ved forsyningspligten, jf. artikel 12.~~

~~3. Når en udpeget virksomhed, jf. stk. 1, vil afhænde sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter den i forvejen og i rimelig tid den nationale tilsynsmyndighed, så denne kan bedømme, hvordan den påtænkte handel vil påvirke udbuddet af adgang på et fast sted og telefonitjenester i henhold til artikel 4. Den~~

~~ationale tilsynsmyndighed kan pålægge eller ændre særlige forpligtelser eller trække dem tilbage i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet).~~

↓ ny

Artikel 81

Adgang til forsyningspligtigheder

1. Hvis en medlemsstat i tilstrækkelig grad har påvist under hensyntagen til resultaterne af den geografiske undersøgelse gennemført jf. artikel 22, stk. 1, at tilgængeligheden på et fast sted af en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste ikke kan sikres på normale kommercielle vilkår eller gennem andre politiske redskaber, kan den pålægge en passende pligt til at forsyne alle, der anmoder om at tilgå disse tjenester på medlemsstatens område.

2. Medlemsstaterne fastlægger den mest effektive og hensigtsmæssige strategi til at sikre tilgængeligheden af en funktionel internetadgangstjeneste på et fast sted, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste under hensyntagen til principperne om objektivitet, transparens, ikkediskriminering og proportionalitet. De skal minimere konkurrenceforvridning, navnlig udbud af tjenester til priser eller på betingelser eller vilkår, der afviger fra almindelige forretningsmæssige betingelser, idet de samtidig tilgodeser samfundets interesser.

3. Hvis medlemsstaterne beslutter at pålægge forsyningspligt for at sikre tilgængeligheden af en funktionel internetadgangstjeneste på et fast sted, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste, kan de udpege en eller flere virksomheder til at garantere tilgængelighed på et fast sted af en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste med henblik på at dække hele det nationale område. Medlemsstaterne kan udpege forskellige virksomheder eller grupper af virksomheder til at levere funktionel internetadgangs- og talekommunikationstjenester på et fast sted og/eller til at dække forskellige dele af det nationale område.

4. Når medlemsstaterne udpeger virksomheder som forpligtede til i dele af eller hele det nationale område at sikre tilgængeligheden på et fast sted af en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste, skal de anvende en effektiv, objektiv, transparent og ikkediskriminerende udpegningsmetode, der sikrer, at ingen virksomhed på forhånd er udelukket fra at blive udpeget. Sådanne udpegningsmetoder skal sikre, at funktionel internetadgang og talekommunikationstjenester på et fast sted leveres på en omkostningseffektiv måde og kan anvendes som et middel til at bestemme nettoomkostningerne ved forsyningspligten, jf. artikel 84.

5. Når en virksomhed, som er udpeget i henhold til stk. 3, vil afhænde sit lokale accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter den i forvejen og i rimelig tid den nationale tilsynsmyndighed, så denne kan bedømme den påtænkte transaktions indvirkning på udbuddet af en funktionel internetadgangstjeneste på et fast sted, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og af en talekommunikationstjeneste. Den nationale tilsynsmyndighed kan pålægge, ændre eller tilbagetrække særlige forpligtelser i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2.

↓ 2009/136/EF Art. 1, stk. 3

~~Artikel 4~~

~~Udbud af fastnetadgang og udbud af telefonitjenester~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om tilslutning til et offentligt kommunikationsnet på et fast sted efterkommes af mindst én virksomhed.~~

~~2. Tilslutningen skal kunne formidle tale, telefax og datakommunikation ved transmissionshastigheder, der er tilstrækkelige til at give funktionel adgang til internettet, under hensyn til den fremherskende teknologi, der bruges af de fleste abonnenter, samt hvad der er teknologisk muligt.~~

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at alle rimelige anmodninger om levering af en offentlig tilgængelig telefonitjeneste over den i stk. 1 omhandlede netforbindelse, der giver mulighed for at etablere og modtage indenlandske og internationale opkald, efterkommes af mindst én virksomhed.~~

↓ 2002/22/EF

~~Artikel 5~~

~~Nummeroplysningstjenester og abonnentfortegnelser~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer:~~

~~a) at mindst én udtømmende nummerfortegnelse er tilgængelig for slutbrugerne i en form, der er godkendt af den relevante myndighed, enten i trykt eller elektronisk form eller begge dele, og at den ajourføres regelmæssigt, dog mindst én gang årligt~~

~~b) at mindst én udtømmende nummeroplysningstjeneste er tilgængelig for alle slutbrugere, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner.~~

↓ 200/136/EF Art. 1, stk. 4

~~2. Nummerfortegnelsen/ oplysningstjenesten i stk. 1 skal med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)¹⁰¹ omfatte alle abonnenter på offentligt tilgængelige telefontjenester.~~

↓ 2002/22/EF

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at de(n) virksomhed(er), der udbyder de i stk. 1 nævnte tjenester, anvender princippet om ikke-diskriminering under behandlingen af oplysninger, de har modtaget fra andre virksomheder.~~

¹⁰¹ ~~EFT L 201 af 21.7.2002, s. 37.~~

Artikel 6

↓ 2009/136/EF Art. 1, stk. 5

Offentlige betalingstelefoner og anden adgang til offentlig taletelefoni

1. Medlemsstaterne sørger for, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge virksomheder forpligtelser, således at det sikres, at der stilles offentlige betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni til rådighed i et sådant omfang, at slutbrugernes rimelige behov opfyldes for så vidt angår geografisk dækning, antal telefoner eller anden adgang, adgangsfaciliteter for handicappede brugere og tjenestekvalitet.

↓ 2002/22/EF

2. En medlemsstat skal sørge for, at den nationale tilsynsmyndighed kan beslutte ikke at pålægge forpligtelserne i stk. 1 på hele sit område eller en del heraf, hvis den på grundlag af en høring af de berørte parter i henhold til artikel 33 har forviset sig om, at disse faciliteter eller tilsvarende tjenester er bredt tilgængelige.

3. Medlemsstaterne sikrer, at det fra offentlige betalingstelefoner er muligt at foretage gratis alarmopkald på det fælleseuropæiske alarmnummer »112«, og på andre nationale alarmnumre, uden brug af betalingsmidler.

↓ 2009/136/EF Art. 1, stk. 6

Artikel 7

Foranstaltninger for handicappede slutbrugere

1. Medlemsstaterne træffer, medmindre der i medfør af kapitel IV er fastsat krav med tilsvarende virkning, særlige foranstaltninger for at sikre, at handicappede slutbrugeres adgang til de i artikel 4, stk. 3, og artikel 5 omhandlede tjenester til en rimelig pris svarer til den for andre slutbrugere gældende adgang. Medlemsstaterne kan pålægge de nationale tilsynsmyndigheder at vurdere det generelle behov og de særlige krav, herunder med hensyn til omfanget og den konkrete udformning, for sådanne særlige foranstaltninger for handicappede slutbrugere.

2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold træffe særlige foranstaltninger til sikring af, at handicappede slutbrugere kan udnytte de valgmuligheder mellem virksomheder og tjenesteudbydere, som står til rådighed for flertallet af slutbrugerne.

3. Når medlemsstaterne træffer de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger, tilskynder de til overholdelse af de relevante standarder eller specifikationer, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 17 og 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

↓ 2002/22/EF

Artikel 9

Rimelige takster

↓ 2009/136/EF Art. 1, stk. 8

~~1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger detailtaksternes udvikling og niveau for så vidt angår de tjenester, der i artikel 4-7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som enten udbydes af udpegede virksomheder eller er tilgængelige på markedet, hvis der ikke er udpeget virksomheder med hensyn til disse tjenester, navnlig i forhold til nationale forbrugerpriser og indkomster.~~

~~2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til det net, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller i at anvende de tjenester, der i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7 angives som omfattet af forsyningspligten, og som udbydes af udpegede virksomheder.~~

↓ 2002/22/EF

~~3. Medlemsstaterne kan ud over eventuelle bestemmelser om, at de udpegede virksomheder skal tilbyde særlige takstvalgmuligheder, overholde prislofter, anvende en geografisk udligning eller lignende ordninger, sikre, at der ydes støtte til forbrugere, der findes at have lav indtægt eller særlige sociale behov.~~

~~4. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder med forpligtelser i medfør af artikel 4, 5, 6 og 7, under hensyntagen til de nationale forhold, anvender ensartede takster, herunder geografisk udligning, i hele landet, eller overholder prislofter.~~

~~5. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, såfremt en udpeget virksomhed har pligt til at tilbyde forbrugerne særlige takstvalgmuligheder, ensartede takster, herunder geografisk udligning, eller overholde prislofter, at betingelserne er fuldt transparente og offentliggøres og anvendes i overensstemmelse med ikke-diskrimineringsprincippet. De nationale tilsynsmyndigheder kan kræve, at bestemte ordninger ændres eller trækkes tilbage.~~

Artikel 11

Kvalitetskrav til tjenester, der leveres af udpegede virksomheder

~~1. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at alle udpegede virksomheder med forpligtelser i henhold til artikel 4, 5, 6 og 7 og artikel 9, stk. 2, offentliggør fyldestgørende og ajourførte oplysninger om kvalitetsmålinger på forsyningspligtområdet på grundlag af de i bilag III omhandlede tjenestekvalitetsparametre, definitioner og målemetoder. De offentliggjorte oplysninger meddeles også den nationale tilsynsmyndighed.~~

~~2. De nationale tilsynsmyndigheder kan bl.a. specificere yderligere tjenestekvalitetsstandarder i de tilfælde, hvor der er udviklet relevante parametre for at vurdere forsyningspligtvirksomhedernes tjenester for handicappede slutbrugere og forbrugere. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at oplysninger om virksomhedernes tjenester vurderet på baggrund af disse parametre også offentliggøres og gøres tilgængelige for den nationale tilsynsmyndighed.~~

~~3. De nationale tilsynsmyndigheder kan desuden specificere oplysningernes indhold, form og offentliggørelsesmåde, således at det sikres, at slutbrugerne og forbrugerne har adgang til fyldestgørende, sammenlignelige og brugervenlige oplysninger.~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, stk. 9

~~4. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte kvalitetsmål for virksomheder med forsyningspligt. De nationale tilsynsmyndigheder tager i den forbindelse hensyn til de berørte parter synspunkter, navnlig som omhandlet i artikel 33.~~

↓ 2002/22/EF

~~5. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder er i stand til at kontrollere, om de udpegede virksomheder opfylder de anførte kvalitetsmål.~~

~~6. Hvis en virksomhed vedvarende ikke opfylder kvalitetsmålene, kan der træffes særlige foranstaltninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet)¹⁰². De nationale tilsynsmyndigheder kan på den pågældende virksomheds regning anmode om en uafhængig kvalitetskontrol eller tilsvarende gennemgang af kvalitetsmålingerne for at sikre, at de oplysninger, der stilles til rådighed af virksomheder med forsyningspligt, er nøjagtige og sammenlignelige.~~

↓ ny

Artikel 82

Status på den eksisterende forsyningspligt

Medlemsstaterne kan fortsat sikre, at andre tjenester end en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og en talekommunikationstjeneste på et fast sted er tilgængelige og kan fås til en rimelig pris, hvis de var i drift forud for [en fastsat dato], hvis det kan bevises, at der er behov for sådanne tjenester i lyset af de nationale forhold. Hvis en medlemsstat udpeger virksomheder til i dele af eller hele det nationale område at levere disse tjenester, finder artikel 81 anvendelse. Finansieringen af disse forpligtelser skal være i overensstemmelse med artikel 85.

Medlemsstaterne skal revidere de forpligtelser, der er pålagt i henhold til denne artikel, senest 3 år efter nærværende direktivs ikrafttræden og derefter en gang om året.

↓ 2002/22/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~10~~83

Kontrol med udgifter

1. Medlemsstaterne sikrer, at ~~de udpegede virksomheder~~ i forbindelse med udbud af faciliteter og tjenester ud over de i artikel ~~4, 5, 6 og 7~~ og artikel 9, stk. 2, ~~☒~~ 79 ~~☒~~ omhandlede, fastsætter ~~☒~~ de virksomheder, der udbyder tjenester i henhold til artikel 79, 81 og 82, ~~☒~~ vilkårene på en sådan måde, at ~~abonnenten~~ ⇒ slutbrugeren ⇐ ikke er tvunget til at betale for

¹⁰²

Se side 21 i dette EFT.

faciliteter eller tjenester, der ikke er nødvendige for eller kræves til den tjeneste, der er anmodet om.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de ~~udpegede virksomheder med forpligtelser i henhold til artikel 4, 5, 6 og 7 og artikel 9, stk. 2, ☒~~ der udbyder de talekommunikationstjenester, der henvises til i artikel 79, og som gennemføres i henhold til artikel 80, ~~☒~~ udbyder de særlige faciliteter og tjenester i bilag VI I, del A, således at ~~abonnenterne~~ ⇒ slutbrugerne ⇐ kan overvåge og kontrollere deres udgifter, og at ⇒ virksomhederne indfører et system, som kan ⇐ hindre uberettiget afbrydelse af ⇒ talekommunikations ⇐ tjenesten ⇒ for de slutbrugere, som har krav på det, samt en passende mekanisme til at kontrollere fortsat interesse i at anvende tjenesten ⇐.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den ~~relevante~~ ⇒ kompetente ⇐ myndighed kan sætte kravene i stk. 2 ud af kraft i hele eller dele af landet, hvis den har forvisset sig om, at faciliteten er alment tilgængelig.

Artikel ~~12~~ 84

Beregning af omkostninger ved forsyningspligt

1. Hvis de nationale tilsynsmyndigheder finder, at ~~varetagelsen~~ ⇒ udbud ⇐ af ~~forsyningspligten~~, ⇒ en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og en talekommunikationstjeneste ⇐ som ~~den er~~ fastlagt i artikel ☒ 79, 80 og 81 eller vedvarende anvendelse af den eksisterende forsyningspligt, jf. artikel 82, ☒ ~~3-10~~, kan udgøre en urimelig byrde for virksomheder ⇒, der udbyder sådanne tjenester, og derfor anmoder om kompensation ⇐ ~~med forsyningspligt~~, beregner de nettoomkostningerne herved.

De nationale tilsynsmyndigheder skal med henblik herpå:

a) beregne nettoomkostningerne ved den pågældende forsyningspligt, idet der tages hensyn til eventuelle markedsfordele, som en virksomhed ⇒, der udbyder en funktionel internetadgangstjeneste, som fastsat i overensstemmelse med artikel 79, stk. 2, og en talekommunikationstjeneste; som fastsat i artikel 79, 80 og 81 eller bevarelse af en eksisterende forsyningspligt, som fastsat i artikel 82 ⇐, ~~der udpeges til varetage forsyningspligt~~, nyder godt af, jf. bilag ~~IV~~ VII, del A, eller

b) vende de nettoomkostninger ved varetagelse af forsyningspligt, der bestemmes ved den i artikel ~~8, stk. 2~~ 81, stk. 3, 4 og 5, omhandlede udpegningsmetode.

2. De regnskaber og/eller oplysninger, der ligger til grund for beregningen af nettoomkostningerne ved forsyningspligten, jf. stk. 1, litra a), kvalitetskontrolleres eller verificeres af den nationale tilsynsmyndighed eller en af de berørte parter uafhængig instans, der er godkendt af den nationale tilsynsmyndighed. Omkostningsberegningen og kvalitetskontrollens konklusioner er offentlig tilgængelig.

Artikel ~~13~~ 85

Finansiering af forsyningspligten

~~1~~ 1 Såfremt de nationale tilsynsmyndigheder på grundlag af den i artikel 84 ~~12~~ omhandlede nettoomkostningsberegning mener, at en virksomhed pålægges en urimelig byrde, skal medlemsstaterne efter anmodning fra ~~en udpeget~~ ☒ den pågældende ☒ virksomhed beslutte at:

a) indføre en ordning, der på transparente vilkår giver den pågældende virksomhed kompensation fra offentlige midler for de beregnede nettoomkostninger, ~~og/eller~~
⇒ Kun nettoomkostningerne, som fastsat i henhold til artikel 84, af forpligtelserne i artikel 79, 81 og 82 må finansieres. ⇐

b) ~~dele nettoomkostningerne ved forsyningspligten mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet og tjenester.~~

~~2. Såfremt nettoomkostningerne deles i henhold til stk. 1, litra b), fastsætter medlemsstaterne en deleordning, som forvaltes af den nationale tilsynsmyndighed eller af en af de begunstigede uafhængig instans under de nationale tilsynsmyndigheders tilsyn. Kun de i henhold til artikel 12 fastlagte nettoomkostninger ved de i artikel 3-10 omhandlede forpligtelser kan finansieres.~~

~~3. En deleordning skal overholde principperne om transparens, mindst mulig konkurrenceforvriddning, ikke-diskriminering og proportionalitet, jf. principperne i bilag IV, del B. Medlemsstaterne kan vælge ikke at kræve bidrag fra virksomheder, hvis nationale omsætning ikke overstiger en fastsat grænse.~~

~~4. Eventuelle udgifter i forbindelse med deling af omkostningerne ved forsyningspligten skal udskilles fra de øvrige udgifter og anføres særskilt for hver enkelt virksomheds vedkommende. Sådanne udgifter kan ikke pålægges eller afkræves virksomheder, der ikke udbyder tjenester i den medlemsstat, der har indført den pågældende deleordning.~~

Artikel ~~1486~~

Transparens

1. Såfremt ~~der indføres en deleordning for finansieringen af~~ nettoomkostningerne ved forsyningspligten ☒ beregnes i overensstemmelse med ☒, ~~som omhandlet i artikel 85-13,~~ sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at principperne for ☒ beregning af nettoomkostningerne, herunder ☒ omkostningsdelingen og en nærmere beskrivelse af den anvendte ☒ metode ☒ ordning ☒, ☒ er offentligt tilgængelige.

2. Med forbehold af ☒ Unionens ☒ fællesskabsregler og nationale regler om forretningshemmelighed sikrer de nationale tilsynsmyndigheder, at der udgives en årlig rapport med ~~angivelse af~~ ☒ oplysninger om ☒ de beregnede omkostninger ved forsyningspligten, ~~alle involverede virksomheders bidrag og~~ ☒ herunder ☒ eventuelle markedsmæssige fordele, der kan være tilflydt den eller de virksomheder, ~~der er udpeget til at varetage~~ ☒ som følge af ☒ forsyningspligten, ☒ som er fastsat i artikel 79, 81 og 82 ☒ ~~såfremt en fond rent faktisk er oprettet og taget i anvendelse.~~

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

~~KAPITEL V~~

~~GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER~~

Artikel 32

Supplerende obligatoriske tjenester

~~Medlemsstaterne kan vælge at stille supplerende tjenester, der ikke er omfattet af forsyningspligten som defineret i kapitel II, til rådighed for offentligheden på deres område, men de kan i så tilfælde ikke pålægge en kompensationsordning, der omfatter bestemte virksomheder.~~

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

⊠ AFSNIT II: NUMRE ⊠

Artikel ~~1087~~

Nummerressourcer

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 12),
litra a) (tilpasset)

1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder kontrollerer tildelingen af brugsrettigheder til alle nationale nummerressourcer og disponeringen af de nationale nummerplaner. ~~Medlemsstaterne sikrer, ⊠ og ⊠ at der stiller~~ tilstrækkelig mange numre og nummerserier til rådighed for alle offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester. De nationale tilsynsmyndigheder fastlægger objektive, transparente og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af brugsrettigheder til nationale nummerressourcer.

↓ ny

2. De nationale tilsynsmyndigheder kan give ret til brug af numre fra de nationale nummerplaner til at levere specifikke tjenester til andre virksomheder end dem, der leverer elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, forudsat at virksomhederne demonstrerer evnen til at forvalte numrene, og at tilstrækkelige og passende nummerressourcer gøres tilgængelige til at opfylde det nuværende og forudsigelige fremtidige behov. De nationale tilsynsmyndigheder kan suspendere tildelingen af nummerressourcer til ovennævnte virksomheder, hvis det påvises, at der er risiko for at udtømme nummerressourcerne. For at bidrage til en konsekvent anvendelse af dette stykke vedtager BEREC inden den [ikrafttrædelsesdato plus 18 måneder] efter høring af interessenter og i tæt samarbejde med Kommissionen retningslinjer for fælles kriterier til vurdering af evnen til at forvalte nummerressourcer og risikoen for at udtømme nummerressourcerne.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 12, litra
a)
⇒ ny

~~23.~~ De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at nationale nummerplaner og -procedurer administreres således, at alle virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester ⇒, og andre virksomheder, hvis de leverer op til kriterierne i stk. 2, ⇐, behandles lige. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at en virksomhed, som har fået tildelt brugsretten til en nummerserie, ikke diskriminerer andre udbydere af elektroniske

kommunikationstjenester med hensyn til de nummergrupper, der giver adgang til deres tjenester.

↓ ny

4. Hver medlemsstat afsætter en serie af sine ikkegeografiske nummerressourcer, som kan bruges til at levere elektroniske kommunikationstjenester til andet end interpersonelle kommunikationstjenester i hele Unionens område, dog med forbehold af forordning (EU) nr. 531/2012 og gennemførelsesretsakter på grundlag heraf, samt artikel 91, stk. 2, i dette direktiv. Hvis brugsretten til numre er blevet tildelt virksomheder, som ikke er udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, i henhold til stk. 2, finder dette stykke anvendelse på de specifikke tjenester, som virksomhederne leverer. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at betingelserne for retten til brug af numre, der anvendes til at levere tjenester uden for medlemsstatens landekode, og håndhævelsen af disse, ikke er mindre strenge end de betingelser og den håndhævelse, der gælder for tjenester leveret inden for medlemsstatens landekode. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer også, at udbydere, der bruger numre fra egen landekode i andre medlemsstater, overholder forbrugerbeskyttelsesreglerne og andre nationale regler vedrørende brugen af numre i de pågældende medlemsstater, hvor numrene bruges. Denne forpligtelse berører ikke de kompetente myndigheder i medlemsstaternes håndhævelsesbeføjelser.

BEREC bistår de nationale tilsynsmyndigheder med at koordinere deres aktiviteter med henblik på at sikre effektiv forvaltning af nummerressourcerne og ekstraterritorial anvendelse i henhold til de gældende regler.

BEREC opretter et centralt register for numre med ret til ekstraterritorial anvendelse, som de nationale tilsynsmyndigheder indberetter de relevante oplysninger til.

5. Medlemsstaterne sikrer, at »00« er standardpræfiks for udlandsopkald. Der kan indføres eller opretholdes særordninger for telefonopkald i naboområder mellem to medlemsstater. Slutbrugerne i de pågældende områder informeres fyldestgørende om sådanne ordninger.

Medlemsstater kan aftale at dele en fælles nummerplan for alle eller specifikke kategorier af numre.

6. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er tekniske muligt, levering af nummerressourcer "over-the-air" for at gøre det lettere for andre slutbrugere end forbrugere at skifte udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, især leverandører og brugere af kommunikationstjenester mellem maskiner.

↓ 2002/21/EF

37. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale nummerplaner og alle senere tillæg og ændringer hertil offentliggøres, med hensynet til statens sikkerhed som eneste begrænsning.

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 12, litra b) (tilpasset)
⇒ ny

48. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af særlige numre eller nummerserier i ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒, hvor dette både får det indre marked til at fungere bedre og fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen ☒ overvåger fortsat markedsudviklingen og deltager i internationale organisationer og fora, hvor der træffes

afgørelser, som vedrører numre. Hvis Kommissionen finder det berettiget og hensigtsmæssigt træffer den de ~~↔ kan træffe~~ relevante tekniske gennemførelsesforanstaltninger ~~⇒ i det indre~~ markeds interesse med henblik på at tilfredsstille uopfyldt, grænseoverskridende paneuropæiske efterspørgsel efter numre, som ellers ville hæmme samhandelen mellem medlemsstaterne ~~↔ på dette område.~~

⇒ Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages i henhold til undersøgelsesproceduren i artikel 110, stk. 4. ~~↔ Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 22, stk. 3.~~

↓ 2002/21/EF

~~5. Hvor det er hensigtsmæssigt for at sikre fuld global interoperabilitet mellem tjenester, koordinerer medlemsstaterne deres standpunkter i internationale organisationer og fora, hvor der træffes afgørelser i spørgsmål vedrørende numre, navne og adresser i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester.~~

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 3)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel 88

⊗ Tildeling af ⊗ ~~B~~brugsret til ~~radiofrekvenser og numre~~

~~1. Medlemsstaterne skal lette brugen af radiofrekvenser inden for rammerne af generelle tilladelser. Medlemsstaterne kan om nødvendigt tildele individuelle rettigheder for at:~~

~~— undgå skadelig interferens~~

~~— sikre tjenesters tekniske kvalitet~~

~~— sikre effektiv udnyttelse af frekvenserne, eller~~

~~— opfylde andre almennyttige målsætninger, som medlemsstaterne definerer i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.~~

~~21. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler ⇒ de nationale tilsynsmyndigheder ↔ medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed med henblik på udbud af ⊗ elektroniske kommunikations ⊗ net eller -tjenester i henhold til ⊗, som er omfattet af ⊗ den generelle tilladelse, der er omhandlet i artikel 312, med forbehold af artikel 613 og 7 og artikel 1121, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med nærværende direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

⇒ De nationale tilsynsmyndigheder kan også tildele rettigheder til brug af numre til virksomheder, som ikke udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, jf. artikel 87, stk. 2. ~~↔ 2. Med forbehold af særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles bBrugsrettighederne til radiofrekvenser og numre tildeles gennem åbne, objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv~~

~~2002/21/EF (rammedirektivet). Der kan gøres undtagelse fra kravet om åbne procedurer, hvor det er nødvendigt, at en udbyder af radio eller tv-indholdstjenester tildeler individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en almennyttig målsætning, som medlemsstaterne har fastlagt i overensstemmelse med fællesskabsretten.~~

Når ~~medlemsstaterne~~ ⇒ de nationale tilsynsmyndigheder ⇐ tildeler brugsrettigheder ⇒ til numre ⇐ , angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder og på hvilke betingelser. ~~For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9 og 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

Hvis ⇒ de nationale tilsynsmyndigheder ⇐ ~~medlemsstaterne~~ tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at tillade en passende periode til amortisation af investeringen.

~~Tildeler de individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser for ti år eller mere, som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), sikrer den kompetente nationale myndighed, at kriterierne for at tildeler individuel brugsret overholdes i hele brugstilladelsens gyldighedsperiode, navnlig hvis rettighedshaveren fremsætter en begrundet anmodning herom. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere finder anvendelse, ændres den individuelle brugsret til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, efter forudgående varsel og efter en rimelig frist, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes mellem virksomheder i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

3. Afgørelser vedrørende brugsret ⇒ til numre ⇐ træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er afsat til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til at blive brugt af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til den nationale frekvensplan. ~~Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.~~

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel ~~23 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~ er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeler efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan ⇒ de nationale tilsynsmyndigheder ⇐ ~~medlemsstaterne~~ forlænge maksimumsperioden på tre uger med indtil tre uger.

~~Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.~~

5. ~~Medlemsstaterne~~ ⇒ De nationale tilsynsmyndigheder ⇐ må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeler, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af ⇒ nummerressourcerne ⇐ ~~radiofrekvenser, jf. artikel 7.~~

6. ~~De kompetente nationale myndigheder sikrer, at radiofrekvenserne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer, at konkurrencen ikke forvrides af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder kræve salg eller udlejning af brugsrettighederne til radiofrekvenser.~~

↓ ny

6. Hvis brugsretten til numre også omfatter ekstraterritorial brug af disse inden for Unionen, i henhold til artikel 87, stk. 4, behæfter de nationale tilsynsmyndigheder brugsretten med specifikke betingelser for at sikre, at alle de relevante nationale forbrugerbeskyttelsesregler og nationale regler vedrørende brug af numre i den medlemsstat, hvor numrene bruges, overholdes.

På anmodning fra en national tilsynsmyndighed i en anden medlemsstat, som kan påvise en overtrædelse af de relevante forbrugerbeskyttelsesregler eller nummerrelaterede nationale regler i medlemsstaten, håndhæver den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor brugsrettighederne til et nummer er blevet tildelt, de betingelser, som er tilknyttet i henhold til artikel 30, første afsnit, herunder ved i alvorlige tilfælde at ophæve retten til ekstraterritorial brug af de numre, der er tildelt den pågældende virksomhed.

BEREC letter og koordinerer udvekslingen af oplysninger mellem de forskellige involverede medlemsstaters nationale tilsynsmyndigheder og sikrer en passende koordinering af arbejdet mellem dem.

↓ 2002/20/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~1389~~

Afgifter for brugsrettigheder til numre

Medlemsstaterne kan give den ~~relevante~~ ⇒ nationale tilsyns ⇐ myndighed tilladelse til at opkræve afgifter for brugsret til ~~radiofrekvenser eller numre eller for tilladelser til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom~~, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne afgifter er ikke-diskriminerende, transparente, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til målene i artikel 3 ~~8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)~~.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 17

Artikel ~~27~~

Europæiske adgangskoder

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at »00« er standardpræfiks for udlandsopkald. Der kan indføres eller opretholdes særordninger for telefonopkald i naboområder mellem to medlemsstater. Slutbrugerne i de pågældende områder informeres fyldestgørende om sådanne ordninger.~~

~~2. En retlig enhed oprettet i Fællesskabet og udpeget af Kommissionen skal have ansvaret for forvaltning, herunder nummertildeling, og fremme af det europæiske telefonnummerområde (ETNS). Kommissionen vedtager de nødvendige gennemførelsesregler.~~

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at alle de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, der tillader internationale opkald, ekspederer samtlige opkald til og fra ETNS til takster svarende til de takster, der gælder for opkald til og fra andre medlemsstater.~~

~~Artikel 27a~~

~~Harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning,
herunder nummeret på hotlinen for efterlyste børn~~

~~1. Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af de særlige numre i nummerserien, der begynder med »116«, jf. Kommissionens beslutning 2007/116/EF af 15. februar 2007 om at reservere medlemsstaternes nummerserie, der begynder med »116«, til harmoniserede numre på harmoniserede tjenester af samfundsmæssig betydning¹⁰³. De fremmer de tjenester, for hvilke sådanne numre er reserveret, på deres område.~~

~~2. Medlemsstaterne sikrer, at handicappede slutbrugere i videst mulig udstrækning kan benytte de tjenester, der ydes inden for »116«-nummerserien. De foranstaltninger, der træffes med det formål at lette handicappede slutbrugeres adgang til sådanne tjenester, når de rejser i andre medlemsstater, baseres på, at der er overensstemmelse med gældende standarder eller specifikationer offentliggjort efter artikel 17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

~~3. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne på passende vis informeres om eksistensen og brugen af de tjenester, der udbydes inden for »116«-nummerserien, navnlig gennem initiativer, som specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.~~

~~4. Medlemsstaterne træffer generelle foranstaltninger vedrørende alle numre i »116«-nummerserien i henhold til stk. 1, 2 og 3, og gør derudover alt for at sikre, at borgerne har adgang til en tjeneste, der driver en hotline for efterlyste børn. Denne hotline skal være til rådighed på nummer 116000.~~

~~5. For at sikre effektiv gennemførelse i medlemsstaterne af »116«-nummerserien, særlig hotlinenummeret »116000« for efterlyste børn, herunder adgang for handicappede slutbrugere når de rejser i andre medlemsstater, kan Kommissionen vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREK. Disse tekniske gennemførelsesforanstaltninger vedtages dog, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af disse tjenester, der fortsat falder under medlemsstaternes enekompetence.~~

~~Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.~~

↓ ny

Artikel 90

Hotlinen for efterlyste børn

1. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne har adgang til en tjeneste, der driver en hotline for efterlyste børn. Denne hotline skal være til rådighed på nummer "116000".

¹⁰³ EUT L 49 af 17.2.2007, s. 30.

2. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere med et handicap i videst mulig udstrækning kan benytte de tjenester, der ydes inden for "116000"-nummerserien. De foranstaltninger, der træffes med det formål at lette adgang til sådanne tjenester for slutbrugere med handicap, når de rejser i andre medlemsstater, baseres på, at der er overensstemmelse med gældende standarder eller specifikationer offentliggjort efter artikel 39.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 19
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel 2891

Mulighed for at kalde numre og benytte tjenester

1. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante nationale myndigheder, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, og bortset fra de tilfælde, hvor den opkaldte ~~abonnent~~ ⇒ slutbruger ⇐ af kommercielle grunde har valgt at begrænse adgangen for parter, som foretager opkald fra bestemte geografiske områder, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slutbrugerne kan:

a) få forbindelse med og benytte tjenester, der bruger ikke-geografiske numre inden for ☒ Unionen ☒ ~~Fællesskabet~~, og

b) få forbindelse med alle numre, der udbydes i ☒ Unionen ☒ ~~Fællesskabet~~, uanset hvilken teknologi og hvilket udstyr operatøren anvender, herunder numrene i medlemsstaternes nationale nummerplaner, ~~numrene i ETNS~~ og de internationale frikaldsnumre (UIFN).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de ~~relevante~~ ⇒ nationale tilsyns ⇐ myndigheder kan pålægge en virksomhed, der udbyder offentlige kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, i enkelttilfælde at spærre adgang til numre eller tjenester, når svig eller misbrug gør det berettiget, og kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i sådanne tilfælde tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.

~~KAPITEL III~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 10
(tilpasset)

~~TILSYN MED VIRKSOMHEDER MED EN STÆRK MARKEDSPOSITION PÅ SPECIFIKKE DETAILMARKEDER~~

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

Artikel 17

~~Tilsyn med tjenester i detailledet~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 12, litra
a) (tilpasset)

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder pålægger virksomheder, der er udpeget som havende en stærk markedsposition på et bestemt detailmarked i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), passende regulerende forpligtelser, hvis:~~

~~— a) en national tilsynsmyndighed som følge af en markedsanalyse udført i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) konstaterer, at der på et bestemt detailmarked, der er afgrænset i overensstemmelse med artikel 15 i nævnte direktiv, ikke er reel konkurrence, og~~

~~— b) den nationale tilsynsmyndighed konkluderer, at forpligtelserne i henhold til artikel 9-13 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) ikke vil resultere i, at de mål, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), nås.~~

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

~~2. De forpligtelser, der pålægges i medfør af stk. 1, skal tage udgangspunkt i det konstaterede problems art og være forholdsmæssige og begrundede under hensyn til de i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) omhandlede målsætninger. De pålagte forpligtelser kan omfatte krav om, at de udpegede virksomheder ikke forlanger urimeligt høje priser, bremser markedsadgang eller begrænser konkurrencen ved at tage underpriser, favorisere bestemte slutbrugere urimeligt eller foretage urimelig bundtning af tjenester. De nationale tilsynsmyndigheder kan over for sådanne virksomheder lægge et passende loft over detailpriserne eller træffe foranstaltninger til at kontrollere bestemte takster, gøre disse omkostningsbaserede eller basere dem på priserne på sammenlignelige markeder for at beskytte slutbrugernes interesser og fremme reel konkurrence.~~

~~4. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at der, når en virksomhed er underlagt detailprisregulering eller anden relevant detailpriskontrol, anvendes de fornødne og relevante omkostningssystemer. De nationale tilsynsmyndigheder kan specificere, hvilket format og hvilken regnskabsmetode der skal anvendes. Et uafhængigt kvalificeret organ verificerer, at kalkulationsmetoden følges. De nationale tilsynsmyndigheder sørger for, at der årligt offentliggøres en erklæring om overholdelse af metoden.~~

~~5. Uden at det berører artikel 9, stk. 2, og artikel 10 anvender de nationale tilsynsmyndigheder ikke de i stk. 1 omhandlede ordninger til kontrol med detailleret på geografiske områder eller brugermarkeder, hvis de har forvisset sig om, at der er reel konkurrence.~~

↓ ny

AFSNIT III: SLUTBRUGERES RETTIGHEDER

Artikel 92

Ikke-diskriminering

Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester opsætter ingen diskriminerende krav eller brugs- eller adgangsbetingelser for slutbrugere baseret på disses nationalitet eller bopælssted, medmindre sådanne forskelle er objektivt begrundede.

↓ 2015/2120, Art. 8 (tilpasset)

Artikel 93

☒ Overholdelse af grundlæggende rettigheder ☒

~~31. Nationale foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder retten til privatlivets fred og retten til retfærdig rettergang, som defineret ☒ garanteret i ☒ artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ☒ EU's charter om grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten ☒ .~~

↓ 2009/140/EC Art. 1.1(b)
(tilpasset)
⇒ ny

~~3a. Foranstaltninger truffet af medlemsstaterne vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet skal overholde fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og fællesskabsrettens generelle principper.~~

2. De af disse foranstaltninger vedrørende slutbrugeres adgang til eller benyttelse af tjenester og applikationer via elektroniske kommunikationsnet, der kan begrænse disse grundlæggende rettigheder eller frihedsrettigheder, må kun indføres, hvis de ⇒ er fastsat ved lov og respekterer det væsentligste indhold i disse rettigheder og frihedsrettigheder, ⇐ er hensigtsmæssige, forholdsmæssigt afpassede og nødvendige i et demokratisk samfund, og gennemførelsen af dem skal være undergivet passende proceduremæssige garantier ⇒ faktisk når mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller opfylder behovet for at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder ⇐ i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ☒ i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ☒ og med fællesskabs ☒ EU- ☒ rettens generelle principper, herunder effektiv retsbeskyttelse og ret til en retfærdig rettergang. Følgelig må disse foranstaltninger kun træffes under hensyntagen til princippet om uskyldsformodning og retten til privatlivets fred. En forudgående, retfærdig og upartisk procedure skal garanteres, herunder den eller de berørte personers ret til at blive hørt, med forbehold af behovet for passende betingelser og proceduremæssige ordninger i behørigt begrundede hastetilfælde i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ☒ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ☒ . Retten til en effektiv og rettidig domstolskontrol skal garanteres.

Artikel 94

Harmoniseringsniveau

Medlemsstaterne må ikke i national ret opretholde eller indføre bestemmelser om beskyttelse af slutbrugere vedrørende emner, som er omfattet af dette afsnit, og som afviger fra de bestemmelser, der er fastsat heri, herunder strengere eller lempeligere bestemmelser som skal sikre et anderledes beskyttelsesniveau, medmindre andet fremgår af dette afsnit.

Artikel 20

Kontrakter

1. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugere og andre slutbrugere, der anmoder herom, når de abonnerer på tjenester, som giver tilslutning til et offentligt kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, har ret til en kontrakt med en virksomhed eller virksomheder, der leverer sådanne tilslutninger og/eller tjenester. Kontrakten skal på en klar, forståelig og lettilgængelig måde mindst specificere følgende:

a) virksomhedens navn og adresse

b) hvilke tjenester der leveres, herunder navnlig:

hvorvidt der tilbydes adgang til alarmtjenester og lokaliseringsoplysninger om den kaldende part, og om der gælder eventuelle begrænsninger for tilrådighedsstillelsen af adgang til alarmtjenester efter artikel 26

oplysning om eventuelle andre betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten

de tilbudte minimumstjenestekvalitetsniveauer, dvs. tidspunkt for etablering af den nye tilslutning og eventuelt andre kvalitetsparametre, som de nationale tilsynsmyndigheder har defineret

oplysning om eventuelle procedurer indført af virksomheden til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på netlinket eller overfylder det, og oplysning om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten

de typer af vedligeholdelsesservice, der tilbydes, og kundeservice, der leveres, samt hvorledes disse services kan kontaktes

enhver restriktion, som pålægges af udbyderen, i brugen af leveret terminaludstyr

c) hvis der foreligger en forpligtelse i henhold til artikel 25, abonnenternes muligheder med hensyn til, om de ønsker deres personoplysninger optaget i en abonnentfortegnelse, og hvilke oplysninger det drejer sig om

d) nærmere oplysninger om priser og takster, hvorledes der kan indhentes ajourførte oplysninger om samtlige gældende takster og

~~vedligeholdelsesgebyrer, mulige betalingsmetoder og eventuelle forskelle i omkostningerne som følge af betalingsmetode~~

~~e) kontraktens varighed samt vilkår for forlængelse og afbrydelse af tjenester og af kontrakten, herunder:~~

~~eventuelle mindsteanvendelses- eller mindstevarighedskrav, som skal være opfyldt, for at abonnenten kan nyde godt af reklamefremstød~~

~~ethvert gebyr i forbindelse med nummerportabilitet og andre identifikationsmidler~~

~~ethvert gebyr ved opsigelse af kontrakten, herunder inddækning af omkostninger i forbindelse med terminaludstyr f) eventuelle kompensations- og tilbagebetalingsregler, såfremt tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau ikke opfyldes~~

~~g) hvordan en procedure til bilæggelse af tvister indledes, jf. artikel 34~~

~~h) hvilken type handlinger virksomheden kan foretage som reaktion på sikkerheds- eller integritetsmæssige hændelser eller trusler og sårbarheder~~

~~Medlemsstaterne kan også kræve, at kontrakten skal indeholde enhver oplysning, som de relevante offentlige myndigheder måtte give til dette formål om brugen af elektroniske kommunikationsnet og tjenester til at foretage ulovlige handlinger eller til at formidle skadeligt indhold, samt om midler til at beskytte mod trusler mod den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger, jf. artikel 21, stk. 4, som er relevante for den pågældende ydelse.~~

~~2. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter har ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne, som foreslås af de virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller tjenester. Abonnenter skal med passende frist på mindst en måned underrettes om sådanne ændringer og skal samtidig underrettes om deres ret til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, hvis de ikke accepterer de nye betingelser. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at specificere, i hvilken form sådanne oplysninger skal meddeles.~~

↓ ny

Artikel 95

Oplysningskrav til aftaler

1. Inden en forbruger bindes af en aftale eller et tilsvarende tilbud, stiller udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester bortset fra nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 5 og 6 i direktiv 2011/83/EU, uanset størrelsen af en eventuel betaling, samt følgende oplysninger til rådighed på en klar og forståelig måde:

a) som en del af de vigtigste egenskaber for hver udbudt tjeneste:

i) eventuelle minimumskrav til kvalitetsniveauer for tjenesten i det omfang sådanne tilbydes, og i henhold til retningslinjerne fra BEREC, som skal vedtages efter høring af interessenterne og i tæt samarbejde med Kommissionen, i forbindelse med

– internetadgangstjenester: som minimum reaktionstid, jitter og pakketab

- offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester: som minimum tiden for etablering af en ny forbindelse, fejlsandsynlighed og forsinkelse på opkaldssignal, og
- andre tjenester end internetadgangstjenester, jf. artikel 3, stk. 5, i forordning 2015/2120: de specifikke lovede kvalitetsparametre

ii) uden at det berører slutbrugernes ret til at bruge terminaludstyr efter eget valg, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning 2015/2120/EF, enhver begrænsning pålagt brugen af det leverede terminaludstyr af udbyderen

b) eventuelle kompensations- og tilbagebetalingsregler, såfremt tjenesternes kontraktfæstede kvalitetsniveau ikke opfyldes

c) som en del af prisoplysningerne:

i) detaljer om prisvilkår i henhold til aftalen og, hvor relevant, kommunikationsmængderne (MB, minutter, sms) for den enkelte afregningsperiode og prisen på yderligere kommunikationsenheder

ii) takstoplysninger vedrørende ethvert nummer eller enhver tjeneste, for hvilke der gælder særlige prisvilkår; de nationale tilsynsmyndigheder kan, hvad angår individuelle kategorier af tjenester, kræve, at sådanne oplysninger gives umiddelbart inden etablering af opkaldet

iii) for pakketjenester og pakker, herunder både tjenester og udstyr, prisen på de enkelte elementer i pakken i det omfang de markedsføres separat

iv) oplysninger om eftersalgsservice og vedligeholdelsesafgifter, og

v) metoderne til at opnå ajourførte oplysninger om alle relevante takster og vedligeholdelsesafgifter

d) som en del af oplysningerne om aftalens varighed og betingelserne for fornyelse og opsigelse af aftalen:

i) eventuelle minimumskrav til anvendelse og varighed, som skal være opfyldt, for at abonnenten kan nyde godt af kampagnevilkår

ii) eventuelle gebyrer i forbindelse med overdragelse, nummerportabilitet og andre identifikatorer, samt kompensations- og refusionsordninger ved forsinkelser eller misbrug i forbindelse med overdragelser

ii) eventuelle gebyrer ved for tidlig opsigelse af aftalen, herunder inddækning af omkostninger i forbindelse med terminaludstyr og andre kampagnefordele

iv) betingelserne for opsigelse af pakketjenester eller dele heraf

e) detaljer om produkter og tjenester til slutbrugere med handicap, og hvordan ajourførte oplysninger kan opnås

f) hvordan en procedure til bilægelse af tvister indledes, jf. artikel 25,

g) hvilken type handlinger virksomheden kan foretage som reaktion på sikkerheds- eller integritetsmæssige hændelser eller trusler og sårbarheder.

2. Ud over kravene i stk. 1 stiller udbydere af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester følgende oplysninger til rådighed på en klar og forståelig måde:

- eventuelle begrænsninger på adgang til alarmtjenester og/eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part på grund af manglende tekniske muligheder
- slutbrugernes ret til selv at afgøre, om deres personoplysninger skal medtages i en fortegnelse, og i så fald typer af relevante oplysninger, der medtages, i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/58/EF

3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på mikrovirksomheder og små virksomheder, der er slutbrugere, medmindre de udtrykkeligt har givet afkald på alle eller dele af disse vilkår

4. Udbydere af internetadgangstjenester stiller oplysningerne i stk. 1 og 2 til rådighed sammen med de oplysninger, der fremgår af artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2120.

5. Inden [ikrafttrædelsesdato + 12 måneder] træffer BEREC en afgørelse om en skabelon til aftaleresumé, hvori de vigtigste elementer fra oplysningskravene fastsættes, jf. stk. 1 og 2. De vigtigste elementer omfatter som minimum følgende oplysninger:

- (y) udbyderens navn og adresse
- (b) de vigtigste egenskaber for hver udbudt tjeneste
- (c) de respektive priser
- (d) aftalens varighed og vilkår for fornyelse og afbrydelse heraf
- (e) i hvor høj grad produkter og tjenester er lavet til slutbrugere med handicap
- (f) for så vidt angår internetadgangstjenester, de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2015/2120.

Udbydere, der er underlagt kravene i stk. 1-4, udfylder aftaleresuméskeblonen korrekt med de krævede oplysninger og giver den til forbrugere, mikrovirksomheder og små virksomheder forud for aftalens indgåelse. Aftaleresuméet bliver en integrerende del af aftalen.

6. Udbydere af internetadgangstjenester og udbydere af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester skal tilbyde slutbrugere mulighed for at overvåge og kontrollere brugen af enhver tjeneste, der faktureres på grundlag af enten tids- eller mængdeforbrug. Denne mulighed skal give adgang til rettidige oplysninger om forbruget af en tjeneste set i sammenhæng med prisvilkårene.

↓ 2009/136/EF Art 1, nr. 14)

Artikel 21

Transparens og offentliggørelse af oplysninger

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, at offentliggøre transparente, sammenlignelige, fyldestgørende og ajourførte oplysninger om gældende priser og takster, om eventuelle gebyrer ved opsigelse af en kontrakt samt om standardbetingelser og vilkår for så vidt angår adgang til og anvendelse af de tjenester, de tilbyder slutbrugere og forbrugere, jf. bestemmelserne i bilag II. Disse oplysninger skal offentliggøres i en klar, forståelig og let tilgængelig form. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte yderligere krav med hensyn til, i hvilken form sådanne oplysninger skal offentliggøres.~~

2. De nationale tilsynsmyndigheder fremmer formidlingen af sammenlignelige oplysninger, der sætter slutbrugerne og forbrugerne i stand til, f.eks. ved hjælp af interaktive guider eller lignende teknikker, at foretage en selvstændig evaluering af omkostningerne ved alternative forbrugsmønstre. Hvis sådanne faciliteter ikke er tilgængelige på markedet gratis eller til en rimelig pris, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for selv eller gennem indkøb hos tredjepart at stille sådanne guider eller teknikker til rådighed. Tredjeparter har ret til gratis at bruge de oplysninger, der offentliggøres af virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, med henblik på at sælge sådanne interaktive guider eller lignende teknikker eller at stille dem til rådighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at pålægge virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og/eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bl.a.:

a) at give abonnenterne de gældende takstoplysninger vedrørende ethvert nummer eller enhver tjeneste, for hvilke der gælder særlige prisvilkår; de nationale tilsynsmyndigheder kan hvad angår individuelle kategorier af tjenester kræve, at sådanne oplysninger gives umiddelbart inden etablering af opkaldet

b) at oplyse abonnenterne om eventuelle ændringer i adgangen til alarmopkald eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part i den tjeneste, de har abonneret på

c) at oplyse abonnenterne om enhver ændring i betingelser, der begrænser adgang til og/eller benyttelse af tjenester og applikationer i tilfælde, hvor sådanne betingelser er tilladt i henhold til national ret i overensstemmelse med fællesskabsretten

d) at forelægge oplysninger om eventuelle procedurer indført af udbyderen til at måle og styre trafikken for at undgå, at trafikken optager al kapacitet på et netlink eller overfylder det, og om, hvorledes disse procedurer kan påvirke tjenestekvaliteten

e) at oplyse abonnenterne om deres ret til selv at træffe afgørelse med hensyn til, om deres personoplysninger skal medtages i en fortegnelse, og om de forskellige typer af relevante oplysninger i henhold til artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), og

f) med jævne mellemrum at give handicappede abonnenter detaljerede oplysninger om produkter og tjenester, der er beregnet til dem.

De nationale tilsynsmyndigheder kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, fremme selv- eller samregulerede foranstaltninger forud for indførelse af eventuelle forpligtelser.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder som omhandlet i stk. 3 videreformidler almennyttige oplysninger gratis til eksisterende og nye abonnenter, hvor dette er relevant, under anvendelse af de samme midler, som virksomhederne sædvanligvis benytter til at kommunikere med abonnenterne. I så fald leveres disse oplysninger af de relevante offentlige myndigheder i et standardiseret format og omfatter bl.a. følgende emner:

a) de mest gængse former for anvendelse af elektroniske kommunikationstjenester til at foretage ulovlige handlinger eller formidle skadeligt indhold, især hvor dette kan skade respekten for andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder overtrædelser af ophavsretten og beslægtede rettigheder og de retlige konsekvenser heraf, og

b) midlerne til beskyttelse af den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger i forbindelse med brug af elektroniske kommunikationstjenester.

Artikel 96

Gennemsigtighed, sammenligning af tilbud og offentliggørelse af oplysninger

1. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at de oplysninger, der er henvist til i bilag VIII, offentliggøres i en klar, forståelig og let tilgængelig form af de virksomheder, der leverer offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, eller af den nationale tilsynsmyndighed selv. De nationale tilsynsmyndigheder kan fastsætte yderligere krav til, i hvilken form sådanne oplysninger skal offentliggøres.

2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at slutbrugerne har gratis adgang til mindst ét uafhængigt værktøj, som gør dem i stand til at sammenligne og evaluere priser og takster samt kvaliteten af forskellige offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

Sammenligningsværktøjet skal:

- (g) være operationelt uafhængigt og sikre, at tjenesteudbydere behandles lige i søgeresultaterne
- (h) klart oplyse, hvem der ejer og driver værktøjet
- (i) fastsætte klare, objektive kriterier, som sammenligningen baseres på
- (j) bruge et klart og utvetydigt sprog
- (k) levere præcise og ajourførte oplysninger med angivelse af tidspunktet for den seneste ajourføring
- (l) omfatte en bred vifte af tilbud, der dækker en væsentlig del af markedet, og, såfremt de fremlagte oplysninger ikke giver et fuldstændigt billede af markedet, en tydelig erklæring om, at det er tilfældet, inden resultaterne vises
- (m) sørge for en effektiv procedure til indberetning af ukorrekte oplysninger.

Sammenligningsværktøjer, der opfylder kravene i punkt a) til g), certificeres på anmodning af de nationale tilsynsmyndigheder. Tredjeparter har ret til gratis at bruge de oplysninger, der offentliggøres af virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, med henblik på at stille et sådant uafhængigt sammenligningsværktøj til rådighed.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder, der udbyder internetadgangstjenester eller offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester, stiller oplysninger af offentlig interesse gratis til rådighed for eksisterende og nye slutbrugere, hvor det er relevant, ved hjælp af samme midler som virksomhederne sædvanligvis bruger til kommunikation med deres slutbrugere. I så fald leveres disse oplysninger af offentlig interesse af de relevante offentlige myndigheder i et standardiseret format og omfatter bl.a. følgende emner:

- (n) de mest gængse former for anvendelse af internetadgangstjenester og offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester til at foretage ulovlige handlinger eller formidle skadeligt indhold, især hvor dette kan skade

respekten for andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder overtrædelser af ophavsretten og beslægtede rettigheder og de retlige konsekvenser heraf, og

- (o) midlerne til beskyttelse af den personlige sikkerhed, privatlivets fred og personoplysninger i forbindelse med brug af offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 14
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~97~~22

Tjenestekvalitet

1. ~~Efter at have taget hensyn til de berørte parter synspunkter sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at~~ ☒ kan ☒ kræve, at virksomheder, der ~~udbyder~~ ☒ udbydere af ☒ ⇒ internetadgangstjenester og af ☒ offentligt tilgængelige elektroniske ⇒ nummerbaserede interpersonelle ☒ kommunikationsnet og/eller tjenester, offentliggør ⇒ omfattende, ☒ sammenlignelige, ~~fyldestgørende~~ ⇒ pålidelige, brugervenlige ☒ og ajourførte oplysninger for slutbrugerne om deres tjenesters kvalitet og om foranstaltninger til sikring af samme adgangsmuligheder for ~~handicappede~~ slutbrugere med handicap som for andre slutbrugere. På anmodning meddeles disse oplysninger den nationale tilsynsmyndighed inden offentliggørelse.

2. De nationale tilsynsmyndigheder ~~kan bl.a.~~ specificere ⇒ r ☒ ⇒ under nøje hensyn til BERECS retningslinjer ☒ , hvilke parametre for tjenesters kvalitet der skal måles ⇒ , og hvilke målemetoder der kan anvendes ☒ , hvilke oplysninger der skal offentliggøres, samt i hvilken form og på hvilken måde det skal ske, herunder om der skal være kvalitetscertificeringsordninger, ~~for at sikre, at slutbrugerne, herunder handicappede slutbrugere, har adgang til fyldestgørende, sammenlignelige, pålidelige og brugervenlige oplysninger.~~ De i bilag IX ~~III~~ omhandlede parametre, definitioner og målemetoder ~~vil kunne~~ ⇒ skal ☒ anvendes, hvis det er relevant.

~~3. For at hindre, at tjenesten forringes, og at trafikken over nettene hæmmes eller sinkes, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder har mulighed for at fastsætte mindstekrav til tjenesters kvalitet over for en eller flere virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet.~~

~~De nationale tilsynsmyndigheder skal i god tid, inden de fastsætter sådanne krav, tilsende Kommissionen et sammendrag af begrundelsen herfor, de planlagte krav og den foreslåede fremgangsmåde. Disse oplysninger skal ligeledes stilles til rådighed for Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC). Kommissionen kan efter at have undersøgt sådanne oplysninger fremsætte kommentarer eller henstillinger herom, navnlig med henblik på at sikre, at de planlagte krav ikke påvirker det indre markeds funktionsevne negativt. De nationale tilsynsmyndigheder skal tage størst muligt hensyn til Kommissionens kommentarer eller henstillinger, når de træffer afgørelse om kravene.~~

For at bidrage til en konsekvent anvendelse af dette stykke vedtager BEREC efter høring af interessenter og i tæt samarbejde med Kommissionen inden [ikrafttrædelsesdato plus 18 måneder] retningslinjer om relevante tjenestekvalitetsparametre, herunder parametre af

relevans for slutbrugere med handicap, anvendelige målemetoder, indhold og form af de oplysninger, der offentliggøres, og kvalitetscertificeringsordninger.

↓ ny

Artikel 98

Aftalers varighed og opsigelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at betingelserne og procedurerne for opsigelse af en aftale ikke er en hindring for skifte af tjenesteudbydere, og at aftaler indgået mellem forbrugere og virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, ikke kræver en indledende bindingsperiode på mere end 24 måneder. Medlemsstaterne kan vedtage eller bevare en kortere maksimal varighed for den indledende bindingsperiode.

Dette stykke finder ikke anvendelse på aftaler om afbetaling, hvor forbrugeren i en selvstændig aftale har indvilliget i at betale for installationen af en fysisk forbindelse gennem afdrag.

2. Hvis det er fastsat i en aftale eller national lov, at en aftale med en begrænset varighed automatisk forlænges, sikrer medlemsstaten, at forbrugeren – medmindre denne eksplicit godkender en forlængelse af aftalen – efter udløb af den indledende periode til enhver tid har ret til at opsiges aftalen med en måned varsel og uden at pådrage sig andre omkostninger end dem, der er forbundet med levering af tjenesten i opsigelsesperioden.

3. Slutbrugere har ret til at opsiges deres aftale uden nogen omkostninger ved meddelelse om ændring i aftalevilkårene, der foreslås af udbyderen af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, medmindre de foreslåede ændringer udelukkende er til fordel for slutbrugeren, eller de er strengt nødvendige for at gennemføre lov- eller regelændringer. Udbydere skal underrette slutbrugere med mindst en måneds varsel om sådanne ændringer, og de skal samtidig underrette dem om deres ret til gratis at opsiges aftalen, hvis de ikke accepterer de nye vilkår. Medlemsstaterne sikrer, at underretningen foregår på en klar og forståelig måde på et varigt medium og i et format, som blev valgt af slutbrugeren, da aftalen blev indgået.

4. Hvis det er muligt for slutbrugeren at opsiges en aftale om en offentlig tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste for tidligt i overensstemmelse med dette direktiv, andre bestemmelser i EU-lovgivningen eller national lov, skal slutbrugeren ikke betale anden kompensation end værdien *pro rata temporis* af det subsidierede udstyr, der blev solgt sammen med aftalen, da den blev indgået, samt en godtgørelse *pro rata temporis* for eventuelle andre kampagnefordele, der var angivet som sådan ved aftalens indgåelse. Eventuelle restriktioner på brug af terminaludstyr på andre net fjernes gratis af udbyderen senest ved betaling af en eventuel kompensation.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 21)
(tilpasset)

Artikel ~~99~~ 2009

~~Foranstaltninger for at lette u~~Udbyderskift ☒ og nummerportabilitet ☒

↓ ny

1. I forbindelse med skifte mellem udbydere af internetadgangstjenester forsyner udbyderne slutbrugeren med tilstrækkelige oplysninger før og under skiftet samt sikrer, at tjenesten fortsat er tilgængelig. Den modtagende udbyder sikrer, at aktiveringen af tjenesten finder sted på den dato, der er aftalt med slutbrugeren. Den afgivende udbyder fortsætter med at stille tjenesten til rådighed på samme vilkår, indtil tjenesten er blevet aktiveret hos den modtagende udbyder. Den tid, tjenesten er utilgængelig, må ikke udgøre mere end én arbejdsdag.

De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at skiftet foregår effektivt for slutbrugeren.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 21

⇒ ny

12. Medlemsstaterne sikrer, at alle ⇒ slutbrugere ⇐ ~~abbonenter~~ med numre fra den nationale telefonnummerplan på anmodning kan bevare deres nummer eller numre uafhængigt af, hvilken virksomhed der udbyder tjenesten, i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag ~~IVI~~, del C.

23. Nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at prisen mellem operatører og/eller tjenesteudbydere i forbindelse med udbud af nummerportabilitet er omkostningsbaseret, og at ~~eventuelle~~ ⇒ der ikke opkræves nogen ⇐ direkte gebyrer ⇒ fra slutbrugerne ⇐, ~~der skal betales af abonnenterne, ikke virker som en hindring for abonnenternes skift af tjenesteudbyder.~~

24. Nationale tilsynsmyndigheder må ikke fastsætte detailedstakster for portering af numre på en måde, som kan medføre konkurrenceforvridning, som f.eks. fastsættelse af specifikke eller fælles detailedstakster.

45. Portering og derpå følgende aktivering af numre udføres inden for det kortest mulige tidsrum. ~~Abbonenter~~ ⇒ Slutbrugere ⇐, der har indgået en aftale om portering af et nummer til en anden virksomhed, skal under alle omstændigheder have dette nummer aktiveret inden for en frist på én arbejdsdag ⇒ fra indgåelsen af aftalen ⇐.

⇒ Den modtagende udbyder forestår overdragelses- og porteringsprocessen. ⇐ ~~Uden at det berører første afsnit kan de kompetente~~ De nationale ⇒ tilsyns ⇐ myndigheder kan fastlægge den globale proces for ⇒ overdragelse og ⇐ porteringen af numre under hensyntagen til de nationale bestemmelser om kontrakter, den tekniske gennemførlighed og behovet for at opretholde kontinuiteten i tjenesteydelsen til ⇒ slutbrugeren ⇐ ~~abbonenten~~. Den tid, tjenesteydelsen udebliver under porteringsprocessen, må under alle omstændigheder ikke udgøre mere end én arbejdsdag. ⇒ I tilfælde af fejl i porteringsprocessen genaktiverer den afgivende udbyder slutbrugers nummer, indtil porteringen er gennemført. ⇐ De kompetente nationale ⇒ tilsyns ⇐ myndigheder ⇒ træffer ⇐ ~~tager også om nødvendigt hensyn til~~ ⇒ passende ⇐ foranstaltninger til sikring af, at ⇒ slutbrugerne ⇐ ~~abbonenterne~~ ⇒ informeres tilstrækkeligt og ⇐ beskyttes under hele udbyderskiftet og ikke skifter til en anden udbyder mod deres vilje.

56. Medlemsstaterne sikrer, at der kan pålægges virksomhederne passende sanktioner, herunder en forpligtelse til at yde kompensation til ⇒ slutbrugere ⇐ ~~kunder~~ i tilfælde af forsinket portering eller misbrug af portering foretaget af dem eller på deres vegne.

~~5. Medlemsstaterne sikrer, at kontrakter indgået mellem forbrugere og virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester, ikke kræver en binding i den første periode,~~

~~som overstiger 24 måneder. Medlemsstaterne sikrer også, at virksomheder giver brugere mulighed for at indgå kontrakter med en maksimal løbetid på 12 måneder.~~

~~6. Uden at det berører en eventuel mindsteperiode for kontraktens varighed, sikrer medlemsstaterne, at vilkår og procedurer for opsigelse af en kontrakt ikke virker som en hindring for skift af tjenesteudbydere.~~

↓ ny

Artikel 100

Pakketilbud

1. Hvis en pakke med tjenester eller en pakke med tjenester og varer, der tilbydes en slutbruger, som minimum omfatter offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, finder artikel 95, 96, stk. 1, og artikel 98 og 99, stk. 1, analog anvendelse på alle elementer i pakken, undtagen hvis bestemmelserne for et andet element i pakken er mere favorable for slutbrugeren.

2. Eventuelle abonnementer på supplerende tjenester eller varer, der udbydes eller distribueres af den samme udbyder af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, som ikke er nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, bevirker ikke, at den indledende aftaleperiode begynder forfra, medmindre de supplerende varer eller tjenester tilbydes til en særlig tilbudspris, som er forbundet med fornyelsen af en eksisterende aftale.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 14)

Artikel ~~23~~101

Tjenesternes tilgængelighed

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de offentligt tilgængelige telefonitjenester, der udbydes over offentlige kommunikationsnet, i tilfælde af netsvigt som følge af katastrofesituationer eller i force majeure-situationer i videst muligt omfang stadig er tilgængelige. Medlemsstaterne sikrer, at de virksomheder, som udbyder offentligt tilgængelige telefonitjenester, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre uafbrudt adgang til alarmtjenester.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 17
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~26~~102

Alarmtjenester ☒ kommunikationer ☒ og det fælleseuropæiske alarmnummer

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af den i stk. 2 anførte tjeneste, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, ~~kan ringe~~ gratis og uden at være nødsaget til at benytte nogen form for betalingsmiddel ⇒ kan tilgå ⇐ til alarmtjenester ⇒ via alarmkommunikationer ⇐ på det fælleseuropæiske alarmnummer 112 og på andre alarmnumre, som medlemsstaterne eventuelt har fastlagt.

2. Medlemsstaterne sikrer i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder, ~~og~~ og ~~af elektroniske kommunikationstjenester~~, at virksomheder, der over for slutbrugere udbyder en ~~elektronisk~~ ~~⇒ nummerbaseret interpersonel~~ ~~kommunikationstjeneste, som giver mulighed for at foretage indenlandske opkald til et eller flere numre i en national telefonnummerplan,~~ giver adgang til alarmtjenester ~~⇒ via alarmkommunikationer til den mest passende alarmcentral.~~ Hvis der konstateres en mærkbar trussel mod en effektiv adgang til beredskabstjenester, kan forpligtelserne til virksomhederne udvides til at omfatte alle interpersonelle kommunikationstjenester, jf. de betingelser og procedurer, som er fastsat i artikel 59, stk. 1, litra c). ~~⇒~~

3. Medlemsstaterne sikrer, at ~~⇒ alle alarmkommunikationer~~ ~~⇒ opkald~~ til det fælleseuropæiske alarmnummer 112 besvares hensigtsmæssigt og håndteres bedst muligt i forhold til den måde, de nationale alarmsystemer er tilrettelagt på. Sådanne ~~⇒ alarmkommunikationer~~ ~~⇒ opkald~~ besvares og håndteres mindst lige så hurtigt og effektivt som ~~opkald~~ ~~⇒ alarmkommunikationer~~ til det eller de nationale alarmnumre i lande, hvor sådanne numre stadig er i brug.

4. Medlemsstaterne sikrer, at ~~handicappede slutbrugeres~~ adgang for slutbrugere med handicap til alarmtjenesterne ~~⇒ er mulig via alarmkommunikationer og~~ ~~⇒~~ svarer til, hvad der gælder for andre slutbrugere. De foranstaltninger, der træffes med det formål at sikre, at ~~handicappede slutbrugere med handicap~~ er i stand til at benytte alarmtjenesterne ~~⇒ via alarmkommunikationer~~ ~~⇒~~, når de rejser i andre medlemsstater, baseres i videst mulig udstrækning på europæiske standarder eller specifikationer offentliggjort efter bestemmelserne i artikel 39 ~~17 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet),~~ og de er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan vedtage yderligere krav for at forfølge målene i denne artikel.

5. Medlemsstaterne sikrer, at ~~relevante virksomheder gratis stiller opkaldslokaliseringsfaciliteter~~ ~~⇒ er tilgængelige for alarmcentralen~~ ~~⇒ til rådighed for den myndighed, der håndterer alarmopkald, så snart opkaldet når frem til den pågældende myndighed~~ ~~⇒~~ straks efter alarmkommunikationen er etableret ~~⇒~~. ~~⇒~~ Medlemsstaterne sikrer, at fremskaffelse og fremsendelse af lokaliseringsoplysninger er gratis for slutbrugeren og for den myndighed, der håndterer alarmkommunikationen ~~⇒ Dette gælder for~~ ~~⇒~~ så vidt angår ~~⇒~~ samtlige ~~⇒ alarmkommunikationer~~ ~~⇒ opkald~~ til det fælleseuropæiske alarmnummer 112. Medlemsstaterne kan udvide denne forpligtelse til at omfatte ~~opkald~~ ~~⇒ alarmkommunikationer~~ ~~⇒~~ til nationale alarmnumre. De kompetente tilsynsmyndigheder fastsætter kriterier for, hvor nøjagtige og pålidelige de opkaldslokaliseringsfaciliteter skal være, der stilles til rådighed.

6. Medlemsstaterne sikrer, at borgerne informeres fyldestgørende om, at det fælles europæiske alarmnummer 112 findes, og om, hvordan det bruges, navnlig gennem initiativer, der specifikt er rettet mod personer, der rejser mellem medlemsstaterne.

7. For at sikre effektiv ~~⇒ adgang til alarmtjenester via alarmkommunikationer til~~ ~~⇒ gennemførelse af~~ 112-tjenesterne i medlemsstaterne ~~kan~~ ~~⇒~~ tildeles ~~⇒~~ Kommissionen ~~⇒~~ beføjelser til at ~~⇒~~ vedtage ~~⇒ delegerede retsakter i henhold til artikel 109 om~~ nødvendige foranstaltninger til at sikre forenelighed, interoperabilitet, kvalitet, pålidelighed og kontinuitet i alarmkommunikationer i Unionen for så vidt angår lokaliseringssløsninger, adgang for slutbrugere med handicap og omdirigering til den mest passende alarmcentral ~~⇒ tekniske gennemførelsesforanstaltninger efter at have hørt BEREC.~~

Disse ~~tekniske gennemførelsesforanstaltninger~~ vedtages ~~dog~~, uden at det indskrænker eller har nogen indvirkning på tilrettelæggelsen af alarmtjenester, der forbliver under medlemsstaternes enekompetence.

~~Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 15)
(tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~23~~ 103

~~Sikring af samme~~ ☒ Lige ☒ adgangs- og valgmuligheder for handicappede slutbrugere med handicap som for andre slutbrugere

1. Medlemsstaterne ☒ sikrer, at ☒ ~~skal gøre det muligt for de relevante nationale~~ ⇒ kompetente ⇐ myndigheder om nødvendigt at præcisere ☒ r ☒ krav, som skal opfyldes af de virksomheder, der udbyder offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, således at handicappede slutbrugere med handicap:

a) har en adgang til elektroniske kommunikationstjenester, der svarer til, hvad der gælder for størsteparten af slutbrugerne, og

b) i lighed med størsteparten af slutbrugerne kan vælge virksomheder og tjenester.

~~2. For at kunne vedtage og gennemføre særlige ordninger for handicappede brugere tilskynder medlemsstaterne til, at terminaludstyr med de nødvendige tjenester og funktioner gøres tilgængeligt.~~

↓ ny

2. Når medlemsstaterne træffer de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, tilskynder de til overholdelse af de relevante standarder eller specifikationer, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 39.

↓ 2002/22/EF Art. 25
→₁ 2009/136/EF Art. 1, nr. 19),
litra a)

Artikel ~~25~~ 104

→₁ Nummeroplysningstjenester ←

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 16),
litra b)

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at abonnenter på offentligt tilgængelige telefonitjenester har ret til at blive optaget i de i artikel 5, stk. 1, litra a), omhandlede offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser og til, at deres oplysninger gøres tilgængelige for udbydere af nummeroplysningstjenester og/eller nummerfortegnelser, jf. nærværende artikels stk. 2.~~

↓ 2002/22/EF
⇒ ny

~~21.~~ Medlemsstaterne sikrer, at alle virksomheder, der tildeler ~~abbonenter~~ ⇒ slutbrugere telefonnumre, som led i udbuddet af offentlig tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser imødekommer enhver rimelig anmodning om at stille relevante oplysninger til rådighed i nærmere aftalt form og på fair, objektive, omkostningsbaserede og ikke-diskriminerende vilkår.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 16, litra c) (tilpasset)

~~32. Medlemsstaterne sikrer, at alle slutbrugere af en offentligt tilgængelig telefonitjeneste har adgang til nummeroplysningstjenester.~~ De nationale tilsynsmyndigheder kan indføre forpligtelser og betingelser for virksomheder, der kontrollerer slutbrugeres adgang i forbindelse med nummeroplysningstjenester i henhold til artikel 59 ~~5 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).~~ Sådanne forpligtelser og betingelser skal være objektive, rimelige, ikke-diskriminerende og transparente.

~~43.~~ Medlemsstaterne må ikke opretholde nogen reguleringsbegrænsninger, der forhindrer slutbrugerne i én medlemsstat i at få direkte adgang til nummeroplysningen i en anden medlemsstat via taleopkald eller sms, og de skal træffe foranstaltninger for at sikre denne adgang i henhold til artikel 91 ~~28.~~

~~54. Stk. 1-43~~ gælder, i det omfang andet ikke er fastsat i ~~Fællesskabets~~ ☒ Unionens ☒ retsforskrifter om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, særlig artikel 12 i direktiv 2002/58/EF (~~direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation~~).

↓ 2002/22/EF

Artikel ~~24~~105

Interoperabilitet mellem forbrugerudstyr til digital-tv

Medlemsstaterne sikrer i henhold til bestemmelserne i bilag ~~VIX~~, at der er interoperabilitet mellem det deri omhandlede forbrugerudstyr til digitalt tv.

↓ 2002/22/EF Art. 31

Artikel ~~34~~106

Must carry-forpligtelse

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 22)
(tilpasset)
⇒ ny

1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til transmission af radio- og tv-kanaler til offentligheden, en rimelig must carry-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler samt

⇒relaterede⇐ supplerende tjenester, navnlig tilgængelighedstjenester for at sikre ~~handicappede~~ slutbrugere med handicap behørig adgang⇒ og data, som understøtter tjenester til forbundne tv og elektroniske programoversigter ⇐ , hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til modtagelse af radio- og tv-kanaler. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde målsætninger i almenhedens interesse, som er klart defineret af den enkelte medlemsstat, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.

Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering senest et år efter den ~~25. maj 2011~~ [⇐ datoen for direktivet ikrafttræden] ⇐, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående ~~to~~ ⇐ fire ⇐ år.

Medlemsstaterne revurderer must carry-forpligtelserne ~~med regelmæssige mellemrum~~ ⇐ mindst hvert femte år ⇐ .

↓ 2002/22/EF

2. Hverken stk. 1 i denne artikel eller artikel ~~3~~ 57, stk. 2, i ~~direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet)~~ indskrænker medlemsstaternes ret til eventuelt at fastsætte en passende godtgørelse for så vidt angår foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, idet det sikres, at der under lignende omstændigheder ikke finder diskrimination sted i behandlingen af virksomheder, der udbyder elektroniske net. I tilfælde hvor der er fastsat godtgørelse skal medlemsstaten sikre, at ordningen anvendes på en forholdsmæssig og transparent måde.

↓ 2002/22/EF

Artikel ~~29~~107

Udbud af supplerende faciliteter

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 20),
litra a)
⇒ ny

1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel ~~83~~49, stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at de nationale tilsynsmyndigheder kan pålægge alle virksomheder, der ⇐ udbyder internetadgangstjenester ⇐ ~~driver offentligt tilgængelige telefonitjenester~~ og/eller ⇐ offentligt tilgængelige nummerbaserede interpersonelle kommunikationstjenester ⇐ ~~udbyder adgang til offentlige kommunikationsnet~~, at stille alle eller en del af de i bilag ~~IV~~VI, del B, anførte yderligere faciliteter til rådighed for slutbrugerne i den udstrækning, det er teknisk muligt og økonomisk bæredygtigt, samt alle eller en del af de i bilag ~~IV~~VI, del A, anførte yderligere faciliteter.

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

2. En medlemsstat ⇐ vælger ⇐ ~~kan~~, hvis den efter at have taget hensyn til alle berørte parter synspunkter finder, at der er tilstrækkelig adgang til disse faciliteter, ~~vælge~~ ikke at anvende kravene i stk. 1 på hele sit område eller en del heraf.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr.
25(tilpasset)
⇒ ny

Artikel 35

Tilpasning af bilag

⇒ Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 109 i forbindelse med tilpasning af ~~⇒ Foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, og som vedrører nødvendig tilpasning af bilag V, I, II, III og VI, VII, IX og X~~ ⇒ for at tage hensyn ~~⇒ til den tekniske~~ ⇒ og sociale ~~⇒ udvikling eller til ændringer i efterspørgslen, vedtages af Kommissionen efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 37, stk. 2.~~

DEL IV. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

↓ 2002/21/EF

Artikel 22

Udvalg

~~1. Kommissionen bistås af et udvalg, benævnt »Kommunikationsudvalget«.~~

~~2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 25),
litra a)

~~3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

KAPITEL IV

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 14

Udvalg

~~1. Kommissionen bistås af det kommunikationsudvalg, der er nedsat ved artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).~~

~~2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.~~

↓ 2009/140/EF Art. 2, nr. 11),
litra a)

~~3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. dennes artikel 8.~~

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 27)

~~Artikel 37~~

~~Udvalgsprocedure~~

~~1. Kommissionen består af det i henhold til artikel 22 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) nedsatte kommunikationsudvalg.~~

~~2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.~~

↓ ny

Artikel 109

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 40, 60, 73, 102 og 108 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra ... [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden eller enhver anden dato fastsat af medlovgiverne].

3. Den i artikel 40, 60, 73, 102 og 108 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 40, 60, 73, 102 og 108 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på [to måneder] fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [to måneder] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 110

Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg (benævnt »Kommunikationsudvalget«), som fastsat i direktiv 2002/21/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Med henblik på at gennemføre de foranstaltninger, der henvises til i artikel 45, stk. 2, andet afsnit, er udvalget det frekvensudvalg, der er oprettet i henhold til artikel 3, stk. 1, i afgørelse nr. 676/2002/EF.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et udvalgsmedlem anmoder herom inden fristen for afgivelse af udtalelsen. I så fald indkalder formanden til et møde i udvalget inden for en rimelig frist.

4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 og 7 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse, jf. dennes artikel 8.

5. Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et udvalgsmedlem anmoder herom inden fristen for afgivelse af udtalelsen. I så fald indkalder formanden til et møde i udvalget inden for en rimelig frist.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

Artikel ~~23~~111

Informationsudveksling

1. Kommissionen giver Kommunikationsudvalget alle relevante oplysninger om resultatet af de møder, der med jævne mellemrum holdes med repræsentanter for netoperatører, tjenesteudbydere, brugere, forbrugere, producenter og fagforeninger samt tredjelande og internationale organisationer.

2. Kommunikationsudvalget fremmer under hensyntagen til Fællesskabets ☒ Unionens ☒ politik inden for elektronisk kommunikation udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen om status og udvikling inden for regulering af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

Artikel ~~24~~112

Offentliggørelse af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ajourførte oplysninger om anvendelsen af dette direktiv ~~og særdirektiverne~~ ~~gøres offentligt tilgængelige på en måde, der sikrer, at alle berørte parter har let adgang til disse oplysninger. De offentliggør en meddelelse i deres officielle tidende om, hvordan og hvor oplysningerne offentliggøres. Den første af sådanne meddelelser offentliggøres inden den i artikel 118 ~~28~~, stk. 1, andet afsnit, omhandlede iværksættelsesdato,~~

og derefter offentliggøres der en meddelelse, hver gang oplysningerne i den første meddelelse ændres.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af disse meddelelser, når de offentliggøres. Kommissionen videregiver i givet fald oplysningerne til Kommunikationsudvalget.

↓ 2009/140/EF Art. 3, nr. 9)

~~13~~ 23. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, gebyrer, afgifter og afgørelser i forbindelse med generelle tilladelser, brugsret og tilladelser til at installere faciliteter offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

↓ 2002/20/EF

~~24~~ 24. Hvis oplysningerne i stk. ~~13~~ 23, navnlig oplysninger om vilkår og procedurer for tilladelse til at installere faciliteter, føres af andre instanser, træffer den nationale tilsynsmyndighed under hensyntagen til de dermed forbundne omkostninger alle rimelige foranstaltninger for at oprette en brugervenlig oversigt over disse oplysninger, herunder oplysninger om de respektive kompetente statslige niveauer og deres myndigheder, med henblik på at lette ansøgningerne om tilladelse til at installere faciliteter.

↓ 2002/19/EF

~~45~~ 45. Medlemsstaterne sikrer, at der offentliggøres oplysninger om de særlige forpligtelser, der pålægges virksomhederne i henhold til dette direktiv, med angivelse af det specifikke produkt/den specifikke tjeneste og de geografiske markeder. De sikrer, at ajourførte oplysninger for så vidt det ikke drejer sig om fortrolige oplysninger, især forretningshemmeligheder, gøres offentligt tilgængelige på en måde, der sikrer, at alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

~~26~~ 26. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af de oplysninger, der offentliggøres. Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed i lettilgængelig form og videregiver dem til Kommunikationsudvalget, når det er relevant.

↓ 2002/22/EF

Artikel ~~36~~ 113

Underretning og overvågning

1. De nationale tilsynsmyndigheder meddeler senest på den i artikel ~~118~~ ~~38~~ 38, stk. 1, andet afsnit, omhandlede dato for anvendelse af direktivet samt umiddelbart efter eventuelle ændringer Kommissionen navnene på de virksomheder, der er udpeget til at varetage forsyningspligten i henhold til artikel ~~8, stk. 1~~ 84, stk. 1, eller artikel 85.

Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed i lettilgængelig form og videregiver dem efter behov til det i artikel ~~111~~ 37 omhandlede Kommunikationsudvalg.

↓ 2009/136/EF Art. 1, nr. 26)

~~2. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om den forsyningspligt, der pålægges de forsyningspligtige virksomheder. Kommissionen underrettes straks om enhver ændring, der berører disse forpligtelser, og om enhver ændring af, hvilke virksomheder der berøres af dette direktivs bestemmelser.~~

↓ 2002/22/EF

~~3. Kommissionen undersøger regelmæssigt, hvorledes dette direktiv fungerer, og aflægger beretning herom til Europa-Parlamentet og Rådet, første gang senest tre år efter iværksættelsesdatoen i artikel 38, stk. 1, andet afsnit. Medlemsstaterne og de nationale tilsynsmyndigheder stiller til det formål de fornødne oplysninger til rådighed for Kommissionen.~~

↓ 2002/19/EF Art.16

~~1. Medlemsstaterne underretter senest på iværksættelsesdatoen i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, Kommissionen om, hvilke nationale tilsynsmyndigheder der skal varetage de opgaver, der er fastlagt i dette direktiv.~~

24. De nationale tilsynsmyndigheder underretter Kommissionen om, hvilke udbydere der i henhold til dette direktiv anses for at have en stærk markedsposition, og hvilke forpligtelser de pålægges i medfør af direktivet. Enhver ændring, der har betydning for de forpligtelser, der pålægges virksomheder, eller hvilke virksomheder, der er omfattet af dette direktivs bestemmelser, skal straks meddeles Kommissionen.

↓ 2002/21/EF

⇒ ny

Artikel ~~25~~114

Revisionsprocedurer

1. Kommissionen undersøger regelmæssigt, hvorledes dette direktiv fungerer, og aflægger beretning herom til Europa-Parlamentet og Rådet, første gang senest ~~tre~~ ⇒ fem ⇐ år efter ~~iværksættelsesdatoen~~ anvendelsesdatoen i artikel ~~115~~28, stk. 1, andet afsnit. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om oplysninger, som stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse.

↓ 2002/19/EF

~~2. Kommissionen undersøger regelmæssigt, hvorledes dette direktiv fungerer, og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom, første gang senest tre år efter iværksættelsesdatoen. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne, jf. artikel 18, stk. 1, andet afsnit, om oplysninger, som stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse.~~

↓ 2002/20/EF

~~3. Kommissionen vurderer regelmæssigt, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer, og hvordan udbuddet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig, og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom, første gang senest tre år efter iværksættelsesdatoen, jf. artikel 18, stk. 1, andet afsnit. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne, jf. artikel 18, stk. 1, andet afsnit, om oplysninger, som stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse.~~

↓ 2002/22/EF Art. 15 (tilpasset)

⇒ ny

~~12. Kommissionen tager med jævne mellemrum forsyningspligtens omfang op til nyvurdering navnlig med henblik på at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet, at omfanget ændres eller omdefinieres. Der foretages en nyvurdering første gang senest to år efter den i dette direktivs artikel 38, stk. 1, andet afsnit, omhandlede iværksættelsesdato og herefter hvert tredje~~
⇒ femte ⇐ år.

~~23. Nyvurderingen foretages på grundlag af den samfundsmæssige, økonomiske og teknologiske udvikling, idet der bl.a. tages hensyn til mobilitet og transmissionshastighed under hensyn til den fremherskende teknologi, der anvendes af flertallet af~~ ⇒ slutbrugerne ⇐ ~~abonnenterne. Nyvurderingen iværksættes i henhold til bilag V. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af denne nyvurdering.~~

↓ 2002/19/EF

~~Artikel 17~~

~~Revisionsprocedurer~~

~~Kommissionen undersøger regelmæssigt, hvorledes dette direktiv fungerer, og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet herom, første gang senest tre år efter iværksættelsesdatoen. Med henblik herpå kan Kommissionen anmode medlemsstaterne, jf. artikel 18, stk. 1, andet afsnit, om oplysninger, som stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse.~~

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

~~Artikel 26~~

~~Ophævede direktiver~~

~~Følgende direktiver og beslutninger ophæves med virkning fra den i artikel 28, stk. 1, andet afsnit, omhandlede iværksættelsesdato:~~

– ~~Direktiv 90/387/EEF~~

- ~~Rådets beslutning 91/396/EØF af 29. juli 1991 om indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer¹⁰⁴~~
- ~~Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb, senest ændret ved Kommissionens beslutning 98/80/EF¹⁰⁵~~
- ~~Rådets beslutning 92/264/EØF af 11. maj 1992 om indførelse i Fællesskabet af et fælles præfiks for telefonopkald til udlandet¹⁰⁶~~
- ~~Direktiv 95/47/EF~~
- ~~Direktiv 97/13/EF~~
- ~~Direktiv 97/33/EF~~
- ~~Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligttydelser på teleområdet under konkurrenceforhold¹⁰⁷~~

↓ 2009/140/EF Art. 1, nr. 26)

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

~~Artikel 28~~

~~Gennemførelse i national ret~~

- ~~1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 24. juli 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 25. juli 2003.~~
- ~~2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~
- ~~3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

~~Artikel 18~~

~~Gennemførelse i national ret~~

¹⁰⁴ ~~EFT L 217 af 6.8.1991, s. 31.~~
¹⁰⁵ ~~EFT L 165 af 19.6.1992, s. 27.~~
¹⁰⁶ ~~EFT L 137 af 20.5.1992, s. 21.~~
¹⁰⁷ ~~EFT L 101 af 1.4.1998, s. 24.~~

~~1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 24. juli 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 25. juli 2003.~~

~~Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~

~~2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

~~Artikel 18~~

~~Gennemførelse i national ret~~

~~1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 24. juli 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 25. juli 2003.~~

~~Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~

~~2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.~~

↓ 2002/22/EF (tilpasset)

~~Artikel 38~~

~~Gennemførelse i national ret~~

~~1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 24. juli 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 25. juli 2003.~~

~~2. Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.~~

~~3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.~~

↓ 2002/19/EF (tilpasset)

~~Artikel 19~~

~~Ikrafttræden~~

~~Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.~~

~~Artikel 20~~

~~Adressater~~

~~Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.~~

↓ 2002/20/EF (tilpasset)

~~Artikel 19~~

~~Ikrafttræden~~

~~Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.~~

~~Artikel 20~~

~~Adressater~~

~~Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.~~

↓ 2002/21/EF (tilpasset)

~~Artikel 29~~

~~Ikrafttræden~~

~~Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.~~

~~Artikel 30~~

~~Adressater~~

~~Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.~~

↓ 2002/22/EF

~~Artikel 39~~

~~Ikrafttræden~~

~~Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.~~

~~Artikel 40~~

~~Adressater~~

~~Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.~~

Artikel 115

Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [dag/måned/år] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel [...] og bilag [...]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den [dag/måned/år].

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 116

Ophævede direktiver

Direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF, 2002/22/EF, som fremgår af listen i bilag XI, del A, ophæves med virkning fra den [...], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne heri.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag XII.

Artikel 117

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 118

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand